

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 110

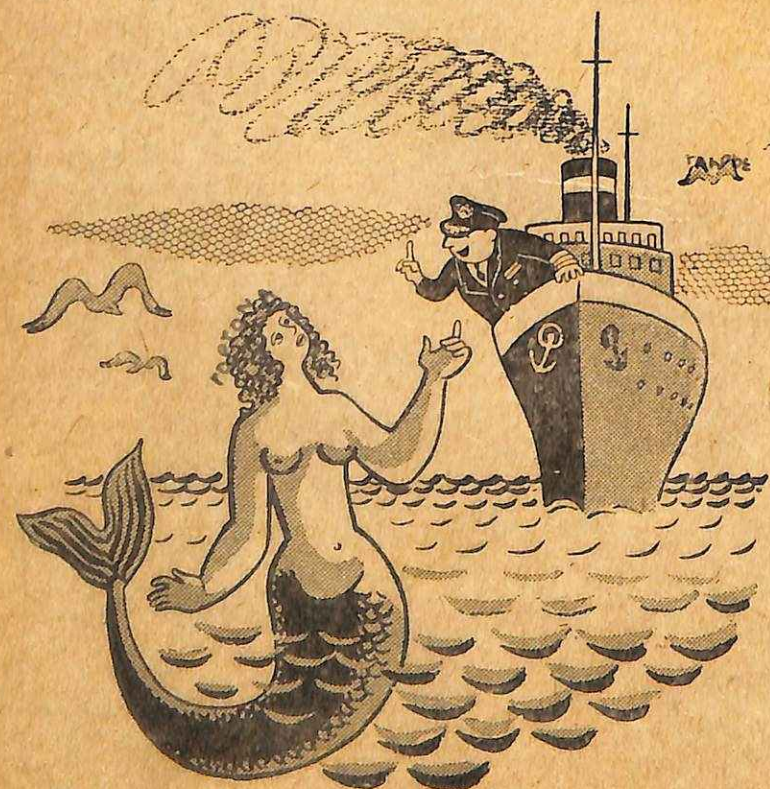
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Ευαγγελία

— Ζή ο βασιλιάς 'Αλέξανδρος;
— Ζή και βασιλεύει και με κου-
ζίνα ΙΖΟΛΑ μαγειρεύει...

Ιζολα
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:

Αλ. Μακρόπουλος

ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Λίνα Αϊλιανού

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Αντ. Νομικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:

Ι. Ζησαράκης, Μέλη Δεσφύλλου
Δ. Γιαννουκάκης, Αλ. Καρρέ,
Κ. Σκορδισαίου, Α. Μανασσινός
Φο. Καρατζίδου, Θ. Ξεσάρκος

ΜΟΔΑ:

Λίνα Αϊλιανού,
Μίλη Μπούκουρα.

ΣΧΕΔΙΑ:

Κωνσ. Βασιλοπούλου,
ΠΛΕΚΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ,
ΠΑΤΡΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλα Κριμίζη,
Ολυμπ. Ξεσάρκος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ -

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρυσό Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ - ΟΜΟΡΦΙΑ:

Γόνι Γιαννίλου

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:

Πιπίνα Γισμικάλη

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:

Γεώργ. Σερετάκος.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ:

Δημ. Καπλάνογλου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:

Χαρ. Μηλιάτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:

Ρένο Βελισσαρίου

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:

Άγγ. Κατομαίδου,
Σπ. Αύλωνίτης,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάνια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:

Αλ. Κοντόπουλος.

ΙΑΤΡΟΙ:

Γυναικολογικά:
Ι. Ευθυμίου,
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσόπουλος,
Υγειονομικά:
Ι. Αντωνιάδης,
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:

Γ. Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:

Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνού,
Πιπίνα Γισμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:

Τάκης Παναγιωτάκος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:

Αντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟΙΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ν. Παρασκευάπουλος

ΠΡΟΙΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:

Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 5ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000 ΑΡ. 110—7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1954
ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Σανταρόζο 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: Όδός Αναξαγόρα 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ημεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Τò προσεχές (111ον) τεύχος θά κυ-
κλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 21 Ἀπριλίου 1954

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Τò 150ήμερο ♦ Ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο	4-5
Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου ♦ Ἐπιγράμματα	6
Σκηνές τῆς ζωῆς ♦ Θεατρικά παρασκήνια	7
Ἡ ἴσια γραμμὴ (μὸδα)	8
Τὰ ἄσπρα γιανταδάκια (μὸδα)	9
Λουλούδια	10
Ὁ κόσμος τῆς 7ης τέχνης	11
Ἡ ἀπόδημη Ἑλλάδα	12
Πὼς θά κρατήσετε τὸ ἄνδρα σας σπiti ♦ Στὴν πλάτη τῆς μητέρας	13
Ἑλσα Μάξγουελ	14
Θεσμοφύρα ♦ Ἐισθε δειλῆ;	15
Ζακέτα γιὰ πλάζ (πλεκτό) ♦ Ξέρετε νὰ σιωπάτε;	16
Ἡ γυναίκα στὴ Συρία ♦ Ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία	17
Μοντέρνα σύνολα (μὸδα)	18
Μοντέλα φορεμάτων	19
Μαγειρικὴ — Ζαχαροπλαστικὴ	20-21
Ἐνας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (ἀθην. μυθιστ.)	22-23
Γιὰ ταξίδια καὶ ἐκδρομὲς	24
Ἡ τρικλοποδιὰ (διήγημα)	25
Μιά νοικοκυρὰ καλὰ ἐξωπλισμένη κάνει γιὰ δύο ♦ Ἡ «Γυναίκα» συμβουλεύει	26
Τὰ καλύτερα ἑλληνικὰ διηγήματα «Ὁ Σάφαλος»	27-28
Ἡ ἀνοιξιὰτικὴ μὸδα καὶ τὰ καπέλα	29
Ροδόλφος καὶ Βετσέρα (ἱστορικὸ ἀνάγνωσμα) ..	30-31
Μοντέρνο νοικοκυριό	32
Οἱ παιδαγωγοὶ καὶ τὰ συστήματά τους	33
Ἀνοιξιὰτικὲς σελίδες (μὸδα)	34-35
Τὸ κορίτσι (ἐπιστημονικὸ ἀνάγνωσμα)	36
Ἡ γυναίκα στὰ γήπεδα καὶ στὸ στίβο	37
Ἡ σελίδα γιὰ τ' ἀσπρόρρουχα	38
Παιδικὰ φορεματάκια	39
Τὸ φάντασμα τῆς ἀγάπης (νουβέλα)	40-41
Τὸ γράμμα ♦ Οἱ λεπτὲς περιπτώσεις συμπεριφορᾶς	42
Εἶναι 17 ἐτῶν καὶ ἀγαπᾷ	43
«Ὁ Σάφαλος» (τέλος)	44
Τὸ πατρὸν τοῦ παραρτήματος (ἐπεξηγήσεις)	45
Οἱ γιατροὶ μας στὸ σπiti σας	46-47
Τὸ παράρτημα κεντημάτων (ἐπεξηγήσεις)	48
Ἡ ὁμορφιά τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος	49
Παριζιάνικα μοντέλα	50
Μοντέλα τῆς ἐποχῆς (μὸδα)	51
Ἀμαζόνες	52
Ἑλσαφριά ζακέτα (πλεκτό)	53
Φάντασμα τῆς ἀγάπης (νουβέλα—τέλος)	54
Ἀλληλογραφία	55
Μοντέλο γιὰ τουρνὺ (μὸδα)	56
Περνάτε τὴν ὥρα σας μαθαίνοντας	57
Ὁ διακοσμητὴς	58
Δυὸ ὥραϊες σελίδες γιὰ τὰ παιδιά	59-60
Μοντέλα ΕΤΑΜ	61
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (μυθιστ.)	62-63-64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων	65
Μιλοῦν τ' ἄστρα	66

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

• Ἐμπριμὲ τελευταίου τύπου,
μὲ πυκνὰ ἀκαθόριστα σχέδια
καὶ μοντέρνο χρῶμα «ἐντόνο
ρόζ». Τὸ ράφιμο τοῦ φορέμα-
τος εἶναι ἐντελὼς ἀπλό, ὥστε
νὰ ἀναδεικνύεται κυρίως τὸ ὕ-
φασμα. Μανίκι κιμονό τρουά-
κάρ, μυτερὸ ντεκολτέ, ζώνη ἀ-
πὸ τὸ ὕφασμα. Πάνω ἀπὸ τὸ
ἐμπριμὲ φοριέται παλτὸ στὸν
ἴδιο τόνο πιδό σκούρο. Εἶναι
ρηχτὸ ἴσιο, μὲ κόψιμο-κιμονό,
παρα πολὺ κατάλληλο καὶ γιὰ
ἀνοιξὶ καὶ γιὰ καλοκαίρι.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000

Ἐξωτερικοῦ (ἐτησίαι):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολλάρια 7.00
Βελγικὰ φράγκα 350
Γαλλικὰ φράγκα 2.500

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπο-
στέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

• ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου
πληρὴ τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὴ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ Στ' (τεύχη ἀριθ. 66—78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79—91)
ὁ Η' (τεύχη ἀριθ. 92—104)

Προσκαμίζοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὴ Γραφεῖα μας παρα-
λαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους
Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου
δραχ. 25.000 (προσπληρωτέα).

ΟΙ ὉΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴ διβιβλιοθέτησιν τῶν τόμων
σας γιὰ τὴν ἀγορὰ παλαιῶν
τευχῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας
προτιμᾶτε τὰς ὥρας 9—1.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἑρ-
θρῷ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938:
Διευθυντὴς: Εὐάγγελος Τερζό-
πουλος Κατοικία ὁδὸς Καλγί-
δος 12 Προϊστάμενος τυπογρα-
φείου Νικόλαος Παρασκευάπου-
λος, Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7

Ζητήματα τής γυναίκας

Η ΛΑΪΚΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

ΥΠΑΡΧΕΙ ένα σοβαρό κεφάλαιο τουριστικής προπαγάνδας και εθνικής οικονομίας, που είναι συνυφασμένο με την γυναίκα τέχνη και που μένει, χρόνια τώρα, σχεδόν ανέκδοτο. Πρόκειται για τα διάφορα αναμνηστικά αντικείμενα χειροτεχνίας που ενώ αποτελούν την αδυναμία των περιηγητών και θα μπορούσαν να δώσουν εργασία σε μυριάδες γυναίκες και οικονομική ανακούφιση σε χιλιάδες οικογένειες, δεν έγινε ακόμα δυνατόν να αξιοποιηθούν. Και αυτό γιατί η λαϊκή τοπική τέχνη δεν ένηθάρρυνε και δεν ενισχύθηκε επίσημα για να παρουσιάσει, οτι καλύτερο μπορεί να δώσει. Και όμως, με λίγη υπομονή, βρίσκει κανείς αληθινά αριστουργήματα λαϊκής τέχνης, σαν αυτή που άρχισε δειλά - δειλά να εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια στην αγορά απ' τα Γιάννενα, την Κρήτη, τη Μύκονο, τη Ρόδο και άλλα μέρη της χώρας. Ο ξένος όμως ούτε ξέρει, ούτε μπορεί να ψάχνει για να βρει τα καλά. Και είναι αλήθεια πως υπάρχουν άφθονα προχειρολογήματα από ακαλαίσθητες αντικείμενα στους τουριστικούς χώρους, που αντί να ωφελούν δαλπατούν την τουριστική μας κίνηση, γιατί δυσφημούν, όπως και ώρισμα δελταρία, την Ελλάδα. Η χειροτεχνία είναι παλιά παράδοση στη χώρα μας και με τη δεξιοτεχνία των γυναικών μας θα μπορούσαμε να παρουσιάσουμε στον ξένο αληθινά θαύματα και να τα εκμεταλλευθούμε — αν τ' επιδιώκαμε συστηματικά.

Οι εργαζόμενες

Μας πληροφορούν ότι η επιτροπή των συνεργαζομένων γυναικών οργανώσεων, που είχε ιδρύσει λίγες εβδομάδες τον υπουργό της Εργασίας και του ανεπτυγμένη την ανάγκη για την ίδρυση, το συντομότερο, βρεφικών σταθμών για τα παιδιά των εργαζομένων Έλληνίδων, για την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης των, την ασφάλιση βρισμένων εργατικών κλάδων των γυναικών και την καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, ετοιμάζει τώρα να δώσει στον κ. Γούνη μερικότατο υπόμνημα. Σ' αυτό αναφέρονται όλα τα μέτρα που θα πρέπει να μελετηθούν για την εφαρμογή μακροπρόθεσμου προγράμματος για τη βελτίωση των όρων των εργαζομένων γυναικών. Έτσι ο κ. υπουργός της Εργασίας, θα έχει υπ' όψη του τις απόψεις του γυναικείου συνδικαλιστικού κινήματος επάνω στα ζητήματα που αφορούν τις Ελληνίδες.

Οι ταξιδιώτριες

Είναι πολύ λογικό και δίκαιο το αίτημα των ταξιδιωτριών να συμπεριληφθεί στη τιμή του εισιτηρίου ένα πεντακοσάριο για αυτές, ώστε να σταματήσει η «επαιτία» του προγράμματος, όπως οι ίδιες χαρακτηρίζουν τη στιγμή που δίνοντας στον πελάτη το πρόγραμμα, τον βλέπουν να βάζει το χέρι στην τσέπη για να βρει «ψίλα». Κι' έτσι δεν είναι μόνο η ταπεινότητα και το «κουρέλι» της αξιοπρέπειας, όπως λένε, αλλά και ο κενυρισμός του θεατή που ψάχνει ορθώς μέσα στο σκοτάδι να βρει «ψίλα» και των άλλων που κάθονται κι εμποδίζονται να δουν. «Οι» αυτά μπορούν να λείψουν με τον απλούστατο τρόπο να συμπεριληφθεί το πεντακοσάριο στο εισιτήριο και η εργασία των ταξιδιωτριών να γίνεται γρήγορα, άδουρα και πολιτισμένα. Το περίεργο είναι ότι και στο παρελθόν είχε καθιερωθεί, για μικρό χρονικό διάστημα, ο τρόπος αυτός της ταξιδιωτικής, κι ενώ είχαν επιτύχει απόλυτα, άγνωστο γιατί, καταργήθηκε.

Να ενισχυθώ

Σε κάθε χώρα τα αναμνηστικά αποτελούν την κυρίαρχη πηγή για τον αγοραστή, γιατί αποτελούν, κατά κάποιο τρόπο, την «φύση» της ψυχής του λαού της. Ποιος δεν έχει κάτι απ' τ' αντικείμενα «μνηστικής» και

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Η πριγκίπισσα Νικολάου και η κ. Τομπάζη, στα έγκαίνια του Μορφωτικού Συλλόγου Κυριών Ψυχικού «Άγιος Νεκτάριος».

Ο «Άγιος Νεκτάριος»

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ συγκινητική γιορτή, που την λάμπρυναν με την παρουσία τους η πριγκίπισσα Νικολάου, η κυρία Τομπάζη και αρκετά επίλεκτα μέλη της Κοινωνίας των Αθηνών και του Ψυχικού, ήταν τα έγκαίνια του κτιρίου του Μορφωτικού Συλλόγου Κυριών «Άγιος Νεκτάριος» στο Ψυχικό. Το σωματείο αυτό, που ιδρύθηκε το 1948 από την κ. Νικολακοπούλου, είναι μια πρωτότυπη επαγγελματική σχολή. Σε πολλά μέρη της χώρας υπάρχουν παρόμοιες σχολές, κοιμεί όμως δεν μπορεί να συγκριθεί σε τελειότητα με τον «Άγιο Νεκτάριο» που διαπαιδαγωγεί και εξυψώνει την φτώχεια Έλληνισσα. Το κοινωνικό έργο του συλλόγου αυτού είναι πραγματικά σπουδαίο, παρ' όλες τις αντιδράσεις που συνάντησε. Οι 50 μαθήτριες, που στεγάζει σήμερα το κτίριο αυτό, θα είναι σε λίγο κάποιες μοδίστρες, κεντήστρες και προπαντός υποδειγματικές αριστερές μητέρες.

Η νίκη απ' το Νείλο

ΝΑ, ΛΟΙΠΟΝ, πώς κερδίζουν οι μάχες της γυναίκας: Οι 12 «Θυγατέρες του Νείλου» έδωσαν το παράδειγμα της θυσίας με την απεργία πείνας που έκαναν επί μια ολόκληρη εβδομάδα για να αποκτήσουν το δικαίωμα ψήφου. Και κατάφεραν να πάρουν προσωπική διαβεβαίωση του προέδρου Ναγκίμπ, ότι οι διεκδικήσεις τους «ερίσκονται σε καλά χέρια» και ότι θα πραγματοποιηθούν από την επιτροπή που έχει αναλάβει την οργάνωση της Συντακτικής Συνέλευσης. Για την πρωτοβουλία της αυτή, η Ε.Κ.Ε. όμως από αυτή, η λαμπρή οργάνωση των γυναικών ίδρυσε ειδική σχολή στην οποία εκπαιδεύονται όλες θέλουν να ακολουθήσουν το επάγγελμα της υπηρέτριας και από την οποία θα γίνουν με διπλώμα μιας ειδικότητας της άρεσκείας τους. Επίσης η Π.Ε.Ε.Γ. έχει σε λειτουργία εργαστήρια μόδεστων, από όπου βγαίνουν με διπλώμα μοδίστρες, όλες θέλουν για οποιοδήποτε λόγο να εγκαταλείψουν το επάγγελμα της υπηρέτριας. Έξω από, ειδικό μόνον διδακτικό προσωπικό παραδίδει μαθήματα κεντημάτων, ασπρονόσων, μαλλιών, πλεκτών, κομμώσεων, μαγειρικής και λοιπών.

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ μετέδωσε την περασμένη εβδομάδα την ευχάριστη είδηση της άνοκαλωσης του φαινομένου για την καταπολέμηση της άσπρησας πείνας, του έλθου αυτού της ανθρωπότητας που στέλνει μισό ποπύλο εκατομμύριο ανθρώπους στον τάφο, σε όλο τον κόσμο. Οι έρωτες έτελεσφόρησαν και το φαινομενικό άρχισε κιόλας να βγαίνει από τα

ρετίζουν με ένθουσιασμό τ' νίκη των «θυγατέρων του Νείλου» και τους εύχονται να κατακτήσουν και τα υπόλοιπα δικαιώματά τους μέχρι της πλήρους ισότητας με τα ανδρικά. Στο κάτω κάτω, και αν ακόμα παραδεχτούμε τις κακές γλώσσες, νίκη είναι και η απόκτηση σιλουέτας! «Τό, τερπνόν μετά του ωφέλιμου».

Η Ελληνίδα νοσοκόμος

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ νοσοκόμος, η άθυπολογαχός Πολύμνια Μιχαηλίδου, που υπηρέτησε στο αμερικανικό εκστρατευτικό νοσοκομείο του Τόκιο και στο χειρουργικό νοσοκομείο εκστρατείας των «Ηνωμένων Εθνών» στην Κορέα, είναι η πρώτη από την Ελλάδα που εκπαιδεύεται, μαζί με συναδέλφους της από έντεκα άλλες χώρες του κόσμου, στην Ιατρική Σχολή «Εκστρατείας» που βρίσκεται στο Υγειονομικό Κέντρο του Αμερικανικού Στρατού στο Μπρούκ. Η άθυπολογαχός Μιχαηλίδου ανήκει στο Σώμα Νοσοκόμων του Ελληνικού Στρατού και οι υπηρέσεις της έδειξαν, όπως έδωσαν και στην Κορέα, η μαθήτρια της «Εκστρατείας» Ιατρικής Σχολής «Εκστρατείας» η άθυπολογαχός Μιχαηλίδου, βρίσκει πως το ζήτημα της γλώσσας είναι κάποιο εμπόδιο για την πρόοδο, όχι όμως και ανυπερβλήτο. Απόδειξη ότι τα κατάφερε θαυμάσια, χωρίς στην αλληλεγγύη που της δίνουν οι Αμερικανίδες συναδέλφοί της και άλλοι Έλληνες αξιωματικοί που εκπαιδεύονται στην ίδια σχολή. Η Πολύμνια, που είναι κόρη της κυρίας Μαρίας Μιχαηλίδου, που μένει μόνιμα στην Αθήνα, θα τελειώσει τον Ιούλιο τις σπουδές της και θα γυρίσει στην Ελλάδα για να αναλάβει νέα αποστολή. Στο πρόσωπο της άθυπολογαχός Πολύμνιας Μιχαηλίδου τιμήθηκε το Σώμα των Ελληνίδων νοσοκόμων, που τόσες ανεκτίμητες υπηρεσίες προσφέρει στην κοινωνία και το έθνος.

Έλεονώρα Ζαΐμη

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ μετέδωσε την περασμένη εβδομάδα την ευχάριστη είδηση της άνοκαλωσης του φαινομένου για την καταπολέμηση της άσπρησας πείνας, του έλθου αυτού της ανθρωπότητας που στέλνει μισό ποπύλο εκατομμύριο ανθρώπους στον τάφο, σε όλο τον κόσμο. Οι έρωτες έτελεσφόρησαν και το φαινομενικό άρχισε κιόλας να βγαίνει από τα

Έλεονώρα Ζαΐμη

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ μετέδωσε την περασμένη εβδομάδα την ευχάριστη είδηση της άνοκαλωσης του φαινομένου για την καταπολέμηση της άσπρησας πείνας, του έλθου αυτού της ανθρωπότητας που στέλνει μισό ποπύλο εκατομμύριο ανθρώπους στον τάφο, σε όλο τον κόσμο. Οι έρωτες έτελεσφόρησαν και το φαινομενικό άρχισε κιόλας να βγαίνει από τα

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Εργοστάσια της Άγγλιας και της Αμερικής, για την αγορά ύστερα από έγκριση των αμερικανικών επιτροπών που πέρασε από εξουσιαστικούς έλεγους. Η έρευνες ανήκει βέβαια στον Βρετανό επιστήμονα δρ. Ουίλλιαμ Μακντόναλντ Πάττον, του Άγγλικού Έθνικού Ινστιτούτου Ιατρικών Έρευνών, με δ' στενότατος βοηθός του είναι η Έλεονώρα Ζαΐμη. Μια δοκτερέσα Ελληνικής καταγωγής, που το όνομά της γράφκε στις στήλες όλων των εφημερίδων: η δ. Έλεονώρα Ζαΐμη. Η Έλεονώρα Ζαΐμη, βοηθός του παρεκκείσε μια ειδική συνθήκη δικής της επινοήσεως που τη δοκίμισε σ' ένα κουνέλι και ήταν τούτη η επιτυχία της, ώστε τα πειράματα πιά έσταδιοδρόμησαν πάνω στις κατευθύνσεις αυτές.

«Κρητική Γωνιά»

ΤΡΙΑΝΤΑ χρόνια τώρα η «Κρητική Γωνιά», μας προσφέρει δείγματα καθαρά κρητικής τέχνης. Η «Κρητική Γωνιά», που έδρα της είναι τα Χανιά, από όπου έρχονται και όλα τα είδη της, στεγάζει τον πλούσιο θησαυρό της, στην οδό Όμηρου. Βρίσκουμε εκεί αληθινά αριστουργήματα, που συνδυάζουν την εξαιρετική δουλειά με το λεπτό γούστο. Όλα είναι φαντά. Και ο άρχαίος κάνει πραγματικά θαύματα. Πληθύν από φανερά, μπλούζες, παντήλα, νυχτικά και πολλά άλλα μικροπράγματα που συγγενίζουν τις γυναίκες. Δεν είναι όμως μόνον αυτό. Η «Κρητική Γωνιά» φροντίζει να σταλίζει και το σπίτι μας προσφέροντας ωραϊότητα σπό, βελαντίες, τραπέζουάνηλα, καρέ και πολλά άλλα φαντά σποτα αριστουργήματα, ως και προίκες ακόμα. Στ' αλήθεια, μπορεί κανείς να νοιώσει υπερφάνεια για την κρητική τέχνη.

Το γυναικείο κόμμα

Κατάργησις όλων των φόρων που επέβαλεν ο κ. Μαρκεζίνης.

Μείωσις του φόρου δημοσίων θεαμάτων από 40% εις 15% για τα θέατρα και 20% για τα σινεμά.

Μέση εκπαίδευσις έντελώ: δωρεάν και υποχρεωτική.

Εξίσωσις γυναικείων και ανδρικών μισθών και ημερομισθίων.

Εξάλειψις της πορνείας.

Κρατικοποίησις του λαδιού και του ψωμιού.

Αυτές είναι μερικές από τις επιδιώξεις του «Ανεξαρτήτου Δημοκρατικού Κόμματος Έλληνίδων» όπως μας έδλωσαν η άρχηγός του, η γνωστότατη παλαίσμαχος ηθοποιός του μελοδράματος κ. Μαρτίνα Παλαίστη, η οποία προσήλθε στα γραφεία μας για να διαμαρτυρηθεί επειδή σε προηγούμενο τεύχος μας γράψαμε ότι είναι... έκκεντρική. Η νέα πολιτική άρχηγος προσέθεσε ότι είναι κοινός πλέον να συγκαταλέγονται οι γυναίκες με τους άνδρες, που είδαμε τί προκοπή έκαναν ως τώρα... Τρέμετε, λοιπόν, οι άνδρες που έχετε πια γίναται σκληροί και ανίσχυοι διότι, στην πολιτική παλαίστρα θα έχετε ν' αντιπάλαιστε με την... Παλαίστη!

Δωδεκανησιακή τέχνη

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ενδιαφέροντα είναι οι έκθεσις εργοεργιών Ρωδικής Τέχνης, που άνοιξε προ ημερών στον «Παρνασσό». Τραπεζομάνηλα, καρέ, μαξιλάκια, μπλούζες και ό,τι φατσάθη κανείς, βρίσκεται στην έκθεσις του κ. Άραποπούδη, που έχουν έκδοσις στην πνοή και τη σφραγίδα της Ρόδου. Αν και δεν είναι πολλές καιρός που ο οίκος Άραποπούδη, άνοιξε στη Ρόδο το εργοστάσιο κεν

τημάτων, και η όψη του δοχίσε να εξαπλώνεται. Η προσπάθειά του να αξιοποιηθεί την λαϊκή τέχνη της Δωδεκανήσου, ποίπει να παραδεχτεί κανείς ότι επέτυχε. Κατάφερε να βρει αυθεντικά δωδεκανησιακά σχέδια και άτιες από παραστάσεις αμοφρών κι' έτσι στην έκθεσι διετεχνίας του Ζαππείου το 1949 παρουσίασε ενδιαφέροντα δείγματα της Ρωδικής και γενικότερα της Δωδεκανησιακής τέχνης, που προκάλεσαν το γενικό ενδιαφέρον. Και η Βασίλισσα είχε ένθουσιασθή τότε, και πήρε ένα ωραίο: το καρέ ξεσηκώμενο από άμφορες της Λίνδου. Την έκθεσι του αυτή θα παρουσιάσει ο κ. Άραποπούδης σε λίγο καιρό στο Μιλάνο, την Φραγκφούρτη και το Μόναχο κι' έτσι η ελληνική χειροτεχνία θα κάνει μια ωραία επίδειξι στο εξωτερικό. ΑΕΙΣΙ, λοιπόν, να θαυμάσετε τα εργοεργεία και τα καλλιτεχνήματα της Δωδεκανήσου μας.

Το γυναικείο κόμμα

Κατάργησις όλων των φόρων που επέβαλεν ο κ. Μαρκεζίνης.

Μείωσις του φόρου δημοσίων θεαμάτων από 40% εις 15% για τα θέατρα και 20% για τα σινεμά.

Μέση εκπαίδευσις έντελώ: δωρεάν και υποχρεωτική.

Εξίσωσις γυναικείων και ανδρικών μισθών και ημερομισθίων.

Εξάλειψις της πορνείας.

Κρατικοποίησις του λαδιού και του ψωμιού.

Αυτές είναι μερικές από τις επιδιώξεις του «Ανεξαρτήτου Δημοκρατικού Κόμματος Έλληνίδων» όπως μας έδλωσαν η άρχηγός του, η γνωστότατη παλαίσμαχος ηθοποιός του μελοδράματος κ. Μαρτίνα Παλαίστη, η οποία προσήλθε στα γραφεία μας για να διαμαρτυρηθεί επειδή σε προηγούμενο τεύχος μας γράψαμε ότι είναι... έκκεντρική. Η νέα πολιτική άρχηγος προσέθεσε ότι είναι κοινός πλέον να συγκαταλέγονται οι γυναίκες με τους άνδρες, που είδαμε τί προκοπή έκαναν ως τώρα... Τρέμετε, λοιπόν, οι άνδρες που έχετε πια γίναται σκληροί και ανίσχυοι διότι, στην πολιτική παλαίστρα θα έχετε ν' αντιπάλαιστε με την... Παλαίστη!

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Από τα καλύτερα σωματεία της συμπρωτεύουσας — της Θεσσαλονίκης — είναι το σωματείο αυτό, με την τόσο αξιόλογη και θερμουργό δράσι. Τα άπορα κορίτσια της Β. Ελλάδας, καθώς και η γυναικεία νεολαία γνωρίζουν το έργο της, που κέντρο της εργασίας της και ψυχής της είναι η διευθυντριά της κ. Καρπούλα, μαζί με τις κυρίες του διοικ. συμβουλίου, όπως η κ. Γεωργίου και άλλες. Στη φωτογραφία μας τα μέλη της Χ.Ε.Ν. Θεσσαλονίκης σε μια τελευταία συγκέντρωσι του σωματείου.

Ματιές απ' το παράθυρο

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΜΠΑΜ, μπάμ, μπάμ! Και κινίνα. Και «άγνωστα δηλητήρια». Και χαρτακιρί. Τι συμβαίνει; Μπήκαμε στην άνοιξι! Και το αστυνομικό δελτίο πλουτίστηκε πάλι με «άπονευμένα διαδήματα». Πριν από τα χελιδόνια έρχονται οι αυτόχειρες «διά λόγους αισθηματικούς» για να μας θυμίσουν — με τι μακαρίτη τρόπο — τον έρχομό του καλοκαιριού. Γιατί διαλέγουν αυτή την εποχή της αισιοδοξίας και της ανανεώσεως των αισθημάτων, παραμένει ανεξήγητο. Αλλά και να το εξηγήσουμε, τί σημασία έχει; Το μεγάλο γεγονός είναι η άνοιξι. Με όλα τα εαφικά γυρίσματα του καιρού, ο έρχομός της αναγγέλλεται με χίλια δυο - χαρούμενα μηνύματα. Σε κάθε γειτονιά, σε κάθε δρομάκι στήνεται η συναυλία άοράτων πουλιών, κοριτσιίστικα χαμόγελα στολίζουν τα παράθυρα, παιδικές φωνούλες αντίκλαλουν στα σταυροδρόμια και οι γέροι δέχονται στα κατώφλια των σπιτιών να χαρούν τη νίκη τους — την καινούργια άνοιξι που τους χάρισε ο χρόνος. Και τα «μπάμ - μπάμ» και τα κινίνα και τ' άγνωστα δηλητήρια; Οι αυτόχειρες; Όχι, δεν είναι θύματα της άνοιξεως αυτοί, γιατί δεν πρόφτασαν να τη ζήσουν. Κάθε φορά είναι αλλοιώτικη, με πάντα όμορφη. Και δεν μας ζητάει τίποτα. Μονάχα λίγη εμπιστοσύνη...

Μπρός στις βιτρίνες

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟ το λεγόμενο «ίσχυρον φύλλον» στα ζητήματα του ντυσίματος, διατάζει ν' απανταλάνη το έπαυφόρι. Μπορεί να ζεστανε ο καιρός, να μουλιάσουν με ιδρώτα οι κλειδώσεις μας, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δυσκόλως αποχωρίζονται την καπαρντίνα τους. Οι γυναίκες όμως ριζοσπαστικότερες, μολις κόψανε τα «μεγάλα κρύα», εμφανίστηκαν με ταγιέρ, με μπλουζίτσες, θαρραλέες κι' απρόσπτες από το κρουαζιέρα. Έτσι δίνουν ένα ανοιξιατικό τόνο στους δρόμους κι' όταν ακόμα συνεφίση απότομα ο καιρός. Εύκαιρία περιμένουν να κάνουν την καλοκαιρινή τους εμφάνισι. Δεν είναι ζήτημα μεταβολολογικού δελτίου. Είναι μάλλον ζήτημα... τιμωρίου και συζυγικού οικονομικού συνδυασμού. Στις βιτρίνες τα καλοκαιρινά φάρμακα προβάλλονται προκλητικά. Στέκεται και η πελατιά τους και τα κμαρώνει και τα όνειροπολεί... Έγιναν ήδη οι πρώτες «κρουαζιές» στο συζυγικό ή πατρικό πορτοφόλι. Αν μπορούσε να ωριμάσει το θέμα» ναρίτερα, οι γυναίκες καλοκαιρινές εμφανίσεις θα προηγούντο συχνά του ήμερολογίου κατά μία... σαίζον — τουλάχιστον!

ΕΙΝΑΙ πολύ λογικό και δίκαιο το αίτημα των ταξιδιωτριών να συμπεριληφθεί στη τιμή του εισιτηρίου ένα πεντακοσάριο για αυτές, ώστε να σταματήσει η «επαιτία» του προγράμματος, όπως οι ίδιες χαρακτηρίζουν τη στιγμή που δίνοντας στον πελάτη το πρόγραμμα, τον βλέπουν να βάζει το χέρι στην τσέπη για να βρει «ψίλα». Κι' έτσι δεν είναι μόνο η ταπεινότητα και το «κουρέλι» της αξιοπρέπειας, όπως λένε, αλλά και ο κενυρισμός του θεατή που ψάχνει ορθώς μέσα στο σκοτάδι να βρει «ψίλα» και των άλλων που κάθονται κι εμποδίζονται να δουν. «Οι» αυτά μπορούν να λείψουν με τον απλούστατο τρόπο να συμπεριληφθεί το πεντακοσάριο στο εισιτήριο και η εργασία των ταξιδιωτριών να γίνεται γρήγορα, άδουρα και πολιτισμένα. Το περίεργο είναι ότι και στο παρελθόν είχε καθιερωθεί, για μικρό χρονικό διάστημα, ο τρόπος αυτός της ταξιδιωτικής, κι ενώ είχαν επιτύχει απόλυτα, άγνωστο γιατί, καταργήθηκε.

Η αιωνία μόδα

ΙΔΟΥ τα συνθήματα της μόδας του 1954: Χάρεις, νιάτα κι' ομορφιά. Τα προβάλλει κι' έννοει να τ' ακολουθήσουν οι ενδιαφερόμενες. Δεν νομίζουν ωστόσο πως τα συνθήματα της μόδας του 1954 είναι καινούργια. Κάθε φορά, από την εποχή του... φύλλον της σικής κι' έντεθεν, σκοπός της μόδας ήταν να χαρίσει να παίζει με τον παιχνιδιόκο τόνο της όλα τα τραγούδια της εποχής. Γύρω, απ' τα σταματημένα ταξί, απ' το ψιλικατζίδικο, απ' το κουρείο, απ' τα σπίατα, ξεχύνονταν οι παρδαλές έκπομπες του ραδιοφώνου. Κι' όμως οι περαστικοί μόλις άκουσαν τη ρομπία βράδυναν το βήμα τους, πήραν το ρυθμό του τραγουδιού που έπαιζε εκείνη και γέμισε η ψυχή τους νοσταλγία και χαρά. Κι' όταν ο άρχαίος νοσταλγός τους ζήτησε «ό,τι έχουν ευχαρίστησι», πρόθυμα έβγαλαν να του δώσουν ό,τι φίλα είχαν — ποτέ δεν έδωσαν τόσο πρόθυμα τίς... συνδρομές του ραδιοφώνου τους. Έτσι έβλεπαν να ευχαριστούν τον άνθρωπο που, διαφορώντας για την πρόοδο την τεχνική, πιστεύει πως και στην πεζή εποχή μας, διώμας για ό,τι μας φέρνει στο νου τα παιδικά, τ' άγνωστα χρόνια...

Νοσταλγίες

ΠΩΣ τόλμησε κι' ήρθε ως έδω, στην κεντρική συνοικία; Ξεχαρδαλωμένη στάθηκε η ρομπία κι' άρχισε να παίζει με τον παιχνιδιόκο τόνο της όλα τα τραγούδια της εποχής. Γύρω, απ' τα σταματημένα ταξί, απ' το ψιλικατζίδικο, απ' το κουρείο, απ' τα σπίατα, ξεχύνονταν οι παρδαλές έκπομπες του ραδιοφώνου. Κι' όμως οι περαστικοί μόλις άκουσαν τη ρομπία βράδυναν το βήμα τους, πήραν το ρυθμό του τραγουδιού που έπαιζε εκείνη και γέμισε η ψυχή τους νοσταλγία και χαρά. Κι' όταν ο άρχαίος νοσταλγός τους ζήτησε «ό,τι έχουν ευχαρίστησι», πρόθυμα έβγαλαν να του δώσουν ό,τι φίλα είχαν — ποτέ δεν έδωσαν τόσο πρόθυμα τίς... συνδρομές του ραδιοφώνου τους. Έτσι έβλεπαν να ευχαριστούν τον άνθρωπο που, διαφορώντας για την πρόοδο την τεχνική, πιστεύει πως και στην πεζή εποχή μας, διώμας για ό,τι μας φέρνει στο νου τα παιδικά, τ' άγνωστα χρόνια...

Καλλιτείνω περίοδο

ΠΑΛΙ μπλέξαμε με τα καλλιτεία. Είχαμε πη — η μάλλον μας βεβαίωσαν επίσημοι και άνεπισημοι, ενδιαφερόμενοι κι' ενδιαφερόμενες — πως πάει πιά, δεν έχει καλλιτεία γιατί πέρασε η μόδα τους, γιατί δημιουργούν πολλά παρατάγματα, γιατί δεν εκπληρώνουν κανένα ευώτερο κοινωνικό σκοπό, γιατί τέλος πάντων... δεν είναι καλλιτεία! Και τ' αποκαταστήσαμε και τα ξεφορμάσαμε — και να τα πάλι. Με άπαιτησι να ξεσηκώσουν κόσμο και ντουλά. Να γίνουν «έθνικόν γεγονός». Δεν

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Οι λαογραφικές παραδόσεις γυρο
από το μεγάλο θαύμα του Χριστού

Ο ΠΩΣ λένε οι αρχαίες χριστιανικές παραδόσεις, ο Λάζαρος, ύστερα από την αναστάσι του έζησε άλλα 30 χρόνια και ίσως πέθανε στο Κίτιο της Κύπρου. Γι' αυτό όχι μόνο στην Παλαιστίνη διηγείται το θάνατο και την αναστάσι του αλλά και στους Ιουδαίους της διασποράς, δηλαδή στους Έβραίους που ζούσαν στις μεσογειακές χώρες.

Από τότε ως τα βυζαντινά χρόνια το θαύμα της αναστάσεως του Λαζάρου συγκινούσε τους χριστιανούς. Από την αίτια αυτή πλάστηκαν διάφοροι θρύλοι και η εκκλησία καθιέρωσε να γιορτάζεται το θαύμα αυτό ώρισιμένη ημέρα.

Παράλληλα όμως και ο λαός έφτιασε διάφορα τραγούδια που από τα πολύ παλιά χρόνια ως σήμερα τραγουδιούνται από μικρούς και μεγάλους την παραμονή της γιορτής, όπως και τα Κάλαντα στις μεγάλες γιορτές των Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς και Φώτων.

Σ' όλη την Ελλάδα, ως τα τελευταία χρόνια, την παραμονή του Λαζάρου διηλώνουν κοριτσιών και αγοριών, καθώς και μεγάλων, γυρίζουν στα σπίτια άλλου το πρωί και άλλο το βράδυ και λέγανε τα λαζαρικά:

«Καλή μέρα σας, καλή βραδιά σας
καλώς ήρθατε την αφεντιά σας.
«Αν κοιμόσασθε να σηκωθείτε,
κι' αν καθόσασθε ν' αφογκασθείτε.
— «Πού ήσουν, Λάζαρε, και βγήκες τώρα,
και μάς φάνηκες εδώ στη χώρα,
με τα σάβανα περδουκλωμένα»;
— «Ήμουνα στη γη βαθεία χωμένος,
τα χεράκια μου σταυρωδεμένα,
τα ποδάκια μου αγναντισμένα,
τα ματάκια μου γιομάτα δάκρυ
και το στόμα μου πικρό φαρμάκι.
Κι' ήρθαν ο Χριστός κι' εξύπνησε με
κι' απ' το μνήμα μου έσηκασέ με».

Και τελειώνει το τραγούδι, έτσι:
«Ηρθ' ο Λάζαρος κι' ήρθαν τα Βάγια
ήρθ' η έορτή μεγάλη κι' Άγια.
«Ηρθ' ο μέρμηκας των κορασιών,
κορασίδες μου σταυρωθείτε
και τιμήσητε καλόν αφέντη
και καλή κερά καμαρωμένη».

Φυσικά υπάρχουν πολλές παραλλαγές των λαζαρικών. Σε κάθε τόπο τα λόγια λίγο-πολύ αλλάζουν, μα το περιεχόμενό τους μένει σχεδόν το ίδιο. Επίσης και σε κάθε επαρχία το έθιμο αυτό έχει το δικό τους τοπικό χρώμα.

Τα παιδιά ή τα κορίτσια — όπως στην Ανατολική Θεσσαλία — που τραγουδούν

Επιγράμματα

Τί κι' αν φτιάχνω το λελέκι
κι' άλλη μία φωνή παρέρκει;
Μόλις μπήκε για να μείνει
την έλέρωσε και κεινή!...

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Όσες γλυκάδες και χαρές
μάς περιχύν' ο έρχομός
τόσες πικράδες και χολές
μάς δίν' ο μαύρος χωρισμός.

Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

«Ο πόνος είν' αγιάτρευτος
κι' η συμφορά μεγάλη
Όταν τα πόδια σηκωθούν
και δείρουν το κεφάλι.

Δ. Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

«Όταν το μάτι μαυρισθί
και κιτρινίσι' ή όψι
το χέρι αρπάζει το σπαθί
άκομη κι' απ' την κόψι. ΣΑΑΔΗ

«Ακου δυό λόγια να σου πώ
σωστά και μετρημένα:
«Αν θές πολλοί να σ' αγαπούν
μήν αγάπας κανένα.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Και τί είσαι άνθρωπε μαρε
που φλυαρείς εμπρός μου
άν με τὰ ζώα τα λοιπά
παραβλήθης του κόσμου.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Πάντα με φτάνει ο Έρωτας
όσο πολύ κι' αν τρέχω
γιατ' είν' εκείνος πτερωτός
κι' εγώ φτερά δεν έχω.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

μαζεύουν δώρα (στο Πήλιο λέγονται φιλέματα) δηλαδή αυγά, σύκα, καρύδια κ.λ.π. καθώς και χρήματα.

Στη Λεικάδα πάλι οι τραγουδιστές κρατούν άμνιο σταυρό, ενώ στην Ήπειρο κρατούν κουδούνια και πριν αρχίσουν το τραγούδι, κουδουνίζουν. Στα μέρη που μόνο τα κορίτσια «τραγουδούν το Λάζαρο» λέγονταν λαζαρίδες και φορούν τὰ γιορτινά τους.

Στη Μυτιλήνη, Πύργο, Άγχίοιο κι' άλλο, την ημέρα του Λαζάρου οι νοικοκυρές φτιάχνουν από ζυμάρι, κανέλα, γλυκάνισο, σταφίδες και άλλα μυρωδικά, μικρά «άνδρωπάκια» (γλυκίσματα) που τὰ λένε λαζαρέλια ή λαζαρούδια.

Εκεί όμως που η γιορτή του Λαζάρου γιορτάζεται με πανηγυρικό τρόπο και με άλλου είδους έθιμα, είναι η Κύπρος. Στη Λάρνακα, όταν τελειώσει η ακολουθία που γίνεται στο Μοναστήρι που φέρει το όνομα του Λαζάρου, μαζεύονται όλοι στην αυθουσα του Μοναστηριού. Εκεί στολίζουν ένα παιδί με άνθη που τὰ λένε «λουλούδια του Λαζάρου». Υστερα αρχίζουν να λένε μοιρολόγια, όποτε το παιδί ξαπλώνεται κάτω πάνω σε χαλί που είναι γεμάτο άνθη και κάνει τόν περπατών. Τότε ο πρώτος διαβάζει το Ευαγγέλιο του Λαζάρου (περίκοπη τού κατά Ιωάννη) και όταν φθάσει στο μέρος που ο Ιησούς λέγει τη φράσι «δεύρο Λάζαρε έξω» ένας άλλος πατέρας βάζει σταυρό πάνω στο κεφάλι του παιδιού, άλλος θυμιατίζει και τρίτος το ραντίζει με άγιασμό. Τη στιγμή αυτή το παιδί σηκώνεται απότομα, ενώ οι γυναίκες το ραντίζουν με ανθόνερο και του προσφέρουν γλυκό από τριαντάφυλλο και ό επιτροπος τού δίνει ψωμί και κρασί. Όλοι δε οι παριστάμενοι φωνάζουν: «Ανέστη ό Λάζαρος».

Οι λαογράφοι μελετώντας τὰ έθιμα αυτά έδωσαν το συμπέρασμα πως παρ' όλο το χριστιανικό τους επίκριμα είναι επιβιώσεις προχριστιανικών ελληνικών εθίμων και λατρευτικών πράξεων που έχουν την άρχή τους στις πανάρχαιες γιορτές της άνοιξης (άνθεστηρία, άνθεσφόρια) και στις τελετουργίες για τους θεούς Άδωνι και Διόνυσο.

Είναι λοιπόν πολύ πιθανόν πως το λαζαρίκι είναι πανάρχαια έθιμα παραλλαγμένα βέβαια σε πολλά τους σημεία, αφού η εκκλησία τὰ υιοθέτησε.

Εξ άλλου, οι λαογράφοι, διαπίστωσαν ότι τα λαζαρικά έθιμα είναι γνωστά και στη Βουλγαρία και Σερβία. Όπως δε είναι δεδωμένο, στη Β. Ελλάδα και κυρίως στη Θράκη, η διονυσολατρεία είχε βαθείες ρίζες όχι μόνο στην αρχαία εποχή αλλά και στη μεσαιωνική, και στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

Κι' ακόμα πρέπει να προσθέσουμε πως οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως ό Διόνυσος πεθαίνει κι' ανασταίνεται. Ο θάνατός του συμβόλιζε το χειμώνα και η αναστάσι του την άνοιξη. Γι' αυτό γιόρταζαν με παράτες, ιεροτελεστίες και πανηγύρια τις πρώτες μέρες της άνοιξης, όπως μαθαίνουμε από τους αρχαίους συγγραφείς.

Όταν το μάτι μαυρισθί
και κιτρινίσι' ή όψι
το χέρι αρπάζει το σπαθί
άκομη κι' απ' την κόψι. ΣΑΑΔΗ

«Ακου δυό λόγια να σου πώ
σωστά και μετρημένα:
«Αν θές πολλοί να σ' αγαπούν
μήν αγάπας κανένα.

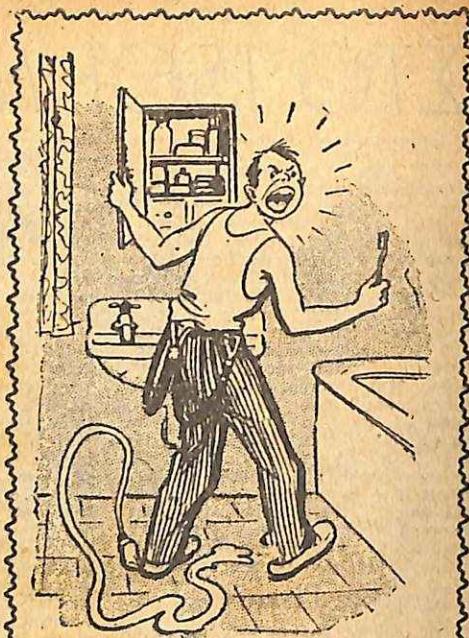
Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Και τί είσαι άνθρωπε μαρε
που φλυαρείς εμπρός μου
άν με τὰ ζώα τα λοιπά
παραβλήθης του κόσμου.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Πάντα με φτάνει ο Έρωτας
όσο πολύ κι' αν τρέχω
γιατ' είν' εκείνος πτερωτός
κι' εγώ φτερά δεν έχω.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΑΝ ΕΙΧΕ ΦΩΝΗ...
— «Ελένη! Πού στο καλό έβαλες την οδοντόπαστα;

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ
—Θάθελα να σου δβάλω μία φωτογραφία έτσι και να τη στείλω στην... ιδιαίτερη γραμματέα σου!

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
— «Αν βρέθηκα σε σύγκρουσι;
«Όχι, αλλά εγίνα έτσι για να μπώ στο τρόλλεϋ με την ούρα!

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Το «λεωφορείο»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ είναι νέα — μιὰ βαθυμελάχρονη έμπρηστική όμορφη, από κείνες που τις συνοδεύουν στο δρόμο τὰ θαυμαστικά σφύριγματα των έπαναστατημένων άντρικών επιθυμιών.

Ο άντρας δεν είναι όραϊος, δεν είναι καν άσχημος, — είναι, απλώς, άσημαντος, τυχαίος, έντελώς συνηθισμένος τύπος, από κείνους που κυκλοφορούν στη ζωή, σε εκατομμύρια αντίτυπων, χωρίς να εισπράξουν ούτε ένα βλέμμα ιδιαίτερας προσοχής από τις πικραρισμένες γυναικείες περιέργειες.

Φυσικό είναι, η συνάντησίς τους ν' αποτελή ένα μικρό δράμα, με πολλές άνισρές σκηνές, απ' τις όποιες μιά — ή τελευταία — συμβαίνει στην «ούρα» των λεωφορείων του Αθήνου. Η γυναίκα περιμένει με ύπομονή τη σειρά της, ό άντρας είναι περαστικός από κεί καί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Νέλλη...εδώ;
Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Περιμένω το λεωφορείο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με πικρόχολο χιούμορ). — Νά που ήρθε κι' ή στιγμή που θα έπιθυμούσα να ήμουνα... λεωφορείο. Έτσι θα είχα την εύτυχία, να με περιμένεις και μένα καμιά φορά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με πικάντικο γέλιο). — Κι' εδώ, άκόμα, με καταδιώκεις με τὰ αιώνια παράπονα σου; Βρε παιδί μου, κατάντησες... άνοικονόμητος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με παράπονο). — Έτσι είναι! Άν ήμουνα λεωφορείο, θα με περιμένες καί...δεν θα ρχόμουν. Τώρα, πού είμαι άντρας, σε περιμένω καί...δεν έρχεσαι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πειραχτικά). — Ή...μαμά σου τὰ φταίει! Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Γιατί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ίδιο ύφος). — Νά, όταν ήρθε το «πλήρωμα του χρόνου», αντί να πάθι στο μαιευτήριο και να φτιάξη έναν άνθρωπο, έπρεπε να πάθι σε... γκαράζ και να δημιουργήση ένα...αυτοκίνητο. Τότε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Κι' όμως... «Αν το καλοεξετάσης το πράμα, δεν υπάρχει καί μεγάλη διαφορά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτη). — Σε τί πράγμα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Άνάμεσα σε μένα και σ' ένα...λεωφορείο!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Έ! Τέτοια κουβέντα, μόνο μία φορά την ξανακούσα στη ζωή μου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — «Εγώ... έπιμένω στην παρομοίωσι! Στο κάτω-κάτω, πάρε με, όπως θάπαιρνες ένα λεωφορείο. Έκείνο θα σε σεργιανήση ως τὸ Φάληρο. Έγώ θ' αναλάβω να σε «σεργιανάω», αντί δλόκληρη ζωή! Ός το θάνατο! Για καλοκέφου το το πράγμα! Προσπάθησε να με δής για μιὰ στιγμή, σαν ένα... «λεωφορείο», ίκανό να σε ταξιδέψη παντού... πάνω από βουνά κι' από θαλάσσεσ, ως την άκρη της Γής, ως τὰ πέρατα του κόσμου, ως τε να δής και να χαρής ότι όμορφο υπάρχει σε τούτη τη ζωή! (κοντά της) Ένα τέτοιο «λεωφορείο» στέκεται αυτή τη στιγμή κοντά σου. Είναι έτοιμο να σε παραλάβη, σαν έπιβάτη μοναδικό κι' αποκλειστικό, φτάνει ν' αποφασίσης να πατήσεις το ποδαράκι σου, στο «εμπρός»... Έμπρός, λοιπόν! Γιατί διατάξεις; (πειστικά) Τό ξέρεις δά, πως ό,τι σου υπά-

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπλά). — Όταν είχα κάνει μία επίσκεψη στο... Δρομοκαίτειο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πότε;

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙΕΛΑ
— Μή μου πής ότι χρειάστηκες τρία τέταρτα της ώρας, για ν' αγοράσής αυτό το πράμα!...

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

● Τὰ νέα λαϊκά μπαλέτα.
Την περασμένη έβδομάδα έρχισαν τις παραστάσεις τους στα «Όλυμπος» καί στο «Κεντρικόν» τὰ νέα ελληνικά λαϊκά μπαλέτα του 'Αλ. Παπακωνσταντίνου. Τό κύριο χαρακτηριστικό των μπαλέτων αυτών είναι ότι αποτελούνται από νέους καί νέες 17-21 ετών που πριν προσληφθούν στα μπαλέτα δεν είχαν καμιά σχέση ούτε με το χορό ούτε με το επάγγελμα του καλλιτέχνη. Τώρα οι νέοι αυτοί χορεύουν θαυμάσια 28 ελληνικούς λαϊκούς χορούς από όλες τις επαρχίες της Ελλάδος, Κρήτη, Πελοπόννησο, Θεσσαλία, Μακεδονία, Νησιά. Τὰ μπαλέτα, τὰ όποια εκτός των άλλων διαθέτουν καί 120 πολυτελή κοστούμια λαϊκά, ύστερα από λίγες εμφανίσεις στην Αθήνα, θα φύγουν για μιὰ μεγάλη tournée στην Κύπρο, Αίγυπτο, Συρία, Λίβανο καί έπειτα Αμερική καί Εύρώπη.

● Πήγαν για τουρνέ στην 'Αμερική καί παντρεύθηκαν.
Παρόμοια με τὰ νέα λαϊκά μπαλέτα είναι καί τὰ μπαλέτα της «Ντόρας Στράτου», τὰ όποια γύρισαν πρό ήμερών από την περιοδεία τους στην Αμερική, όπου μάλιστα τους συνόδευαν καί αρκετά σπουδαία καί εύτυχη γεγονότα. Όκτώ χορεύτες καί χορεύτριες των μπαλέτων διάλεξαν τους εκλεκτούς ή τις εκλεκτές της καρδιάς τους, παντρεύθηκαν καί έμειναν για πάντα στην Αμερική. Ιδιαίτερα

● Έπευλάν τις κότες καί τ'αύγα για να πάνε στο θέατρο.
Ποιός είπε πως οι γυναίκες των επαρχιών μας δεν αγαπούν το θέατρο; Κάθε άλλο, τὸ αγαπούν καί με πάθος μάλιστα. Στην Αλεξανδρούπολη, όπου πρό ήμερών βρισκόταν ο θίασος Κατράκη καί έπαιζε έργα εκλεκτού ρεπερτορίου, εκατοντάδες γυναίκες του λαού, φτωχές, που δεν είχαν τὰ απαραίτητα χρήματα για εισιτήριου, πουλούσαν τὰ αυγά καί τις κότες του σπιτιού μισοτιμής, έφτιαχναν παρές καί πήγαιναν στο θέατρο εν πομπή καί παρατάξι, άρες δλόκληρες πριν από την παραστάσι, με τὰ πλεχτά τους, καί περιμέναν ύπομονητικά για να δούν την «Ευγενία Γραντέ» ή την «Άννα Κρίστι».

● Από γκάφα του Παρασκευά μένει νηστικός ο θίασος Μανωλίδου — Παππά.
Τὰ νέα που μας έρχονται κάθε τόσο για τις περιοδείες των διαφόρων θιάσων μας στο εξωτερικό, εκτός από τις καλλιτεχνικές καί εισπρακτικές επιτυχίες, άναφέρουν καί ένα σωρό παραδείγματα φιλοφρονήσεων καί παντοειδών περιποιήσεων του κοινού προς τὰ μέλη των θιάσων. Προσλήψεις σε δεξιότητες, έρετές, γεύματα, έκδρομές κ.λ.π. Τόσο συνηθισμένα είναι αυτά τὰ πράγματα που οι ήθοιοί μας τράχουν συνηθίσει πιά από παλιά. Κάποτε όμως πέφτουν έξω καί την παθαίνουν χιτώνα, όπως την έπαθε ο Νίκος Παρασκευάς το 1949 στο Σουέζ, όταν ήσαν καλλιτεχνικός διευθυντής του θιάσου Μανωλίδου — Παππά καί κουβάλησε ένα βράδυ όλο το θίασο σε μιὰ λέσχη γιατί νόμισε πως τον κάλεσαν σε τραπέζι. Οι ήθοιοι, νηστικοί όπως ήταν, περιμέναν, περιμέναν, αλλά που τραπέζι, ήρθαν δυό μετά τὰ μεσάνυχτα καί τίποτε.

● Η Έπαυλις των ήθοιοιών στη Βούλα.
Από τὸ έρχόμενο καλοκαίρι θα λειτουργήση ή έπαυλις του παιδιού των ήθοιοιών που κτίεται από όκτώ μήνες τώρα στη Βούλα. Στην έπαυλι αυτή, που περιβάλλεται από μιὰ όραία πρασινα με δένδρα, θα παραθερίσουν τὸ καλοκαίρι όλα τὰ παιδιά των ήθοιοιών. Η έπαυλις διαθέτει όλα τὰ σύγχρονα κομμάτια, όπως αθούσες ύπνου, τραπέζιες, δεράντες κ.λ.π. Ειδικό προσωπικό θα είναι επιφορτισμένο με την προπαισίσι, την μυχρογυγία καί τη μόρφωσι των παιδιών.

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

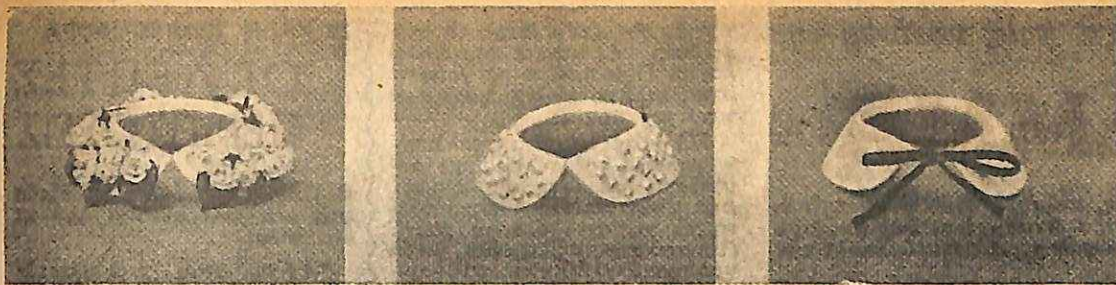
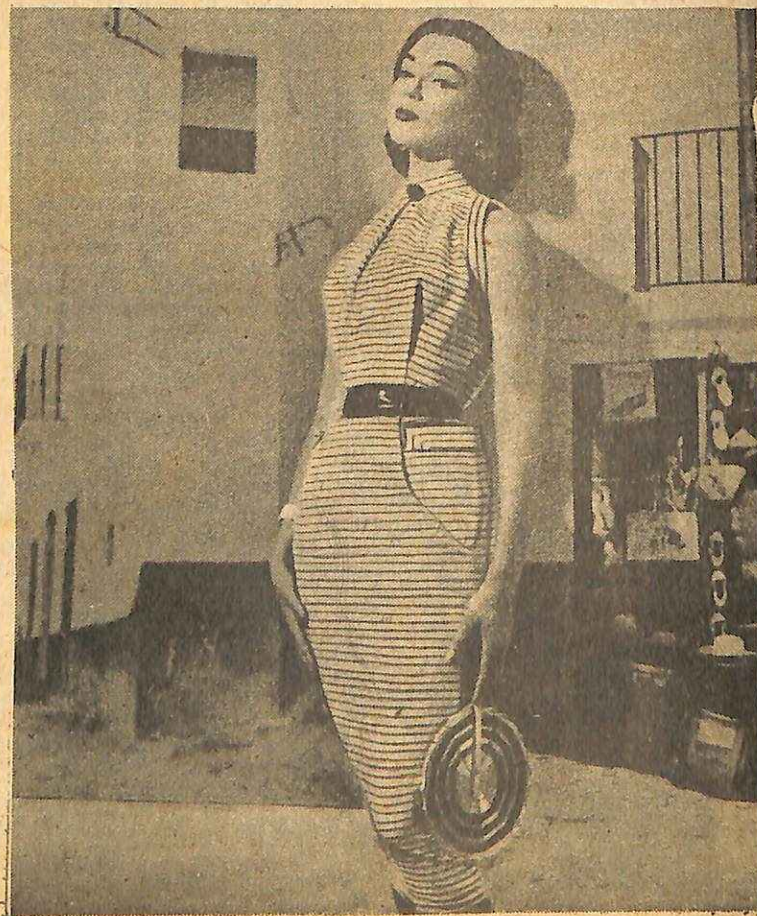
● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

● Πάψε να με ρωτάς κάθε πέντε λεπτά! Θα σε είδαοιησω εγώ όταν φθάση το 1965!

Η ΙΣΙΑ ΓΡΑΜΜΗ

● Παράλληλα με τη φαρδιά θα φορεθώ και φέτος πάρα πολύ ή ίσια γραμμή. "Ίσως μάλιστα περισσότερο κι' από πέρυσι. Τα στενά φορέματα που αναδεικνύουν τις γραμμές του σώματος και τονίζουν τα ώραια πόδια, άρσουν ιδιαίτερα στις γυναίκες. Οι στενές φούστες (είτε χωριστές φούστες είναι είτε μονοκόμματα φορέματα) έχουν πάντως κρυφά φάρδη (συνήθως πιέτα ή διπλώμα πίσω) ώστε να διευκολύνεται το βάδισμα.

● Το μοντέλο που βλέπετε δεξιά είναι για ταγίερ καρεδάκι. Η μπάσκα είναι κοντά όπως όλες σχεδόν οι μοντέρνες μπάσκες των φανταζι ταγιέρ. Γορνίζεται με μία λοξή λουρίδα και κουμπώνει με μεγάλο πλακέ κουμπί. Ο γιακάς και τα πέτα του είναι μονοκόμματα. ● Κάτω βλέπετε ένα ριγέ πικεδένιο σύνολο. Το φόρεμα έχει έντελως γυμνούς ώμους και φοριέται με λουστρινένια ζώνη. (Λουστρινένιο είναι και το κουμπί του λαιμού). Οι δυο βαθείες πένες της μέσης αφινονται ελεύθερες κάτω απ' το στήθος. Οι ρίγες είναι θαυμάσιες όριζόντιες τόσο στο φόρεμα όσο και στη ζακέτα. Οι γαυνιτούρες γίνονται με παίξιμο της ρίγας. Είναι χαριτωμένες.

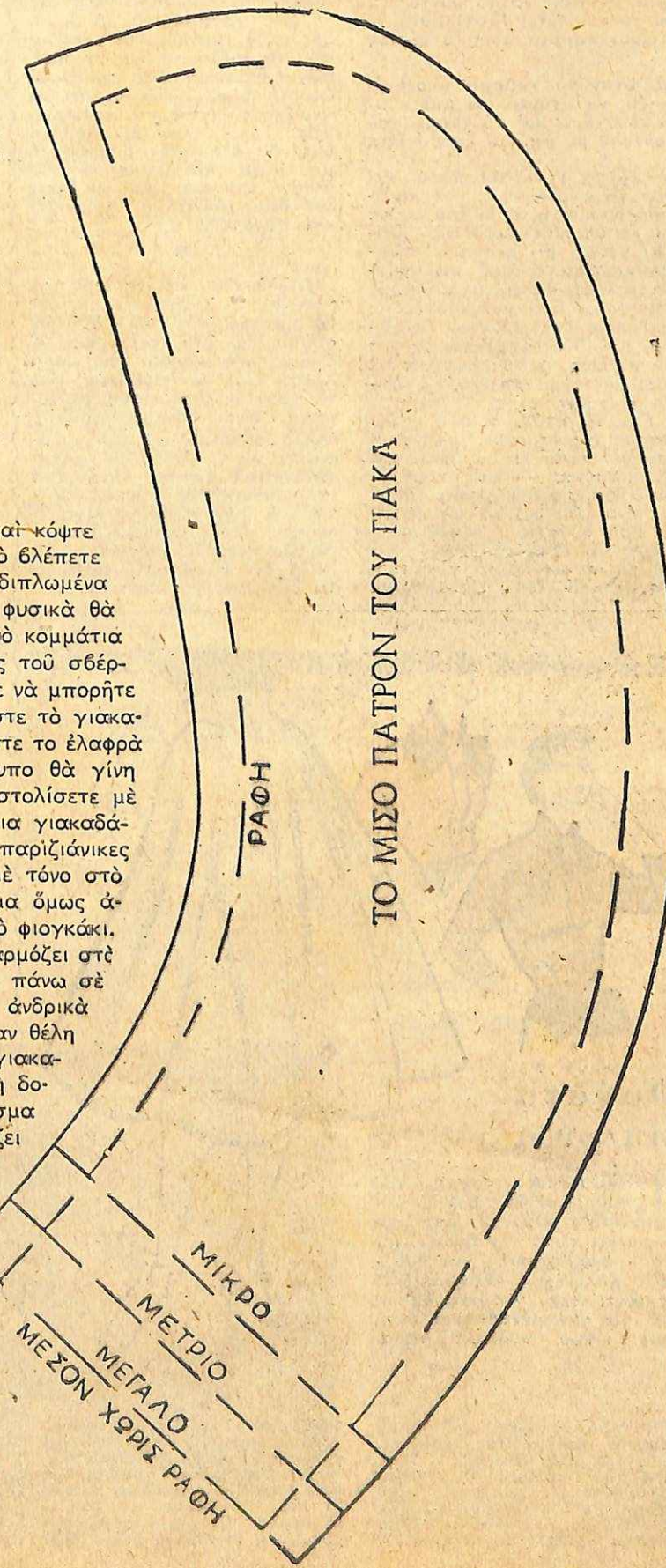
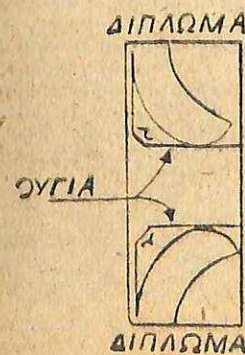

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΓΙΑΚΑΔΑΚΙΑ

ΤΑ ΑΣΠΡΑ γιακαδάκια που φατίζουν πάντοτε τα ανοιχτικά φορέματα συνηθίζονται και φέτος πολύ (παρ' όλη τη μόδα των μεγάλων άσπρων γιακάδων που μοιάζουν με γραβάτες και με μπέρτες). Τα γιακαδάκια αυτά γίνονται εύκολωτάτα. Μπορείτε να τα κάνετε και μόνη σας αν επιτηδεύεστε. Το πατρών που δημοσιεύουμε είναι για απλό γιακάκι που δεν παρουσιάζει δυσκολίες. Με τη βάση αυτή όμως μπορείτε να δοκιμάσετε έπειτα και σε πρόχειρο ύφασμα άλλες ποικιλίες και να βρήτε τί σας βολεύει καλύτερα.

Κατασκευή:

Διπλώστε το ύφασμά σας και κόψτε το πατρών του γιακά όπως το βλέπετε. Θα κόψετε όμως δυο τέτοια διπλωμένα κομμάτια (γιατί ο γιακάς φυσικά θα γίνει διπλός). Ένωστε τα δυο κομμάτια και αφήστε πίσω στο μέρος του σβέρκου ένα τμήμα ανοιχτό ώστε να μπορήτε να τα γυρίσετε. Ταχτοποιήστε το γιακαδάκι απ' την καλή, κολλαρίστε το ελαφρά και σιδερώστε το. Πρωτότυπο θα γίνει το γιακαδάκι σας αν το στολίσετε με πέρλες ή λουλουδάκια. Τέτοια γιακαδάκια παρουσίασαν έφετος οι παριζιάνικες μπουτίκ. Δίνουν ένα άμπιγιέ τόνο στο φόρεμα. Όραίο συμπλήρωμα όμως αποτελεί πάντοτε το κλασσικό φιογκάκι. Το μέρος του γιακά που εφαρμόζει στ' λαιμό μπορεί να ραφτη και πάνω σε στενό λουριδάκι (όπως τα ανδρικά κολλάρα). Αυτό βολεύει όταν θέλη να φοράει καμμιά χωριστό γιακαδάκι. Κάντε όμως πάντα τη δοκιμή σας σε πρόχειρο ύφασμα για να μελετήσετε τί ταιριάζει ακριβώς στο λαιμό σας.

Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΚΑΤΑ τα τέλη του περασμένου χρόνου έφτασε στο Μοντρεάλ του Καναδά το νορδηγικό φορτηγό «Λούκσεφγιελ» από το «Αντβερπεν του Βελγίου». Στο πλοίο αυτό υπήρχε όχι μονάχα το συνηθισμένο φορτίο — υπήρχε κομμένο κατί που περισσεύει από μία εβδομάδα έγινε το θέμα υπ' αριθμόν 1 όλων των συζητήσεων στον Καναδά και στο Βέλγιο.

Όταν οι εκπρόσωποι των καναδικών αρχών μπήκαν στο πλοίο, για να εξετάσουν τα χαρτιά του πληρώματος, ανακάλυψαν ένα διαβατήριο αντικανονικό. Έγραφε το όνομα «Άλφρεντ Άλμπερτ Λέοπολντ Σαντεμόντ, δεν είχε όμως φωτογραφία. Υπήρχε δηλαδή κάποτε ή φωτογραφία, όπως φαινόταν, μα αργότερα είχε αφαιρεθεί.

Ο Άλφρεντ Σαντεμόντ ήταν ναυτολογημένος στο «Αντβερπεν». Προηγήτερα είχε προσπαθήσει να ναυτολογηθεί στο Λονδίνο, μα είχε αποτύχει. Στο βελγικό όμως λιμάνι ο πλοίαρχος Χάρολντ Χάνσεν τον είχε πάρει ναύτη στο πλοίο του.

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού των άκεσάν, ο πλοίαρχος έμεινε ένθουσιασμένος με τον καινούργιο του ναύτη.

Ήταν ένας από τους πιο ικανούς και εργατικούς, διηγόταν αργότερα. Την καμπίνα του μοιραζόταν ο «Άλφρεντ μ' ένα άλλο ναύτη. Έπειδή όμως οι δυο αυτοί είχαν διαφορετικές άρες υπηρεσίας — ο ένας τη νύχτα ο άλλος την ημέρα — ήταν δυνατό ο νεοσύλλεκτος να έβρισκε κάποιο μυστικό, ως την ώρα που οι καναδικές αρχές πάτησαν στο πλοίο.

Ζήτησαν τότε από τον Άλφρεντ Σαντεμόντ να τους συνοδεύσει στη στεριά.

Το διαβατήριό σου δεν είναι, εν τάξει, πρέπει να έρθεις μαζί μας, του είπαν.

Ο νέος ναύτης αρνήθηκε.

Τότε, θα σ' κάνουμε έρευνα εδώ, του απάντησαν. Βλέποντας τα σκούρα, ο νέος ώμολόγησε:

Δεν είμαι ο Άλφρεντ Άλμπερτ Λέοπολντ Σαντεμόντ, φώναξε, ονομάζομαι Λίλιαν Σαντεμόντ.

Μά, Λίλιαν είναι όνομα κοριτσιού!, της είπαν.

Κι' εγώ κορίτσι είμαι!, απάντησε ο «Άλφρεντ».

Πραγματικά, ο νέος ναύτης ήταν μια κοπέλλα εικοσιτριών χρόνων. Η Λίλιαν Σαντεμόντ από τη «Οστάνδη. Είχε πάρει κρυφά το διαβατήριο του πατέρα της που ήταν προηγήτερα ναυτικός, είχε αφαιρέσει τη φωτογραφία του και άλλαξει την ημερομηνία της γεννήσεώς του.

Η Λίλιαν συνέληφθη άμέσως και οδηγήθη στην Ήνρα. Έκει την κράτησαν τρεις ημέρες και ύστερα την ξαπήγαν πάλι στο πλοίο, για να ξαναγυρίσει στην πατρίδα της. Στο ταξίδι του γυρισμού εργάστηκε πάλι σ' αυτής. Ότα έφτασαν στο «Αντβερπεν» εξήγησε το τολμήμα της, λέγοντας:

Ντύθηκα σαν άντρας, γιατί σ' α γυναίκα δεν είχα καμμιά πιθανότητα να μπορέσω να εργαστώ πάνω σε πλοίο. Και χωρίς τη θάλασσα δεν μπορώ να ζήσω.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ!... Η καρδιά μας, κτύπησε όταν αναγνωρίσαμε σ' ένα φάκελλο, ένα γραμμένο αγαπημένο, ένα γραμμένο που λες και είναι η εικόνα ενός ανθρώπου, η αντανάκλαση της προσωπικότητάς τους!

Ένα γράμμα! Σας συνέβη, όπως και σε μένα την ίδια, όταν το πάραυτα το κρατήσατε μια στιγμή, να το κυτάξετε όπως κυττάει ένα πρόσωπο, προτού το ανοίξετε; Γιατί αυτό το μικρό κομμάτι χαρτί μπορεί να είναι καμιά φορά ο κύριος ενός πεπρωμένου!

Μου συνέβη επίσης, πολύ συχνά, όταν το γράμμα προερχόταν από κάποιον που δεν τον γνώριζα, να σχηματίσω μια γνώμη προτού το διαβάσω, απλώς από το σχήμα και το χρώμα του χαρτί, από το γραμμένο... και πιστέψτε με σπάνια έπεσα έξω.

ΟΤΑΝ γράφετε ένα γράμμα, εσείς και αν το απευθύνετε σε πρόσωπα αγαπητά για τα οποία είστε βέβαιοι, δεν πρέπει να παραμελήτε τίποτε.

Το χαρτί πρέπει να το διαλέξετε: η εκκεντρικότητά του σχήματος ή του χρώματος δείχνει κακό γούστο. Θυμούνται την έκφραση δυσανεκσίας που πήρε μια μέρα ένας νέος όταν έλαβε ένα γράμμα ρόζ ζωρό, ένα γράμμα που, επί πλέον, μύριζε σαπουνάκι. Κατ' αρχήν δεν παρανομάτε ένα γράμμα.

Υστερα, τα μόνα ευγενικά χρώματα είναι το άσπρο, το κρέμ, το γκρι, το ελαφρύ γαλάζιο ή το ελαφρύ μώβ. Επειδή πρέπει να είστε προσεκτική. Μπορείτε να γράψετε στο πάνω μέρος της σελίδας τη διεύθυνσή σας, τον αριθμό του τηλεφώνου σας, αλλά με γράμματα απλά.

Όσο για το μελάνι που θα χρησιμοποιήσετε, έχετε την εκλογή μεταξύ του μαύρου και του μπλέ. Τα άλλα χρώματα, τα πράσινα και τα κόκκινα, δείχνουν εκζητήσι!...

Αλλοτε η καλή συμπεριφορά, απαιτούσε να διπλώσουμε το γράμμα οριζοντίως στα δύο και να το βάσουμε μέσα στο φάκελλο με το τσάκισμα προς τα επάνω. Αλλά ο τρόπος αυτός παρουσιάζει τον κίνδυνο, αν ανοίξουν το γράμμα με χαρτοκόπτη να το κόψουν στα δύο και να καταστραφεί ένα επίσημο έγγραφο που μπορεί να περιέχει. Το γράμμα λοιπόν που έχει γραφή σε διπλό χαρτί πρέπει να διπλωθεί στα δύο, οριζοντίως, αλλά με το τσάκισμα προς τα κάτω.

Αν πρόκειται για ένα γράμμα που πρέπει να διπλωθεί στα τέσσερα, μη ξεχάσετε (πολλές γυναίκες που αλληλογραφούν το αγνοούν!) ότι το φύλλο πρέπει να διπλωθεί πρώτα στα δύο—κατά μήκος—υστερα στα τέσσερα και να μηπ στο φάκελλο με τα τσάκισμα προς τα κάτω.

Τέλος, είναι το γραμμένο. «Ω! το ξέρω, δεν γράφει κανείς όπως επιθυμεί. Η σωματική και ψυχική κατάστασις επιδρούν στο γραφικό χαρακτήρα. Αλλά πρέπει να κάμετε μια προσπάθεια για να γράψετε εύκρινα και απλά. Ένα γραμμένο πολύ μολυβωμένο ή πολύ φαρδύ κάνει μεγαλύτερα τα ελαττώματα. Ένα γραμμένο πολύ μαζεμένο, πολύ λεπτό, γίνεται γρήγορα δυσανάγνωστο... Υπάρχει ένα σωστό μέτρο... Κι' έπειτα δεν πρέπει

να βάξετε κεφαλαία παρά εκεί που είναι αναγκαία και κεφαλαία όσο το δυνατόν πιο απλά. Η κατάχρηση κεφαλαίων δείχνει γενικά ότι λείπει η καλλιέργεια από εκείνον που γράφει και ότι θέλει να κινή τον καυπόσο. Ένα γραμμένο απλό, αρμονικό, ένα γραμμένο οριζοντίως, που δίνει στο γράμμα μια όψη καθαρή, ανήκει πάντοτε σε κάποιον ισορροπημένο, με ήθικον εν τάξει.

Για το στυλ, φυσικά, είναι ζητήματα χαρίσματος. Αλλά όταν δεν είναι κανείς ιδιαίτερα προικισμένος—και ακόμη όταν είναι, πρέπει να προσπαθή να είναι απλός, να μη φαίνεται να βρή φράσεις εντυπωσιακές, λέξεις ασυνήθιστες. Αφού γράφει με το σκοπό να γίνει νοητός, δεν είν' έτσι. Προσπαθήτε

Φούστα Μπλούζα

Η «ΦΟΥΣΤΑ — μπλούζα», που είναι ένα βολικό και χαριτωμένο ντύσιμο, φοριέται ιδιαίτερα τώρα την άνοιξη. Με ένα - δύο φούστες και δύο - τρεις μπλούζες, εξασφαλίζετε τη δόση της γκαρνταρόμπας σας για την μεταβατική αυτή εποχή, που περνάμε τώρα.

ΜΠΡΟΥΖΑ με ντραπέ στο λαιμό και στα μανίκια. Το ντραπέ είναι στερεωμένο, ιδιαίτερα, δίνει όμως την εντύπωση ότι συγκρατείται από τις κομψότητες που, στην πατ του λαιμού μπορείτε να περνάτε μονό φιδόκο αν θέλετε, (Σχέδιο κατάλληλο για ζέρσεϊ).

να έρμηνεύετε καθαρά τη σκέψή σας, μην κάνετε ψευδοφιλολογία. Προσπαθήτε να γράφετε όπως μιλάτε, μ' ένα τρόπο ζωντανό και φυσικό.

Μη γράφετε πάρα πολλά «ε» χι σελίδες και σελίδες, με σημειώσεις σε όλες τις μεριές! Δεν είστε καθόλου -πρωτεύμενη να γεμίσετε όλο το χαρτί. Περισσότερο αξίζει ένα μικρό γραμματάκι έξυπνο και χαριτωμένο από ένα γράμμα παραγεμισμένο.

Ένα γράμμα, να το θυμάσθε αυτό, πρέπει για εκείνους που το λαβαίνουν να παρουσιάζει ενδιαφέρον από την αρχή ως το τέλος... δεν πρέπει να περιέχει φλυαρίες και επαναλήψεις. Τέλος, όταν δεν υπάρχει βία, αν δεν έχετε διάθεσι τη μια μέρα, περιμένετε να σας έλθει η εμπνευστική και να έχετε ένα θέμα, αλλά μη περιμένετε και παραπολύ!....

Αλλά είναι και τα «ερωτικά γραμμάτια»... «Ε, γι' αυτά, δεν θα μπορούσαμε να δώσουμε συμβουλές. Δεν έχετε παρά ν' αφήσετε την καρδιά σας να μιλήσει! Είτε τα λαμβάνετε, είτε τα γράφετε, όταν είσαι ερωτευμένος, είναι πάντοτε ωραία! Αλλά φυλάγετέ τα, μη τ' αφήνετε να τα διαβάσουν μάτια αδιάκριτα! Τα πιο ωραία, τα πιο συγκινητικά κάνουν πάντως να χαμογελάσουν λίγο εκείνους στους οποίους δεν απευθύνονται. Τα ερωτικά γράμματα δεν θα έπρεπε ποτέ να τα διαβάσει ένας τρίτος.

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΟΙ ΛΕΠΤΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

● Πώς να κανονίση τα έξοδα μια νέα που βγαίνει έξω με ένα φίλο;

Αν πρόκειται περί μνηστήρος τα έξοδα της προσκλησεως που έκανε ανήκουν σ' εκείνον. Μπορεί όμως και η νέα ν' ανταποδώσει, όταν της δοθεί η ευκαιρία, αναλόγως με τις περιστάσεις, αγοράζοντας εκ των προτέρων τα εισιτήρια για ένα θέαμα. Αντιθέτως αν πρόκειται για έναν απλό φίλο, η νέα μπορεί κάλλιστα, αφού δεχθεί την προσκληση, να δηλώσει ότι επιθυμεί να μοιρασθ τα έξοδα. Τουλάχιστον πρέπει πάντοτε να προσφερθεί να τα μοιρασθ. Αν η πρώτη λύσις εγινε δεκτή, είναι καλύτερο ν' αφήσει το νέο να κινή τα έξοδα και μόνο τη στιγμή που θα χωρισθούν, να του δώσει τη χρηματα που αναλογούν κατά προσέγγιση στο δικό της μερίδιο.

Αν διατάξη να τα δεχθ, είναι ευχολό να του πη ευγενικά: «Ναι, ναι, αυτή ήταν η συμφωνία μας!» Θα καταλάβει έτσι ότι θα την δυσαρεστήσει πολύ αν δεν τα δεχθ. Ο τρόπος αυτός είναι προτιμότερος από το να του δώσει χρηματα προτού χωρισθ, λέγοντας: «Αυτά είναι για τα έξοδα, έννοια να πληρώσω τα δικιά μου!» Οπισώδροστο, δεν θα είναι καθόλου ελκυστική λεπτότητα εκ μέρους του, αν δεχθ τα χρηματα που του δίδουν κατ' αυτόν τον τρόπο.

Αν το ζήτημα της μοιρασιάς δεν συζητήθηκε ή αν ο νέος ξεδιόλησε σταθερά την επιθυμία του να κινή αυτός τα έξοδα της προσκλησεως, μπορεί κάλλιστα ν' άσκησθ να πάρη τα χρηματα που του προσφέρονται. Η νέα θα καταλάβει τότε καθαρά ότι η άρνησις δεν όφείλεται σε δηλία ή εγωισμό και θα εύχαριστήσθ απλώς, χωρίς να επιμειν.

● Τι πρέπει να κάμετε αν πέσει κάποιον ένα αντίκειμενο κατά γής;

Δύο λύσεις θ' αντιμετώπισετε: να σηκώσετε το αντίκειμενο και να το δώσετε ή να εδωποιήσετε άλλως τον ενδιαφερόμενο για να το μαζέψ. Ένας νέος θα σπεύσει να σηκώσει τη σάντα, την ομπρέλα που έπεσε μιας κυρίας. Το ίδιο θα κάνουν ένας άγριος όπως και μια γυναίκα άπεναντι ενός ποσοπτον ηλικιωμένου. Παρομοία εξυπνάδα μπορεί να γίνη από όλους σε ειδικές περιπτώσεις. Π.χ. σ' ένα πρόσφορο φωτομένο ή που θα του ήταν δύσκολο αν όχι αδύνατο να σηκώσει το αντίκειμενο. Τέτοια μπορεί να είναι η περίπτωση του αναπληρωτή ενός κυρίου που ανηβαίνει σ' ένα τραμ τη στιγμή που είναι έτοιμο να ξεκινήσει κτλ. Εκτός απ' αυτό, επιβάλλεται έστω και μια άλλη εδωποποίηση: «Κύριε νομίζω ότι σας έπεσε κάτι...» Αν το πρόσωπο απομακρυνήθηκε κάπως γρήγορα, μια κυρία αντί να φωνάξει «Κύριε» μπορεί να δείξθ το αντίκειμενο που έπεσε σ' έναν τσίτο και να κινή αυτός αυτό που πρέπει.

ΦΟΥΣΤΑ με φύλλα και πρωτότυπο κοψίμο. Τα δύο μπροστινά προχωρούν κάπως ψηλότερα απ' τη μέση και σχηματίζουν εμπρός ένα είδος μονοκόμματος κορσέ, το οποίο συνεχίζεται σε κανονικό ζωνάκι. Η φούστα γονιφρείται με φαρδιά βελονιά ή διπλό γαζί.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Τέσσερα από τα πρόσωπα της ταινίας. Απ' άριστερα προς τα δεξιά: Η Έντιθ Πιάφ, μια κόρη του λαού. Ο Σασά Γκιτρί, Λουδοβίκος XIV στα γραμμάτια του. Η Κλωντ Κολμπέρ, Μαντάμ ντε Μοντεσπάρ. Ο Όρσον Ουέλλες, Βενιαμίν Φραγκλίνος.

«ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΣ...»

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ Γάλλος συγγραφέας, ηθοποιός και παραγωγός Σασά Γκιτρί, θέλησε να γυρίση μια ταινία με θέμα την ιστορία των Βερσαλλιών που είναι πραγματικά η ιστορία της Γαλλίας τους τρεις τελευταίους αιώνες. Οι εισπράξεις της ταινίας αυτές θα διατεθούν για την επίσκεψη και συντήρηση των μνημείων των άνακτορων.

Στην ταινία αυτή συνεργάζονται οι μεγαλύτεροι ηθοποιοί της γαλλικής σθδνης και του θεάτρου. Όλοι αυτοί ζωντανεύουν με λαμπρότητα την ζωή των βασιλέων της Γαλλίας που ξετυλίχθηκε στα ανάκτορα αυτά.

... Κάποιο άνοιξιότικο απόγευμα, ο βασιλεύς Έρρικος κυνηγώντας με το διάσχο Λουδοβίκο, βρέθηκε σε μια άγνωστη γραφική περιοχή. Ένας περαστικός χωρικός τους έπληροφόρησε πως το κτήμα ανήκει σε κάποια οικογένεια Βερσαί.

Το όνομα αυτό, καθώς και ο τόπος, άρεσαν πολύ στο Λουδοβίκο κι' όταν ανέβηκε στο θρόνο, έκτισε εκεί ένα μικρό χαριτωμένο ανάκτορο.

Ο γιός του Λουδοβίκου 14ος εύρισκε, όταν ήταν μικρός ακόμα, πως η κατοικία αυτή ήταν ανάγια για ένα βασιλιά. Κι' άτον, με τη σειρά του, ανέβηκε στο θρόνο, έκανε τις Βερσαλλίες τα πλεσιώτερα και λαμπρότερα ανάκτορα του κόσμου. Όλα τα ταλέντα που συγκέντρωσε η Γαλλία την εποχή εκείνη, άλλα και όλοι οι καλλιτέχνες της γής, μαζεύτηκαν εκεί και λάμπρυναν με τα έργα τους τις Βερσαλλίες.

Οκτώ βασιλείς, δυο αυτοκρατορίες, μια επανάστασις και τέσσερις δημοκρατίες ξετυλίγονται και ζωντανεύουν σήμερα στη ταινία αυτή, γυρισμένη όλη μέσα στο πλαίσιο των ιστορικών α-

νακτορών. Οι ερωτικές περιπέτειες του Λουδοβίκου 14ου με τις Μαντάμ ντε Μοντεσπάρ, τη Λουίζ ντε Λα Βολιέρ, και τη Μαντάμ ντε Μοντεσπάρ, οι έρωτες του Λουδοβίκου 15ου με την Μαντάμ ντε Πομπαντούρ, η ευθυμία ζωής της Μαρίας Αντουανέτας, ο επαναστατημένος όχλος που πολιορκεί τα ανάκτορα κι' οδηγεί τους ευγενείς στη λαίμητομο, περνούν από την σθδνη, δοσμένα με μεσοστρία από το σπινθηροδόλο πνεύμα του Γκιτρί. Αλλά και αργότερα, όταν το ανάκτορο, παύει να είναι κατοικία των βασιλέων και μεταβάλλεται σε μουσείο, εξακολουθεί πάντα να είναι το πλαίσιο στο οποίο διαδραματίζονται παγκόσμια ιστορικά γεγονότα.

Το 1919 υπογράφεται στην περίφημη αίθουσα των Καρρεπτών, όπου άλλοτε οι βασιλείς έπαιζαν χαρτιά ή έγινοντο οι πριγκιπικοί γάμοι, η συνθήκη των Βερσαλλιών. Τότε οι νικηταί ήλπιζαν πως ή νίκη τους ήταν όριστική και δεν θα γινόταν άλλος πόλεμος ποτέ πιά...

Από την ιστορία αυτή, ο Σασά Γκιτρί έκανε μια μνημειώδη ταινία. Είναι αδύνατον ν' αναφέρουμε όλους τους ηθοποιούς που παίζουν σ' αυτήν. Θ' αναφέρουμε μόνο τους κυριωτέρους: Ο Ζωρζ Μαρσαλ κι' ο Σασά Γκιτρί στο ρόλο του Λουδοβίκου 14ου. Η Κλωντ Κολμπέρ ως Μαντάμ ντε Μοντεσπάρ. Η Μισελίν Πρέλ, Μαντάμ ντε Πομπαντούρ. Ο Ζεράρ Φιλίπ, ντ' Αρτανιάν. Ο Ζαν Λουί Μπαρρό ως Φανελόν. Η Ζιζέλ Πασκάλ ως Λουίζ ντε λα Βαλλιέρ. Η Λάνα Μαρκόν ως Μαρία Αντουανέτα. Ο Όρσον Ουέλλες ως Φραγκλίνος. Ο Τζίνιο Τερέβι ως Καλιόστρο. Η Γκαμπιέ Μορλά ως Μαντάμ ντε λα Μότ. Ο Ζαν Πιέρ Όμιον ως ντε Ροάν κλπ.

Ο Ζαν Μαρσαί, ως Λουδοβίκος 13ος.

ΕΛΛΕΝ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

Η γοητευτική αυτή κοπέλλα είναι το νέο άστέρι πάνω στο όποιον στηρίζει πολλές ελπίδες η κινηματογραφική εταιρία «Μέτρο Γκόλντγουϊν Μάγερ». Είδαμε φέτος την Έλλεν Στιούαρτ στην ταινία «Δάκρυα Βασιλίσσης», στο ρόλο της Άννας Μπόλεϊν. Επείσης στην ταινία «Φθάνω την αύγη», όπου έπαιξε με τον Κλάρκ Γκέμπλ. Η Έλλεν Στιούαρτ είναι ακόμη νεαρώτατη. Τώρα μόλις γίνεται 18 ετών. Αυτό όμως δεν την εμπόδισε διόλου να έχη παίξει ήδη τόσες ταινίες και να έχη υπογράψει συμβόλαια με τη «Μέτρο» για πέντε χρόνια. Η νεαρή καλλιτέχνης είναι αριστοτέχνης της Ακαδημίας Δραματικής Τέχνης της Ν. Υόρκης και, εκτός από την ομορφιά, έχει και πλούσιο ταλέντο. Μπορούσε να μη βρή γρήγορα το δρόμο που οδηγεί προς την επιτυχία;

ΠΙΝ-ΑΠ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΘΕΛΗ!

Η Τζέην Ράσελ δεν είναι εύχαριστημένη με τον τρόπο που της επιβάλλουν να εκθέτη το στήθος της στην σθδνη. Κατάγεται από μια οικογένεια πολύ θρησκα κι' όταν ήτο μικρή, έδιάβαζε πάντα περικοπές απ' τη Βίβλο πριν να κοιμηθ. Τυχαιά έγινε ηθοποιός και το στούντιο την κάνει αυτό που... δεν είναι κατά βάθος!

Αντά εδδλωσε στους δημοσιογράφους, τώρα που προβάλλεται η τελευταία ταινία της «Γαλλική γραμμή» — για την οποία γράφουμε στο προηγούμενο φύλλο μας—με αφάνταστη επιτυχία, παρα τον άγωνα των διαφόρων κοινωνικών και θρησκευτικών οργανώσεων να απαγορεύσουν την προβολή της. Ο καθολικός αρχιεπίσκοπος μόλις απηγόρευσε στους καθολικούς να την παρακολουθήσουν, αλλά οι απαγορεύσεις αυτές έφεραν το αντίθετο αποτέλεσμα. Στο Σαιν Λουίς κάνουν ουρές έξω από τους κινηματογράφους όπου παίζεται η ταινία της.

ΟΙ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ

Η Μαίριλυν Μονρόε κι' ο Άλαν Λάντ ψηφίστηκαν τον περασμένο μήνα, ως οι δυο πιο δημοφιλείς άστέρες στην Αμερική. Υστερα απ' αυτή την έκλογη η Τουέντιθ Σέντσοου μετάνοισε που απέλυσε την Μαίριλυν επειδή παντρεύτηκε χωρίς την άδειά της. Και την προσέλαβε πάλι με αποδοχές... πολύ ανώτερες από ό,τι της έδινε ως τώρα!

Μετά από τους δυο αυτούς άστέρες ακολουθούν στη σειρά ο Γκάρι Κούπερ, ο Τζον Γουάιν, οι κομικοί Μάρτιν και Λιούις, ο Μπίγκ Κράσμπι, ο Τζάιμς Στιούαρτ, ο Μπόμπ Χόπ, ο Ντάνιου Καίη κι' ο Ράντολφ Σκότ. Απ' τις γυναίκες η Σούζαν Χάιγουορντ, η Τζέην Πάουελ, η Άδα Γκάρντερ, η Ντόρις Ντάιν, κλπ.

● Στην επόμενη σελίδα: ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ Ο. ΓΟΝΗ. — Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ Α. ΣΤΕΡΩΝ—ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ, ΚΛΠ.

Στο γαλλικό «Σινεμόντ» δημοσιεύθηκε μία φωτογραφία της Σμαρούλας Γιούλη με την εικόνα ότι η Έλληνα σταρ αποφάσισε να μη παντρευτεί, γιατί θέλει να ασπαστεί στην τέχνη της. «Αν και τη δόλωσε αυτή την δεκαετία κανείς με... επιφυλάξεις — όταν γίνεται μάλιστα από τόσο νεαρή σταρ — είναι πάντως εξαιρετικά ευχάριστη η διαπίστωση ότι οι Έλληνες ηθοποιοί αρχίζουν να γίνονται γνωστές στο εξωτερικό και να προκαλούν το ενδιαφέρον του ξένου τύπου.

Η ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1 ΞΑΝΘΕΙΑ

Η ΤΖΟΥΝΤΥ ΧΟΛΙΝΤΑΙΗ

Η Τζούντυ Χολινταίη εξέλεγε «ύπ' αρ. 1 Ξανθεία της Αμερικής» από το «Επιμελητήριο Κομμωσεων της Νέας Υόρκης». Ο πρόεδρος της Έστειλε μία αναμνηστική πλάκα, στην οποία γράφει: «Τά Ξανθά σας μαλλιά, πάντα τέλεια περιποιημένα, ταιριάζουν απόλυτα με την προσωπικότητά σας και είναι χαρά για κάθε κομμωτή να τα περιποιείται. Θά είχαμε εύτυχες όλοι εμείς, πού προσπαθούμε να κάνουμε την Αμερικανίδα γυναίκα την ωραιότερα κτενισμένη γυναίκα του κόσμου, να περιποιούμεθα μαλλιά σαν τα δικά σας».

Αλληλογραφία

Α. ΚΕΛΕΣ: Δυστυχώς, δεν είναι δυνατόν να σου προμηθεύσω φωτογραφίες αστερών. Για τις διευθύνσεις που ζητάτε γράψατε μου πάλι με τη διευθυντική σας, εσωκλείοντας και γραμματόσημο για την απάντησή, γιατί δεν είναι δυνατόν να σου τις δώσω σ' αυτή τη στήλη, για λόγους τεχνικούς.

ΧΩΡΙΟΤΟΠΟΥΛΑ: Σκηνογραφία είναι η δουλειά του σκηνογράφου και σκηνοθεσία η δουλειά του σκηνοθέτη. Ο σκηνοθέτης σχεδιάζει και διακοσμεί το πλαίσιο όπου θα λάβει χώρα μία σκηνή. Αυτός καθορίζει τα επιπλά, το ντύσιμο των ηθοποιών, το δωμάτιο ή τη θέση που θα εκτυλιχθεί. Σκηνοθέτης είναι εκείνος που διδάσκει τους ηθοποιούς πώς να παίξουν στη σκηνή, πώς να ζωντανέψουν την ιστορία που εκτυλίσσεται. Η δουλειά του σκηνογράφου είναι περιωρισμένη, του σκηνοθέτη μεγάλη, πλατειά και βασική. Οπότε είναι ο φωτογράφος. Αυτός που χειρίζεται τη μηχανή λήψης σκηνών. Μακέτες είναι τα σχέδια πάνω στα οποία γίνονται είτε κούτσες για να δημοσιευθούν στις εφημερίδες ή σχέδια πάνω στα οποία θα στηριχθούν οι διακοσμητές, τα φορέματα των ηθοποιών κ.λπ. Πάνω δεν είναι μόνο μία σκηνή. Μπορεί σ' ένα πλάνο να γυρισθούν πολλές σκηνές. Καταρτίστηκα εγώ μία ηθοποιός που υποδύεται δυοτερεύοντας ρόλους, σημαντικούς όμως και χαρακτηριστικούς. Ρ. Β.

Ο Χασέ Φερρέρ με την γυναίκα του Ρόζμαρ Κλουίντ και τον γάμο Πιερρά, που έχει μεταμφιεσθεί ως Τουλούς Λωτρέκ — στο ρόλο που θριαμβεύσε ο Χασέ Φερρέρ τελευταία στη ταινία «Μουλέν Ρούζ», βρίσκεται τώρα με τη γυναίκα του στο Παρίσι, όπου περνούν το μήνα του μέλιτος. Η Ρόζμαρ Κλουίντ είναι 25 ετών και έγινε διάσημη μέσα σε μία μέρα από ένα τραγούδι της — το «Ελα στο σπίτι μου» — που είχε εξαιρετική επιτυχία και πουλήθηκε σ' εκατομμύρια δίσκους. Τη βάπτισαν «ο θηλυκός Μπίγκ Κρόσμπι».

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Η Ντανιέλ Μαρέλ θα είναι η πιο μικρή ηθοποιός που θα βραβευθεί στο Φεστιβάλ των Καννών. Είναι 16 ετών και έπαιξε μόνο σε μία ταινία, την «Κλειστή θάλα». Η ταινία αυτή γυρίστηκε από ένα ζωγράφο κι' ο άλλος πρωταγωνιστής είναι ένας έρασιτέχνης, ο Ρομπέρ Γκιγιό.

● Είναι πιθανόν να ανατεθεί ο ρόλος της «Ωραίας Ελένης», στην Βιρτζίνια Μάγιο. Πάρις θα είναι ίσως ο Φάρλεϋ Γκρέντζερ αν η ταινία γυρισθεί στην Ιταλία. Η ταινία θα έχει τον τίτλο «Ελένη της Τροίας».

● Ο πιο δραματικός ρόλος που υποδύθηκε ποτέ η Τζην Σίμονς θα είναι αυτός που δόχη στην ταινία «Η Ιστορία της Έστερ Κοστέλλο». Στην ταινία αυτή, η ηρωίδα τυφλώνεται σε μία έκρηξη και χάνει και την ακοή της. Όταν, ύστερα από κάποιο φοβερό σόκ, ξαναβρίσκει τη χαμένη αίσθησή της, υπαρκτώνεται από τους έκμεταλτάς της να εξακολουθήσει να προσποιείται την άνοητη. Η ταινία τελειώνει με δραματικότητα. Η γλυκιά Τζην Σίμονς θα είναι η ιδεώδης ερμηνεύτρια ενός τέτοιου θύματος.

● Ο Άγα Χάν είναι αντίθετος προς την επιθυμία του γιου του Άλφ να παντρευτεί την Τζην Τίρνεϋ. Ο θρησκευτικός αρχηγός των μουσουλμάνων φοβάται για τη δυσμενή επίδραση που μπορεί να έχει το μέλλον τού γιου του ως πνευματικού ηγέτου της χώρας του, ο γάμος του με άλλη μία στάρ.

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ

Η Λουντμίλλα Τσερίνα επέστρεψε από το Χόλλυγουντ, όπου έτελέωσε το γύρισμα του φιλμ «Το στήγμα των άγγλων» και θα μείνει λίγο στο Παρίσι για να ετοιμασθεί η νέα ταινία της. Πρόκειται για την ταινία «Η κόρη της Ματά Χαρί», όπου η Λουντμίλλα θα υποδυθεί την κόρη της διάσημης κατασκόπου.

Η ταινία θα σκηνοθετηθεί ο Ιταλός σκηνοθέτης Καρίνι Γκαλλόνε και οι σκηνές της θα γυρισθούν στη Βαταβία και στην Ίνδονησία.

Η ΑΠΟΔΗΜΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Αίγυπτος

Η ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΗ στην παροικία για το κοινοφελές έργο της «Ένωσις Έλληνίδων Μητέρων Σούμπρας», διοργάνωσε και πάλι προ ημερών μία παιδική συγκέντρωση και παράσταση κινηματογράφου. Έτσι, 300 άπορα παιδιά της Πατριάρχικης σχολής, του Λυκείου Μικέ και των Κοινοτικών Εκπαιδευτηρίων Καΐρου, πέρασαν δυο ευχάριστες ώρες σε πρόγραμμα διδακτικών ταινιών, μικρού μανού, κλπ. Η πρόεδρος της Ένώσεως κ. Α. Παχή, μοίρασε μπισκότα που πρόσφερε ο κ. Φιλίππου, καρναμέλες που πρόσφερε ο οίκος Νάντλερ και σοκολάτες Νεστέλ που πρόσφερε ο κ. Τσέππας. Ακόμα πρί-φουρ προσφορά της κ. Α. Ίωαννίδη και κέικ που παρασέσωσε το συμβούλιο της Ένώσεως.

— Πολλός λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό για την αδρόδη εργασία που συντελείται σε μιά απόμερη γωνιά της Αλεξανδρείας, όπου μία ξεχωριστή γυναίκα, η κ. Αμαλία Δανιήλ Αποστόλου, μητέρα του καθηγητού και εκλεκτού όμιλητού κ. Αίμ. Αποστόλου, έχει ιδρύσει ένα νηπιότροφείο στο οποίο δρίσκουν στέγη καθημερινώς και μόλις 160 περίπου παιδιά, που βρίσκουν κατά το διάστημα της ημερησίας εργασίας των οί εργαζόμενες της παροικίας Αλεξανδρείας γυναίκες. Τα μικρά με το πρόθυμο προσωπικό του Ι. διατικού αυτού νηπιαγωγείου, περνούν την ημέρα τους σε στοργικό και ευχάριστο περιβάλλον.

— Ένα νέο ταλέντο έφεραν στην επιφάνεια οι εξετάσεις του παραρτήματος του Έθν. Ωδείου Αθηνών στην Αλεξανδρεία. Τη δίδα Άννα Αχ. Τημενέου, μαθήτριάς της γνωστής καθηγήτριας του πιανού κ. Γ. Κουκούλα. Πρόκειται για μία εξαιρετική και ταλαντούχα πιανίστα που και οι μαθητικές της ακόμα επιδόσεις άσπασχολούν τους καλλιτεχνικούς κύκλους της παροικίας μας.

Πόλη

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ με εξαιρετική επιτυχία οι χορευτικές συγκεντρώσεις που οργανώνουν τα διάφορα σωματεία και οι κοινότητες της παροικίας για να ψυχαγωγήσουν την ομογένειά της Σταμπούλ και να βοηθήσουν για τη θεραπεία των άρρωστων που πενομένου και από την ελληνοποίηση στοιχείου. Έτσι το δειπνό των σχολών Κουρτουλού έγινε στο «Σεμίραμις», ο χορός του Γαλατά και η χοροσπερής της σχολής της κοινότητας Κουσουντζούκι στις αίθουσες του δημοτικού καζίνο του Ταξίμ, το κοκτέιλ πάρτυ του μορφωτικού συνδέσμου «Ευαγγελίστριας» στο δημοκρατικό κέντρο «Κερβουσαράκι», η εορτή του συνδέσμου των Αποφροίτων «Ιακωμείων» στο δημοκρατικό καζίνο Ταξίμ, κλπ. Επίσης μεγάλων επιτυχιών σημειώσε η «Ημέρα του δασκάλου» που οργανώσαν ο «Σύνδεσμος προς ενίσχυση των σχολών».

— Τα νοσοκομεία Βουλκλή, ο Σύνδεσμος Ιμιατισμού Βουλκλή, η Φιλανθρωπική Αδελφότητα Μεγάλου Ρευματος, η Φιλανθρωπική Αδελφότητα κυρίων Μακροχρόνιων, τα διάφορα ορφανοτροφεία μας, δέχονται αυτόν τον καιρό πλείστες όσες δωρεές για τις ανάγκες των. Αν και οι δωρεές αυτές έλθουνται άγνωστος, εν

τούτοις νομίζουμε ότι πρέπει να αναφερθούν τα ονόματα μερικών δωρητών όπως είναι: η κ. Γ. και ο κ. Μ. Καραβελόγλου, η οικογ. Αλ. Κερίσσογλου, η κ. Σοφ. Μαδεντζίδου, η κ. Φωφώ Σέρτελη, η κ. Ευαγγελία Μαγκανιά, η κ. Ευαγγελία Πασιάδου, η οικογ. Παναγιωτίδου, η κ. Αίκ. Παυλίδου, οι κ. κ. Αλ. και Θ. Τρόνος, ο κ. Πασχ. Πασχαλίδης, η οικογ. Ν. Δεντρινού, η κ. Ειρήνη Χατζηπολυχρονίου, ο κ. Χρ. Βλαχοπουλος, οι οικογ. Γ. Καραγιαννοπούλου, Α. Αντωνιάδου, Ε. Ι. Ατσιακίδου, Β. Αιμιλιάνου, Ι. Δημησθενόπουλου, Παντ. Βασιλάδου, Ρωδ. Τσιγκιρόγλου, Κ. Αιμιλιάνου, Δ. Γεωργίου, κ. α.

— Εφθασε τις ημέρες αυτές, προσκεκλημένος ο Έλληνας συγγραφέας και πεζογράφος Στράτης Μυριβήλης, πρόεδρος της Έθνικ ης Έταιρίας Έλλήνων Λογοτεχνών, ο οποίος θα δώσει τρεις διαλέξεις για το ελληνικό κοινό. Τον συγγραφέα θα τιμήσουν και οι τουρκικές πνευματικές οργανώσεις γιατί είναι πολύ γνωστός και εδώ από τα διδύλια του που κομμάτια του έχει μεταφράσει η γνωστή Τουρκισια λογία δις Ισμήτ Μαρντίν και έχει δημοσιεύσει στο γαλλόφωνο περιοδικό της «Σύγχρονη Τουρκία».

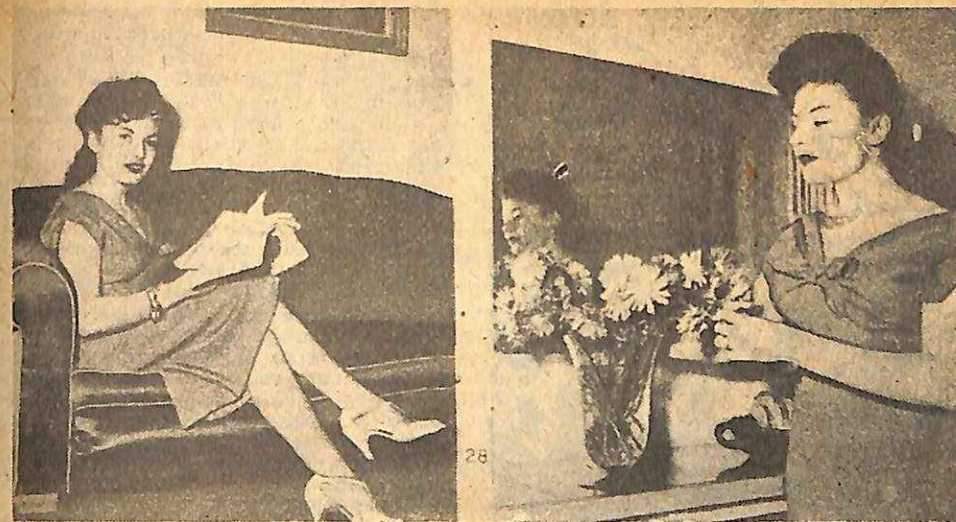
— Επίσης ο συγγραφέας και δοκιμολογός καθηγητής του πανεπιστημίου Αθηνών κ. Διον. Ζακυνθός, εκλήθη στη Σταμπούλ για να διηγήσει προς το ελληνικό στοιχείο σε τρεις διαλέξεις του.

Κύπρος

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Άμμοχώστου, έδωσε στο κινηματοθέατρο «Χατζηχαριμπί» την καθιερωμένη εορτή των Γραμματιών με πολλές εκπληρώσεις και υπό της Ένώσεως. Κύριος όμιλητής της ώρας αυτής εορτής ήταν η καθηγήτρια κ. Έλενη Κύρη, σύζυγος του γνωστού καθηγητού, λογοτέχνη, διανοούμενου και κριτικού Κώστα Κύρη, καθηγητού του ίδιου γυμνασίου. Η διαλέξη της εκλεκτής επιστήμονος, υπήρξε έξοχα διαφωτιστική για τις ήθικες και παιδαγωγικές θεωρίες των πρώτων δασκάλων του χριστιανισμού και γι' αυτό χειροκροτήθηκε ζωηρότατα. Επικοιμήθησαν επαγγελματίες των μαθητριών Εύας Κατσαμπά, Έπ. Βασιλακά και Π. Χαρίτωνος.

Αγγλία

ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ και στο μέγαρο «Ολύμπια» οργανώθηκε κι' εφέτος από τις 9 έως τις 23 προσεχούς Σεπτεμβρίου Διεθνής Έκθεση Χειροτεχνίας, που καταβάλλονται ενέργειες να έχει μεγαλύτερη επιτυχία από την περυσινή τόσο από απόψεως συμμετοχής και νέων εκθετών, όσο και από πλευράς καλύτερου υλικού. Πέρσι, κατά τις υπεύθυνες αρμόδιες ανακοινώσεις, η έκθεση αυτή έσημειωσε επιτυχία με την άγρονη εκτέλεση ειδών και κλεισιμάτων παραγγελιών. Την επεσκέφθησαν χιλιάδες ενδιαφερομένων από παντού, γιατί από ιδιώτες. Γι' αυτό, χωρίς στις ενέργειες των Έλληνίδων της παροικίας, ο γενικός διευθυντής της έκθεσης κ. Τζων Τουλν, έστειλε έγγραφο εδώ ζητώντας να μετασχη και η Ελλάδα. Οι αρμόδιοι ως μελετήσουν το ζήτημα.

• Διαβάστε τα διδύλια που του άρσουν.

• Τα λουλούδια δημιουργούν ευχάριστη.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΤΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΤΟΝ έχετε γοητεύσει και έχετε τώρα την άβερν, τη ευτυχία να μοιράζεστε τη ζωή του, τις λύπες του, τις χαρές του, ακόμη και τον αέρα που αναπνέει...

Ξέρετε να εκτιμάτε τις υπέροχες αυτές στιγμές, και φοβάστε κάθε άρρωστια, κάθε μικροτσάκωμο, κάθε δυσάρεστο βλέμμα, κάθε πιθανότητα δυσανεξίας, για το σκέπτεσθε πως υπάρχει πιθανότητα να προσβάλουν αυτό που με τόση υπομονή υφάνετε: τη θαυμάσια ατμόσφαιρα της συζυγικής σας ευτυχίας...

Η ευτυχία είναι ένα τόσο απλό πράγμα! Μα...! Είναι πολύ απλό! Η παραβένευσή! Την ευτυχία τη χαρίζει η λεπτομερεια! Αυτό πρέπει να προσέχετε. Ένα λουλούδι, ένα γλυκό χαμόγελο, οι ευχές για τα γενέθλια, είναι η φλόγα που κρατά άσβυστο τον έρωτα.

Για να διατηρήσετε την καρδιά εκείνου που αγαπάτε, δεν υπάρχουν συνταγές. Η συζυγική ευτυχία, δεν μπαίνει ούτε σε καλούπια ούτε σε νόμους. Γι' αυτό, σας δίνουμε απλώς μερικές συμβουλές φιλικές και ειλικρινείς. Τα παρακάτω, είναι δική σας δουλειά!...

ΜΗΝ ξεχνάτε ότι ο άνδρας σας θέλει να βρίσκει ένα ευχάριστο σπίτι, μία ξεκούραστη ατμόσφαιρα, όταν γυρίζει από τη δουλειά του. Είτε λοιπόν εργάζεσθε και σείς, είτε είστε ελεύθερη να ασχολήστε μόνο με το σπιτικό σας, φροντίστε το νοικοκυριό σας να είναι τέλει! Δώστε στην τοποθέτησή των επίπλων σας μία κάποια ιδιορρυθμία. Βάλτε εδώ κι' εκεί μαξιλάκια, χαλάκια, βάζα με (φρέσκα) λουλούδια, μπουμπινέρες με σοκολατάκια ή καρναμέλες, κλπ. Έχετε

• Κάνετε κάποιο φαγητό, που θα άρεση σ' αυτόν.

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Η τελευταία λέξη της παιδαγωγικής στις Ηνωμένες Πολιτείες, είναι να κουβαλούν οι μητέρες τα βρέφη στην πλάτη τους.

Οι Αμερικανίδες μητέρες θαναγορίζουν στο πρωτόγονο σύστημα να φορτώνουν το παιδί στην πλάτη τους!... Αυτό οφείλεται στη διαπίστωση ότι οι ευκολίες που παρέχει ο σύγχρονος πολιτισμός, στην περιποίηση της ανατροφής των παιδιών, τα κάνουν ώστε να χάνουν τη θαλπωρή και την αγάπη της μάνας. Το νέο σύστημα, που είναι τόσο παλιό, ήρθε από την Οκινάβα, όπου οι Αμερικανοί στρατιώτες διαπίστωσαν ότι δεν υπάρχει ούτε μία περιποίηση νεογνικών παιδιών. Όσοι, λοιπόν, απ' τους στρατιώτες αυτούς γύρισαν στην πατρίδα τους, στις Ηνωμένες Πολιτείες, πιστεύουν ότι το φαινόμενο αυτό οφείλεται στο ότι οι μητέρες της Οκινάβας και γενικότερα όλων των Ιαπωνικών επαρχιών, μεταφέρουν πάντα τα μικρά τους δεμένα στην πλάτη κι' έτσι δεν τα αποχωρίζονται ούτε στη δουλειά τους ακόμα.

Σύμφωνα με τις διηγήσεις των στρατιωτών, που έτόνιζαν πόσο φανόνημα ευτυχισμένα και πόσο φρόνιμα είναι τα παιδιά στο μακρινό αυτό νησί του Ειρηνικού, μερικές νεαρές Αμερικανίδες μητέρες άρρωσθηκαν σε... «ομάδες Οκινάβας» και φάνηκαν πρόθυμες να δοκιμάσουν το «νέο σύστημα». Μέσα σε λίγο σχετικά χρονικό διάστημα, τα αποτελέσματα ήταν τόσο ικανοποιητικά, ώστε η τελευταία λέξη της παιδαγωγικής να είναι σήμερα στην Αμερική: «Τα μικρά στην πλάτη».

Τα παιδαγωγικά περιοδικά δημοσιεύουν μεγάλα σχετικά άρθρα και στις συγκεντρώσεις τω γονέων, οι ειδικοί κάνουν διαλέξεις, στις οποίες υπογραμμίζουν ιδιαίτερα τα πορίσματα της πείρας των μητέρων, που εφάρμοσαν το «σύστημα Οκινάβας».

Σύμφωνα μ' αυτό, το παιδικό κρεμάται κατά τον πανάρχαιο τρόπο δεμένο στην πλάτη της μητέρας μέσα σε μία «έσάρτα» ή ένα σαλί, όπως γίνεται στο Μεξικό ή στην Ιαπωνία. Έτσι το παιδί κάθεται πολύ άνετα και για τη μητέρα του το βάρος είναι πολύ μικρό. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ένας στενός σύνδεσμος μεταξύ του παιδιού και της μητέρας και μία συνδεδεμένη σχέση, που συντελεί στην εξοφάνισή του στο τελευταίο ίχνος νεοεικότητας. Το μωρό δεν αισθάνεται έτσι ποτέ ότι είναι ανεπιθύμητο και παύει να στενοχωριέται και να κλαίει.

Μία νεαρή μητέρα είπε πως δίνει το παιδί της στην πλάτη, χρησιμοποιώντας ένα παλιό... πουκάμισο του άντρα της. Έτσι, δουλεύει στο νοικοκυριό και στο περιβάλλον της και πηγαίνει για ψώνια, χωρίς να εγκαταλείπει το παιδί της. Μέσα στο πουκάμισο του πατέρα του κι' επάνω στην πλάτη της μητέρας του, συνεχίζει η ίδια, το μωρό αισθάνεται ότι βρίσκεται σε πολύ καλύτερη θέση απ' τα συννησιακά του που τα αφήνουν οι μάνες τους, όπως ολόκληρες να δαγκώνουν απ' τα νύχια τους τα σκεπάσματα και να τινάζουν τα ποδαράκια τους.

Διάσημοι ειδικοί γιατροί μίλησαν με μεγάλο ενθουσιασμό για το σύστημα «των μικρών στην πλάτη» και το κρίνουν καλύτερο από κάθε μοντέρνα παιδαγωγική και υγιεινολογική σύσταση κι' από τη σύγχρονη μανία να θεωρηθεί η μητέρα άκακη και σαν...έστια μόλυνσεως για το παιδί της.

Το «σύστημα» της Οκινάβας είναι καινούριο ακόμα για την Αμερική. Όταν όμως, όπως προβλέπεται, γενικευθεί, θα δημιουργήσει μερικά ερωτήματα, όπως αυτό π.χ. Πώς οι μητέρες θα δένουν στην πλάτη τα διδύμα ή τα τριδύμα τους;

ΚΑΛΩΤΙΤ ΝΤΥΠΙ

"Ελσα Μάξγουελ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΛΩΣΣΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

● Η ιστορία και το «πιστεύω» της "Ελσας Μάξγουελ, της διασήμου αμερικανίδος δημοσιογράφου, για την οποία η ζωή των αστερών του Χόλλυγουντ και όλων των υψηλών προσωπικοτήτων της Αμερικής δεν έχει κανένα μυστικό.

ΑΝ όνειρεύεστε να γίνετε δημοσιογράφος και θέλετε να κρατήσετε άθικτα τα όνειρά σας, δεν σας συμβουλεύουμε να έμπιστευθείτε τα σχέδιά σας στην "Ελσα Μάξγουελ, τη φοβερή Αμερικανίδα χρονογράφου, που ακόμη και οι συμπατριώτες της την χαρακτήριζαν ως τη μεγαλύτερη εγκλωσσού της Αμερικής!...

Η "Ελσα θα σας κυττάξει με το παγερό και διαπεραστικό βλέμμα της και θα σας πολιορκήσει με ένα σωρό ένοχλητικές ερωτήσεις:

— Πόσων ετών είστε; Είκοσιδύο; Εικοσιπέντε; Τριάντα; Τότε, δεν έχετε καμιά δουλειά με τη δημοσιογραφία. Για να γίνετε δημοσιογράφος πρέπει να έχετε μελετήσει όλα, να έχετε δηλαδή όλα, να τα έχετε δοκιμάσει όλα!

Θα κάνει μια μικρή παύση και ύστερα θα εξακολουθήσει:

— Μελετήσατε καλά Ιστορία, φιλοσοφία, επιστήμες, γεωγραφία, πολιτική, μαθηματικά, ιστορία της τέχνης, λογοτεχνία και διάφορες γλώσσες; Είσατε, εις θέσι να αναγνωρίσετε ένα προς ένα όλα τα έργα κάθε ζωγράφου, κάθε μουσικού, κάθε αρχαίου και νέου συγγραφέως, να απαντήσετε σε οποιοδήποτε ερώτησι και να μιλήσετε για οποιοδήποτε ζήτημα; "Οχι; Τότε σας λέω πάλι ότι δεν έχετε καμιά δουλειά με τη δημοσιογραφία. Για να γίνετε δημοσιογράφος πρέπει να τα έχετε μελετήσει όλα, να τα έχετε δηλαδή όλα, να τα έχετε δοκιμάσει όλα!

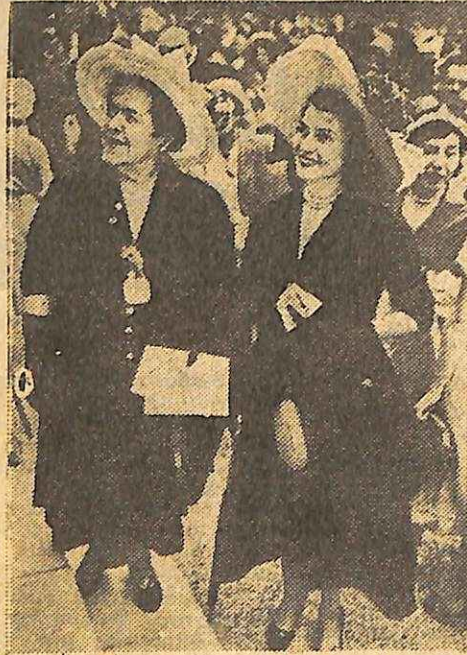
Σ' αυτό το σημείο, η τρομερή γυναίκα θα σταματήσει πάλι για μια στιγμή, θα σας κυττάξει αυσήρη και στο τέλος θα σας κατακεραυνώσει αδυσώπητα:

— Είσατε ρομαντική; Είσατε άρραβωνισμένη, παντρεμένη ή επιθυμείτε να παντρευθείτε; Ναι; Τότε δεν μπορείτε να γίνετε δημοσιογράφος. Στη ζωή μιας δημοσιογράφου δεν υπάρχει θέσι για ένα σύζυγο. Ποιός έχει καιρό και διάθεσι για τέτοια πράγματα!...

Και αφού σας δβάλει τελικώς νόκ-αουτ, η Αμερικανίδα χρονογράφος θα ανάψει άπαθιστα ένα τσιγάρο και θα απολαύσει το γκρέμισμα των ονείρων σας.

Τέτοια υπήρξε πάντοτε η "Ελσα Μάξγουελ. Ελκρινής, ορμητική και μισαλλόδοξη, νίκησε πάντοτε στη ζωή της ακριβώς έπειδή κατώρθε να εφαρμόσει αυτές τις θεωρίες της και να αναπτύξει μια δύναμη χαρακτήρος και μια στατικότητα όχι τόσο συνηθισμένη σε μια γυναίκα και προ πάντος σε μια νέα γυναίκα, γιατί όταν η "Ελσα απέφασσε να γίνει δημοσιογράφος ήταν μόλις είκοσιπέντε ετών. Γεννημένη το 1884 μέσα σε μια πλούσια αστική οικογένεια της Αμερικής, η μέλλουσα διάσημη χρονογράφος πέρασε τα χρόνια της παιδικής ηλικίας και της νεότητός της ακριβώς όπως όλες οι κοπέλλες της τάξεώς της: Έξυπνότητα και εξαιρετικά μελετηρή, διάβαζε όποιον όποιον βιβλίο βρισκόταν μπροστά της, ήταν φανατική λάτρης των σπόρ, ωργάνων έκδοσης με τους φίλους και τις φίλες της, είχε κατά καιρούς διάφορα άδωκα φλέτ και σκεπτόταν έντελως άδριαστα και με κάποια ναυδότητα το μέλλον, αδέβαιχε για το δρόμο που θα έπαιρνε.

Κάποια μέρα όμως εξόσπασε ξαφνικά μέσα στο σπίτι των Μάξγουελ, μια αληθινή τραγωδία. Στην περίπτωση και τρομερή πικραδιά του Σάν Φραντσκο καταστράφηκε όλη η περιουσία του πατέρα της "Ελ-

● Τον Ιούνιο του 1952, η "Ελσα Μάξγουελ έπεσκέφθη το Παρίσι και μαζί με την Ρίτα Χαίηγουορθ, τότε σύζυγο του Άλφ Χάν, παρακολουθούσε τις περιφημες ιπποδρομίες του Λονγκσάν. Καθώς εξηκριβώθη, η δυναμική δημοσιογράφος έπαιξε σημαντικό ρόλο στο είδωλλο της γιοιευτικής στάρ με τον Ίνδο πρίγκηπα.

σας και η οικογένειά της ώθηγε το έτος προς την εξαθλίωσι. Η "Ελσα όμως δεν έχασε το θάρρος της. Υπακούοντας στο αμερικανικό ρητό «είναι ανώφελο να κλαίς πάνω από το χυμένο γάλα», απέσπασε ξαφνικά από τη γλυκεία και νωθρή απάθεια στην οποία βρισκόταν ως τότε και έκανε ένα από εκείνους τους αυστηρούς αυτοελέγχους, όπου ο άνθρωπος εισχωρεί ως τα βάθη της ψυχής του. «Τη νύκτα της τρομερής εκείνης μέρας — γράφει στο βιογραφικό της σημειώματα — δεν έπλავα σε καθόλου! Έντελως ψυχρά, έζησα με υπερβολική έλαστικότητα το μυαλό μου και την καρδιά μου, υπελόγησα όλες τις επιθυμίες, τις ικανότητες, τις δυνατότητες και τις συνήθειές μου και μου φάνηκε ότι έγεννιόμουν για πρώτη φορά... Ός το πρωί είχα πάρει πια τη μεγάλη απόφασι. Παραουσίαστικα στον πατέρα μου και του εί-

Μικρά και χρήσιμα

● ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΑΣ. Θυμηθείτε μια ώρα που εύκαιρείτε, να βγάλετε τα κοσμήματά σας και να τα καθαρίσετε. Κάθε κοσμημα αλθιινό ή μιτασιόν — με τον καιρό λερώνει. Το καταλαβαίνετε συνήθως τότε μόνον, όταν τα καθαρίσετε και δείτε πως τώρα έχουν τη διπλή γυαλάδα. Αλθιθινα μαργαριτάρια έχουν λίγες γυναίκες. Το καθαρίσμά τους είναι εργασία του κοσμηματοπώλη.

● Τά ψεύτικα μαργαριτάρια καθαρίζετε με τον ακόλουθο τρόπο: Βάζετε τα μαργαριτάρια σ' ένα σακουλάκι ή μέσα σε ένα μαντήλι (που το δένετε κόμπο) λινο ή μπαμποακερό, χύνετε μέσα μια κουταλιά αλάτι και βουτάτε το σακουλά-

πα: Έφθονο πρέπει από δω και πέρα να δουλεύω για να ζήσω, απέφασσα να γίνω δημοσιογράφος!»

Έτσι, η "Ελσα Μάξγουελ, διάλεξε ένα από τα σκληρότερα επαγγέλματα που μπορεί να ακολουθήσει ένας άνθρωπος και ίδιαιτέρως μια γυναίκα. Ξεκίνησε να κατακτήσει τον κόσμο έχοντας ως μόνα όπλα της να νιάτα, το θάρρος, τη θέλησι της και συγχρόνως πέντε κανόνες ζωής που της άφησε ο πατέρας της σε μοναδική κληρονομιά. Οι πέντε αυτοί κανόνες, που αποτελούν πάντοτε το «πιστεύω» της δυναμικής δημοσιογράφου, είναι οι ακόλουθοι:

1) Μη παίρνης στα σοβαρά τα σπουδαία πράγματα αλλά τα τιποτένια. 2) Προσπάθησε να μη έχεις τίποτε, ούτε περιουσία, ούτε συναισθηματικούς δεσμούς. Τότε μονάχα θα είσαι ελεύθερη. 3) Μη φοβάσαι τους δυνάστες, γιατί δεν υπάρχουν στον κόσμο αλθιθινοί δυνάστες. 4) Μη ζηλώς ποτέ κανένα και μη επιθυμήσεις τα πράγματα των άλλων. 5) Μάθε να γελάς άκομμη και με τον εαυτό σου.

Σε αυτούς τους πέντε κανόνες του πατέρα της, η "Ελσα προσέθεσε άλλους δυο που βασίζονται στη μακρόχρονη πείρα της και το δικό της χαρακτήρα:

1) Σπουδάσε όλα, βλέπε όλα, γνώριζε όλα, μάλα για όλα και 2) Ξέχασε πως είσαι γυναίκα αν θέλεις να γίνης διάσημη.

Με τον καιρό η "Ελσα — προικισμένη με ένα δξύ δηκτικό πνεύμα, με παρατηρητικότητα, με χιούμορ και με μια εξαιρετική ικανότητα στο να ανακαλύπτει τις αδυναμίες των άλλων και να τους κάνει να της εκμυστηρεύονται τα μυστικά τους — διάλεξε από τα διάφορα είδη της δημοσιογραφίας το χρονογράφημα. Και η έκλογη της αυτή ήταν πολύ πετυχημένη. Τα πρώτα «πικάντικα» κομμάτια που έγραψε για κάποια εφημερίδα, όπου τη σύστησε ένας φίλος της, είχαν τέτοια έπιτυχία, ώστε ο διευθυντής της έπρότεινε άμέσως να υπογράψει ένα καλό συμβόλαιο υπό τον όρο να συνεχίσει τη δουλειά της πάνω στην ίδια γραμμή. Σιγά-σιγά, η νεαρά τότε δημοσιογράφος έγινε η βασίλισσα του κοσμικού κουτσομπολιού, το θησαυροφυλάκιο όλων των σκανδαλίων της Αμερικής, η γυναίκα για την οποία η ιδιωτική ζωή όλων των αστερών του Χόλλυγουντ και των υψηλών προσωπικοτήτων της Αμερικής δεν έχει κανένα μυστικό.

Σήμερα, η "Ελσα Μάξγουελ, «φθασμένη» πια και διάσημη δημοσιογράφος, γράφει σκανδαλώδη χρονογραφήματα πάνω στη ζωή των ήθροπιών του κινηματογράφου σε καμιά σαρανταριά εφημερίδες και περιοδικά!... Από τη φοβερή της πέννα κρέμεται πολλές φορές η τύχη χιλιάδων ανθρώπων και ολόκληρος η διεθνής άριστοκρατία μιλά γι' αυτή με κάποιο δέος και σεβασμό. Οι διάσημοι, έξ άλλου, φίλοι της δεν παραλείπουν ποτέ να την προσκαλούν και να αναζητούν τη συντροφιά της και το θεωρούν εξαιρετική τιμή όταν προσκληθούν και αυτοί στο σπίτι της. Και ανάμεσα στους υψηλούς προσκεκλημένους των έπισημών δεξιώσεων της, συγκαταλέγονται συχνά ο Ίνδος μεγιστάν Άγα Χάν και το ζεύγος Ουίνδσορ!

κι στο χλιαρό νερό, τόσο, όσο να λυώση το αλάτι. Έπειτα σκουπίστε μ' ένα μάλλινο ύφασμα καλά, να γυαλίσουν.

● ΧΡΥΣΕΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ, βραχιόλια, δαχτυλίια και καρφίτσες βουρτίζετε μέσα σε μια λεκάνη με καλή σαπουνάδα όπου να φύγη όλη η λέρα. Αν είναι πολύ λερωμένα, προσθέτετε στη σαπουνάδα μερικές σταγόνες άμμωνία.

● ΤΑ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ καθαρίζονται όπως και τα χρυσά.

● ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΕΤΡΕΣ δεμένες σε χρυσό ή σε ασήμι θα αστράφουν όπως και παλιά, όταν τα τρίψετε με λίγο καθαρό οινόπνευμα.

● ΤΟ ΦΙΑΛΤΙΣΙ βουτάτε σε ζεστό νερό στο οποίο έχετε ρίξει λίγες σταγόνες άφρωνία, και το αφήνετε μισή ώρα μέσα στη διάλυσι.

ΕΙΣΘΕ ΔΕΙΛΗ;

● Ίδου μερικές ερωτήσεις που θα σας βοηθήσουν να δέτε καθαρότερα τον εαυτό σας. Θα μάθετε έτσι αν, σχεδόν έσυνειδητώς, έχετε αυτό το ελάττωμα, πολύ έντιμο αλλά και πολύ ένοχλητικό, που δεν εύνοει την έπιτυχία στη ζωή και έμπόδιζει, σε πολλές περιστάσεις, να φανείτε χαρούμενη, αλθόρμητη, γελαστή, ίσορροπημένη, καλή σύμβουλος, προσαρμοσμένη με λίγα λόγια στο περιβάλλον που βρίσκεσθε...

Πάρτε ένα μολύβι και απαντήστε μ' ένα ναι ή με ένα όχι, αλλά φανήτε ειλικρινής απέναντι του εαυτού σας.

1 Όταν σας περιτριγυρίζουν πρόσωπα ύψηλου αναστήματος, αισθάνεσθε να βρίσκεσθε σε μειονεκτική θέση;

2 Για να πεισθήτε να τραγουδήσετε μπροστά σε κόσμο, πρέπει να σας παρακαλέσουν και μάλιστα να σας ίκετεύσουν; ...

3 Χάνετε ένα μεγάλο μέρος από τον άέρα σας όταν σας παρουσιάζουν σε σπουδαία πρόσωπα;

4 Κάμετε την αδιάφορη, όταν μια γυναίκα κάνει ένα κομπλιμέντο στον άνδρα σας; ..

5 Υπάρχει κανένα μέρος του προσώπου σας ή της σιλουέτας σας που σας ένοχλεί ή ακόμα σας απελπίζει;

6 Όταν παρευρίσκεσθε στη συζήτηση ενός θέματος που δεν το κατέχετε, αισθάνεσθε ότι βρίσκεσθε σε μειονεκτική θέση εν σχέση με τους άλλους παρευρισκόμενους; ..

7 Έχετε την έντύπωση ότι η γνώμη σας δεν έπικρατεί ποτέ σε μια συζήτηση; ...

8 Κρούετε από τις φίλες σας την καταγωγή σας, αν είναι ταπεινή;

9 Ο προϊστάμενός σας σας έμπνέει ένα παράλογο και άδικαιολόγητο φόβο;

10 Προτιμάτε να διατηρήσετε μια θέση μετρια αλλά σίγουρη, παρά να δοκιμάσετε την τύχη σας σε μια καινούργια δουλειά που μπορεί ν' αποδί πιδ έπικερδής;

11 Μια εργασία που δεν είναι κανονικά δική σας, σας φαίνεται έξω από τις δυνατότητές σας;

12 Τολμάτε να προτείνετε καινούργιες ιδέες και να υπερασπίσετε την ατομική σας πρωτοβουλία;

13 Εισθε πεπεισμένη ότι κανένας νέος δεν θα μπορέσει να σας αγαπήσει;

14 Οι φιλοφρονήσεις των άλλων σας κάνουν να κοκκινίζετε;

15 Όταν σας το ζητή, άρνείσθε να συνοδεύσετε τον άνδρα σας στο ράφτη του; ..

16 Αν κανείς σας χρωστά λίγα χρήματα, προτιμάτε να τα χάσετε μάλλον παρά να τα ζητήσετε;

Σύνολον

ΚΑΜΕΤΕ την άθροισι των «ναι» και των «όχι» που έχετε σημειώσει. Αν τα «όχι» δεν υπερβαίνουν τα 4, κάμετε μια προσπάθεια για ν' απαλλαγίτε το γρηγορώτερο από όλα αυτά τα «συμπλέγματα».

Αν βρήτε 8 «όχι», είναι ασφαλώς καλύτερα, αλλά μη επαναπαύεσθε επί της νίκης σας! Προσέχετε! Αντίθετα, με 12 «ναι»

ή δειλία φαίνεται να σας είναι άγνωστη, μπράβο! Εισθε ίκανη να γίνεαι δικηγόρος, δημοτικός σύμβουλος, βουλευτίνα!

Με περισσότερα από 14 «όχι»... Μά είσθε πραγματικά δέβαιη ότι απαντήσατε με ειλικρίνεια στις ερωτήσεις που σας θέσαμε; Ποιός, αλθίθεια, δεν κρύβει κάποια γωνίτσα δειλίας έδη ή εκεί;

ΤΑ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ

Μια αποκλειστικά γυναικεία εορτή αφιερωμένη στην ανανέωσι της ζωής

ΣΤΗΝ αρχαία Ελλάδα ήταν καθιερωμένες πολλές γιορτές που συνδέονταν με τις ιεροτελεστίες. Μερικές από τις γιορτές αυτές ήταν αποκλειστικά γυναικείες. Γιορτάζονταν δηλαδή μόνο από τις γυναίκες. Μια τέτοια γιορτή, που ήταν καθιερωμένη σε όλα τα χωριά και τις πόλεις της Ελλάδος, ήταν τα Θεσμοφορία.

Κάθε χρόνο το προχωρημένο φθινόπωρο, δηλαδή το μήνα Πανεψιών, όταν άρχιζαν ή σπορά των χωραφιών, οι παντρεμένες Έλληνίδες, και στο μικρότερο ακόμα χωριό, κάνανε μεγάλες προετοιμασίες για να γιορτάσουν τα Θεσμοφορία, μόνες τους και μακριά από τα βλέματα των ανδρών. Οι αρχαίοι έλληνες, οι Ιστορικοί και οι έθνολόγοι λένε ότι η γιορτή αυτή κρατούσε από τα πανάρχαια χρόνια. Πολύ παλαιά λοιπόν, στη λεγόμενη μυθιστορική εποχή, η γιορτή αυτή απέδιδε στη γονιμότητα της φύλης. Έπρεπε να γίνουν ώριμες ιεροτελεστίες που συνοδεύονταν με μαγικές πράξεις, έδρια και γητιές για να γεννήσουν πολλά παιδιά. Τα θανατικά εκείνων τον καιρό θεοίζαν τις φυλές κι ακόμα οι γυναίκες δεν ήταν πολύτεκνες ή μάλλον από διάφορες άρρώστειες και αίτίες ήταν στείρες. Γι' αυτό όταν άρχιζε η σπορά του χωραφιού ώργανων ιεροτελεστιών και πανηγύρια μαζί για την εύκαρτία του σώματος των, για την τεκνοποίηση και την ανανέωσι της ζωής.

*

Τα Θεσμοφορία άρχιζαν στο τέλος του φθινοπώρου. Οι γυναίκες των Αθηνών και της Αττικής την ώρισμένη ημέρα πήγαιναν μόνες τους στον Άλυσμον κοντά στην Κελιάδα άκρα στον ανατολικό άκρο της Αττικής, δηλαδή στο σημερινό Άγιο Κοσμά.

Η γιορτή βαστούσε τρεις μέρες. Την πρώτη μέρα, που λεγόταν Στήνις, οι ίερες κάνανε θυσία στη θεά Δήμητρα. Αλλά μετά την τελετή άρχιζε το πανηγύρι και οι γυναίκες βλαστημούσαν και έβριζαν, λέγοντας άστεία και άκόμα αίσχρα πειράγματα. Δεν πρέπει όμως να νομίσουμε πως αυτό γίνονταν γιατί έχθρευονταν ή μια την άλλη. Τα πειράγματα και οι αίσχρολογίες είχαν μια ειλικό σκοπό για να εύνοησουν τη γονιμοποίησι τους. Η γιορτή βαστούσε όχι μόνο ως το βράδυ, αλλά και όλη τη νύχτα.

Την άλλη μέρα θυσίαζαν στη θεά Άρτεμις και στις προστάτριες του τοκετού που λεγόταν Γενετυλλίδες.

Την τρίτη μέρα οι πανηγυριώτισσες ανέβαιναν στην Αθήνα. Δεν πήγαιναν όμως στα στήνια τους αλλά τοαδούσαν στα ίσια για το θεσμοφορία, που ήταν ίερο ίσως στη βορεινή πλοιά της Ακροπόλεως, κοντά στο δρόμο που λεγόταν

«Άρειος Πάγος», κι' εκεί θυσίαζαν. Την έπαυριο κρατούσαν αυστήρη νηστεία και κάθονταν κατάχαμα πιστεύοντας πως η γη θα συντελούσε στην εύκολη γονιμοποίησι τους. Τότε μερικές γυναίκες, που λεγόταν άντλητριες, και είχαν τρεις ήμερες να πλავιάσουν με τους άντρες τους, κατέβαιναν τη νύχτα σε κάτι σχισμάδες της γης ή βράχων που λεγόταν μέγαρα και ήταν κοντά στην Ακρόπολη, και ανέβαιναν επάνω τα δοχεία που είχαν οι ίδιες μίλει εκεί πριν από λίγους μήνες, γεμάτα με κομμάτια κρέας από γουρουνάκια. Στο ίδιο μέρος είχαν ρίξει και αντικείμενα που ήταν άρρητα ιερά και έμμηματα δοσκόντων και ανδρών σχηματών, δηλαδή σύμβολα της γονιμοποίησης. Πάνω σε αυτά είχαν ρίξει και θαλλούς από κουκουάρια εδία το πολύ γονον του φυτού. Όλα αυτά, αφού τα ανέβαιναν οι άντλητριες με πομπή, τα πήγαιναν και τα κατέθεταν στους δωμούς των θεών (Δήμητρας και Άρτέμιδος). Όποια πρόφθανε κάτι να πάρη από αυτά, πίστευαν πως θα είχε καλή σοδεία και θα έκανε πολλά παιδιά.

Η τελευταία μέρα της γιορτής λεγόταν Κάλλιγένησις. Όπως το δείχνει η λέξη, τη μέρα αυτή κάνανε άλλες θυσίες για να πετύχουν καλές γέννες. Την ημέρα αυτή έβγαζαν και τους φυλακισμένους από τα δεσμοφύγια, όχι δέβαια από λόγους φιλανθρωπίας. Ήταν πράξι μαγική. Ίσως συμβόλιζε το λύσιμο των διαφόνων άμποδεμάτων που προκαλούσαν τα κακά πνεύματα και έμπόδιζαν την τεκνοποίησι.

Ακόμα την ημέρα αυτή οι πανηγυριώτισσες κρατούσαν ένα μωροτόν, δηλαδή πλεξούδες από φλοδες και χτυπούσαν ή μια την άλλη. Αυτό γίνονταν για να φύγουν τα διάφορα κακά πνεύματα που ήταν χωμένα στα σώματα των γυναικών και έφερον τη στειρότητα.

Τις ήμερες της γιορτής οι γυναίκες το βράδυ έμεναν σε σκηνές κοντά στους δωμούς και τις τελευταίες μέρες κοντά στο θεσμοφορία. Μένανε δηλαδή έξω από τα στήνια τους και άπως είπαμε οι άντρες ήταν αυστήρα άπαγορευμένο να πλησιάσουν στο μέρος που γιορτάζαν και να ίδουν τί έκαναν και τί έλεγαν. Γι' αυτό και οι αρχαίες γραπτές παραδόσεις είναι άποσπασματικές. Ένα είναι μόνο γνωστό, πως όταν γιορτάζονταν τα Θεσμοφορία, καμμία γυναίκα δεν έμενε στο σπίτι της. Όλες γιάρταζαν κρατώντας τις άδοχαιές παραδόσεις. Μόνον τα κορίτσια δεν ακολουθούσαν τις μονάδες τους στα παλαιά χρόνια. Αργότερα, όταν τα ήθη και έθιμα άλλαξαν, πήγαιναν και πολλά κορίτσια στις γιορτές αυτές και έπαιρναν μέρος.

ΖΑΚΕΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμμάρια μαλλί μπλε-ροζ ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΑΛ-ΠΕ-ΙΝ τρίκλωνο. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΜΑΤΟΣ: Στριφτό-ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, παίρνοντας τους πόντους από το πίσω μέρος της βελόνας σας, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 17π = 5 έκατ. 24 βελόνες = 5 έκατ.

Πλάτη

Βάλετε 190π και πλέξετε στριφτό-ζέρσευ. Σε γενικό μήκος 42 έκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π, 2π και 1π (5 φορές). Σε 50 έκατ. μήκος θα βάξετε σε κάθε μεριά 1π κάθε έκατοστό (8 φορές). Σ' αυτό το σημείο θα κλείσετε για τους ώμους. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 2π (5 φορές), 3π (10 φορές), 4π (3 φορές). Με τους 4 τελευταίους πόντους που θα κλείσετε στους ώμους, κλείσετε ταυτοχρόνως και τους 16 μεσαίους πόντους για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως αν βάλετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Στην κάθε μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 6π (2 φορές) και 5π. Συγχρόνως συνεχίστε να κλείνετε στους ώμους κάθε δεύτερη βελόνα 4π (4 φορές).

Δεξί μπροστινό

Βάλετε 112π και άρχισετε με στριφτό - ζέρσευ. Σε 40 έκατ. γενικό μήκος θα σχηματίσετε στην άριστερή μεριά μια πένσα του στήθους, κατά τον εξής τρόπο: Στην άριστερή μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα θ' αφίνετε 7π απλεκτούς στη βελόνα από την καλή, θα πλέξετε όλους τους πόντους έως το τέλος. Σε 41 έκατ. γενικό μήκος της δεξιάς μεριάς ταυτοχρόνως με την πένσα, θα σχηματίσετε το ρεβέρ κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 2 έκατ. θα βάξετε 1π (4 φορές), κάθε 1½ έκατ. 1π (4 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (8 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 42 έκατ. μήκος της άριστερης ραφής, θα σχηματίσετε τη μασχάλη. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 3π (2 φορές), 2π (4 φορές), 1π (6 φορές). Σε 52 έκατ. της άριστερης ραφής θα βάξετε στη μεριά της μασχάλης 1π κάθε 3 βελόνες (10 φορές). Σε 57½ έκατ. μήκος της άριστερης ραφής θα σχηματίσετε τον ώμο. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 3π (8 φορές), 4π (5 φορές), 3π (8 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 61 έκατ. γενικό μήκος της δεξιάς μεριάς θα σχηματίσετε το ντεκολτέ. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 8π (2 φορές), 6π, 5π, 4π, 3π (2 φορές).

ρές). 2π (4 φορές), 1π (2 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές). Πλέξετε και τ' άριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Δεξιά μούστρα

Βάλετε 29π και πλέξετε 31 έκατ. Κατόπιν θα βάξετε 1π στη δεξιά μεριά κάθε 2 έκατ. (11 φορές) κάθε 6 βελόνες 1π (9 φορές), κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές) και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 39 έκατ. της άριστερης μεριάς θα βάξετε κάθε 2 έκατ. 1π (4 φορές), κάθε 1½ έκατ. 1π (4 φορές), κάθε 4 βελόνες 1π (8 φορές) και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (18 φορές). Σε 66 έκατ. γενικό μήκος θα βάξετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (3 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα (15 φορές). Ταυτοχρόνως θα κλείνετε στην άριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 6π (5 φορές), 4π (6 φορές) και 3π (2 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε κατά την εξής σειρά * 2π (1 φορά), 3π (1 φορά). Επαναλάβετε τη σειρά από * (4 φορές). Πλέξετε και την άριστερή μούστρα κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστή.

Γιακάς

Βάλετε 26π. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάξετε σε κάθε μεριά: 15π (5 φορές), κάθε 6 βελόνες 1π (7 φορές). Σε 7 έκατ. από την αρχή, θα κλείσετε τους 22 μεσαίους πόντους. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά. Στις εξωτερικές μεριές θα εξοκολογήσετε να βάξετε τ' ανοίγματα και στις εσωτερικές μεριές θα κλείνετε κάθε 2η βελόνα: 12π (7 φορές).

Τσέπη

Βάλετε 56π. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάξετε σε κάθε μεριά 2π (4 φορές). Σε 14 έκατ. από την αρχή κλείσετε 4π σε κάθε μεριά. Σε 18 έκατ. μήκος πλέξετε μια βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας (στρίφωμα). Σε γενικό μήκος 22 έκατ. κλείσετε τους πόντους σε μια φορά. Πλέξετε άλλη μια την ίδια τσέπη.

Εφαρμογή

Ράψτε τους ώμους. Τοποθετήστε το γιακά στο ντεκολτέ και ράψτε τον στην άκρη. Οά τον τοποθετήσετε καλή με καλή. Τοποθετήστε τις μούστρες στα δυο μπροστινά καλή με καλή καθώς και τα κομμάτια που προεκτείνονται τοποθετήστε τα στο γιακά και ράψτε τις μούστρες και το γιακά γύρω-γύρω στην άκρη. Ενώστε τα δυο κομμάτια από τις μούστρες που έρχονται στο κέντρο του γιακά. Γυρίστε τις μούστρες και το γιακά προς την καλή μεριά και ράψτε την άλλη άκρη στην ανάποδη μεριά και το κάτω μέρος του γιακά με περαστή βελόνα. Στην κάθε άκρη του μαγκιού, σηκώστε 134π και πλέξετε 2 έκατ. ζέρσευ (στρίφωμα). Γυρίστε το και ράψτε το με περαστή βελόνα στην ανάποδη μεριά. Γυρίστε τα στριφώματα στο πάνω μέρος από τις τσέπες και τοποθετήστε τις τσέπες πολύ χαμηλά και σε 9 έκατ. απόσπασι από την μπροστινή άκρη. Ράψτε τις πλάινες ραφές στη μηχανή.

Η σιγή είναι στολίδι

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΣΙΩΠΑΤΕ,

ΚΑΠΟΤΕ, όταν ήμουνα δέκα χρονών, ένας αγροφύλακας μου είπε κάτι που από τότε δεν τ' έχασα ποτέ μου. «Αν ξέρης να σιωπές την κατάλληλη στιγμή, και ν' ακούς σιωπώς, θα δής πως ένας καινούργιος κόσμος ανοίγεται μπροστά σου.» Μ' αυτό εννοούσε τη φύση, τον κόσμο των πουλιών και των ζώων. Κι όμως στα χρόνια που πέρασαν κατάλαβα — και ασφαλώς όχι έχω μονάχα — ότι τα λόγια αυτά τα ριζίζουν και στη ζωή. Όποιος ξέρει την τέχνη να σιωπά και ν' ακούει, κάνει πάντα σχεδόν χαρούμενες ανακαλύψεις.

Οι άνθρωποι — και νομίζω ειδικότερα οι γυναίκες — μιλούν πάρα πολύ. Την προηγούμενη εβδομάδα μπόρεσα να το διαπιστώσω μια ακόμη φορά.

Καθόμουν το μεσημέρι σ' ένα μικρό ζαχαροπλαστείο, όπου όλα ήταν σιωπηλά και ήσυχα. Μερικοί κύριοι που κάθονταν στα διπλάνα μου τραπέζια μιλούσαν σιγά, σχεδόν ψιθυριστά. Ένα ηλικιωμένο ζευγάρι έπινε τον καφέ του κυττάζοντας συγχρόνως την κίνηση του δρόμου. Άλλοι διαβάζαν την εφημερίδα τους. Ξαφνικά η πόρτα ανοίγει και πέντε γυναίκες μπήκαν μέσα. Καταλάβαινε κανείς, βλέποντας τα δέματα που κρατούσαν, πως είχαν έρθει από τα μαγαζιά. Με τον έρχομό τους, πάει η ώραία ησυχία μας! Πέντε γυναίκες που βέβαιον να μιλούσαν όλες μαζί και δυνατά μπορούσαν να προεξηγήσουν ένα φοβερό θόρυβο. Αυτό το πρόσεζαν εκτός από μένα και όλοι οι πελάται του ζαχαροπλαστείου. Από τις φράσεις που άκουγα, κατάλαβα πως δεν επρόκειτο για καμιά πραγματική συνουσία. Κάθε μια έλεγε κάτι τι που δεν άξιζε καν τον κόπο να ειπωθεί — και εξοκολογούσαν να λένε, να λένε, χωρίς ή μια ν' ακούει τι έλεγε η άλλη. Και γιατί θ' αυτές; Γιατί κάθε μια τους έβρισκε θαυμάσιο ν' ακούει τον έαυτό της να μιλά!...

Η σιωπή είναι χρυσάφι, αλλά τα λόγια αξίζουν πολλές φορές λιγότερο από ασήμι. Όσο περισσότερο μιλάμε, τόσο λέμε πράγματα που δεν πρέπει να πούμε. Όσο περισσότερο μιλάμε, τόσο δίνουμε την εντύπωση ότι είμαστε επιπόλαιοι, αδέσιοι και εγωιστές. Γιατί ασφαλώς δε θα μας πούν αυτό που μας άκούουν, ούτε σφούρες, ούτε λογικούς, ούτε συγκρατημένους.

Ακριβώς πριν από δυο χρόνια βρέθηκα τυχαία μάρτυρας της συμφιλώσεως ενός αντρού, που είχε ζήσει χωρισμένο αρκετόν καιρό. Σε μια εφθηνή έκρηξη θυμού ο άντρας είχε αφήσει τη γυναίκα του και έκανε πολλά άσχημα πράγματα. Μερικοί όμως καλοί φίλοι είχαν προσπαήσει να τον κάνουν να καταλάβει το λάθος του και να γυρίσει πίσω στη γυναίκα του — πράγμα που έγινε.

Δε θα λησμονήσω ποτέ τη στιγμή που στάθηκε μπροστά της και αυτή με μια απλή και θερμή κίνηση τον αγκάλιασε και τον φίλησε, χωρίς να του πη μια λέξη — ούτε μια λέξη έπειτα από τόσους πολλούς μήνες γαμάτος αγώνια και θλίψι! Και ως σήμερα δεν έβγαλε λέξη από το στόμα της για το ζήτημα αυτό. Γίνεται πιο ευγενική, πιο ελπιόσπρη, τρόπος συγγνώμης απ' αυτόν που πηγάζει από μια τόσο ευλόγητη σιωπή;

Όποιος ξέρει να σιωπά, δείχνει πως μπορεί να συγκρατείται και να δείχνει ακόμη πιο δε βλαβερό τον έαυτό του σπαυδάτερον απ' όλους τους άλλους γύρω του.

ΒΙΛΧΕΜ ΚΕΠΚΕ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΙΝ • ΠΡΟΙΚΑ ΔΙΝΟΥΝ ΟΙ... ΑΝΔΡΕΣ • ΠΡΟΟΔΟΣ, ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

Συνέντευξη της πρεσβείρας κ. Σαχλούς προς τη συνεργάτιδά μας ΑΓ. ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

— Η θέσις της γυναίκας στη Συρία έχει αλλάξει πολύ τα τελευταία χρόνια και ιδίως από τον καιρό της ανεξαρτησίας της χώρας. 'Επί τέλους έχουν αναγνωρίσει τη σπουδαιότητα της θέσεως της μέσα στην οικογένεια και έχουν πια καταλάβει πως στα χέρια της βρίσκεται η ανάπτυξη των παιδιών και η επίδραση την οποία μπορεί να εξασκήση στη μελλοντική τους ζωή. Αυτά μας λέει η κ. Λύντια Σαχλούι, σύζυγος του πρεσβευτή της Συρίας στην Αθήνα.

— Η γυναίκα ζούσε πάντα ανήσυχη και αντιμετώπιζε σε κάθε στιγμή τον κίνδυνο του διαζυγίου που σε οποιαδήποτε στιγμή μπορούσε να το ζητήσει ο σύζυγος. 'Ηταν επίσης υποχρεωμένη να ανέχεται την παρυσία μιας ή πολλών αντιπάλων δίχως να έχει το δικαίωμα ούτε καν να διαμαρτυρηθεί και να ζητήσει το δικό της, γιατί η παροχή διαζυγίου στον άνδρα και η πολυγαμία ήταν καθεστώς!

— Τώρα έχει καταργηθεί η πολυγαμία στη Συρία;

— Ο νόμος υπάρχει τυπικά ακόμη, αλλά πρακτικά έχει ατονήσει και ασφαλώς σε λίγα χρόνια θα έχει καταργηθεί τελείως. 'Οφείλω να σας τονίσω, ότι το καθεστώς της νεώτερης Συριακής Δημοκρατίας έχει βοηθήσει πολύ στον τομέα αυτό και ολοένα προσπαθεί να κατοχυρώσει τη σημερινή γυναίκα της χώρας μας περισσότερο έναντι του μονοπλευρού δικαιώματος που είχε ο άνδρας στο διαζύγιο. 'Επίσης και οι Μουσουλμάνοι δικαστικοί μελετούν καθημερινώς τον τρόπον με τον οποίο θα περιορίσουν τα προνόμια που έχει ο άνδρας στον τομέα αυτόν. Όσο για την πολυγαμία, φαίνεται ότι οι άνδρες κατάλαβαν πια πως μια μόνο γυναίκα αποτελεί ένα αρκετά μεγάλο βάρος για τους ώμους τους... μας λέει γελώντας ή τόσο συμπαθητική κ. Σαχλούι.

— Και πού οφείλεται η πρόοδος αυτή;

— Ασφαλώς η τεράστια μετατροπή στα ήθη και στην όλη ζωή έπληθε χωρίς στην εξέλιξη της εκπαιδεύσεως. 'Αν εξαιρέσουμε τις χωρικές που ασχολούνται αποκλειστικά με την καλλιέργεια των χωραφιών, οι σημερινές νεαρές Σύριες έχουν όλα τα εφόδια που χρειάζεται σήμερα ένα νέο κορίτσι ώστε να είναι προπαρασκευασμένο να δημιουργήσει οικογένεια και να αντιμετωπίσει με θάρρος όλες τις δυσκολίες της ζωής.

— Πριν από μερικά χρόνια απαγορεύονταν στις γυναίκες η φοίτηση στα Πανεπιστήμια. 'Εξακολουθεί ακόμη να ισχύει αυτή η νομοταγία;

— Εύτυχως, όχι. Σήμερα ένας μεγάλος αριθμός γιαντρών, δικηγόρων, φαρμακοποιών, είναι γυναίκες. 'Επίσης υπάρχουν πολλές που κατέχουν διπλώματα πολιτικών και κοινωνικών επιστημών.

— Έχει καμιά επίδραση στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας σας η εξέλιξη αυτή;

— Ασφαλώς. Πρώτα — πρώτα αποκτήσαμε το δικαίωμα της ψήφου. Το καθεστώς της νέας Δημοκρατίας παρέχει ακόμα και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Και όλων η εύχη στη Συρία είναι να δούμε μια μέρα να αντιπροσωπεύονται στη Βουλή γυναίκες.

Αυτά μας λέει η κ. Σαχλούι, που είναι μια προοδευτική και δραστήρια γυναίκα.

• Η πρέσβειρα της Συρίας κ. Λύντια Σαχλούι με τὰ δύο χαριτωμένα παιδιάκια της, τον Κουτσί και τον Ρελάντ.

— Λυπούμαι, συνεχίζει, τόσο πολύ, που δεν ήμουνα στη Συρία στις τελευταίες εκλογές, για να υποστηρίξω και εγώ, όπως οι άλλες πατριώτισσές μου, την έκλογη γυναίκα στη Βουλή.

— Σε ποιο σημείο θα μπορούσαμε να συγκρίνουμε τις Σύριες με τις 'Ελληνίδες;

— Σε ένα κυρίως: Στο ότι και οι μὲν και οι δὲ διατηρούν εξακολουθούν και διατηρούν τη θηλυκότητά τους.

— Εργάζονται οι νεαρές κοπέλλες όταν τελειώσουν τις σπουδές τους;

— Νά σας πω. Οι περισσότερες οικογένειες στη Συρία έχουν κάποια οικονομική ευχέρεια και ο λόγος αυτός ίσως δεν αναγκάζει τις κοπέλλες να επιδιώκουν εξωστρεφική εργασία.

— Και όσες δεν έχουν οικονομική ανεξαρτησία, τι επαγγέλματα ακολουθούν;

— Θά σας φανή περίεργο αν σας πω ότι ο αριθμός των εργαζομένων κοριτσιών στη Συρία είναι ελάχιστος. Πριν προσεχθεί η κοπέλλα να τελειώσει τις σπουδές της, στα 17 με 18 χρόνια, παντρεύεται!!

— Ποιά είναι η προσωπική σας γνώμη για το γάμο;

— Πιστεύω ότι μια γυναίκα πρέπει να παντρεύεται νέα γιατί όταν αποκτήσει μεγάλη ανεξαρτησία και κάποια οικονομική ευχέρεια, τότε δυσκολώτερα αποφασίζει να παντρευτεί.

— Και αφού μιλάμε γύρω από το γάμο, υπάρχει σε σας το έθιμο της προίκας;

— Σε μας συμβαίνει τελείως το αντίθετο! Μόλις ένας άνδρας αρραβωνιαστή μια νέα, δίνει μια... προκαταβολή στην οικογένεια της κοπέλλας. Μη ξεχνάτε όμως ότι στη Συρία υπάρχουν περισσότεροι άνδρες από γυναίκες και δεν υπάρχει περίπτωση να μείνουν πολλές γεροντοκόρες!

— Και ποιά είναι η γνώμη σας, κ. Σαχλούι, για τους 'Ελληνες της Συρίας;

— Οι Σύριοι είμεθα φιλόξενοι λαός και τρέφουμε αισθήματα ιδιαίτερας εκτίμησεως και συμπάθειας προς τους 'Ελληνες που είναι εγκατεστημένοι από πολλά χρόνια στη χώρα μας και τα τους θεωρούμε πλέον σά αδελφία μας. 'Αλλωστε η ιστορία της Συρίας είναι στενά συνδεδεμένη με τη δική σας. 'Ανεκάνεν οι δυο λαοί δρσκονται σε πολύ φιλικές σχέσεις.

— Υπάρχουν ελληνικές κοινότητες στη Συρία;

— Ασφαλώς. Η μεγαλύτερη και πιό αξιόλογη έχει την έδρα της στην πρωτεύουσα, τη Δαμασκό, και χρονολογείται από το έτος 1919. 'Επίσης στη Δαμασκό υπάρχουν ελληνικές εκκλησίες. 'Αλλωστε εκεί βρίσκεται και η έδρα του 'Ορθόδοξου 'Ελληνικού Πατριαρχείου της 'Αντιοχείας και όλης της 'Ανατολής.

*

Η κ. Λύντια Σαχλούι ήλθε για λίγο στην Αθήνα και μένει τώρα τρία χρόνια. Τα δυο χαριτωμένα αγοράκια της μιλάνε αππαισίστως την ελληνική και έχουν τόσο συνηθισά, που θα λυπηθούν αφάνταστα όταν κάποτε έλθω ή στιγμή να φύγουν από την Αθήνα.

— Η φιλοξενία που διακρίνει τους 'Ελληνες μας έκανε ν' αγαπήσωμε την ώραία σας χώρα. Και να αισθανόμεθα ότι δεν έχουμε απομακρυνθεί από τη Συρία.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Κρήτη

ΣΤΗΝ μεγάλη αίθουσα του Γυμναστηρίου Χανίων εκθέτει από τις 27 Μαρτίου η 'Αθηναία καλλιτέχνης και ζωγράφος κ. 'Ελένη Γκάτ — Βουλγαρη, καταλήξουσα από καλλιτεχνική περιόδεα ανά την Κρήτη και ύστερα από επιτυχία της έκθεσι στο 'Ηράκλειο, Παρουσιάζει τοπία της Κύπρου, της Ρόδου, Κερκύρας, Καστοριάς, 'Αττικής κ.λ.π. 'Ο τύπος της Κρήτης γενικά επήνεσε την ένουσία της 'Εκθεσίως 'Ελληνίδας ζωγράφου.

— Στην αίθουσα του 'Οδείου Χανίων, άνοιξε επίσης από 21 Μαρτίου η έτήσια έκθεσις ζωγραφικής του Συλλόγου «Οι Φίλοι των Γραμμάτων και Τεχνών». 'Εκθέτουν περί τους 20 καλλιτέχνες μεταξύ των οποίων και πολλές γυναίκες ως επί το πλείστον ασχολούμενες ερασιτεχνικά με τη ζωγραφική.

— Είς την αίθουσα «Ντορέ» 'Ηρακλείου δόθηκε στις 21 Μαρτίου υπό του Δ.Σ. του «Φιλοπαιδικού Τομείου 'Ενορίας 'Αγίας Τριάδος» μουσική έορτή με πρόγραμμα εκτελεσθέν ως επί το πλείστον από γυναίκες. Μεταξύ άλλων έχοικροκροτήθησαν για τις επιτυχίας των επιδόσεσι οι απαγγελίες των διδων 'Αθηνάς Κασσαβέτη, Πλουμισμένης 'Ιουλίας, του ερασιτέχνη διολιστού κ. Μικεδάκη, του καλλιτέχνη κιθαριστού κ. Φρουδαράκη, κ.ά.

Καβάλα

ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ επιτυχία δόθηκε το προπαρασμένο Σάββατο στη «Μεγάλη Λέσχη» της πόλεως, ο έτήσιος χορός του Λυκείου των 'Ελληνίδων ο οποίος εορτάσθη υπό εξαιρετικής επιτυχίας χωρίς στην συμμετοχάσασα της Καβαλιώτικης κοινωνίας και των κυριών Βερμίσση, 'Ιωαννίδου, Παπαδοπούλου και των διδων Στέλλας Κοθινίδη και Κλαίρης Μάνταρη. 'Ο κοσμικός κόσμος που έτιμνη την μεγαλύτερη κοσμική χορευτική συγκέντρωση της εποχής έδωσε την βαθμολογία που αξίζει στο λαμπρό αυτό σωματείο που δεν είναι η πρώτη φορά που ψυχαγωγεί την Καβάλα με αρκετές εκδηλώσεις πολύ υπολογισίμες. Σημειώνουμε παρακάτω μερικά όνοματα παρευρεθέντων: 'Ο νομοσχης και η κ. Παπαρηγοπούλου, ο δημοάρχος και η κ. 'Αγγελίδου, ο εισαγγελεύς και η κ. Παναγιωτοπούλου, ο Διτης της 'Αν. Δ. Χωροφυλακής κ. Κύρης, ο Ιατρός, η δίσ και η κ. Βασιλικού, Ιατρός και κ. Λαμπραδορίδη, Ιατρός και κ. Παπανικολάου, κ. και κ. 'Εξάρχου, κ. και β. 'Ολυμπίου, οι δίδες: Κερίσσυλου, Μπλετζίαν, 'Αναγνωστάκη, Κοθινίδου, Κουφογιάννη, 'Ατακτίδου, Χουρμούζιου, 'Αναγνωστάκη, Τάση, Κατσίλη, Σιώτα, 'Αρκαλίου, κ., δ. και κ. Σαμωράκη, κ. και κ. Σπυριδίου, κ. και κ. Ζωγράφου, κ. και δ. Φωτοπούλου κ.λ.π.

Λάρισα
— Με την ευκαιρία της 25 Μαρτίου, το 'Αμερικανικό Κέντρο Λαρίσης ώργάνωσε για να συμμετάσχη εναργέστερα στον Ιστορικό ποιηγορισμό μια λαμπρή διάλεξη, η οποία εσημείωσε εξαιρετική επιτυχία. Ομιλήτρια η ποιήτρια και διανοούμενη κ. Ζήτα Χατζοπούλου και θέμα «Η 'Ελληνίδα στην 'Επανάστασι του 21».

Βόλος

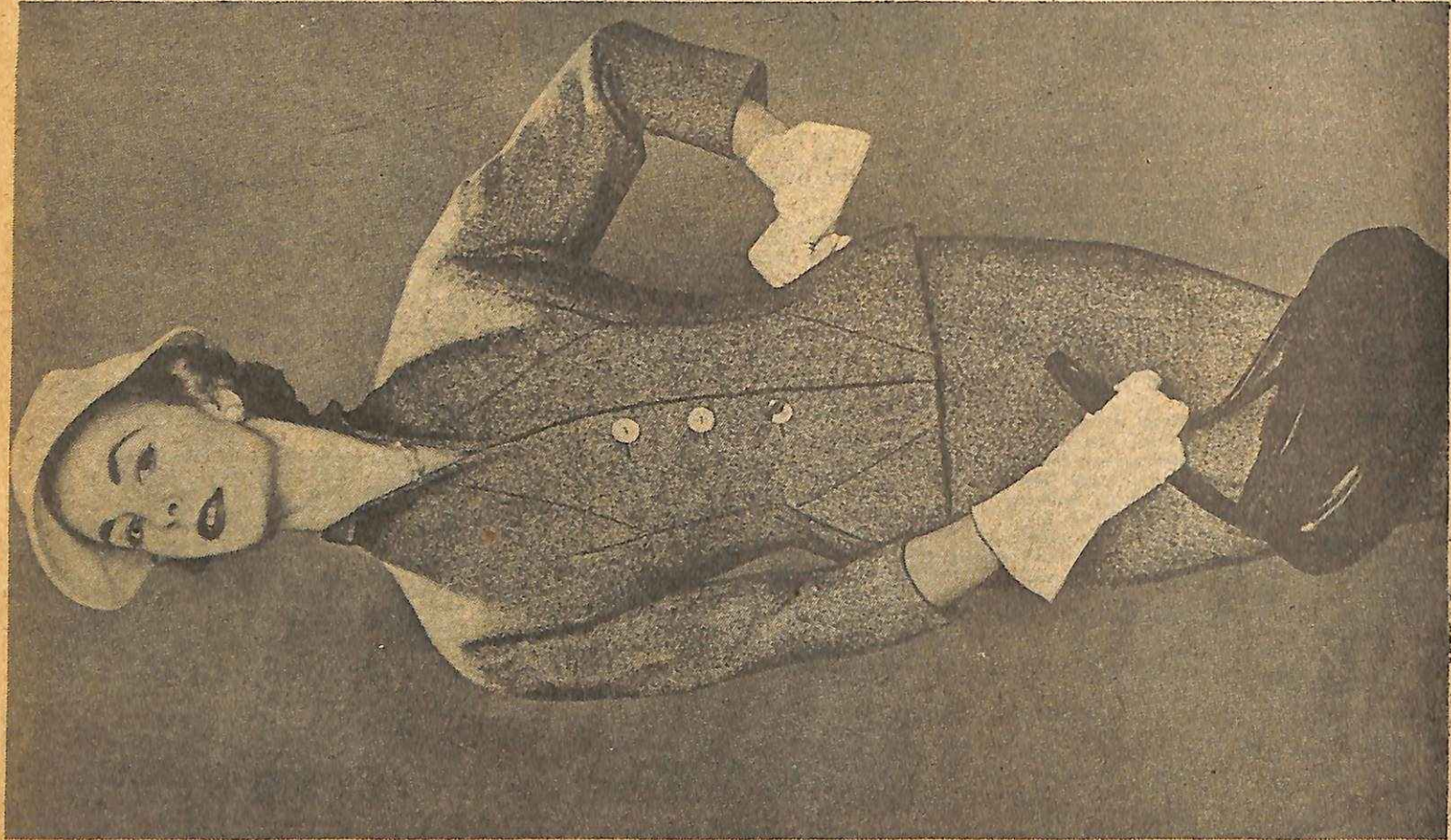
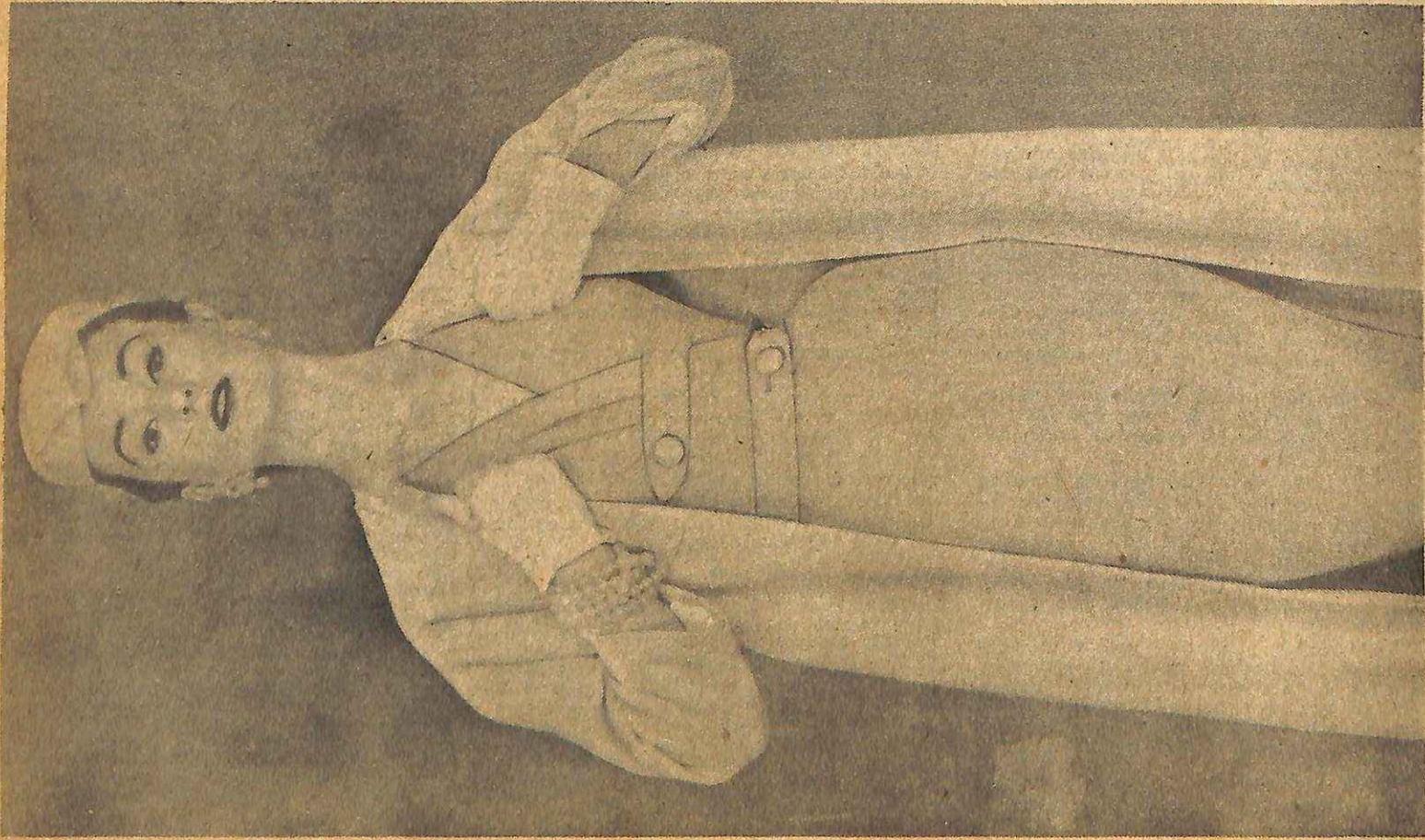
ΣΤΗΝ αίθουσα του «'Ελληνικού 'Οδείου» Βόλου, έδοθη η Α' μουσική συναυλία των τάξεων των κορηγοποιών Κικής Β. Κόντη (πιάνο) και Νίκης 'Επιφανίου (βιολιού).

Χίος

ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ των διυλίων και των διαλέξεων που οργανώνει κάθε Κυριακή ο «Φιλοτεχνικός 'Ομίλος Χίου» έδωσε την προπαρασμένη Κυριακή και η δ. Ούρανια Διοματάρη, ανωτέρα υπάλληλος του υπουργείου 'Εσωτερικών και γνωστή 'Αθηναία λογία και διανοούμενη, ειδικώς έλθοσα, διάλεξε με θέμα «Μια ματιά στην Εύρωπη». Η ομιλία περιστράφηκε σ' έντυπώσεις της διδως Διοματάρη από το τελευταίο της ταξίδι στη Γαλλία, 'Ιταλία, Βενετία κ.λ.π.

Καλάμαι

— 'Εκθέτει από της προπαρασμένης Τρίτης στην αίθουσα της «Λαϊκής Σχολής» Καλαμών, η γνωστή 'Αθηναία ζωγράφος κ. Δώρα Μπουκίη. Η έκθεσι της περιλαμβάνει περί τους σαράντα πίνακες τοπίων, θαλασσιών εικόνων κ.λ.π., τελεί δε υπό την αιγίδα του «Συλλόγου προς διάδοσιν των Γραμμάτων», που ίδρύθη πρόσ τοις ετίς Καλάμης από μια ομάδα πρωτοπόρων πνευματικών ανθρώπων.

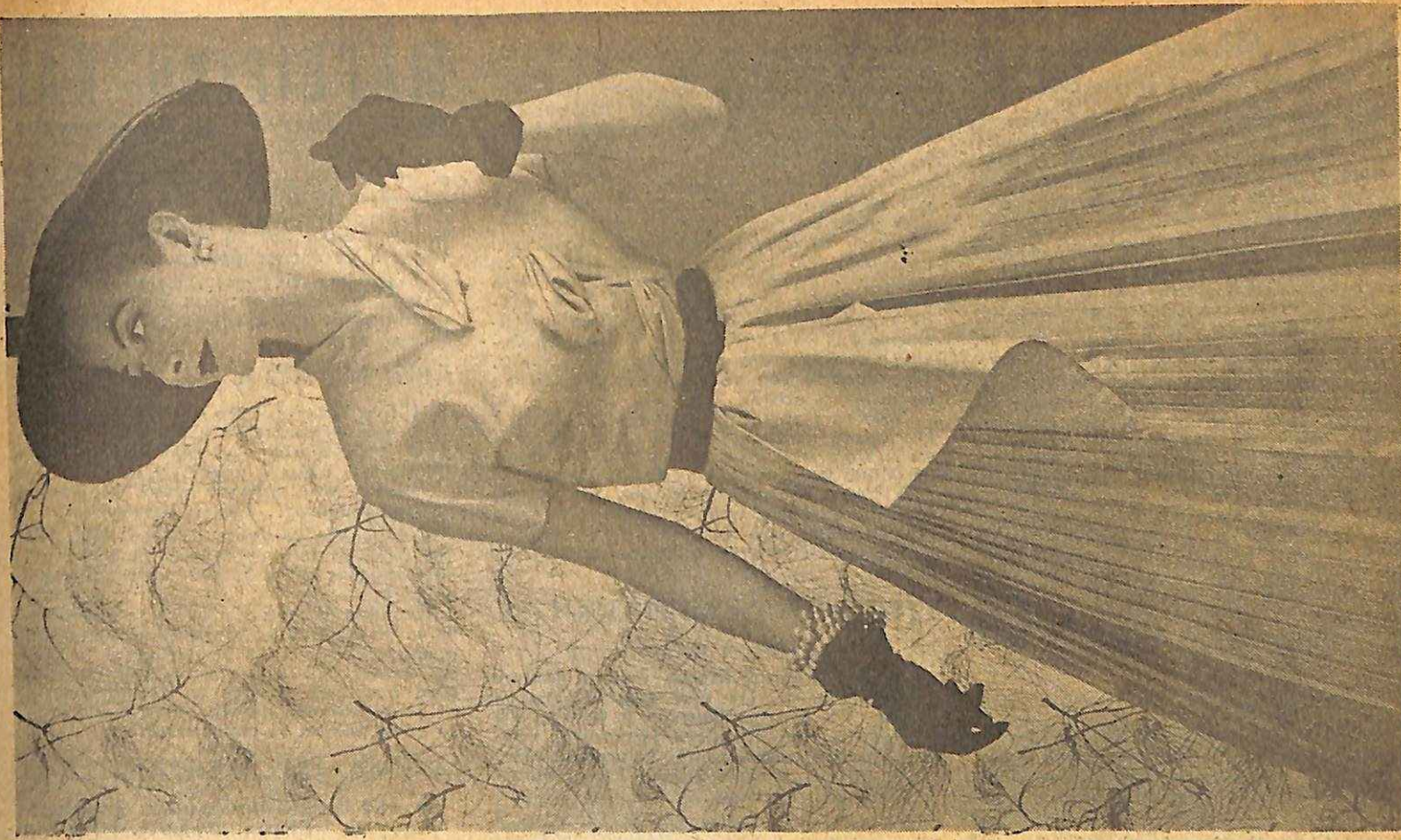
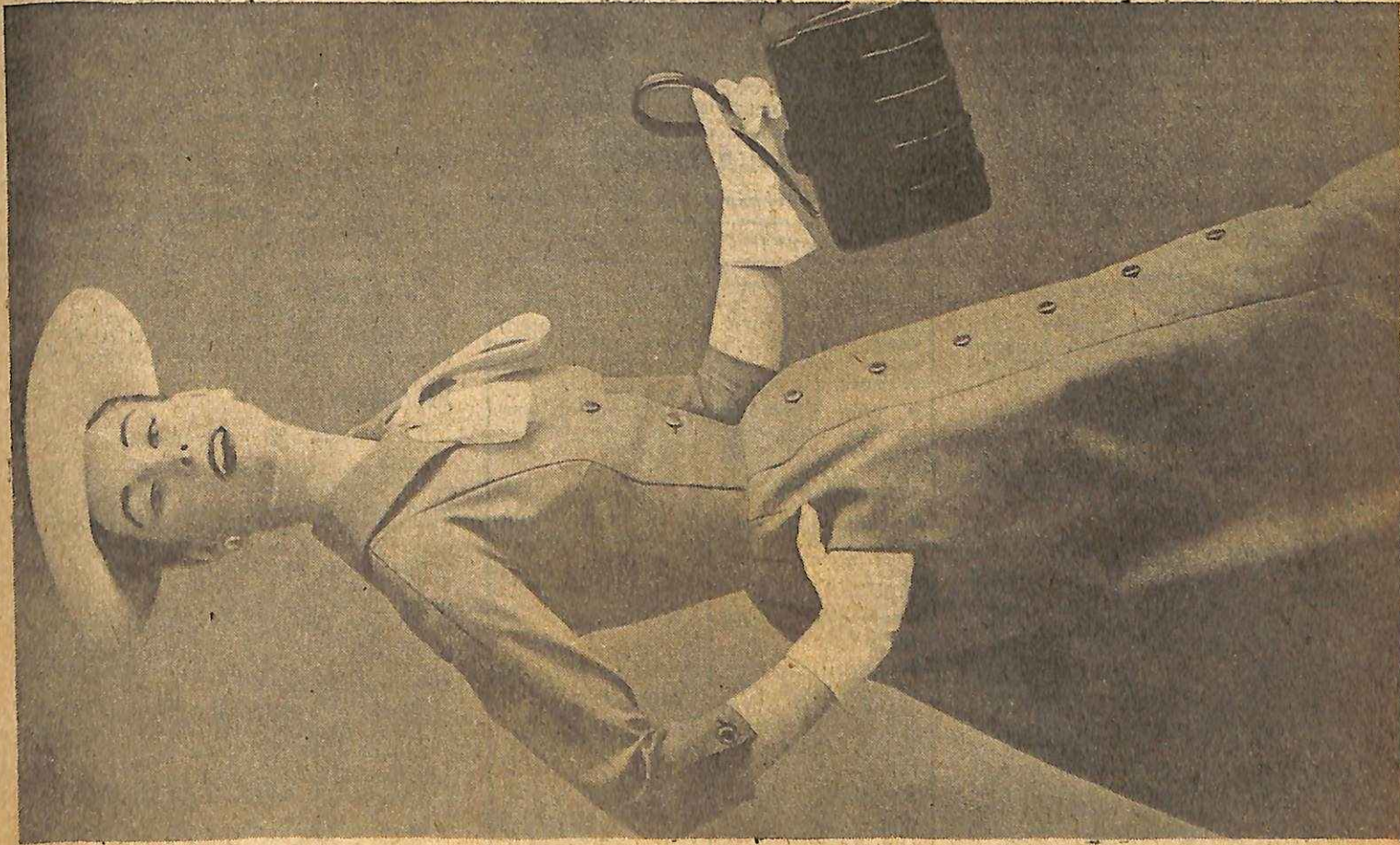
Μοντέρνα σύνολα

ΔΕΞΙΑ

Μοντέλο του Ντεσέ για ταγέρο από του-ητ ή άλλο μαλλινό-κι. Μανίκι κινου-τρούα - κάρ, τριγ-νικές τσέπες. Το στήθος υπογραμι-ζείται με πένσες και με τριγωνικό κόψιμο που θυμίζει μακρύ μανίκι. Γιακά δόξιο.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Μοντέλο του Πατού. Το παλτό είναι κι-μόνο, ίσιο ριχτό. Το ντραπέ που σχη-ματίζει ο μπουστός του φορέματος συ-κρατείται με πιάτ που δαίνει μονο-κόμιστη απ' το ένα μπροστινό. Η ζώνη που κουμπώνει με αντίθετη κατεύθυνση δίνει την εντύπωση μίας δεύτερης πιάτ.

Μοντέλα φορεμάτων

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Το μοντέλο αυτό κουμπώνει από πα-νω ως κάτω και έ-χει ένα κομμάτι στο χερί. Είδικα κο-ψίμο κινου που έ-πιπρέπει στο υπο-στο να γίνει πολύ έ-φορτιστός. Γιακάς παιδικός. Γανιό-ται με μονό φιογκό από πικέ ή ακόμη από γκρό κορδέλα.

ΔΕΞΙΑ

Φόρεμα άμπιγιέ με πλίσσες φούστα. Το ένα μπροστινό προ-εκτείνεται σε σού-πα που περιβάλει μέ-σα από άνοιγματα στα δάδες κουμπ-τρυπές. (Όπως θα περνούσαμε το κορ-δόνι, σε άνδρική παπούτσια). Η σάπα μπορεί να γίνει και χαριστή, αν δεν ας δναίν μονοκόμματα).

ΦΑΣΟΛΙΑ ΜΕ ΤΟΜΑΤΑ

(Πώς μαγειρεύονται σε χύτρα ταχύτητος)

● 2 φλυτζάνια τσαγιού φασόλια. 1/4 φλυτζάνι τσαγιού κρεμμύδι φιλοκομμένο. 1 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. Λίγο σέλινο φιλοκομμένο. 1 φλυτζάνι τσαγιού τομάτες κουτιού. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι.

Μουσκεύετε τα φασόλια από το βράδυ. Την επομένη τα σκεπάζετε με νερό κρύο και τα βάζετε στη φωτιά. Όταν μισοβράσουν, προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά και αφήνετε να βράσουν έως ότου γίνουν.

ΕΑΝ ΕΧΕΤΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ: Με οποιοδήποτε τρόπο και αν βράσετε τα φασόλια, το μούσκεμα από το βράδυ είναι πάντα καλό γιατί και εύκολα βράζουν και εύκολοι να γίνουν. Τα μούσκεμα λοιπόν από το βράδυ, τα στραγγίζετε και τα ρίχνετε στη χύτρα με το κρεμμύδι, το αλάτι, το σέλινο, την τομάτα, το λάδι και με ανάλογο νερό για να τα σκεπάσει. Σκεπάζετε τη χύτρα και τα βράζετε επί 30 λεπτά από τη στιγμή που η βαλβίδα θ' αρχίσει να σφυρίζει. Αποσύρετε τη χύτρα από τη φωτιά και περιμένετε έως ότου σταματήσει το σφύριγμα (περίπου 15 λεπτά). Τότε βγάζετε τη βαλβίδα και ανοίγετε τη χύτρα.

ΡΥΖΙ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

● 175 δράμια ρύζι. 50 δράμια βούτυρο. Μαϊντανό. 1 κρεμμύδι. Ζωμό κρέας. 1 1/2 δκ. αρακά. Παρμεζάνα τριμμένη. Αλάτι. 1 κουταλιά φρέσκο βούτυρο.

Καθαρίζετε τον άρακα, τον πλένετε και τον στραγγίζετε. Ψιλοκόβετε λίγο μαϊντανό και το κρεμμύδι και τα ρίχνετε σε κατσαρόλα με το βούτυρο. Ανακατεύετε έως ότου το κρεμμύδι αρχίσει να ξανθαίνει. Ρίχνετε τον άρακα και μετά μερικά λεπτά λίγο ζωμό κρέας. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το φαγητό να σιγοβράσει. Όταν ο άρακας σχεδόν γίνει, ρίχνετε το ρύζι και αρκετό ζεστό ζωμό κρέας εις πρόποση ώστε να γίνει ένα ριζότο όχι πολύ στεγνό. Πριν το αποσύρετε από τη φωτιά προσθέτετε την παρμεζάνα και 1 κουταλιά φρέσκο βούτυρο.

ΑΥΓΑ «Ω ZAMPON»

● 6 αυγά. 45 δράμια ζαμπόν χωρίς πάχος. 45 δράμια μαγιονέζα. Διάφορα λαχανικά της εποχής βρασμένα και ψιλοκομμένα. 1 μαρούλι.

Βράζετε τ' αυγά επί 8 λεπτά και τα θυθείτε κατόπιν σε νερό κρύο, για να τα καθαρίσετε εύκολα. Τα χωρίζετε στα δύο, αφαιρείτε τον κρόκο και τον αναμιγνύετε με λίγη μαγιονέζα και με το ψιλοκομμένο ζαμπόν. Γεμίζετε με το μίγμα αυτό τ' ασπράδια.

Στρώνετε μέσα σε πιατέλα φύλλα από καρδιά μαρουλιού και τοποθετείτε επάνω τα γεμισμένα αυγά σε σχήμα κορώνας. Στιβάετε στο κέντρο τα λαχανικά, αφού τα ένωσετε με τη μαγιονέζα.

ΑΡΝΙ ΠΗΤΑ

● 300 δράμια κρέας. 1/4 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι. 1 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. 1/4 κουταλάκι τσαγιού πιπέρι. 3 κουταλιές σούπας βούτυρο ή φυτίνη. 2 κρεμμύδια μετρίου μεγέθους. 3 φλυτζάνια τσαγιού βράχνον νερό. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού άρακα καθαρισμένο. 8 καρότα κομμένα σε μικρά κομματάκια. 2 κρόκοι αυγών.

Για τη ζύμη: 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι. 3 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) μπέικιν- πάουερ. 1 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι. 1 1/3 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη. 3/4 φλυτζ. τσαγιού γάλα.

Κόβετε το κρέας σε μικρά κομματάκια. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το αλάτι και το πιπέρι και το αλευρώνετε. Λιώνετε το βούτυρο μέσα σε σωτομάκ

και σωτάρετε το κρέας μαζί με τα κρεμμύδια, αφού τα κόψετε σε λεπτές φέτες. Κατόπιν προσθέτετε το ζεστό νερό και αφήνετε να σιγοβράσουν επί 1 1/2 ώρα. Όταν το κρέας μισοβράση, προσθέτετε τον άρακα και τα καρότα και τα βράζετε όλα μαζί.

Βγάζετε με τρυπητή κουτάλα το κρέας και τα λαχανικά από το ζωμό και τα βάζετε μέσα σε βαθύ ταψάκι ή σε γιουβέτσι. «Δένετε» το ζωμό με ελάχιστο αλεύρι και με ένα ή δυο κρόκους αυγών. Ρίχνετε τη σάλτσα αυτή επάνω στο κρέας και στα λαχανικά. Τα σκεπάζετε με τη ζύμη: Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, την μπέικιν-πάουερ και το αλάτι. Τρίβετε μέσα τη φυτίνη και υγραίνετε το μίγμα με το γάλα. Το μαζεύετε και το ζυμώνετε ελαφρά σε αλευρωμένο σανίδι.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους 2/3 εκατοστού περίπου και την απλώνετε επάνω στο φαγητό. Το ψήνετε σε δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) 15 έως 20 λεπτά.

ΣΗΜ.: Αντικαθιστάτε, εάν θέλετε, τη ζύμη με πατάτες πουρέ. Στιβάετε τον πουρέ επάνω στο φαγητό και το βάζετε στο φούρνο έως ότου η επιφάνεια ξανθήνει ελαφρά.

ΤΥΡΟΠΗΤΑ ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΗ

(Ιταλική συνταγή)

● 200 δράμια έτοιμο ζυμαρί ψωμιού άνεβασμένο. 1 1/2 δκ. φαρίνα Αμερικής. 75 δράμια βούτυρο ή φυτίνη. 75 δράμια τυρί τριμμένο (πεκορίνο, παρμεζάνα ή κεφαλοτύρι). 1/2 ποτήρι λάδι. 1/2 ποτήρι χλιαρό γάλα. Ελάχιστο αλάτι και 12 αυγά.

Παίρνετε από το φούρνο έτοιμο ζυμαρί ψωμιού και το ζυμώνετε με το 1/4 του αλεύρου και με λίγο χλιαρό νερό. Σκεπάζετε τη ζύμη και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο.

Βάζετε μέσα σε λεκάνη το υπόλοιπο αλεύρι, ανοίγετε στο κέντρο ένα λάκκο και ρίχνετε μέσα τη μαγιά, το βούτυρο, το τυ-

ΜΕΡΙΚΑ ΜΕΝΟΥ

Για την αναγνώστριά μας απ' την Κρήτη

ΜΕΣΗΜΕΡΙ	ΒΡΑΔΥ
● Μπούτι, άρνιου κατσαρόλας, πατάτες φούρνου ή τηγανητές, σαλάτα μαρούλι, γλυκίσμα, φρούτα.	● Ρύζι με άρακα, όμελετα «Σαβουαγιάρντ», γιαούρτι, κρέμα, φρούτα.
● Ψάρι βραστό ή άστακο μαγιονέζα, σαλάτα από βραστά λαχανικά της εποχής, κομπόστα	● Ψαρόσουπα, κροκέτες από βραστό ψάρι, σαλάτα μαρούλι, κρέμα.
● Κεφτεδάκια σχάρας με γαρνιτούρα από: πατάτες πουρέ (άρακα και καρότα σωτέ, εάν θέλετε), κρέμα καραμελέ, φρούτα.	● Σούπα, αυγά «ω ζαμπόν», κομπόστα δαιμάσκηνα.
● Σηκότι τηγανητό, λαχανικά εποχής σωτέ ή πατάτες, σαλάτα μαρούλι, γλυκίσμα, φρούτα.	● Αυγά «ποσέ» με ρύζι και τομάτα, σαλάτα μαρούλι, κομπόστα.
● Ροσμπίφ μακαρόνια, σαλάτα, γλυκίσμα, φρούτα.	● Τυροπητάκια, σπανάκι πουρέ ή χόρτα, κομπόστα αχλάδια.
● Μπακαλιάρο ή σαλάτα τηγανητό, Σκορδαλιά, Πατζέρι και κουκιά σαλάτα, με πλόπητα, φρούτα.	● Χορτόσουπα, σπανακόπιτα, κομπόστα.
● Κόβετε το κρέας σε μικρά κομματάκια. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το αλάτι και το πιπέρι και το αλευρώνετε. Λιώνετε το βούτυρο μέσα σε σωτομάκ	● Ρύζι σε φόρμα, σουβλάκια, σάλτσα τομάτας ή γιαούρτι, κομπόστα μήλα.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ρί, το λάδι, το γάλα, το αλάτι και τ' αυγά. Δουλεύετε τα υλικά με το χέρι και παίρνετε λίγο-λίγο μέσα το αλεύρι. Ζυμώνετε τη ζύμη καλά και τη μοιράζετε μέσα σε ταψία ή σε φόρμες βουτυρωμένες.

Σκεπάζετε τις πητές, αφήνετε να σταθούν σε χλιαρό μέρος έως ότου σχεδόν διπλασιασθούν σε όγκο και τις ψήνετε σε φούρνο μέτριο.

ΑΡΝΙ ΜΕ ΑΥΓΑ

(Ένα όρεκτικότατο και εύκολο φαγητό της Φλωρεντινής κουζίνας).
● 300 δράμια άρνι φιλοκομμένο (από μούτι, σέλα ή καρέ). 6 αυγά. 1 ποτήρι του κρασιού γάλα. Μαϊντανός φιλοκομμένος. Αλάτι και πιπέρι.

Κοσκινίζετε το κρέας με λίγο λάδι. Όταν ψηθεί το αποσύρετε από τη φωτιά και το αδειάζετε μέσα σε ένα ταψάκι ή πιάτο φούρνου.

Χτυπάτε ελαφρά τ' αυγά και προσθέτετε το γάλα, λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε το μίγμα επάνω στο κρέας περνώντας το από σίτα ή σινοά. Βάζετε το παρασκευασμα σε φούρνο σιγανό μερικά λεπτά ή έως ότου το αυγό άρχιση να στερεοποιείται.

ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

● 150 δράμια μπακαλιάρο. 2 1/2 φλυτζ. τσαγιού πατάτες κομμένες σε μικρά τετραγώνια. 1/2 φλυτζ. τσαγιού νερό. 2 αυγά. Λίγο πιπέρι. Ελάχιστο κόκκινο πιπέρι. 1 κουταλιά σούπας ψιλοκομμένο μαϊντανό. 3 κουταλιές σούπας λυωμένο φυτίνη. Λάδι, ή μαγειρικό λίπος Στερεόλ για τηγάνισμα.

Μουσκεύετε το μπακαλιάρο επί 24 ώρες, αφαιρείτε το πεσίο και τα κόκκαλα και τον ψιλοκόβετε. Τον αναμιγνύετε με τις πατάτες, προσθέτετε το νερό και τα σιγοβράζετε επί 20 λεπτά. Κατόπιν τα στραγγίζετε και τα λιώνετε. Προσθέτετε στο μίγμα τα αυγά, το μαύρο και κόκκινο πιπέρι, το μαϊντανό και τη φυτίνη.

Ρίχνετε από το μίγμα κουταλιές μέσα σε καυτό λάδι ή λίπος. Όταν οι τηγανίτες γίνουν χρυσοξανθές, τις βγάζετε από το λάδι με τρυπητή κουτάλα και τις βάζετε να στραγγίσουν επάνω σε χαρτοπάχυντο.

ΣΑΛΑΤΑ

(Με ρύζι και γαρίδες)

Ανάμεσα στα μοντέρνα όρεκτικά είναι και οι σαλάτες με ρύζι. Βράζετε σε νερό αλτισμένο 50 δράμια ρύζι. Βράζετε επίσης και μερικές γαρίδες και τις καθαρίζετε. Όταν το ρύζι βράση, και ενώ είναι ακόμη ζεστό, το αναμιγνύετε με τις γαρίδες. Περιχύνετε τη σαλάτα με λαδοξυδο, μέσα εις το όποιον έχετε προσθέσει λίγη μουστάρδα. Την ανακατεύετε και την κρύνετε. Τη σερβίρετε μέσα σε πιάτο όρεκτικού και τη γαρνίρετε με άγγουράκια τουρσί, κάπαρη κ.λπ.

ΣΗΜ.: Αντικαθιστάτε τις γαρίδες με άστακο βρασμένο και ψιλοκομμένο ή με κομματάκια από ψάρι περισκεμμένο.

ΟΜΕΛΕΤΑ ΣΑΒΟΥΑΓΙΑΡΝΤ

● 6 αυγά. 3 κουταλιές κρέμα γάλακτος ή εβαπορέ. 10 δράμια γραβιέρα κομμένη σε λεπτά κομμάτια. Αλάτι. Πιπέρι. 2 μικρές πατάτες, κομμένες σε λεπτές φέτες και σωταρισμένες σε βούτυρο.

Χτυπάτε τ' αυγά, ενώ προσθέτετε την κρέμα ή το εβαπορέ, τη γραβιέρα, λίγο αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε το μίγμα στο τηγάνι. Όταν το βούτυρο κάψει και, μόλις αρχίση να στερεοποιείται, ρίχνετε τις σωταρισμένες πατάτες. Τυλίγεται γρήγορα την όμελετα και τη σερβίρετε ζεστή.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ

από διάφορες χώρες

ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(Με γκλάσο μελιού)

● 1 φλυτζάνι τσαγιού χλιαρό γάλα. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλάτι. 5 δράμια μαγιά μπύρας. 2 αυγά. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη. 4 1/2 έως 5 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι σκληρό.

Για το γκλάσο: Αναμιγνύετε 1/4 φλυτζάνι τσαγιού μέλι, 1/4 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη, 1/4 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο και 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ψιλοκομμένα καρύδια.

Αναμιγνύετε το γάλα, τη ζάχαρη και το αλάτι. Προσθέτετε τη μαγιά, τη λυώνετε και κατόπιν ρίχνετε τ' αυγά και τη φυτίνη. Τέλος προσθέτετε το αλεύρι ενώ ανακατεύετε στην αρχή με κουτάλι. Κατόπιν δουλεύετε τη ζύμη με τα χέρια, τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο. Την πιέζετε για να ξεφουσκώσει και αφήνετε να ανέβη για δεύτερη φορά. Τότε την πλάθετε σε ένα κορδόνι μακρύ, διαμέτρου 2 1/2 εκατοστών και το στρώνετε μέσα σε ταψί βουτυρωμένο (βλ. εικόνα) σε σχήμα σαλιγκάρου, αρχίζοντας από την άκρη και τελειώνοντας στο κέντρο του ταψιού, ενώ το στρίβετε. Αφήνετε λίγο χώρο ανάμεσα σε κάθε σπειρώμα. Σκεπάζετε το τσουρέκι και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος έως ότου σχεδόν διπλασιασθεί σε όγκο (35 έως 45 λεπτά). Τότε ρίχνετε επάνω το μίγμα του μελιού προσέχοντας ώστε να μη φθάση έως την άκρη. Το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) 20 έως 30 λεπτά. Σερβίρεται ζεστό, κρύο και ξαναζεσταμένο.

ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

● 156 δράμια αλεύρι Αμερικής (σκληρό). 156 δράμια έτοιμο ζυμαρί ψωμιού άνεβασμένο. 50 δράμια βούτυρο. 50 δράμια ζάχαρη. 10 δράμια κανέλα κοπανισμένη. Ελάχιστο αλάτι. 6 αυγά. 45 δράμια φρού γκλάσε (πορτοκάλι) κομμένο σε μικρά κομματάκια.

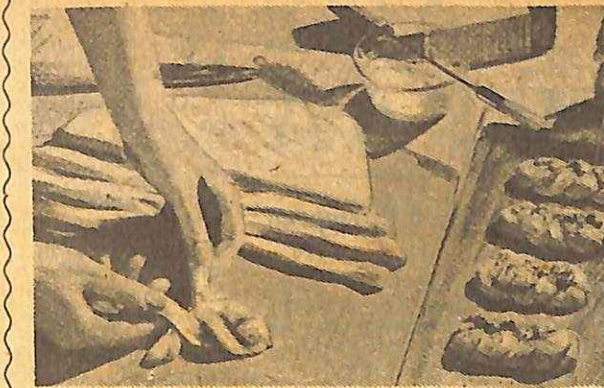
Αναμιγνύετε το αλεύρι, το ζυμαρί, το βούτυρο, τη ζάχαρη, την κανέλα, το αλάτι και τ' αυγά. Ζυμώνετε καλά τη ζύμη έως ότου αποκτήση ελαστικότητα και προσθέτετε τα φρού-γκλάσε. Βουτυρώνετε ένα εύρυχωρο ταψί και βάζετε μέσα τη ζύμη. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος όλη τη νύχτα. Την επομένη αλείφετε την επιφάνεια με αυγό, πασπαλίζετε με ζάχαρη και ψήνετε το τσουρέκι σε μέτριο φούρο (375ο Φαρενάιτ) 45 έως 60 λεπτά.

ΓΑΛΛΙΑΣ

(Πατέ Μπριός)

● 1/4 φλυτζάνι τσαγιού γάλα. βρασμένο. 1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο λυωμένο. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1/2 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. 1 1/2 κουταλάκι τσαγιού ξύσμα πορτοκαλιού. 7 δράμια μαγιά μπύρας. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χλιαρό νερό. 6 αυγά χτυπημένα. 4 1/2 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι (160 δράμια) εκλεκτής ποιότητας.

Αναμιγνύετε το ζεστό γάλα, το βούτυρο, τη ζάχαρη, το αλάτι και το ξύσμα πορτοκαλιού. Αφήνετε το μίγμα να χλιαρήσει. Λιώνετε τη μαγιά στο χλιαρό νερό και την προσθέτετε στο άνωτέρω χλιαρό μίγμα του γάλατος. Προσθέτετε επίσης τ' αυγά και 3 φλυτζάνια από το αλεύρι. Χτυπάτε το μίγμα με το χέρι σας επί 10 λεπτά και κατόπιν ρίχνετε και το υπόλοιπο αλεύρι. Εξακολουθείτε να χτυπάτε τη ζύμη έως ότου αποκτήση ελαστικότητα και γίνει λεία. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε

Πώς πλάθεται Ένα τσουρέκι

● Όταν η ζύμη φουσκώσει, την ανοίγετε, την κόβετε σε λουρίδες, τις οποίες κατόπιν πλέκετε σε πλεξίδα. Αλείφετε τα τσουρέκια με αυγό και τα πασπαλίζετε με σουσάμι ή με ζάχαρη.

χλιαρό μέρος περίπου 1 ώρα ή έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο. Τότε την πιέζετε για να ξεφουσκώσει, τη σκεπάζετε καλά και την αφήνετε στο ψυγείο μία νύχτα. Την επομένη μοιράζετε τη ζύμη μέσα σε φόρμες, φροντίζοντας ώστε να μη ξεπερνά τη μέση κάθε φόρμας και αλείφετε την επιφάνεια με αραιωμένο και ελαφρά χτυπημένο ασπράδι αυγού. Αφήνετε να σταθεί έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο και την ψήνετε σε αρκετά δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) 20 έως 30 λεπτά.

ΣΟΥΗΔΙΑΣ

(Χωρίς αυγά)

● 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα. 6 δράμια μαγιά μπύρας. 1/4 φλυτζ. τσαγιού νερό ριλιάρ. 7/8 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 6 1/2 φλυτζ. τσαγιού (περίπου) αλεύρι (σκληρό). Ξύσμα λεμονιού. 1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη. 1/2 κουταλάκι τσαγιού αλάτι.

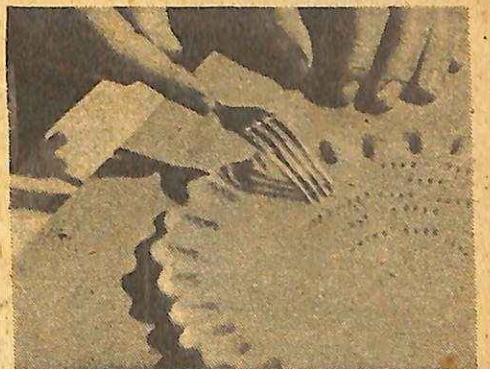
Βράζετε το γάλα και αφήνετε να γίνει χλιαρό. Λιώνετε τη μαγιά στο χλιαρό νερό. Προσθέτετε 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη και τη ρίχνετε στο γάλα μαζί με 3 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι. Χτυπάτε το μίγμα και αφήνετε να σταθεί σκεπασμένο σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο. Χτυπάτε το βούτυρο με την υπόλοιπη ζάχαρη, προσθέτετε λίγο ξύσμα λεμονιού και ένωστε το μίγμα με το μίγμα της μαγιάς. Προσθέτετε το υπόλοιπο αλεύρι, αφού το κοσκινίσετε μαζί με το αλάτι. Ζυμώνετε τη ζύμη καλά και, εάν χρειασθεί, προσθέτετε λίγο ακόμη αλεύρι. Πρέπει να γίνει μαλακή αλλά να πλάθεται εύκολα στο σχήμα που θέλετε. Την πλάθετε σε τσουρέκια ή τη βάζετε σε φόρμες βουτυρωμένες. Τα σκεπάζετε και αφήνετε να σταθούν σε χλιαρό μέρος έως ότου σχεδόν διπλασιασθούν σε όγκο. Τα ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) 25 έως 35 λεπτά. Όταν τα τσουρέκια ψηθούν και, πριν κρυώσουν, ρίχνετε στην επιφάνεια γκλάσο και μερικά καρύδια ή αμύγδαλα καβουρδισμένα. Το γκλάσο γίνεται ως εξής: Αναμιγνύετε 1 φλυτζάνι τσαγιού κοσκινισμένη ζάχαρη άχνη με 2 κουταλιές σούπας γάλα ζεστό και με λίγη βανίλια.

ΠΗΤΕΣ ΣΜΥΡΝΕΪΚΕΣ

● 1/2 δκ. βούτυρο ή φυτίνη. 150 δράμια ζάχαρη. 5 κρόκους αυγών. 35 δράμια χυμό πορτοκαλιού. 1 κουταλιά ξύσμα πορτοκαλιού. 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) σόδα. Αλεύρι, όσο το μίγμα σηκώνει. Γαράφαλα.

Ασπρίζετε το βούτυρο ή τη φυτίνη και ρίχνετε τμηματικά τη ζάχαρη. Χτυπάτε το μίγμα καλά και προσθέτετε ένα-ένα τους κρόκους των αυγών. Εξακολουθείτε το χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε το χυμό και το ξύσμα πορτοκαλιού καθώς και 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι, αφού το κοσκινίσετε πρώτα με τη σόδα. Τέλος προσθέτετε και άλλο αλεύρι και τόσα, όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μάλλον σφικτή (σαν το ψωμιού). Παίρνετε κομμάτια ζύμης στο μέγεθος ενός μεγάλου πορτοκαλιού και τα πλάθετε με αλευρωμένα χέρια σε σφαίρες. Ανοίγετε κάθε σφαίρα ζύμης με τον πλά-

στη ώστε να πάρη σχήμα πήτας στο πάχος ενός μετρίου δαχτύλου. Κατόπιν κόβετε με τα δαχτύλα τριγύρω μία μπορντούρα αψακωτή, τρυπάτε τη επιφάνεια ελαφρά με πηρούνι και τη χαραζετε στα μέρη που θα κοπή. Βάζετε τις πητές σε λαμπαρίνα σωρωμένη με χαοτί βουτυρωμένο, αλείφετε την επιφάνειά των με ασπράδι αυγού, τις πασπαλίζετε με ζάχαρη και μπήνετε σε κάθε μία 4 έως 5 γαράφαλα. Τις ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 30 έως 35 λεπτά. Γίνονται 5 έως 6 πητές.

● Τρυπάτε με πηρούνι ελαφρά την επιφάνεια κάθε πητας.

ΚΟΥΛΟΥΡΑ ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΗ

● 8 φλυτζάνια τσαγιού (300 δράμια) αλεύρι εκλεκτής ποιότητας (σκληρό). Γάλα. 12 περίπου αυγά. 140 δράμια βούτυρο ή φυτίνη. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 5 δράμια μαγιά μπύρας. 3 δράμια αλάτι. Φρού γκλάσε φιλοκομμένα. Αμύγδαλα άσπρισμένα και κομμένα.

Παίρνετε 6 φλυτζάνια από το αλεύρι, το ρίχνετε σε λεκάνη και ανοίγετε στο κέντρο ένα λάκκο. Βάζετε μέσα τη μαγιά, αφού τη λιώσετε σε λίγος χλιαρό νερό. Κατόπιν προσθέτετε γάλα χλιαρό τόσο, όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη πολύ μαλακή. Τη ζυμώνετε καλά και αφήνετε να σταθεί σκεπασμένη, σε χλιαρό μέρος, έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο. Την πιέζετε για να ξεφουσκώσει και προσθέτετε το υπόλοιπο αλεύρι, αφού το κοσκινίσετε με το αλάτι. Χτυπάτε τα 6 αυγά μαζί με το βούτυρο και τη ζάχαρη και προσθέτετε το μίγμα στο ζυμαρί. Το ζυμώνετε και προσθέτετε και άλλα αυγά, εάν είναι πολύ σφικτό. Το διπλώνετε τρεις φορές και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος, σκεπασμένο, έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο (45 έως 60 λεπτά). Τότε προσθέτετε, εάν θέλετε, μερικά φρού-γκλάσε φιλοκομμένα και το πλάθετε σε μία μεγάλη κουλούρα.

Τη βάζετε στο κέντρο ενός ταψιού βουτυρωμένου και αφήνετε να σταθεί, σκεπασμένη, έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο (περίπου 1 ώρα). Αλείφετε την επιφάνεια με αυγό χτυπημένο, σκροπάτε επάνω μερικά αμύγδαλα και την ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) περίπου 1 ώρα.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

13^{ον} — Πώς; Πώς θα την αποδείξω όταν έχω να κάνω μ' έναν άνθρωπο σαν αυτόν; Έμένα δεν με πιστεύουν. Έκείνοι όμως...

— Ένα πικρό χαμόγελο κρεμάστηκε στα χείλη της.

— Αυτός που με καταγγέλλει βλέπεις είναι ο κύριος Καρατζάς! Ένας από τους πιο διακεκριμένους πολιτές της Αθήνας! Ένας τέτοιος άνθρωπος θα σκεφτούν δε μπορεί να λήψω μέτρα! Δεν το ξέρουν απ' την καλή. Ούτε τους περνάει από το νου πως ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός απ' ό,τι φαίνεται. Πρόκειται για ένα κτήνος που φροντίζει να κρύβεται μέσα σ' ένα καλοριμμένο κοστούμι και πίσω από ένα ψεύτικο χαμόγελο όταν βρίσκεται έξω απ' το σπίτι του. Έπειτα είναι και τα λεφτά που δίδουν σκορπάει από αλτρουισμό για τους δυστυχισμένους. Άς έρθουν όμως να τον καμαρώσουν από κοντά. Χωρίς τη μάσκα και δίχως το ψεύτικο χαμόγελο! Τότε θα καταλάβουν. Ακόμα προχθές τον παρασημοφόρησαν...

— Τότε αν νομίζεις πως με τις γνωριμίες και το κύρος που έχει θα επιμείνι να σου κάνω κακό...

— Δεν έχω καμιά άμφιβολία...

— Τότε θα πρέπει να βρής ένα καλό δικηγόρο.

— Θα πρέπει φυσικά! Έκανα μελαγχολικά η Ρένα. Μά δεν έχω χρήματα και ο πατέρας μου όπως σου είπα έφυγε από εδώ πριν δυό άρες χωρίς να με χαιρετήσει. Μ' εγκαταλείψανε όλοι Μαίρη!...

— Όσο για το δικηγόρο, είπε η κοπέλλα, κάτι μπορεί να γίνω. Έχω εγώ μερικές οικονομίες απ' το μισθό μου. Αυτό κανονίζεται. Σκέψου μονάχα κανένα που να μπορεί να σε βοηθήσει διαφορετικά. Σά μάρτυρας παραδειγματος χάρι. Πες μου να τρέξω όπου μπορώ γιατί δέβαια δεν είναι σωστό να μείνεις αβοήθητη...

— Υπάρχει κάποιος, είπε ύστερα από μικρή σκέψη η Ρένα. Είναι ένας αντισιμνήναρχος, φίλος του αδελφού μου του Δημήτρη που ντουφέκισαν οι Γερμανοί. Αυτός ξέρει απ' την πρώτη βδομάδα του γάμου μας στο Σούνιο. Έμεναν μαζί με τη γυναίκα του στο ίδιο ξενοδοχείο που μείναμε με τον Καρατζά. Μου μίλησε και μου είχε υποσχεθεί πως αν καμιά φορά είχα την ανάγκη του θα θεωρούσε χρέος του να με βοηθήσει...

— Πώς τον λέγε. Και πού μπορώ να τον βρώ...

— Λέγεται Σταύρος Πετρόπουλος. Δεν ξέρω μονάχα πού θα τον συναντήσω ήταν τοποθετημένος στη Θεσσαλονίκη. Τώρα όμως δεν ξέρω πού βρίσκεται...

— Τότε πρέπει να πάω η

— Ένας πρώτος ξάδελφος της μητέρας μου είναι υπασπιστής του υπουργού... Θα με καταποτίσει...

— Κιτάζε το ρολόι της.

— Για να τον προφτάσω όμως πρέπει να φύγω άμεσα, είπε. Θα φροντίσω και για δικηγόρο. Θα σε δω πάλι αύριο. Το πρωί θα σε πάρω στον άνακριτή...

— Ναί. Το πρωί...

— Θα πάω άδεια απ' το 'Επιμελητήριο και θάρω...

— Πώς να σ' ευχαριστήσω Μαίρη! Έκανε η Ρένα καθώς της έσφιγγε το χέρι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ...

— Καλά. Καλά. Έχουμε καιρό να τα πούμε αυτά. Τώρα πρέπει να τρέξω στο υπουργείο να προφτάσω.

Την αγκάλιασε και τη φίλησε.

— Λοιπόν γιὰ σου χρυσή μου! Όλα θα διορθωθούν.

— Έξω απ' την Ασφάλεια σταμάτησε ένα ταξί. Μπήκε μέσα και ύστερα από λίγο ανέβαινε δυό δυό τα σκαλοπάτια του Μεγάρου της Αεροπορίας. Έφτασε πάνω στην ώρα. Ο ξάδελφος της μητέρας της, ο υπασπιστής, ότι ετοιμαζόταν να φύγει. Τον πρόλαβε. Έπεσε σε σίφουνας στο γραφείο του...

— Τι τρέχει; Έκανε ξαφνιασμένος αυτός.

— Ξέρεις έναν αντισιμνήναρχο Πετρόπουλο; τον ρώτησε.

— Μά για σάτουν βρέ παιδί μου να πάρης άνάσα! τη μάλλυνσε.

— Είναι ανάγκη να μάθω πού βρίσκεται ο αντισιμνήναρχος Πετρόπουλος...

— Ο Σταύρος Πετρόπουλος;

— Ναί. Πρέπει να του στείλω ένα επείγον τηλεγράφημα. Κινδυνεύει μια φίλη μου και αυτός μονάχα μπορεί να τη βοηθήσει. Τον χρειάζεται να γιά μάρτυρα σε μια δίκη. Έλα σε παρακαλώ κοίταξε τα δελτία σου. Πρέπει να τηλεγραφήσω άμεσα...

— Ο υπασπιστής χαμογέλασε.

— Σε ποιόν να τηλεγραφήσης;

— Στον Πετρόπουλο...

— Δεν χρειάζεται. Ο αντισιμνήναρχος που ζητάς είναι άποσπασμένος εδώ κι' ένα μήνα στο υπουργείο. Τό γραφείο του είναι αυτό...

Κι' έδειξε μια πόρτα απέναντι άκριβώς.

— Θαρρώ πως ακόμα δεν έφυγε, πρόσθεσε.

Τα μάτια της Μαίρης γέμισαν χαρά. Στάθηκε τυχερή.

— Αυτή είναι η πόρτα; ρώτησε.

— Ναί αυτή είναι...

— Έτρεξε προς τα εκεί χτύπησε κι' όταν άκουσε από μέσα «έμπρος» μπήκε. Ο Πετρόπουλος ανασήκωσε τα μάτια του από κάτι χαρτιά που είχε μπροστά του και κοίταξε με άπορία τη νέα. Δέ θυμόταν να την είχε ξαναδεί.

— Νά με συγχωρήτε, τού είπε η Μαίρη, που σας ένοχλώ. Αλλά έρχομαι από μέρους μιας φίλης μου που ζητεί τη βοήθειά σας...

— Ο αντισιμνήναρχος έσμιξε τα φρύδια του. Το μελαχροινό πρόσωπό του γέμισε έκπληξη. Δεν ήταν εύκολο να καταλάβει.

— Καθίστε παρακαλώ, είπε. Φαίνεται ταραγμένη...

— Έπεσε σ' ένα κάθισμα.

— Ποιά είναι η φίλη σας που σας έστειλε σε μένα;

— Λέγεται Ρένα Άποστόλου, άδελφή ενός παλιού φίλου σας. Του Δημήτρη του Άποστόλου που τουφεκίσαν στην κατοχή οι Γερμανοί...

— Έκείνος θυμήθηκε άμέσως.

— Μά αν δεν άπατάμαι, είπε η φίλη σας λέγεται τώρα κυρία Καρατζά. Την είχα συναντήσει πρό καιρού στο Σούνιο με τόν άντρα της τόν γιστρό Καρατζά...

— Ναί! Ναί! Γι' αυτήν άκριβώς πρόκειται. Πρέπει όμως να σας εξηγήσω για να καταλάβετε...

Του διηγήθηκε όλα εκείνα που της είπε η Ρένα και όσα είχε μάθει απ' τη μητέρα της. Την άκουσε με προσοχή χωρίς να τη διακόψει και μονάχα όταν τελείωσε μίλησε.

— Μά ήταν φυσικό να τόν εγκαταλείψει, είπε. Ύστερα απ' αυτό ο Καρατζάς έβγαλε στη μέση την κλοπή των χρυσαφικών για να την έκδικηθ. Είμαι άπολύτως δέβαιος ότι η δυστυχισμένη κοπέλλα είναι άθωα...

— Κάτι πρέπει να κάνετε! παρακάλεσε η Μαίρη. Ο Καρατζάς έχει ισχυρά μέσα, συνδέεται μ' ένα σωρό κόσμο, έχει γνωριμίες με δικαστές. Θα κινήσει τα πάντα για να την καταστρέψει κι' εκείνη δεν έχει κανέναν να τη βοηθήσει. Σας παρακαλώ βοηθήστε τη να υπερασπιστεί τόν εαυτό της! Δώστε της τόν δικαίωμα να σας προτείνει μάρτυρα. Τό κύρος σας και η θέσι σας θα βαρύνουν πολύ την υπόθεσι αυτή. Αύριο τόν πρωί θα την πάνε στον άνακριτή. Άν μπορούσατε να πηγαίνατε να τη βλέπατε να μιλάει μαζί της...

— Ο Πετρόπουλος δεν άπάντησε άμέσως. Έμενε σκεπτικός για λίγο κι' ύστερα σά να πήρε μια ξαφνική άπόφασι, είπε:

— Θα κάνω κάτι καλύτερο. Θα πάω να συναντήσω άπόψε κι' όλας τόν Καρατζά...

— Ένα αινιγματικό χαμόγελο σχεδιάστηκε στα χείλη του. Χαμογέλασε κι' ανασήκωσε τούς ώμους.

— Θα πάω να τού κάνω μιάν έπισκεψι κι' αν δεν άποσύρη μέσα σε είκοσιτέσσερις άρες την μήνυσι για τήν δ'θεν κλοπή των χρυσαφικών. Τόσο τόν χειρότερο. Θα καταλάβη τότε πως δεν μπορεί έπ' άπειρο να ποντάρη σε ψόφιο άλογο και να κερδίη! Πρέπει να τού μιλήσω έξω απ' τα δόντια...

— Ό, αν μπορούσατε να τόν πείσετε ν' άποσύρη τή μήνυσι! Έκανε συγκινημένη η κοπέλλα. Η Ρένα θά σας ευγνωμονή σ' όλη της τή ζωή.

— Την αγαπάτε λοιπόν τόσο πολύ; ρώτησε.

— Είμαστε παιδικές φίλες. Τώρα την αγαπώ πιο πολύ γιατί βλέπω πόσο άδικα υποφέρει...

— Ο Πετρόπουλος σηκώθηκε.

— Μπορείτε να π'ήτε της φίλης σας δήλωσε έπίσημα, ότι θα κρατήσω τόν λόγο που της έδωκα όταν τήν συνάντησα στο Σούνιο και πως θα κάνω τόν καθήκον μου...

— Όταν ύστερα από λίγο η Μαίρη κατέβαινε τις σκάλες του Μεγάρου της Αεροπορίας ήταν δέβαιη πως τώρα ύπ'ήρχαν πολλές έλπίδες να ξεφυγή η Ρένα Άποστόλου τόν δόκανο που με τόση μαστοριά είχε στήσει ο Καρατζάς για να τήν καταστρέψει...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Και δεν είχε άδικο η Μαίρη. Τό ίδιο δράδυ ένα γκρίζο τζιπ σταμάτησε έξω από τήν κλινική «Θεία Πρόνοια» του Ψυχικού. Ο αντισιμνήναρχος Πετρόπουλος κατέβηκε και χτύπησε τόν κουδούνι της μεγάλης έξώπορτας. Ένα μικρό πορτόνι άνοιξε ύστερα από λίγο και σ' άνοιγμα τού φάνηκε τόν μούτρο τού χοντρού νοσοκόμου που έκανε χρέα και θυρωρού. Τα μάτια του περιερίσπτηκαν προσεχτικά τόν νυχτερινό έπισκέπτη.

— Ποιόν ζητάτε; ρώτησε.

— Είδοποίηστε τόν κ. Καρατζά, είπε αυτός, πως τόν ζητεί ένας παλιός τού φίλος. Είναι ανάγκη να τού μιλήσω άμέσως. Δώστε του και τήν κάρτα μου...

Τό πορτόνι έκλεισε πάλι και ο μελαχροινός άντρας άναψε τσιγάρο. Άρχισε να δημοσιεύει πλάι στο αυτοκίνητο. Ήταν πολύ νευρικός. Ή απάντησι άργούσε κάπως να έρθη. Κιτάζε στο φός τού αναπτήρα τόν ρολόι του. Έκανε μερικά βήματα άκωκιά. Ύστερα άνοιξε η μεγάλη πόρτα.

— Ο γιατρός σας περιμένει, τού είπε ο θυρωρός. Μπορείτε να περάσετε.

Ο Καρατζάς κρατούσε άκόμα τόν έπισκεπτήριο στο χέρι όταν μπήκε ο Πετρόπουλος στο γραφείο του. Τό πρόσωπό του έμεινε άνέκφραστο καθώς τόν είδε να περνά τόν κατώφλι. Πίσω απ' τα γυαλιά του όμως τα μάτια του κοίταζαν με κάποια άνησυχία τόν αντισιμνήναρχο.

— Έλπίζω να μ'ή σ' ένησύχησιν γιατρί, τού είπε προσπαθώντας να κρύψη τή νευρική κόπηση που τόν είχε κυριέψει. Βέβαια δεν είναι ώρα κατάλληλη για έπισκέψεις. Μά έπρεπε να σε δώ...

— Όμολογώ, έκανε με ψυχρό τρόπο, πως παραξενεύτηκα λίγο. Μά φαντάζομαι πως ο λόγος πού σας έφερε εδώ θα είναι σοβαρός...

— Άρκετά σοβαρός! παραδέχτηκε ο Πετρόπουλος. Πρόκειται για μια μήνυσι που πρέπει τόν δίχως άλλο να άποσυρθή...

Τό πρόσωπο τού Καρατζά έγινε ξαφνικά στυφό. Μία άσκημη άστραπή πέρασε απ' τόν βλέμμα του.

— Δεν καταλαβαίνω, είπε.

— Ο άλλος τόν κοίταξε λοζά.

— Κάποια κοπέλλα, συνέχισε, η πρώην γυναίκα σου, βρίσκεται αυτή τή στιγμή στο κρατητήριο και είναι να πάη αύριο στον άνακριτή για ένα άδικημα πού δεν έκανε. Άπό σένα εξαρτάται να σταματήσει αυτή η κομωδία...

Τα μάτια του άνοιγόκλεισαν διασπαστικά και τα δάχτυλά του τσάκισαν τόν έπισκεπτήριο πού κρατούσαν. Δάγκασε τα χείλη του κι' ύστερα δοκίμασε να χαμογελάσει.

— Έκδιασμός; ρώτησε.

— Η κυρία Ρένα Καρατζά...

— Η φίλη σας μου είπε όλη τήν ιστορία, της είπε. Θα αγωνισθούμε να άποδείξουμε τήν άθωότητά σας.

— Άλλά δεν χρειάστηκε ν' άγωνισθ. Μόλις μπήκαν στο γραφείο ο άνακριτής είπε τόν εύχαριστο νέο στη Ρένα.

— Ο σύζυγός σας παραιτήθηκε από τή μήνυσι. Βρήκε τα χρυσαφικά για τα όποια σας κατηγορούσε. Κατά συνέπεια η υπόθεσις αυτή τελειώνει για μένα τούλάχιστο. Είστε έλευθερη.

— Η κοπέλλα έκανε σά να μη πίστευε σ' αυτή της. Αισθάνθηκε μια ξαφνική ζάλη κι' άκούμπησε σ' ένα κάθισμα για να μη σωριασθή... Κάτι ψιθύρισε. Κάτι προσπάθησε να π'ή μά δεν κατάφερε ν' άκουστή.

— Πάμε, της είπε ο δικηγόρος.

— Όταν δρέθηκε πάλι στο διάδρομο ρίχτηκε στην άγκαλιά της Μαίρης.

— Είμαι έλευθερη! είπε. Μου είπε πως είμαι έλευθερη! Τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα.

— Άχ, άκόμα δε μπορώ να τόν πιστέψω!

— Δεν στο είπα πως όλα θα πάνε καλά; Έκανε χαρούμενη η Μαίρη. Έλα δεν είναι άναγκη να κλαίς!...

Ο Πετρόπουλος κράτησε τόν λόγο του. Αυτόν πρέπει να ευγνωμονή...

Μερικές διατυπώσεις που χρειάζονταν ακόμη τακτοποιήθηκαν σύντομα απ' τόν δικηγόρο και οι δυό φίλες κατέβηκαν σε λίγο στην όδο Σταδίου.

— Πού θα πάς τώρα; τη ρώτησε η Μαίρη...

— Θα πάω σπίτι είπε. Θέλω να δω τή μητέρα μου...

Τό άπόγευμα θα πάω στο υπουργείο να ευχαριστήσω τόν Πετρόπουλο...

— Εγώ πρέπει να μεταχθώ στο 'Επιμελητήριο. Με χίλια παρακάλια μου δόσανε δυό άρες άδεια... Θα συναντηθούμε τ' άπόγευμα να τα πούμε...

— Έχουμε να πούμε πολλά...

— Η Ρένα της έσφιξε τόν χέρι.

— Δεν ξέρω πως πρέπει να ξεπληρώσω τα όσα έκανες για μένα! Είσαι η μόνη πού στάθηκες πλάι μου στην πιο δύσκολη στιγμή τής ζωής μου...

— Γειά σου! τήν έκοψε αυτή. Παίρνω τόν τράμ...

Κι' έτρεξε στη στάσι και μπερδεύτηκε στον κόσμο πού

— Ο Πετρόπουλος ανασήκωσε τούς ώμους.

— Πάρτο όπως θέλεις! άποκρίθηκε σοβαρά. Οι λέξεις δεν έχουν σημασία. Έκείνο πού μ' ενδιαφέρει αυτή τή στιγμή είναι η μήνυσι. Είναι μια άδικία και πρέπει να τήν έπανορθώσης...

— Άν ήρθες γι' αυτό, είπε ο Καρατζάς, άδικα κόπασες! Δεν γίνεται τίποτα...

— Εκείνος κούνησε. Ήταν σά να μ'ή άκουσε. Δέ μίλησε άμέσως. Άναψε τσιγάρο και δάλθηκε να παρακολουθή τα γαλάζια δαχτυλίδια τού καπνού που ανέβαιναν προς τόν ταβάνι.

— Έχω τή γνώμη πως κάτι μπορεί να γίνη είπε χωρίς να τόν κοιτάξ. Θα περιμένω λίγο όσο ν' αλλάξεις γνώμη. Σ' αυτό τόν μεταξύ θα σου διηγήθω μια παλιά ιστορία πού ίσα ίσα άπόψε θυμήθηκα. Είναι μια ιστορία πού έγινε στο Κάιρο τόν καιρό πού ο Γερμανοί κατείχαν τήν Έλλάδα...

Κανείς δεν έμαθε ποτέ τόν ποιά ακριβώς ήταν η ιστορία αυτή. Ούτε μαθεύτηκε τί άλλο κουβέντιασαν εκείνο τόν δράδυ ο δυό άντρες πού μισούσαν θανάσιμα ο ένας τόν άλλον. Οι νοσοκόμοι μονάχα είπαν άόγογτα πως άκουσαν εκείνη τή νύχτα μια ζωνρή λογομαχία και πως έβλεπαν ως τα ζημιώματα άναμμένα τα φώτα στο γραφείο τού γιατρού. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα τόν τζιπάκι πού είχε σταματήσει στην έξώπορτα της κλινικής «Θεία Πρόνοια» έφυγε και κανείς πού τόν οδηγούσε ήταν κατσούφης και άμυλητος. Γεγονός ως τόσο είναι ότι τήν άλλη μέρα τόν πρωί ο Καρατζάς πήρε στο τηλέφωνο τόν άνακριτή πού πριν πάνε εκεί τή Ρένα για άπολογία.

— Άποσύρω τή μήνυσι, τού είπα, πού έκανα για τήν κλοπή των τιμαλφών. Μά σας στείλω άμέσως τόν δικηγόρο μου και μια έγγραφη παραίτησι...

Και κράτησε τόν λόγο του. Ύστερα από μια ώρα ο άνακριτής πήρε τόν χαρτί πού περιέμενε. Ήταν γραμμένο από τόν ίδιο τόν Καρατζά κι' είχε τήν υπογραφή του.

— Κύριε άνακριτά, τού έγραφε. Μά χαρά μου σας πληροφορώ ότι τα τιμαλφά πού νόμιζα πως είχε κλέψει η γυναίκα μου βρέθηκαν. Τα βρήκα σπ'ίτι. Τίποτα δεν μου λείπει και άδικα τήν είχα υποψιαστή. Σας παρακαλώ να πάψη κάθε ποινική διώξι εναντίον της για κλοπή. Όσο για τήν εγκατάλειψι της συζυγικής στέγης θα έγείρω, σήμερα κι' όλας άναγωγί διαζυγίου. Αυτό όμως είναι ένα ζήτημα πού ενδιαφέρει τή πολιτική δικαστήρια. Σας ευχαριστώ. Πάντα δικός σας. Πέτρος Καρατζάς.

Αυτή τήν παραίτησι τήν είχε πάνω στο γραφείο του ο άνακριτής όταν φέρανε τή Ρένα απ' τήν Ασφάλεια. Έξω στο διάδρομο ήταν η Μαίρη πού τήν περιέμενε από νωρίς.

— Κάνε κουράγιο! της είπα. Όλα θα πάνε καλά... Είδα χτες τόν Πετρόπουλο. Μου υποσχεθηκε πως θα τακτοποιήσει τόν ζήτημα με τόν Καρατζά. Άπό εδώ είναι ο δικηγόρος πού θα σε υπερασπίσει...

— Ένας νεαρός δικηγόρος με μια δερμάτινη τσάντα στο χέρι έκανε μια έλαφρά υπόκλισι. Η Μαίρη τούς σύστησε.

— Ο κύριος Στεφανίδης...

— Η κυρία Ρένα Καρατζά...

— Η φίλη σας μου είπε όλη τήν ιστορία, της είπε. Θα αγωνισθούμε να άποδείξουμε τήν άθωότητά σας.

— Άλλά δεν χρειάστηκε ν' άγωνισθ. Μόλις μπήκαν στο γραφείο ο άνακριτής είπε τόν εύχαριστο νέο στη Ρένα.

— Ο σύζυγός σας παραιτήθηκε από τή μήνυσι. Βρήκε τα χρυσαφικά για τα όποια σας κατηγορούσε. Κατά συνέπεια η υπόθεσις αυτή τελειώνει για μένα τούλάχιστο. Είστε έλευθερη.

— Η κοπέλλα έκανε σά να μη πίστευε σ' αυτή της. Αισθάνθηκε μια ξαφνική ζάλη κι' άκούμπησε σ' ένα κάθισμα για να μη σωριασθή... Κάτι ψιθύρισε. Κάτι προσπάθησε να π'ή μά δεν κατάφερε ν' άκουστή.

— Πάμε, της είπε ο δικηγόρος.

— Όταν δρέθηκε πάλι στο διάδρομο ρίχτηκε στην άγκαλιά της Μαίρης.

— Είμαι έλευθερη! είπε. Μου είπε πως είμαι έλευθερη! Τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα.

— Άχ, άκόμα δε μπορώ να τόν πιστέψω!

— Δεν στο είπα πως όλα θα πάνε καλά; Έκανε χαρούμενη η Μαίρη. Έλα δεν είναι άναγκη να κλαίς!...

Ο Πετρόπουλος κράτησε τόν λόγο του. Αυτόν πρέπει να ευγνωμονή...

Μερικές διατυπώσεις που χρειάζονταν ακόμη τακτοποιήθηκαν σύντομα απ' τόν δικηγόρο και οι δυό φίλες κατέβηκαν σε λίγο στην όδο Σταδίου.

— Πού θα πάς τώρα; τη ρώτησε η Μαίρη...

— Θα πάω σπίτι είπε. Θέλω να δω τή μητέρα μου...

Τό άπόγευμα θα πάω στο υπουργείο να ευχαριστήσω τόν Πετρόπουλο...

— Εγώ πρέπει να μεταχθώ στο 'Επιμελητήριο. Με χίλια παρακάλια μου δόσανε δυό άρες άδεια... Θα συναντηθούμε τ' άπόγευμα να τα πούμε...

— Έχουμε να πούμε πολλά...

— Η Ρένα της έσφιξε τόν χέρι.

— Δεν ξέρω πως πρέπει να ξεπληρώσω τα όσα έκανες για μένα! Είσαι η μόνη πού στάθηκες πλάι μου στην πιο δύσκολη στιγμή τής ζωής μου...

— Γειά σου! τήν έκοψε αυτή. Παίρνω τόν τράμ...

Κι' έτρεξε στη στάσι και μπερδεύτηκε στον κόσμο πού

— Ο Πετρόπουλος ανασήκωσε τούς ώμους.

— Πάρτο όπως θέλεις! άποκρίθηκε σοβαρά. Οι λέξεις δεν έχουν σημασία. Έκείνο πού μ' ενδιαφέρει αυτή τή στιγμή είναι η μήνυσι. Είναι μια άδικία και πρέπει να τήν έπανορθώσης...

— Άν ήρθες γι' αυτό, είπε ο Καρατζάς, άδικα κόπασες! Δεν γίνεται τίποτα...

— Εκείνος κούνησε. Ήταν σά να μ'ή άκουσε. Δέ μίλησε άμέσως. Άναψε τσιγάρο και δάλθηκε να παρακολουθή τα γαλάζια δαχτυλίδια τού καπνού που ανέβαιναν προς τόν ταβάνι.

— Έχω τή γνώμη πως κάτι μπορεί να γίνη είπε χωρίς να τόν κοιτάξ. Θα περιμένω λίγο όσο ν' αλλάξεις γνώμη. Σ' αυτό τόν μεταξύ θα σου διηγήθω μια παλιά ιστορία πού ίσα ίσα άπόψε θυμήθηκα. Είναι μια ιστορία πού έγινε στο Κάιρο τόν καιρό πού ο Γερμανοί κατείχαν τήν Έλλάδα...

Κανείς δεν έμαθε ποτέ τόν ποιά ακριβώς ήταν η ιστορία αυτή. Ούτε μαθεύτηκε τί άλλο κουβέντιασαν εκείνο τόν δράδυ ο δυό άντρες πού μισούσαν θανάσιμα ο ένας τόν άλλον. Οι νοσοκόμοι μονάχα είπαν άόγογτα πως άκουσαν εκείνη τή νύχτα μια ζωνρή λογομαχία και πως έβλεπαν ως τα ζημιώματα άναμμένα τα φώτα στο γραφείο τού γιατρού. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα τόν τζιπάκι πού είχε σταματήσει στην έξώπορτα της κλινικής «Θεία Πρόνοια» έφυγε και κανείς πού τόν οδηγούσε ήταν κατσούφης και άμυλητος. Γεγονός ως τόσο είναι ότι τήν άλλη μέρα τόν πρωί ο Καρατζάς πήρε στο τηλέφωνο τόν άνακριτή πού πριν πάνε εκεί τή Ρένα για άπολογία.

— Άποσύρω τή μήνυσι, τού είπα, πού έκανα για τήν κλοπή των τιμαλφών. Μά σας στείλω άμέσως τόν δικηγόρο μου και μια έγγραφη παραίτησι...

Και κράτησε τόν λόγο του. Ύστερα από μια ώρα ο άνακριτής πήρε τόν χαρτί πού περιέμενε. Ήταν γραμμένο από τόν ίδιο τόν Καρατζά κι' είχε τήν υπογραφή του.

— Κύριε άνακριτά, τού έγραφε. Μά χαρά μου σας πληροφορώ ότι τα τιμαλφά πού νόμιζα πως είχε κλέψει η γυναίκα μου βρέθηκαν. Τα βρήκα σπ'ίτι. Τίποτα δεν μου λείπει και άδικα τήν είχα υποψιαστή. Σας παρακαλώ να πάψη κάθε ποινική διώξι εναντίον της για κλοπή. Όσο για τήν εγκατάλειψι της συζυγικής στέγης θα έγείρω, σήμερα κι' όλας άναγωγί διαζυγίου. Αυτό όμως είναι ένα ζήτημα πού ενδιαφέρει τή πολιτική δικαστήρια. Σας ευχαριστώ. Πάντα δικός σας. Πέτρος Καρατζάς.

Αυτή τήν παραίτησι τήν είχε πάνω στο γραφείο του ο άνακριτής όταν φέρανε τή Ρένα απ' τήν Ασφάλεια. Έξω στο διάδρομο ήταν η Μαίρη πού τήν περιέμενε από νωρίς.

— Κάνε κουράγιο! της είπα. Όλα θα πάνε καλά... Είδα χτες τόν Πετρόπουλο. Μου υποσχεθηκε πως θα τακτοποιήσει τόν ζήτημα με τόν Καρατζά. Άπό εδώ είναι ο δικηγόρος πού θα σε υπερασπίσει...

— Ένας νεαρός δικηγόρος με μια δερμάτινη τσάντα στο χέρι έκανε μια έλαφρά υπόκλισι. Η Μαίρη τούς σύστησε.

— Ο κύριος Στεφανίδης...

— Η κυρία Ρένα Καρατζά...

— Η φίλη σας μου είπε όλη τήν ιστορία, της είπε. Θα αγωνισθούμε να άποδείξουμε τήν άθωότητά σας.

— Άλλά δεν χρειάστηκε ν' άγωνισθ. Μόλις μπήκαν στο γραφείο ο άνακριτής είπε τόν εύχαριστο νέο στη Ρένα.

— Ο σύζυγός σας παραιτήθηκε από τή μήνυσι. Βρήκε τα χρυσαφικά για τα όποια σας κατηγορούσε. Κατά συνέπεια η υπόθεσις αυτή τελειώνει για μένα τούλάχιστο. Είστε έλευθερη.

— Η κοπέλλα έκανε σά να μη πίστευε σ' αυτή της. Αισθάνθηκε μια ξαφνική ζάλη κι' άκούμπησε σ' ένα κάθισμα για να μη σωριασθή... Κάτι ψιθύρισε. Κάτι προσπάθησε να π'ή μά δεν κατάφερε ν' άκουστή.

— Πάμε, της είπε ο δικηγόρος.

— Όταν δρέθηκε πάλι στο διάδρομο ρίχτηκε στην άγκαλιά της Μαίρης.

— Είμαι έλευθερη! είπε. Μου είπε πως είμαι έλευθερη! Τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα.

— Άχ, άκόμα δε μπορώ να τόν πιστέψω!

ΓΙΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμμ. μαλλί ΜΕΡΙΝΟΣ χονδρότυπο κίτρινο πολύ ανοικτό. Βελόνες Νο 2½ και Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο φανταζίζι. Γι' αυτή την πλέξι θα βάζετε αοιδμό πόντων που να πολλαπλασιάζονται με το 4 και θα προσθέτετε και 2π στο σύνολον. 1η ΒΕΛΟΝΑ = 2π καλή, 2π ανάποδη και ούτω καθ' εξής. 2η ΒΕΛΟΝΑ = Τους 2π από την ανάποδη θα τους πλέκετε κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε πρώτα τον δεύτερο πόντο καλή χωρίς να τον γυάλετε από τη βελόνα και ύστερα πλέξετε τον πρώτο πόντο και πάλι καλή και αφήστε τους και τους δυο ταυτοχρόνως από τη βελόνα, 2π καλή και συνεχίστε όπως αρχίσατε. 3η ΒΕΛΟΝΑ = Όπως η 1η ΒΕΛΟΝΑ. 4η ΒΕΛΟΝΑ = Πλέξετε τους δυο πόντους από την ανάποδη κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε πρώτα το δεύτερο πόντο από το πίσω μέρος της βελόνας καλή και κατόπιν τον πρώτο και πάλι καλή και αφήστε τους ταυτοχρόνως από τη βελόνα, 2π καλή. Συνεχίστε όπως αρχίσατε. Θα επαναλαμβάνετε συνεχώς αυτές τις 4 βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 18π και θα πλέξετε 24 βελόνες.

Πλάτη

Βάλετε 166π στις βελόνες Νο 2 και πλέξετε 1½ εκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο με ζέρσεϋ με τις βελόνες Νο 2½. Σε γενικό μήκος 14½ εκατ. βάλετε 1π σε κάθε μεριά καθώς και στα 27 εκατ. γενικό μήκος θα ξαναβάλετε από 1π σε κάθε μεριά. Σε γενικό μήκος 39½ εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π, 2π (2 φορές), 1π (3 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές). Σε γενικό μήκος 50½ εκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 4 βελόνες (11 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 53½ εκατ. γενικό μήκος θα πλέξετε τους 114 μεσαίους πόντους με φανταζίζι λάστιχο ενώ τους υπόλοιπους δεξιά και αριστερά αυτών των πόντων θα συνεχίσετε να τους πλέκετε με ζέρσεϋ. Σε γενικό μήκος 59½ εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 5π (4 φορές), 4π (5 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές).

Χειραφέτησι!

Σ' ένα Πανασιατικό συνέδριο γυναικών, η αντιπρόσωπος της 'Αραβίας λέει στις συναδέλφους της:

— Σ' εμάς έχουν αλλάξει πολλά πράγματα τα τελευταία χρόνια. Πρώτα, όταν θυγαίναμε στο δρόμο με τον άντρα μου, εκείνος πήγαινε μπροστά, καβάλα σ' ένα γαϊδούρι, κι' εγώ τον ακολουθούσα πεζή, κρατώντας ένα πακέτο πάνω στο κεφάλι μου. Τώρα, πηγαίνω κι' εγώ με το γαϊδούρι λίγα μέτρα πίσω του.

— Εγώ, περπατώ πλάι του, λέει με υπερηφάνεια η αντιπρόσωπος των 'Ινδιών, έτσι ακριβώς όπως βλέπουμε στα αμερικανικά φιλμ.

— Εγώ, λέει με τη σειρά της η Κορεάτισσα, περπατώ πάντα 10 ήματα μπροστά από το σύζυγό μου όταν... περνούμε από μέρη που υπάρχουν νάρκες!...

ρές). Σε γενικό μήκος 63 εκατ. πλέξετε όλους τους πόντους με λάστιχο απλό 1+1π με τις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 1½ εκατ. και κλείστε τους π. όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

Μπροστινό

Βάλετε 184π στις βελόνες Νο 2 και πλέξετε 1½ εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρσεϋ με τις βελόνες Νο 2½. Σε 14½ εκατ. γενικό μήκος θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά, καθώς και σε 27½ εκατ. γενικό μήκος θα ξαναβάλετε από 1π σε κάθε μεριά. Σε 37 εκατ. γενικό μήκος θα σχηματίσετε σε κάθε μεριά από μια πέννα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θ' αφήνετε απ' απλεκτούς σε κάθε μεριά (6 φορές). Μετά το τελευταίο αφήσιμα των 6π και στην επόμενη βελόνα, θα πλέξετε όλους τους πόντους ως το τέλος κάθε μεριάς. Σε γενικό μήκος κάθε ραφής 39½ εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (3 φορές) και κάθε 4 βελόνες από 1π (4 φορές). Σε 51½ εκατ. γενικό μήκος από τις ραφές θα βάλετε σε κάθε μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (11 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 52½ εκατ. γενικό μήκος θα πλέξετε τους 114 μεσαίους πόντους με το φανταζίζι λάστιχο. Τους πρό του φανταζίζι λάστιχου και τους μετά θα εξακολουθήσετε να τους πλέκετε με ζέρσεϋ. Σε γενικό μήκος 60½ εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά, από: 10π (4 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές). Σε γενικό μήκος 62 εκατ. πλέξετε όλους τους πόντους με απλό λάστιχο 1+1π με τις βελόνες Νο 2. Θα πλέξετε 1½ εκατ. και θα κλείσετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

Μανίκι

Βάλετε 82π στις βελόνες Νο 2 και πλέξετε 1½ εκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο με τις βελόνες Νο 2½ με φανταζίζι λάστιχο. Πλέξετε 11 εκατ. με το φανταζίζι λάστιχο και εξακολουθήστε με ζέρσεϋ. Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσεϋ θα βάλετε 16 ανοίγματα, δηλ. σε κανονικές αποστάσεις θα πλέκετε μέσα στον ένα πόντο δυο φορές. Κάθε 1½ εκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (19 φορές). Σε 44 εκατ. γενικό μήκος θα κλείνετε σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (2 φορές), 2π (17 φορές), 3π (4 φορές), 4π (3 φορές) και τους υπόλοιπους κλείστε τους σε μια φορά. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο.

Εφαρμογή

Σιδερώστε το πλεκτό σας από την ανώποδη με δρεγμένο πανί πολύ ελαφρά και προσεκτικά. Ράψτε τις πλαινές ραφές, ώμους, ραφές μανικιών και τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες.

Η ΤΡΙΚΛΟΠΟΔΙΑ

Πικάντικο αισθηματικό διήγημα

Ο ΛΩΡΡΥ ΧΑΡΤ έτρωγε για μεσημέρι στο συνηθισμένο του εστιατόριο, όταν ξαφνικά αισθανθηκε ένα βαρύ χέρι να πέφτει φιλικά στον ώμο του κι' άκουσε μία φωνή να του λέει:

— Γεια σου, Λώρρυ.

Σήκωσε το κεφάλι του και είδε μπροστά του τον παλιό συμμαθητή του Μάικ Μάρτιν, που είχε να τον ιδεί από τότε που φοιτούσαν στο Γυμνάσιο.

— Γεια σου Μάικ, του είπε, δεν άλλαξες καθόλου. Πάντα επιβλητικός κι' αθλητικός!

Αυτή η τελευταία λέξη ξανάφερε στη θύμησιν του Λώρρυ το επεισόδιο που ένα άξεστο απόγευμα είχε λάβει χώρα στην αυλή του Γυμνασίου τους. Ο Λώρρυ με τον Μάικ, που εθεωρείτο πρωταθλητής στο μπέιζ, είχαν μαλλώσει για μια συμμαθητριά τους, την Έλλεν. Ήρθαν στα χέρια, κι' ενώ οι συμμαθηταί τους φανταζόταν πως ο Λώρρυ σ' ένα δευτερόλεπτο θα δρισκόταν ξαπλωμένος φαρδύ-πλατύς απ' τη γροθιά του Μάικ με κατάπληξη τους είδαν τον Μάικ να πέφτει ανάσκελα κι' από πάνω του τον μικροσκοπικό Λώρρυ να τον κυττάζει περήφανα με και ξαφνιασμένα. Εκείνο το ίδιο απόγευμα ο Λώρρυ είχε βγεί περίπατο με την Έλλεν κι' όταν την φίλησε για πρώτη φορά της είπε με το ύφος του νικητού:

— Από εδώ κι' εμπρός Έλλεν, μπορείς να ποζάρεις για κορίτσι μου.

Όλα αυτά πέρασαν απ' το μυαλό του Λώρρυ σαν κινηματογραφική ταινία. Και χωρίς να το καλοσκεφθή, προσκάλεσε τον Μάικ στο σπίτι του για το δείπνο.

— Ξέρεις Μάικ, του είπε. 'Η Έλλεν κι' εγώ παντρευτήκαμε. Θα ευχαριστηθώ πολύ να σε ιδεί.

— Και για μένα θα είναι μεγάλη ευχαρίστησι, είπε ειλικρινά ο Μάικ.

Μόνο σαν γύρισε στο γραφείο του ο Λώρρυ σκέφθηκε αν έκανε καλά που είχε προσκαλέσει σπίτι του τον Μάικ.

«Πού ξέρεις καμιά φορά τί μπορεί να συμβεί», σκέφθηκε. «'Η Έλλεν πάντα θαύμαζε τον Μάικ. Θέλει να έκανε τώρα έκ των ύστερων τίποτα συγκρίσεις; Άλλα τώρα δ,τι έγινε έγινε».

Τηλεφώνησε και της Έλλεν για το μυσάφι που θα είχαν το βράδυ, κι' εκείνη έδειξε μεγάλο ενθουσιασμό και είπε πως ήταν πολύ ευχарιστημένη που θα δέλεπε τον παλιό μας φίλο. Γυρνώντας σπίτι του ο Λώρρυ το βράδυ, αγόρασε λουλούδια και μια μπουκάλια καλό κρασί. 'Ας δείχνονταν, τουλάχιστον, γενναίωδους και ιπποτικούς. Μα σαν έφθασε σπίτι του, είδε με δυσάρεστη έκπληξη πως ο Μάικ — όπως πάντα — τον είχε προλάβει. Τα δάδα ήταν γεμάτα με λουλούδια κι' εκείνος καθισμένος δίπλα στην Έλλεν σούγγριζε μαζί της το ποτήρι του. Ο Λώρρυ αισθανθηκε τα γόνατά του να λυγίζουν, μα κατώρθωσε να χαμογελάσει. 'Η Έλλεν σηκώθηκε, τον φίλησε κι' ευχαριστώντας τον για τα ωραία λουλούδια και το κρασί, του είπε να καθήσει να πάρουν δυο μαζί ένα όρεκτικό πρην από το φαγητό. Ο Λώρρυ κάθισε και ήπιε όχι μόνο ένα ποτό, μα και δεύτερο, για να υπορέσει να συναγωνισθή στην κουβέντα τον Μάικ, που η γλώσσα του πήγαινε ροδάνι και ύστερα τρίτο, για να αισθανθή τον εαυτό του πιο δυνατό και τέταρτο, για να μη σκέπτεται πιά πως δεν ήταν και τόσο ανάγκη να κυττάζει η Έλλεν τον Μάικ με τόσο προκλητικό ύφος.

Σε λίγο το τραπέζι ήταν έτοιμο και κάθισαν να φάνε. Ο Λώρρυ ήταν πολύ νευρικός. Σε μία στιγμή, εκεί που πήγε να κόψει το κρέας του το μαχαίρι του ξέφυγε και πέφτοντας στο πιάτο έκανε να πεταχτεί σβόλτα στο τραπέζομάντιλο και στο πέτο του σακακιού του Μάικ.

— Δεν πειράζει, Λώρρυ, είπε ατάραχος ο Μάικ. 'Ας μη χάσουμε το κέφι μας.

Μα ο Λώρρυ είχε φθάσει πιά στο ζενίθ της νευρικότητας. 'Η άταραξία κι' η ψυχραιμία του Μάικ τον χτυπούσαν στα νεύρα. Σε μία στιγμή του πέταξε:

— Δέ μου λές, Μάκ, θυμάσαι τότε, εκείνο το απόγευμα που μαλώσαμε και πιαστήκαμε στα χέρια στην αυλή του Γυμνασίου;

— Ναί, Λώρρυ, κάτι θυμάμαι, μα δεν μπορώ να θυμηθώ την αιτία για την οποία μαλώσαμε.

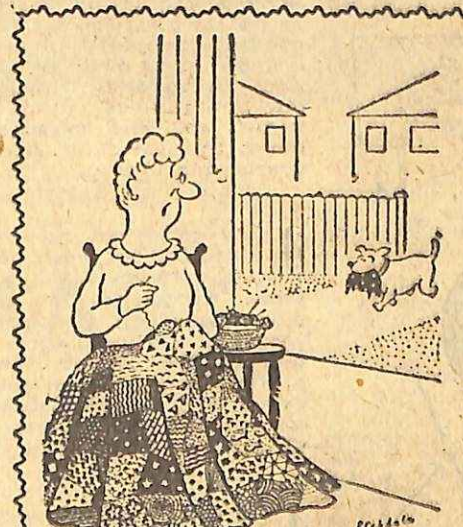
— Κάνεις πως δεν θυμάσαι. 'Ηταν για την Έλλεν, που την ένοχλούσε.

Ο Μάικ γέλασε και γυρνώντας στην Έλλεν, της είπε:

— Άλθθεια, μικρό μου, σε πειράζει; Δε θυμάμαι...

— Και δέβαια, που να θυμάσαι, είπε ο Λώρρυ δυνατά. Άλλα δεν σε συμφέρει να το ομολογήσεις, γιατί θα πρέπει να θυμηθής πως σε ξαπλώσα κάτω φαρδύ-πλατύ με μία γροθιά μου.

— Εσύ; ρώτησε ο Μάικ και ξέσπασε σε τρανταχτό ειρωνικό γέλιο. Αυτό είναι ανήκουστο. Μα για στάσου. Ναί, ναί, τώρα σά να θυμάμαι κάτι. Θυμάμαι καλά πως έπεσα, μα όχι Λώρρυ μου — προς Θεού —

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΚΟΥΡΕΛΟΥ

— 'Οχι, Άζόρ, όχι!... Έχω τέτοιο σχέδιο, κανένα άλλο πηγάι να μου φέρης!...

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΦΙΛΗΣ

— Χρυσή μου, σου έφερα αυτόν τον ανεμιστήρα, γιατί σκέφθηκα ότι δεν θα υπορέσεις μόνη σου να τὰ σβύσης όλα αυτά τα κεράκια, τόσα πολλά που είναι!...

απ' τη γροθιά σου. Κάπου είχα σκοντάψει. Σε κάποιο πόδι, αν θυμάμαι καλά.

— Δεν τ' αφήνεις αυτά, φώναξε έξω φρενών ο Λώρρυ και σηκώθηκε απ' την καρέκλα του τρικλίζοντας.

— Λώρρυ, μπήκε στη μέση η Έλλεν.

— Όχι, αλλά δεν μπορεί να μάς κοροϊδεύει έτσι αυτός ο κύριος, είπε ο Λώρρυ. Δε θάθελα ν' ανακατέψω και σένα, αλλά αφού επιμένει, πές του και σ' που ήσουν μπροστά, πως έγιων τα πράγματα.

— Είναι απόλυτη ανάγκη; ρώτησε η Έλλεν χαμογελώντας προσποιημένα, για να δώσει ένα άσπετο τόνο στο επεισόδιο.

— Και δέβαια, έμπρος πές τα, της φώναξε.

— Αφού επιμένεις, θα μιλήσω, είπε η Έλλεν. Ναί, ο Μάικ έχει δικη, πραγματικά παραπάτησε, το είδα με τα μάτια μου.

Για μία στιγμή έγινε σιγή. Ο Μάικ εξακολουθούσε να τρώει ατάραχος, ενώ ο Λώρρυ, κυττάζοντας σά χαμένος τη γυναίκα του, κατέβασε το κεφάλι και τράβηξε με δυο μπορούσε σταθερότερο δharma στο σαλονάκι. Πέφτοντας βαρύς σε μία πολυθρόνα, έχωσε το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του. Σε λίγο μπήκαν στο σαλονάκι κι' η Έλλεν με τον Μάικ.

— Έλατε, είπε γελαστά η Έλλεν. 'Ας τὰ ξεχάσουμε όλα κι' ας πάρουμε ήσυχα τον καφέ μας.

— Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω, είπε ο Μάικ είναι γιατί αυτή η εξαψίς του Λώρρυ. 'Οραία, είχαμε μαλώσει κάποτε, όταν ήμαστε παιδιά. Κι' έπειτα; Τί μ' αυτό;

— Τί μ' αυτό, σκέφθηκε ο Λώρρυ. Που να καταλάβω αυτός ο πάντα δυνατός κι' υπερήφανος για τον εαυτό του Μάικ, τί θα πη για ένα αδύναμο να έχη δαυκαλισθή για χρόνια τώρα με την ιδέα πως φάνηκε κι' αυτός δυνατός μία φορά. Πως χάρις στη γενναιότητα του κέρδισε, όπως αυτός τουλάχιστον πίστευε, το κορίτσι που αγαπούσε! Και με μιάς να τὰ ιδεί δλ' αυτά να σωριάζονται σε έρεπια!

Ξαφνικά, αισθανθηκε ένα ζωηρό μίσος που ίσως πάντα να αισθανόταν.

— Έβγα έξω απ' εδώ, του φώναξε με πεταγμένες τις φλέβες του λαιμού του. Φεύγα αμέσως απ' το σπίτι μου.

— Λώρρυ, τώληψε να επέμβη η Έλλεν, κάνεις σαν παιδί. 'Αν φύγει ο Μάικ...

— Θα φύγεις και σ' μαζί του, έ; Λοιπόν, φύγε. Φύγετε κι' οι δυο σας!

Έτρεμε δολοκλήρος. Πλησίασε απειλητικά τον Μάικ, και πιάνοντάς τον απ' το πέτο, του φώναξε:

— Φύγε, φύγε, εί δ' άλλως θα σε χτυπήσω, και τώρα δεν πρόκειται πιά να παραπατήσεις πουθενά. Θα σε ρίξω νω-άουτ.

— Για δοκίμασε, είπε ο Μάικ, χάνοντας στο τέλος κι' αυτός την ψυχραιμία του.

Χαρίς να χάσει καιρό ο Λώρρυ δίνει μία γροθιά στον Μάικ.

Μ' ένα κ'ε συγχωρείς, Έλλεν, και με μια καλοσυγμένη γροθιά ο Μάικ ξάπλωσε τον Λώρρυ φαρδύ-πλατύ στο πάτωμα. Ο Λώρρυ δεν ήξερε πόση ώρα έμεινε αναίσθητος. Όταν συνήλθε, ο Μάικ είχε φύγει και η Έλλεν καθισμένη στον καναπέ τον κύταζε με ύφος περίλυπο.

— Που είναι αυτός; ρώτησε ο Λώρρυ με άτονη φωνή.

— Τον έστειλα σπίτι του, είπε η Έλλεν.

— Γιατί δεν έφυγες και σ' μαζί του; ξαναρώτησε με πίκρα ο Λώρρυ.

— Απλούστατα, γιατί δεν ήθελα. Γιατί δεν μπορούσα, γιατί σ' αγαπώ, κακοαγαπημένο παιδί. Μα ελπίζω πως αυτό θα σου γίνη ένα καλό μάθημα!

— Ναί! 'Υστερα από δέκα χρόνια, είπε ο Λώρρυ.

— Αν τώερα, Λώρρυ, πως θαρχόταν έτσι τα πράγματα, ποτέ δεν θα έκανα αυτό που έκανα τότε, είπε η Έλλεν.

— Τί έκανες; ρώτησε ο Λώρρυ με αγωνία.

— 'Η Έλλεν τον κύταζε καλά-καλά στα μάτια και χαμογελώντας γλυκά, του απάντησε:

— Αί, όχι και μεγάλο πράγμα. Τη στιγμή που πήγες να χτυπήσεις τότε τον Μάικ, άπλωσα λιγάκι το πόδι μου... Τί άλλο φαντάσθηκες, κοιτέ;

Και λέγοντας αυτά, τον φίλησε γλυκά στο στόμα.

ΜΙΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΚΑΛΑ ΕΞΩΠΛΙΣΜΕΝΗ,

ΑΞΙΖΕΙ... ΓΙΑ ΔΥΟ!

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ σας, σας δίνουμε εδώ μερικά απλά «άξεσουάρ», που αγοράζονται ή κατασκευάζονται πολύ οικονομικά, και που θα σας επιτρέψουν να κάνετε τη δουλειά σας γρήγορα, καλά, και... με το χαμόγελο.

1 Πρώτα - πρώτα, μιιά φαρδιά, δολική, μπλούζα από κρετόν ή αλατζά, και που γύρω - γύρω έχει τρεις μπάντες «άπλικές». Στο εμπρός μέρος, οι μπάντες αυτές σχηματίζουν τσέπες όπου μπορείτε να βάσετε τα διάφορα υλικά που χρειάζονται για το νοικοκυριό σας: ξεσκονόπανο, αλοιφή για τα μπρούτζα, δουρίτσες κ.λ.π. Έτσι θα κουβαλάτε μαζί σας τα διάφορα μικροπράγματα που σας χρειάζονται και δεν θα πηγαίνετε για να πάρετε πότε το ένα και πότε το άλλο. Αυτό θα σας εξοικονομήσει κόπο και χρόνο.

2 Για να σκεπάσετε τη «μιζ-άν-πλί» σας και να προφυλάξετε τα μαλλιά σας, ιδού ένα θαυμάσιο προστατευτικό κάλυμμα που μοιάζει πολύ με το σκουφάκι του μπάνιου. Θα το φτιάξετε όμως μόνη σας από εμπριμέ ύφασμα. Τα πλαινά του, που σκεπάζουν τα αυτιά, στολίζονται με μικρούς φιόγκους από ύφασμα.

3 Αν το σχήμα του σκουφιδιού αυτού δεν σας πάει, σας προτείνουμε αυτό που μοιάζει με τουρμπάν. Αποτελείται από μιιά λουρίδα κρετόν, και τελειώνει στην κορυφή, μ' ένα μικρό κύκλο (τεπέ) από το ίδιο ύφασμα. Μπροστά, φτιάξετε ένα κόμπο, και ράψτε τον επάνω. Μιά σκληρότερη φόδρα από μέσα θα κάνει το σκουφί σας να στέκει καλά στη θέσι του.

4 Το κουτί αυτό του νοικοκυριού περιέχει όλα τα υλικά συντηρήσεως. Είναι κι' αυτό πολύ χρήσιμο όταν θέλη κανείς να μεταφέρει διάφορα μπουκαλάκια και υλικά συγκεντρωμένα από δωμάτιο σε δωμάτιο κατά την ώρα της εργασίας. Είναι εφωδιασμένο με λαστιχένιες ρόδες, που διευκολύνουν τη μετακίνησή. Στο επάνω μέρος, ένα μεγάλο χέρι επιτρέπει να ανασπώσετε το κουτί όταν θέλετε. Μπορείτε να κάνετε το κουτί αυτό στις διαστάσεις ενός συσταριού της ντουλάπας της κουζίνας, και να το τοποθετήτε στη θέσι του, χωρίς σε δυο πλευρικούς τάκους, που το κρατούν εκεί. Μπορείτε φυσικά να το βάσετε και όπουδήποτε άλλου σας δολερή, να το κρύβετε στο ντουλάπι του νεροχύτη ή αλλού.

5 Φτιάξετε επίσης αυτή τη φόρμα που θα σας επιτρέψει να γονατίζετε και να κάνετε δρωμικές δουλειές του σπιτιού χωρίς να λερώνεστε. Το ύφασμα που θα χρησιμοποιήσετε πρέπει να είναι αντοχής και να πλένεται, π.χ.: αλατζάς, διήμητο, ντόκ, ήμίλινο κ.λ.π.

6 Τα καλοκαιρινά σας ξύλινα πέδιλα μπορούν θαυμάσια να μεταμορφωθούν σε παπούτσια της δουλειάς για το σπίτι. Θα σας κρατούν το πόδι ψηλά, όταν π.χ. το πάτωμα είναι γεμάτο νερό, όταν πλένετε κ.λ.π.

7 Αν είναι χειμώνας, μπορείτε να προστατεύσετε τα παπούτσια απ' τα νερά φτιάχνοντας δυο θήκες από πλαστικό ύφασμα. Κάθε μιιά τους γίνεται πολύ εύκολα από 2 πλευρικά κομμάτια κι' ένα πάτο.

8 Στη διπλή σκάλα που έχετε για τις δουλειές, μπορείτε να προσθέσετε στο πλαί ένα κινητό κομμάτι (για ν' ακουμπάτε τον κουβά), μερικούς γαντζούς για τα ξεσκονόπανα, και κρεμαστές θήκες από πλαστική ύλη για τις δουρίτσες και άλλα πράγματα.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» σας συμβουλεύει

● **ΣΤΟΛΙΣΤΕ ΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ ΣΑΣ.** Όποιος έχει μεγάλα μπαλκόνια ή θεράντες μη άμεληστε να τα στολίσσετε τώρα που οι μέρες άρχισαν να γίνονται ζεστές, με ωραία καλοκαιρινά λουλούδια. Μπορείτε να τα βάλετε σε καστανάκια ή σε γλάστρες μεγάλες — ανάλογα με το μέγεθός τους. Σε θεράντες που τις βλέπει ο ήλιος βάλετε μιιά ή δυο μεγάλες γλάστρες, φυτέψτε 2—3 σπόρους από ηλιοτρόπι και όταν φυτρώσουν, αφήστε ένα μονάχα φιντανί. Τα μεγάλα κίτρινα λουλούδια θα τις στολίσουν ωραιότατα σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού.

● **ΓΙΑ ΤΑ ΤΖΑΜΙΑ ΣΑΣ.** Τα δερμάτινα κομμάτια που καθαρίζετε τα τζάμια σας καλόν είναι να τα πλένετε μιιά φορά την εβδομάδα με νερό πολύ αλατισμένο, για να μη γλιστράτε.

● **ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ.** Πολύ συχνά τα λουλούδια στα βάζα χάνονται με το κρύο νερό. Τη δροσιά που αναγκάζονται να πάρουν έτσι, ακολουθεί γρήγορος μαρasmus. Το χλιαρό νερό, ή το ζεστό σε άλλες περιπτώσεις, το δέχονται τα λουλούδια καλύτερα. Τα χρυσάνθεμα π.χ., οι μινόζες, τα ηλιοτρόπια, οι δάλιες, όταν αρχίζουν να μαραίνονται, ξαναπαίρνουν ζωή, αν τα βάλετε μέσα σε ζεστό νερό.

● **ΛΙΓΩΤΕΡΟΣ ΘΟΡΥΒΟΣ** Σε στίτια με λεπτούς τοίχους συμβουλευόμαστε να δάξετε το ραδιόφωνό σας πάνω σ' ένα μικρό κομμάτι από χοντρό καουτσούκ (υπάρχει στο εμπόριο το ονομαζόμενο «άφρος καουτσούκ» που είναι σαν τα σφουγγάρια, αλλά περισσότερο πεπιεσμένο).

Έτσι οι γείτονες θα ενοχλούνται λιγώτερο από το θόρυβο του ραδιοφώνου.

— Χαίρομαι, παιδί μου, που παίρνεις τον Πέλο.

(Εικονογρ. ΑΛ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ)

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο Σάψαλος

ΘΡΑΣΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ

ΤΟΥ ΘΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Ο γαμψός στην Πόλη το 1901. Από το 1919 εγκαταστάθηκε στο Παρίσι όπου χάρις στην υποστήριξη του Ψυχάρη, κατάρθεσε να γίνει το 1922 μέλος της 'Ανωτέρας Γαλλικής 'Εκπαιδεύσεως. Στα γράμματα παρουσιάστηκε το 1922. Έχει εκδώσει περί τα 10 βιβλία - μυθιστορήματα και διηγήματα και θεωρείται ως ο δημιουργός του κοσμοπολίτικου διηγήματος στην Ελλάδα.

ΑΥΤΗ την οριζόντια κατοικία, όπου κάθονταν άκομη ως σήμερα, της την είχε αγοράσει ο άντρας της, δώρο για τα είκοσιπέντε της χρόνια. Άργα η γρήγορα, βέβαια, μιιά μέρα θα την αγοράζανε, μα ήταν στα συήθεια της ευγενείας του να παρουσιάζει τα πιο απαραίτητα πράγματα σαν κάτι το απροσδόκητο, κάτι το δειμένο με την ερωτική τους νιότη και καθόλου με τις τρεχούμενες ανάγκες. Παλλές τέτοιες λεπτότητες είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του.

— Άλλα να σταματήσουν εδώ, παρακαλώ, οι νόμοι της κληρονομικότητας! Έλεγε συνηθιστά η Σόφη και γελούσε από μέσα της, πολύ κρυφά μέσα της, για να μην πάρει θάρος ο ήμετερος.

Ο ήμετερος ήταν ο άντρας της.

Άνήμερα τα γενέθλιά της ήρθαν κι' εγκαταστάθηκαν εδώ, να τα γιορτάσουν, κι' ο μόνος τους καλεσμένος ήταν ο πεθερός της, που είχε γεμίσει λουλούδια και τα πέντε δωμάτια, δυο δωμάτια μπρος και τρία πίσω. Λουλούδια και στο μπάνιο ακόμη και στην κουζίνα, όπου ετοίμασε μυστήρια φαγητά ή λιγομίλητη Βασίλω, ή υπηρέτριά τους, που τους είχε εγκαταλείψει μιιά βδομάδα πριν και κατοικεόδευε από τότε στο καινούργιο σπίτι. Αυτή το είχε πρωτοσυγυρίσει. Και για τοίτο κρατούσε αυτό το ύφος της νοικοκυράς, της αυστηρής οικοδέσποινας που είναι αναγκασμένη να φιλεύει ξένους, πολύ νεώτερούς της, και που δείχνει πώς σιχίζεται να βασιλεύει. Τους έδειχνε και τα γεράτια της, πώς κουράζονταν ταχα και δέ βαστούσε πιά.

— Γιατί μας κάνεις δηλαδή τη μπάμπα; της έλεγε η Σόφη. Είσαι δεν είσαι σσαντάσος.

— Έκλεισε τα πηνί τα κυρία! αποκρινότανε σεμνά η Βασίλω, που από πολλή χρόνια είχε περάσει τα έξηντα. Γράψτε της δεσποινίδας 'Αμαλία να σας το πλ.

Αμαλία, ήταν η παιδική φίλη της Σόφης, που την αναθρεψε καλύτερα κι' από παδιά της ή Βασίλω και που παντρεύτηκε, την ίδια βδομάδα με τη Σόφη, έναν Έγγλεζο ζωγράφο και φύγαγε στο Σαουθάμπτον.

Η Βασίλω δέχτηκε να φύγει. — Στην ηλικία μου τώρα να γίνω 'Ιγγλέζα; Δεν κάνει. Με τους ποστερτάντους τώρα!

Πέρασε αδάκρυτη στο σπιντικό της Σόφης, και την 'Αμαλία δεν την άναφερε παρά μόνο άμα τύχαινε να χρειαστεί τη μαρτυρία της. Ωστόσο, κάθε που λαβαίναν γεμάμα από τους νιόπαντρους, η Βασίλω γυρνούσε την κουβέντα στους «αλλάθρησκους», και το πρόσωπό της τότε έπαιρνε τη στυφάδα αδιάλλαχης περιφρόνησης. Και κατόπιν, είκοσιτέσσερις ώρες, δεν άνοιγε το στόμα, έτσι που το πράμα κατάνησε οικονομικό άστειο, κι' άμα κανένας τους δεν πολυμιλούσε λέγανε: «τόν επιάσαν τα είκοσιτετάσως της Βασίλως».

Ύστερα από δυο χρόνια που έλειπε η 'Αμαλία, τις μέρες ίσα-ίσα που εγκαταστάθηκαν εδώ, πήσανε γράμμα της που τους έλεγε πως γέννησε αγοράκι: ένας παιδαρος θάμα που έχει ίδια τα μάτια της Βασίλως, κατάρμορα με ελίτσες. Η Βασίλω άκουσε το γράμμα που της το διάβαζε η Σόφη. Μα δεν είπε τίποτε. Είχε χαμηλώσει το κεφάλι της. Δεν έδειχνε καμμία συγκίνηση.

— Άνωε τότε η Σόφη: — Είσαι σκληρή γυναίκα, Βασίλω!

Η άλλη ούτε λέξη. Ούτε σήκωσε το κεφάλι, κι' έφυγε στο παντρί.

Το βράδυ, που ήρθε ο πεθερός της, του τ'αίπε η Σόφη, όπως του τ'αίπε όλα, και τις φορές και τα παραπάνω της. Το παστικό άμαρτωλό του πρόσωπο που αγωνιζότανε να παράσχη τον πολύ σοβαρό και τον πολύ άγιο, χωρίς και να καταφέρει και που του ξεφύγε μέσα στις ρυτίδες ένα διαρκές παμπόνηρο μειδίαμα,

αυτό το έδωκεντάρικο μουτρακι, από την πρώτη φορά που τον γνώρισε, κάπου ένα χρόνο μετά τους άραβώνες της, έπειδη έλειπε όταν άραβωνίστηκαν, — το 'χε στρώσει με κάποιο παλιοθηλοκο και κανείς δεν ήξερε το που δαισκόταν — από την πρώτη φορά της έγινε φίλος αχωρίστως. Τις συστάσεις τις έκανε ο Πέλος στο υπάρο του Μικάντο, όπου τον συναντήσανε κατά τύχη. Είχε επιστρέψει την ίδια εκείνη μέρα από την «ειδυλλιακή φυγή» του, όπως τους είπε. Άφησε να πουν το μυνέλο του: — Θέλω να με λένε παππούλη κι' όχι πατέρα. Παππούλη με λέν άλλωστε όλα τα κορίτσια. Είναι νοστιμότερο... Οι πολύ μεγάλες αποστάσεις, βλέπετε, καταργούν την έννοια των αποστάσεων.

Η Σόφη τον έβλεπε με κάποιο δέος. Θυμόταν τα όσα έλεγε ο πατέρας της για τα σκανδαλά του που παρ' λίγο θα γινόταν εμπόδιο στους άραβώνες της: «Είναι ένα από τα θλιβερά οντάρια της αθηναϊκής κοινωνίας. Κατεσπατάλησε τας περιουσίας τριών συζύγων, διότι ένυμφεύθη τρίς, και την σήμερον ζει έκκυκλών την περιουσίαν του υιού του Γελοού και εκμεταλλευόμενος την υίκτην του στοργήν. Έγναρίζομεθα παιδιόθεν, αλλά η διαγωγή του μας έχωρισε. Ευτυχώς». Και το εύτυχως το 'λεγε ο πατέρας της μακρομακρά, συλαβιστά, όπως κι' όλα τα έπιροήματα που τελείωναν τις ήθολογικές του διυλίες, κι' έβαζε άμέσως τα γυαλιά του, όπως άλλοι γεμίζουν πιστόλι, και κοιτάζε έναν — έναν τους παρισταμένους, να δει αν έμπαιναν στο νόημα. Ένα δλέμμα παπαδιότικο, θυμού μαζί κι' έλέγχου, που την πάγωνε τη Σόφη.

Έλεγε επίσης ο πατέρας της: «Συνήτησα το απόγευμα εις του Ζαχαράτου τον άμαρτωλόν έσχατόνηρον. Είχε το θράσος να με έρωτηση αν εξακολουθώ πάντοτε, λεί, την αστηράν μου δαιταν, την αποχήν εκ των οιοπνευματώδων κρέατος και αλάτων. Και όταν του άπήνητα καταφακτικά, εκάγχασε ως μέθυσος και, στραφείς προς την ροκαμβόλειον μαστρωπών ήτις τον συνώδεε, έφώνασε κάτι το όποιον δεν ήκουσα, και έφυγαν, θλιβερόν ζεύγος της εκφυλισμένης κοινωνίας... Προσποιείται τον ύγια, αλλά είναι σεσηπός εκ των καταχρήσεων, είναι σάψαλος και δαισκόται στο χείλος του τάφου. Δικαίως!»

Αυτό το «σάψαλος», άρσενικό αντίς ούδέτερο, έκανε τη Σόφη να πατήση τα νέλια, και μόλις πρόλαβε να τα πνίξη και να γίνη πάλι σοβαρή ώσπου να βάλει ο πατέρας τα γυαλιά: «Ποιος έγέλασε;» Τσιμουδιά το άκροατήριον. Κοίταξε τη υπέροχο, που μισοκοιμώμενη άνοιγε πασιέντσες, δεν θονορώτησε, κι' άρχισε να λην για την πολιτική, για τις ένενες γλώσσες και για τα καθόντα των μικρών κρατών. Από τότε η πατέρα τους Σάψαλο τον ανέβαζε, Σάψαλο τον κατέβαζε αυτό τον γηραιό κύριο του γλυντιού. Ένας-δυο τους τον ήθεραν, μα η Σόφη δεν τον είχε συναντήσει ποτέ. Κι' όταν άκουη συνδεδήκε με τον Πέλο κι' η αγάπη

τους προχώρησε, δεν είχε ανταμώσει τον πατέρα του.

Ο Πέλος τον ανέθεσε κάποτε στις κουβέντες του, όπως αναφέρει ένα φίλο σου ανοικονομητό ή ένα άσπιο χαϊδεμένο σου παιδί. «Είμαι ο κηδεμόνας του!» έλεγε χωρατεύοντας. Όταν όμως άποφασίσατε τους άρραβώνες ο Ροδόλφος Ιωαννόπουλος, ήγουν ο πατέρας της, πρόβαλε μεγάλες αντίρρησης: «Μά πώς δηλαδή; Σκέπτεσαι να πάρεις τον υιόν του Σάφαλου; Δεν δύναμαι να συλλάβω την έννοιαν ούτε τις συνεπίεις τοιούτου γάμου. Είλικρινώς!» Κι' έκοψε τη συζήτηση.

Για καλή τους τύχη, όμως, έχτιμούσε τους ανθρώπους που ουλεύανε με ευρωπαϊκά σπιτικά και που κέρδιζαν πάνω από τριάντα χιλιάδες το μήνα. Ο Πέλος ήταν νομικός σύμβουλος σε δυο από τις σοβαρότερες γεωμικτικές εταιρίες της Αθήνας, κι' όλοι έξεραν πως οι δουλειές του, τις τελευταίες χρονιές, πλησίαζαν το μισό εκατομμύριο.

— Πόσο μάς κάνει κατά μήνα; ρώτησε ο Ροδόλφος τον οικογενειακό φίλο που είχε δεχτεί να μεσολαδήσει.

— Κάπου σαράντα χιλιάδες.

— Έχει καλώς. Θα έξακριδύσω, και μετά θα διηλιθώμεν εκ νέου. Σοβαρώς...

Έξακριδύσας, οι πληροφορίες ήταν άσφαλείς, συναντήθηκε ένα-δυο φορές με τον Πέλο και τον κάλεσε τέλος σπίτι τους να φάνε. Η Σόφη τὸ θυμάται εκείνο τὸ κάλεσμα, εκείνο τὸ γεύμα όπου ο πατέρας της δεν είχε βγάλει καθόλου τὰ γυαλιά κι' όλοένα τους κοιτάζε. «Αμα έφυγε ο Πέλος: «Αί λαϊκάι πατριμίαι συχνάκις επαλληλεύουν. Από ρόδο βγαίνει άγκάθι, έλεγον οι παλαιοί, κι' απ' άγκάθι, βγαίνει ρόδο! Είς την περίπτωσιν μας άληθεύει τὸ δεύτερον μέρος του γνωμικου... Δικαίως!» Και χαμογέλασε, πρῶμα σπανιότατο και πού τώρα σήμαινε πως έδινε τη συγκατάθεσί του, όχι γιατί αυτό ή-ταν ή εύτυχία της κόρης του αλλά γιατί ήθελε «να ύπακούη εις τὰς ρήτρας τῶν παλαιῶν και να σέβεται τὰς σοφὰς λαϊκάς παραδόσεις».

Αυτά όλα προκάλεσαν τὸ δέος της εκεί στο μάτι του Μικάντο, όπου πρωτογνώρισε τὸ Σάφαλο. Κι' ακόμη περισσότερο όταν ο Πέλος τὸς έφίσε μια στιγμή μόνους για να προφτάσει κάποιο γνωστό του που περνούσε. Η Σόφη δεν ήξερε από πού να φύγει, πού να κρυφτεί. «Χαίρουμαι, παιδί μου, που παίρνετε τὸν Πέλο. Έχει ζήσει πάρα πολύ λίγο μαζί μου. Έχει ζήσει όμως πάρα πολύ με τη μητέρα του και, μετά τὸ θάνατό της, έζησε με τὰς δύο λαμπράς κυρίας που τὴν διεδέχθησαν και πού απέθαναν και αυτές... Έχει γνωρίσει τὴν καλωσύνη της γυναίκας, τὴ ζωή και τὸ θάνατό της, όπου πάντα ὁ άντρας παίζει τὸ ρόλο του δημίου. Μισεί λοιπόν τὸς δημίους. Δεν έχει βρεθεί να τὸς μιμηθεί. Θα εἴστε εύτυχῆς, κόρη μου, και θέλω να εἴστε εύτυχῆς».

Εἶχε μια γλύκα αὐτὸς ὁ εἰ-
λης και προώλης, μια πικρία
κυνισμοῦ απ' όπου έβλεπε να
εχειλά η τρυφερότητα. Ήταν

άραγε τόσο δυστυχισμένες οι
γυναίκες κοντά του όσο τὸ 'λε-
γε ὁ πατέρας της κι' οι παρό-
μοί του; Όχι. Αυτά τὰ πονη-
ρά χείλια, οι γελαστές ουτί-
δες, τὰ γαλανὰ ρευδύδικα και
υγρά μάτια ήταν ένα κάλεσμα
χαρούμενου ταξιδιού, κι' ὅς τέ-
λειωνε με τὴν καταστροφή ή με
τὸ θάνατο. Αφού, όπωςδηποτε,
υπάρχει πάντα ὁ θάνατος, να
μπορούσε τουλάχιστον κανείς
να τὸν αποδεχάσαι για μερικά
χρόνια...

Στὸ μεταξύ ὁ Σάφαλος εἶ-
χε στρέψει. Παρακολουθούσε
μια ωραιότατη γυναίκα που
πήγαινε να καθήσει σε κάποια
παρέα του βόθρου. Ήτανε
γνωστό του. Τὸν είδαν, σκώ-
θηκαν άμέσως, τὸν κάταν νοή-
ματα να πλησιάσει. Εκείνος έ-
βαλε τὸ μουνέλο, αδιόφορος.
Γύρισε τη ράχη του: «Τι τὰ
θέτε, κάπου-κάπου μου άρέσει
ν' αντίστέκουμαι στὸν πειρασ-
μό. Ύστερα, οι γυναίκες μου
άσέσουν δρθίες. Αμα καθου-
νται... Έσείς κι' ὁ Πέλος εἴστε
νέωτεροι απ' αὐτοὺς ὅλους, εἴ-
στε κι' εύτυχέστεροι. Προτιμῶ
να περάσω τὴ βραδυά μου μα-
ζί σας». Κι' ὅλο εκείνο τὸ πρῶ-
το βράδυ ήταν μαζί τους αλη-
θινὸ περιβάλλει εὐγένειας κι' έευ-
πινάδας. Και τὶ δὲν τὸς διηγή-
θηκε; Ανεκδοτα, σκάνδαλα, ι-
στορίες, και με μια φρεσκάδα
όπου δενόσουν κι' εἰς ὁ άκροα-
τής, έπαιρναν μέρος αμολόγη-
τες εύθυμιές σου κι' ένιωθες τὸν
εαυτό σου πλουσιότερο, σὰ να
'χες ζήσει παρέα του τὰ σα-
ράντα τελευταία χρόνια της α-
θηναϊκής ζωής. Εκεί πια πού
τ' αὐτοκίνητο ανέβαζε τὸς
τρεις τους στο Κολωνάκι, τὸ
δέος της Σόφης είχε γίνει α-
κρατη φιλία για τὸν παππούλη,
μια εμπιστοσύνη που δὲν τὴ
χάριξε ὡς τὰ σήμερα με καυ-
μιά της φιλενάδας. Ούτε ἀκό-
μη και με τὴν Αμαλία.

Όταν παντρευτήκανε, κι'
έφυγε κι' η Αμαλία με τὸν
Έγγλέζο της, άρχισε ή Σόφη
ν' αποτραβιέται σιγά-σιγά ἀ-
πὸ τὸς παλῶν της κύκλους,
τὰ βαριόταν τὰ δεσποινίδια με
τις κουφιοκέφαλες κουβέντες
τους, κι' η μεγάλη της λαχτά-
ρα ήταν τότε θὰ ῥχόταν ὁ
παππούλης να τὸς κάμη τὴν
έπισκεψή του, ή τότε θὰ της
έλεγε να πάνε ένα νυχάκι να
τὰ πούμε και να περάσουν ὡ-
στερα από τὸ γραφεῖο του Πέ-
λου, να τὸν πάρουν και να κα-
τεβούνε να φάνε στο Φάληρο.
Τὸ τὰ πρόφτανε στο μεταξύ

τὰ δικά της, και πὶο πολύ τὸ
γύρευε να της έκθεση «τὰ τε-
λευταία του ἀτοπήματα»: «Παππούλη, θέλω να μου
τὰ πῆς όλα...» Καμιά φορά της
έκυρθε τὰ άκατάλληλα δια κυ-
ρίας. Προδινότανε σε λίγο, τὰ
μπέρδευε, εκείνη θυμωμε, τὸ
'κανε μούτρα, και τὴν έπομένη
της έστελνε ένα μπουκέτο τρι-
αντάφυλλα με τὸ μπιλιετάκι:
«Ο Παππούλης είναι πολύ μο-
νάχος». Τὰ μάτια της δουρκώ-
ναν, έπαιρνε άμέσως τὸ τηλε-
φώνο, έκανε τὴ φωνή της ὡς
μπορούσε πὶο χαδιάρικη: «Μά
'ρρης, παππούλη, να κάμουμε
τὸ γυράκι μας και ν' αγαπή-
σομε».

Στὴν άρχή χωρίς να θέλη,
ξεριπήδες άργότερα, τὸν σύγ-
κρινε με τὸν πατέρα της. Ήδον-
νίζονταν ν' αὐτὴ τὴ σύγκριση
που κολλάκευε παλιές της κα-
κίες, αδέχαστα παιδικὰ της
προάπαντα εναντίον του πατέ-
ρα. Κι' άραίωνα τις επισκέψεις
της στο πατρικὸ σπίτι, όπου
ὁ Ροδόλφος Ιωαννόπουλος τὴν
υποδέχονταν φορώντας άμέσως
τις γυαλάδες του, δένοντας τὰ
χέρια πίσω και κοιτάζοντας
τὴν ὡς ξετάζει διάσημος για-
τὸς έναν άνιστο άρρωστο. Εἴ-
νιζε τὰ χολερικά του μούτρα,
της έδειχνε πως ήταν ένήμερος
της κάθε κίνησης της και, χω-
ρίς περιφράσεις, τὴ ρωτοῦσε
να μάθει:

— Μετέφερον εἰς τὸ Νοσο-
κομεῖον τὸν άχώριστόν σου Σά-
φαλον, ή σύσει ακόμη ανά τὰς
ρύμας και τὰς άγνιὰς τὸ θλι-
δερόν του σαρκίον:

— Μά είναι μια χαρά, πα-
τέρα. Έδὼ πατὰ κι' εκεί δρι-
σκεται!

— Η πρό του τάφου δίνη...
Και τὴς έξηγούσε τὴ δική του
δίαιτα τὴ χορτοφαγία του, τὴν
άποχή από τὰ οινόπνευματώδη,
τὸ κρέας και τὰ άλατα, κατόπι
έπαιρνε τὸ διδύλιό που 'χε στο
αίώνιο τουόκινο τραπέζακι του
με τὰ σιντεφένια μωσαϊκά, δι-
πλα στὴν πολυθρόνα.

— Τι διαβάσεις, πατέρα;

— Τὸ λεξικόν, κόρη μου, ὡ-
πως πάντοτε. Μελετῶ από τι-
νος τὸ έλληνο-πολωνικόν. Εἴ-
ναι ή έβδομή μου γλώσσα. Α-
νέκαθεν τὴν έλεγαν: αἱ ξέναι
γλώσαι και ή οικονομία! Ἰδού
ὁ πνευματικός και ὁ ήθικός
γνώμων δια τὸς μικροὺς λα-
οὺς.

Ναί, πάντα τὸ 'λεγε. Θυμό-
ταν τὸς τόμους του ὀλλανδι-
κού λεξικου. Τὰ θυμόταν ή Σό-
φη και τώρα, φιλούσε διαστικά

τὰ μαλλιά της μητέρας κι' έ-
φευγε γρήγορα να τηλεφωνήση:
— Παππούλη, θὰ περάσεις
άποψε;
— Από τὴ φωνή της εκείνος
καταλάβαινε:
— Πῆγες στὸς δικούς σου;
— Από κεί έχουμαι.
— Τι γίνεται ὁ άνάλατος
Ροδόλφος μου;
— Χάλια!
— Ποιὰ ή καινούρια γλώσ-
σα;
— Η Πολωνική.
— Εὔγε του!

Όπως λοιπόν τὸ λέγαμε
στὴν άρχή, ή Σόφη τὸν εἶπε
τὴ σκληρότητα της Βασίλως,
τὴν αμνηστία και αδισφορία
της για τὰ γεννητούρια της
Αμαλίας. Άκουσε προσεκτικά
ὁ Σάφαλος, πῆγε στο μαγε-
ριό. Ξαναγώρισε συλλογισμέ-
νος. Τὸ πρόσωπό του είχε αλ-
λάξει, τόσο γερασμένο μονο-
μιάς, ὡςτε για πρώτη φορά
έδειχνε τὴν ηλικία του. Κι' ή
Σόφη μούδιασε ν' αὐτὴ τὴν
αεδιάλυτη αλλαγή που της τὸν
έπαιρνε, θορρεῖς, μακριὰ τὸ
φίλο της, έβαζε ανάμεσά τους
αποστάσεις, σκέψεις που δὲν
της είχαν έδοει ποτέ, ευαισθη-
σίες και λεπτότητες που δὲν
μόρεσε να της αίστανθῃ. Μό-
λις τις μάντευε... Δεν ήτανε δι-
κή της ζωή. Ίσως... Κανένας
δὲν μπορεί να ξέρη. Κι' αὐτὰ
όλα, που δὲν τὰ ήξερε και πού
τώρα πλῆθος και πού μόλις τὰ
μόλις τὰ μάντευε, έχόντανε
τώρα πλῆθος σκοτεινὸ, στρα-
τοπεδῶν ανάμεσά τους και
τοὺς χωρίζανε. Τὴ νύχτα, α-
φού γυρίσανε από τὸ Καλαμά-
κι και τὸνε φέρανε σπίτι του,
της φίλησε τὸ χέρι ψυχρά. Α-
μέσως ὡς της τὸ χάδεψε, έ-
σφιξε και τὸν ὡμο του Πέλου
με μια στοργή που δὲν τὴ συν-
ήθιζε, τὸς καληνύχτισε και
μπήκε στο ξενοδοχείο του.

Τὴν άλλη μέρα ή Σόφη έ-
πιασε με τρόπο τὴ Βασίλω,
της εἶπε πως παίζανε μια πε-
ρίφημη ταινία για τὸ διο του
Χριστοῦ στὸν κινηματογράφο,
της πλέρωσε τς εισιτήριο να
πάη τ' απόγευμα (ἐπειδὴ ή Βα-
σίλω ψάφουσε για σινεμά και
για τὰ Πάθη του Χριστοῦ), και
κατόπι τὴν κατάφερε να της
εξυστηρευτὴ τὸ τι εἶπανε στο
μαγεριό με τὸν πεθερό της. Η
Βασίλω που ή αμνηστία της
γλύκανε κάπως με τὰ κινημα-
τογραφικά νεα, συνέφιασε μο-
νομιάς και κλείδωσε πάλι τὸ
στόμα. Στὸ τέλος, μπρός στὴν
έπιμονή της Σόφης:

— Μά δὲν μπορεί, κάτι θὰ
τοῦ εἶπες...

— Τὰ παιδιά είναι άπιστα,
τοῦ εἶπα. Τίποτις άλλο. Μά
εἶν' άφεντης και καταλαβαίνει.
Δὲν έχουν πίστη τὰ παιδιά τοῦ
εἶπα.
Ύστερα από χρόνια, όταν ή
Σόφη γύρευε να ξαναθυμηθῇ έ-
κείνα τὰ παλιά, δοισκόταν άν-
τίκρου σε τούτο τὸ έπεισόδιο.
Ξέκοβε μέσα από τὸν καιρό, α-
νέβαινε σὰ λαμπάδα, κι' ὡστό-
σο της ήταν αδύνατο να συλ-
λάβῃ τὸ τι εἶγνε κατόπι. Δὲ θυ-
μόταν πως γύρισαν τὰ πράμα-
τα, πως πέρασαν οἰδβομάδες
όπου ὁ παππούλης είχε πάψει
τις επισκέψεις του χωρίς να
της δώσῃ εἶδηση, κι' ένα βρά-
δυ ὁ Πέλος της εἶπε πως ήρθαν
από τὸ ξενοδοχείο και τοῦ μῆ-
νυσαν πως ήταν βαριά άρρω-
στος.

Τὸν μεταφέρανε σε μια γιν-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 44

● Πλάι στα καπέλα με λίγο μεγαλύτερο μπόρ που κάνουν δειλά τὴν εμφάνισί τους φέτος τὴν άνοιξι, εξακολουθεῖ πάντοτε να
έπικρατῇ ή μόδα του πολὺ μικροῦ καπέλου, τοῦ ανεπαίσθητου και χαριτωμένου καλύμματος, που κολλακεῖ τὸ γυναικεῖο κεφάλι.
● Τὰ μικρὰ καπελάκια στολίζονται ὅλα σχεδὸν με δελάκια ὀλων τῶν εἰδῶν και χρωμάτων. Τὸ καπελάκι στὸν τύπο «κουάφ» που
βλέπετε στη φωτογραφία, φοριέται πρὸς τὰ εμπρός και δίνει τὴν έντύπωσι ὅτι ἀποτελεῖται από ἰδιαίτερα τμήματα συγκεκρι-
λημμένα και γαρνιρισμένα με λεπτὰ φτεράκια. Στολίζεται με άραχνούφαντο δελάκι που πιάνεται στὴν κορυφή και πέφτε, πρῶς.

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ...

● Μικρὸ καπέλο της Ζανέτ Κολομπιέ φορεμένο πρὸς τὰ εμπρός.
● Ο ἴσιος αὐτὸς τεπὲς είναι σκεπασμένος ὁλόκληρος από φιλά
λουριδάκια σελοφάν που τὸν γαρνίρουν κατὰ πρωτότυπο τρόπο.
Τὸ δελάκι είναι χρώματος μαύρου, με βελούδινους κόμπους.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΤΣΕΡΑ

Ο μεγάλος έρωτας του διαδόχου της Αυστροουγγαρίας και της κομήσσης Μαρίας Βετοέρα που συντάραξε τον κόσμο με το τραγικό τέλος του προ πεντηκονταετίας.

6ον Ο Ροδόλφος και η Μαρία, ενόμιζαν πως η 26η Ιανουαρίου θα ήταν μια ευτυχισμένη μέρα: επρόκειτο να ιδωθούν δυο φορές, το πρωί μυστικά, στην Χόφμπουργκ, και το βράδυ, στο χορό που έδινε ο πρεσβευτής της Γερμανίας, ο πρίγκιπας Ρεύς. Η Μαρία θα έκανε την πρώτη εμφάνισή της στον κόσμο. Είχε ετοιμάσει μια υπέροχη τουαλέτα. Θα φορούσε στο κεφάλι το διαμαντένιο διάδημα της μητέρας της και στο χέρι το δαχτυλίδι που της είχε χαρίσει ο Ροδόλφος. Στη μητέρα της είχε πη πώς ήταν ένα όμορφο της αγαπητής τους φίλης, της κόμησσης Λάρις.

Μα η μοίρα είχε άλλα κατα νόι.

Το πρωί, η Μαρία βρήκε το Ροδόλφο στενωχωμένο. Μολονότι εκείνος προσπάθησε να μη της το δείξει, η Μαρία το κατάλαβε. «Ήξερε πια να διαβάσει καλά στην ψυχή του. Ο Ροδόλφος δεν είχε νέα από τη Ρόμην. Αυτό ήταν άσχημο για να έξηγηση τη στενωχώρα του. Η Μαρία έκανε το πλάν για να τον διασκεδάσει. Χρησιμοποιώντας ένα μέσον, που πολλές φορές είχε βάλει σ' ενέργεια, άρχισε να μιλάει για τις όμορφες μέρες που τους περίμεναν όταν ο Ροδόλφος θα είχε παραιτηθεί από τα δικαιώματά του στο θρόνο και θα ζούσαν μαζί, μακριά σ'... την Αυστρία. Κανένα θέμα δεν ήταν για τον πρίγκιπα πιο έλκυστικό από αυτό.

«Αν ο Πάπας άκυρωνε το γάμο του, θα έμενε διάδοχος με όλα τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του. Τότε ίσως πετύχαινε τη συγκατάθεσι του πατέρα του για ένα μοργανατικό γάμο με τη Μαρία. Θα το κατόρθωνε αυτό; Η Μαρία τρώαζε σ' αυτήν την ιδέα. «Δεν υπάρχει ευτυχία με έπιστημότητες», έλεγε. Αυτό που θα ήθελεν και οι δυο τους ήταν να πάνε σ' ένα μέρος όπου κανένας δεν τους ήξερε και να ζούσαν σ'α δυο απλοί άνθρωποι.

Κάποια στιγμή η Μαρία του είπε: —Μου έχεις υποσχεθεί από καιρό, να με πιάς στο δάσος.

—Την άλλη Δευτέρα θα πάω να κυνηγήσω στο Μάγιερλίκ. Έχω εκεί ένα μικρό κυνηγετικό πύργο. Θα μείνω και την Τρίτη. Θα ήθελα να ήσουν μαζί μου αυτές τις δυο μέρες. Μα για την ώρα αυτό είναι αδύνατο, δυστυχώς!

—Πόσο ευτυχισμένη θα ήμουν! Το νου σου όμως, Ροδόλφε, αν με πάρεις εκεί, δεν θα γυρίσω ποτέ στη Βιέννη.

—Συμφωνώ. Όταν δεν θα πρόκειται πια να χωρίσουμε, θα σε πάω εκεί.

Έκείνη τη στιγμή άκουσθηκε ένας ελαφρύς κρότος στην πόρτα. Ήταν ο Λόσεκ. Η διάθεσι του πρίγκιπα άλλαξε άμεσως.

—Βλέπεις, είπε στη Μαρία, δέ μ' αφήνουν ούτε ένα λεπτό ήσυχο. Όλοι έινουν ένωση έ-

ναντίον μου... Τί τους έχω κάνει; Δεν μπορούν να με ξεχάσουν μια μέρα;... Έλα μέσα, φώναξε στον Λόσεκ.

Ο γερο-υπηρέτης έκανε την εμφάνισή του.

—Τί συμβαίνει πάλι; Η φωνή του πρίγκιπα έδειχνε ανησυχία.

—Υψηλότατε, ένας υπασπιστής της Μεγαλειότητός Του, ζητεί να σας μιλήσει.

Ο Ροδόλφος στράφηκε προς τη Μαρία:

—Πέρασε μια στιγμή στην κάμαρά μου. Δέ θάνατι τίποτα το σημαντικό, μα πρέπει να τον δεχθώ.

Η Μαρία πήγε στο διπλανό δωμάτιο, κι' ο Λόσεκ έμπασε στο σαλόνι τον άξιωματικό. Είχε έρθει για να πη στον πρίγκιπα ότι ο αυτοκράτορας επιθυμούσε να τον δει άμέσως στο γραφείο του.

Πριν ο υπασπιστής τελειώσει τη φράσι του, ο Ροδόλφος κατόλθαβε πώς ο πατέρας του τον ζητούσε για κάτι το πολύ σοβαρό κι' ότι η συνάντησι του, θα έκρινε για τη ζωή του.

—Θα έρθω άμέσως, είπε. Ο άξιωματικός έφυγε. Ο Ροδόλφος άνοιξε την πόρτα στη Μαρία. Έκείνη παρετήρησε πώς το πρόσωπό του εξέφραζε αγωνία.

—Πρέπει α πάω στον πατέρα μου. Πιθανόν να μείνω πολλή ώρα. Δεν μπορώ να σε κρατήσω, αγάπη μου.

Η Μαρία τρώαζε.

—Θέλει να σου μιλήσει για μένα;

—Δεν πιστεύω. Μάλλον θα με θέλει για υπηρεσιακές δουλειές.

Η Μαρία δεν καθυσάχαζε: —Φοβάμαι!

Ο Ροδόλφος τη πήρε στην αγκαλιά του:

—Μη φοβάσαι τίποτα, αγάπη μου. Ξέρεις πώς κανένας δε μπορεί να μας χωρίσει. Στην ανάγκη θα πάμε στο Μάγιερλίκ μαζί, για να μη ξαναγυρίσουμε ποτέ... Θα προσπαθή-

σω να σου στείλω δυο λόγια το απόγευμα. Άλλοιώς θα βρω τον τρόπο το βράδυ στην πρεσβεία να σου πω τα νέα.

Φιλήθηκαν με πάθος.

Λίγα λεπτά αργότερα, ο Ροδόλφος έμπαινε στο γραφείο του πατέρα του. Ήταν ένα μεγάλο δωμάτιο, με παγερό εμφάνισι, όπου ποτέ ένα επίπλο δεν είχε αλλάξει θέσι. Ο αυτοκράτορας καθόταν μπροστά στο γραφείο του. Φορούσε στολή στρατηγού. Τ' άραια μαλλιά του οι φαβορίτες του, το μουστάκι του, ήταν έντελώς άσπρα. Διάβαζε ένα χαρτί, μεγάλο σχήματος, ακολουθώντας κάθε γραμμή με το μολύδι του.

Έκανε νόημα με το χέρι στο γυιό του να περιμένει ένα λεπτό και να καθήσει.

Ο Ροδόλφος τον παρατηρούσε σ'α να είχε να τον δει πολλόν καιρό. Κι' όμως είχε φάει μαζί του την προηγούμενη μέρα. Έγερσε πολύ, σκέφθηκε, και δεν είναι παρά εξήντα χρόνων. Μα μήπως υπήρχε ποτέ του νέος; Είμαι ένας γέρος γραφειοκράτης που είναι επιφορτισμένος με τις υποθέσεις της φέρμας Άμβούργου. Είμαι χωμένος διαρκώς μέσα σ'α χαρτιά. Τώρα, θα πάρη το φάκελλο «Ροδόλφος και Μαρία» και θα συζητήση την υπόθεσι μας, σ'α να πρόκειται να διαλέξη ανάμεσα σ'α δυο ποιότητες ύψαματος για τις στολές του στρατού».

Στο μεταξύ ο αυτοκράτορας είχε τελειώσει το διάβασμα του χαρτιού. Άνοιξε ένα συρτάρι, το έβαλε μέσα με προσοχή, άφησε το μολύδι του άπάνω στο τραπέζι, έβγαλε τα γυαλιά του και τα καθάρισε.

Όταν τελείωσε, ο αυτοκράτορας στράφηκε προς το γυιό του. Άρχισε με άχρομη φωνή: —Έλαβα σήμερα από το Βατικανό ένα γράμμα που με εξέπληξε. Είναι ένα προσωπικό γράμμα του Πάπα που δεν άρσασε από την υπηρεσία των αυτοκτόρων. Έπομένως το περιεχόμενο του δεν είναι γνωστό,

—Ελάβα σήμερα από το Βατικανό ένα γράμμα που με εξέπληξε. Είναι ένα προσωπικό γράμμα του Πάπα που δεν άρσασε από την υπηρεσία των αυτοκτόρων. Έπομένως το περιεχόμενο του δεν είναι γνωστό,

—Ελάβα σήμερα από το Βατικανό ένα γράμμα που με εξέπληξε. Είναι ένα προσωπικό γράμμα του Πάπα που δεν άρσασε από την υπηρεσία των αυτοκτόρων. Έπομένως το περιεχόμενο του δεν είναι γνωστό,

παρά στην 'Αγιότητα του και σ' έμένα.

Ο Ροδόλφος είχε άρχισει να νευριάζει. Ήξερε τώρα ότι δεν είχε να περιμένει τίποτα το καλό.

—Έμαθα έτσι, εξακολουθώσε ο Φραγκίσκος—Ίωσήφ, ότι έγραψες κατ' ευθείαν στον 'Αγιο Πατέρα, στις 14 Ιανουαρίου, σχετικά με ένα ζήτημα, για το οποίο δε μου είχες πη τίποτα.

Ο αυτοκράτορας κύτταξε το γυιό του περιμένοντας μια απάντησι, ο Ροδόλφος όμως άσκέσθηκε να πη:

—Ήταν προσωπικό ζήτημα, πατέρα.

—Κάνεις λάθος, εξακολουθώσε η άχρομη φωνή. Το ζήτημα αυτό δεν είναι καθόλου προσωπικό. Έχει σχέση με τα πιο ύψηλα συμφέροντα του Κράτους. Την ίδια αντίληψη έχει και ο 'Αγιος Πάπας και γι' αυτό απήντησε σ' έμένα την απάντησι που το γράμμα σου. Μια τέτοια αίτησι, σαν αυτή που έστειλες, δεν μπορούμε να προέρχεται παρά μόνο από μένα, τον άρχηγό της οικογενείας και αυτοκράτορα.

Στο σημείο αυτό ο αυτοκράτορας ανέλυσε στο γυιό του τα δικαιώματα που του παρείχε ο καταστατικός χάρτης του 1839. Ο Ροδόλφος έβραζε μέσα του. Όταν, τέλος, έπαψε ο αυτοκράτορας, ρώτησε με άνυπομονησία: —Και τί λέει η απάντησι;... Ο αυτοκράτορας τον κύτταξε έκπληκτος.

—Δεν κατάλαβες;... Είναι άρνητική, παιδί μου, είναι άρνητική...

Κουνούσε το κεφάλι του σ'α ένδειξι ότι συμφωνούσε με τον Πάπα. Έκρινε ότι έπρεπε να προσέθεσε μερικές σκέψεις δικές του. Ο Ροδόλφος δεν τον άκουγε άλλο.

Τώρα, που γνώριζε την απάντησι του Πάπα, έβλεπε πώς δεν είχε πιστέψει ούτε ένα λεπτό ότι θα μπορούσε να ήταν διαφορετική. Είχε ενεργήσει πιεζόμενος από τ' ανάγκη. Ένας άνθρωπος π' δε έχει μπροστά του παρά δυο δρόμους για να ξεφύγει από το θάνατο, τους δοκιμάζει και τους δυο. Άντιλαμβάνεται ότι ο ένας από αυτούς τους δρόμους είναι άδιέξοδος. Μένει ο άλλος, να φύγει με τη Μαρία... Να σταματήσει τουλάχιστον ο πατέρας του εκεί. Δεν είχε δώσει ακόμα μάχη κι' όμως έννοιωσε πολύ κουρασμένος. Του χρειαζόταν άναπαυσι για να ετοιμάση κρυφά τη φυγή του...

Ο αυτοκράτορας όμως είχε ένα σχέδιο και το ανέπτυσε. Μιλούσε άπαισιωκτικά άργα. Όταν τελείωσε, ο Ροδόλφος σηκώθηκε. Με μια κίνησι ο πατέρας του τον κράτησε.

—Δεν τελείωσε.

Τράβηξε το μουστάκι του, σημείο άλάνθαστο ότι ήταν ένευρισμένος. «Τώρα θα βοηθ ή μάχη», σκέφθηκε ο Ροδόλφος. Μπροστά του πρόβαλλε το γελαστό πρόσωπο της Μαρίας και πήρε κουράγιο.

—Ποτέ μου δε σου μίλησα για την ιδιωτική σου ζωή— ο τόνος του αυτοκράτορα είχε αλλάξει— και θα ήθελα να μη σου μιλούσα ποτέ. Μα σήμερα η κατάσταση είναι τέτοια, που ο αυτοκράτορας και όχι ο πα-

τέρας πρέπει να επέμβη. Έ-

χες ένα δασμό... Στο σημείο αυτό ο Ροδόλφος δε μπόρεσε να κρατηθή. Η υπομονή του είχε υποβληθή σ'ε μεγάλη δοκιμασία. Έχασε το σεβασμό που ώφειλε στον πατέρα του και είπε άπότομα: —Μήπως είμαι ο μόνος;

Ο αυτοκράτορας, χωρίς να χάση το ήρεμο ύφος του, εξακολούθησε: —Δεν πρόκειται παρά για σένα. Το δασμό αυτό δεν μπόρεσες να τον κρατήσεις κρυφό. Έκανες μεγάλες άπρονουσίες. Το έχει μάθει ακόμα και η γυναίκα σου και ξέρεις σ'ε τί κινδύνους μάς έκθέτεις. Μπορεί να ξεσπάση σκάνδαλο... που θα έχη τον αντίκτυπό του πάνω στον Όικο μας. Θέλεις να βοηθήσης εκείνους που εργάζονται έναντίον της μοναρχίας;

Ο Ροδόλφος ήταν πάλι έτοιμος να ξεσπάση. Δεν μπόρουσε ν' άκούη να χαρακτηρίζουν σ'α «δασμό» την αιώνα έννοια που η Μαρία. Συγκρατήθηκε όμως κι' έμεινε ήρεμος. Ο αυτοκράτορας, ώστόσο, περιέμενε μια απάντησι.

—Δεν έχεις τίποτα να πης πάνω σ' αυτό το θέμα; —Τί θέλεις από μένα;

—Θέλω να διακόψης τις σχέσεις σου με τη δεσποινίδα Βετέρα.

Όσο κι' αν το περίμενε, το βνομα αυτό έκανε το Ροδόλφο να ανατριχιάσει. Του φάνηκε πώς γυμνεί το μεγάλο θωβό δωμάτιο κι' ότι ακόμα και τα έπιπλα είχαν άνατριχιάσει. Μονο ο αυτοκράτορας έμεινε άπαθής, με τα μάτια του καρφωμένα στο γυιό του. Ο Ροδόλφος δεν μπορούσε να προσέχη ούτε λέξι, τον έπνιγε η συγκίνησι. Με το κεφάλι, έκανε νόημα πώς όχι.

Τότε ο αυτοκράτορας, είπε: —Μου φαίνεται πώς δε με κατάλαβες.

Ο Ροδόλφος, αυτή τη φορά, μίλησε στην άρχη με ύποκρη φωνή, που σιγά-σιγά ζωήρεψε: —Αυτό που μου ζητήσατε, δεν μ' εξέπληξε. Όταν με καλέσατε, ήξερα τί θα μου λέγατε. Μα διακόψω τις σχέσεις μου με...

Δίστασε μια στιγμή. Του φαινόταν Ιεροσολία να χρησιμποιήση το όνομα της Μαρίας μπροστά στον πατέρα του. Τη δεσποινίδα Βετέρα; Ύπρχε καμμία δεσποινίδα Βετέρα; Αυτοκυριαρχήθηκε.

—Να διακόψω;... είναι αδύνατο. Ούτε να το σκεπτόσαστε. Μη νομίζετε ότι μιλάω έτσι επειδή είμαι θυμωμένος. Μήνες και μήνες αντιμετώπιζω το ίδιο ζήτημα. Λοιπόν έκανα μια άνακάλυψι ναί, μια μεγάλη άνακάλυψι, ότι δεν έχω παρά μια ζωή μπροστά μου κι' ότι θέλω να γίνω... ντρέπομαι σχεδόν να σας το πω, γιατί αυτή η λέξι δεν έχει ειπωθή ποτέ εδώ... θελω να γίνω ευτυχισμένος.

Σταμάτησε γιατί του φάνηκε πώς ο πατέρας του τον κύτταζε με περιέργεια. «Θα σου φαίνομαι σαν το πιο άλλόκοτο ζώο», σκέφθηκε ο Ροδόλφος. Ένοιωσε τον έαυτό του έντελώς άποδοσμευμένο και συνέχισε έλεύθερα:

—Παραξενεύομαι που με άναγκάζετε να κάνω αυτό που θέλετε. Με τη σοφία και την πείρα που έχετε άποκτήσει, φανταζόμουν ότι θα μ' άφίνατε

να δω ένα τρόπο ζωής που θα συνεδίβαζε συγκρουόμενα καθήκοντα, τα καθήκοντα άπέναντί σας και τα καθήκοντα άπέναντί μου. Είναι πραγματικά αδύνατο αυτό το πράμα;

Ο αυτοκράτορας κούνησε άρνητικά το κεφάλι του. Χτύπουσε το τραπέζι με την άκρα ενός χαρτοκοπτήρα. Ήταν το μόνο σημείο έννευρισμού που έδειχνε. Ο μικρός αυτός συνεχής θόρυβος έρέθισε το Ροδόλφο. Ένοιωσε πώς δεν είχε κερδίσει καθόλου έδαφος. Άπεφάσισε ξαφνικά να έπιτεθή:

—Δέ θέλω την έξουσία, η άπμόσφαιρα που άναπνέει κανείς σ' αυτήν είναι δηλητηριασμένη. Έπί πολύ καιρό νομίζα πώς θα μπορούσα να είμαι χρήσιμος. Οι σύμβουλοί σας πατέρα, με έδωσαν από αυτή την άυταπάτη...

Δεν υπάρχουν σύμβουλοι, είπε ο αυτοκράτορας, υπάρχω εγώ.

Δεν έχει σημασία. Παρά τις άσυχολίες μου παρά τα καθήκοντα που έκτελώ νοιώθω πώς είμαι περιττός στην Αυτοκρατορία. Δεν παίζω παρά διακοσμητικό ρόλο. Δεν πιστεύω πια σ' αυτά που κάνω. Λοιπόν παραιτούμαι από την έξουσία. Δεν υπάρχει νόμος, νομίζει, που θα μου άπαγορεύει ένα τέτοιο πράμα.

Ο χαρτοκοπτήρας έπεσε ξερά πάνω στο γραφείο.

—Τί άκούω; είπε η θυμωμένη φωνή του αυτοκράτορα. Έχνας ότι έχεις έναν προορισμό να έπιτελέσης και και...

Ο Ροδόλφος δεν τον άφησε να συνεχίσει!

—Θα τον έπιτελέση ένας άλλος. Μήπως είναι η πρώτη φορά που στους Άψούργους η διαδοχή περνάει σ' έναν όχι κατ' ευθείαν κλάδο; Ο εξάδελφός μου Φραγκίσκος— Φερδινάνδος θα πάρη τη θέση μου.

—Δεν θα παραιτηθείς.

Η φωνή ήταν κοφτή. Το πρόσωπο του Ροδόλφου κοκκίνισε... Μα έκανε ακόμα μια προσπάθεια για να συγκρατηθή.

—Θα μπορούσα να μην είχα γεννηθή, μπορεί να πεθάνω. Άβριο. Η μοναρχία θα συνεχισθή.

—Φτάνουν οι σοφιστείες, είπε ο αυτοκράτορας.

—Μα δεν είναι σοφιστείες, είπε ο Ροδόλφος. Δεν το κατάλάβατε τώρα και μιά ώρα που κουθενιάζουμε; Βρήκα έπιτέ-

λους, την ευτυχία! Δεν θα την άφήσω. Άν δεν μ' άφήσετε να την χαρώ σ'ε έπισημη θέσι, θα ιδιωτεύω.

—Και με τί θα ζήσης;

Η ερώτησι ήθε καθαρή και έάστερη και σταμάτησε το Ροδόλφο. Κύτταξε τον πατέρα του με όρη.

—Θέλετε να πητε ότι θα με στερησέτε από κάθε υλικό μέσο για να ζήσω. Μπορείτε να το κάνετε μα θα ήταν άνιερο.

—Πάψε!... Δεν έχω ν' άπαντήσω στις ερωτήσεις σου... θα κάνω εκείνο που νομίζω πώς είναι καλύτερο.

—Προσέξτε. Στα έμπόδια που βάτετε μπροστά μου, υπάρχει μια άλλη διέξοδος...

Μια μακριά σιωπή άκολούθησε την άμεση άπειλή αυτής της φράσεως. Ο Φραγκίσκος—Ίωσήφ έβαλε το κεφάλι του μέσα στα χέρια του.

Ο Ροδόλφος είχε σηκωθεί, και, ξεχνώντας κάθε έτικέττα, βάδιζε πάνω-κάτω μέσα στο γραφείο. Είχε πάρει την άπόφασή του. Ο άποκτούσε την έλευθερία του, άλλωώς... Η σκέψη να έγκαταλείψη τη Μαρία ούτε και πέρασε από το μυαλό του. Θα έφευγαν μαζί, όποια κι' αν ήταν η μοίρα τους.

Ο Ροδόλφος ήταν τόσο κουρασμένος που είχε άνάγκη άπό όριστική άναπαυσι. Γιατί δεν έγκατέλειπε άμέσως το παγερό αυτό δωμάτιο; Τί ήλπιζε ακόμα; Είμαι κουτό να παλεύη κανείς όταν υπάρχει μια περιούχη, όπου κάθε πάλη σταματάει, όπου βασιλεύει η αιώνα γαλήνη.

Ο αυτοκράτορας τέλος σηκώθηκε. Πλησίασε το γυιό του και, δάζοντας το χέρι του πάνω στον ώμο του, τον τράβηξε σ' έναν καναπέ.

—Ας κάτσουμε. Δεν μιλάει πια ο αυτοκράτορας. Άς μιλήσουμε σαν πατέρας και γυιός.

Όταν κάθισαν, ο αυτοκράτορας εξακολούθησε: —Είσαι ο γυιός μου, ο μοναδικός μου γυιός. Σ' αγαπώ και, δεν ξέρω γιατί, ποτέ δεν μιάς δόθηκε η ευκαιρία να κουθενιάσουμε σαν πατέρας και γυιός. Δεν μου μένει καθόλου καρός, το ξέρεις. Άναστέναξε: —Τί σκοτούρες, τί έννοιες!

Κι' άρχισε να του μιλάει επί πολλή ώρα για τα συμφέροντα

της Αυτοκρατορίας, για τις έπιδειώσεις της δυναστείας, για τους λαούς που τους ένανε το ίδιο στέμμα. Αυτά που του έλεγε ήταν όρθα και λογικά. Ο Ροδόλφος δεν μπορούσε να φέρη καμμία αντίρρησι. Τα έπιχειρήματα του αυτοκράτορα ήταν άτράνταχτα.

Η πείσι του πατέρα του άπό τη μια μεριά και ο μεγάλος του έρωτας για τη Μαρία και η άπέχθεια που έννοιωδε για όλη την τότε πολιτική κατάσταση άπό την άλλη, του έδημιούργησαν σιγά-σιγά μέσα στην ψυχή του τη συνείδησι, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη διέξοδος, άπό το θάνατο.

Άπό κείνη τη στιγμή ο Ροδόλφος, κι'ι έκανε το έκανε για να κερδίση το δικαίωμα να πεθάνη, με την ίδια ψυχραιμία, με το ίδιο θάρρος, με την ίδια έπιδεξιότητα που ένας άλλος θα χρησιμοποίασε για να υπερασπίση τη ζωή του.

Γι' αυτό δεν είπε τίποτα όση ώρα μιλούσε ο αυτοκράτορας, παρά κουνούσε άπλως το κεφάλι του σ'α να συμφωνούσε.

—Λοιπόν, είμαστε σύμφωνοι, Ροδόλφε.

—Μένει ακόμα ένα σημείο να διευκρινισθή, είπε ο Ροδόλφος χρησιμοποώντας το ίδιο ύφος με τον πατέρα του. Δεν θα μπόρεσω να ξαναδώ τη δεσποινίδα Βετέρα; Δεν μπορώ να τη διαώξω, όπως θα άπολύατε έσείς έναν ύπουλό σας.

Το πρόσωπο του αυτοκράτορα φωτίστηκε.

—Δεν έχω αντίρρησι να τη δής μία φορά.

—Μόρος;

—Μόνος, αν θέλεις, αν και αυτές οι συναντήσεις είναι πάντα όδυμνές. Είναι φρονιμότερο να τις άποφεύγει κανείς.

Ο Ροδόλφος έννοιωσε να τον κυριεύη θυμός άκούοντας τον πατέρα του να μιλάει έτσι.

—Αυτό με άφορά, είπε.

—Όπως θέλεις. Να ιδωθήτε μα να είναι η τελευταία φορά. Έχω το λόγο σου;

—Τον έχετε...

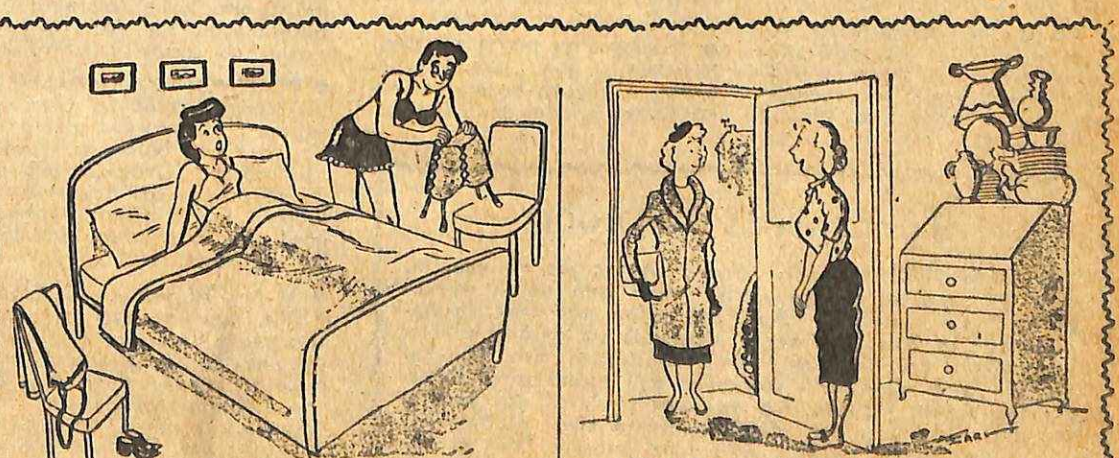
Ο αυτοκράτορας σηκώθηκε. —Και τώρα μπορείς να πηγαίνεις, του είπε.

Όταν έγκατέλειπε το γραφείο του πατέρα του, ο Ροδόλφος ήταν προμερά χλωμός και τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ήταν συσπασμένα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Το τέλος.

ΟΤΑΝ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΗ...

ΔΕΝ ΤΟ ΕΒΛΕΠΕ

—Στάσου, χρυσέ μου...σηκώθηκες πά- λι από τη δική μου μεριά του κρεβατιού!

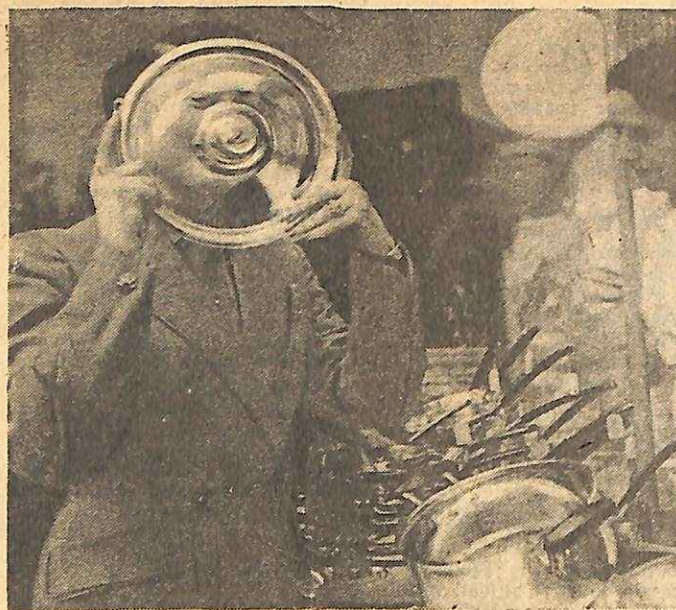
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

—Μπά, δεν έφέρατε μαζί εκείνο το χα- ριτωμένο το αγοράκι σας; Κι' εγώ... το περίμενα!

Τὰ θαύματα τῆς ἐπιστήμης σὴν «*Εὐδеси Οἰκιακῶν Τεχνῶν*»

ΤΑ ΚΑΠΑΚΙΑ

ΤΟ ΝΤΟΥΣ→

Η ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑΣΤΡΑ

το καπάκι, πράγμα που προκαλεί απώλεια θερμότητας και ἀρ-
γοπορία στὸ μαγειρέμα.

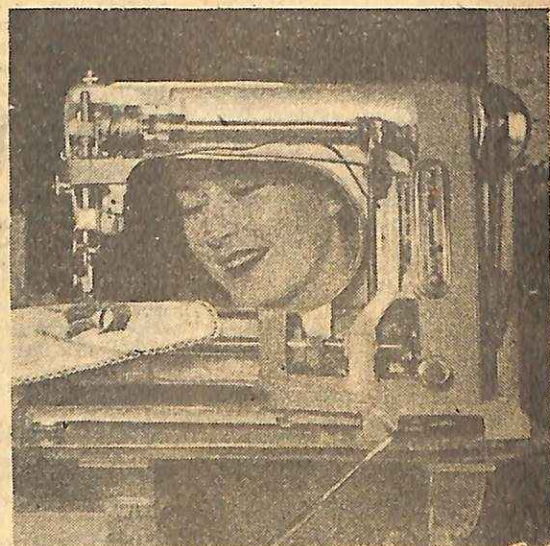
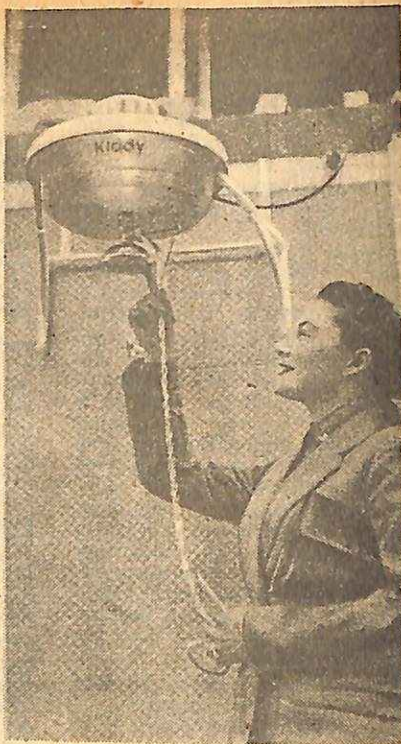
● Η ΦΟΡΗΤΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑ-
ΝΗ: Χάρη στὸ μικρὸ τῆς μέ-
γεθος, ἡ μηχανὴ αὐτὴ εἶναι εὐ-
κολομετακόμιστη, ἀλλὰ καὶ θα

ματουργί: Μπορεῖτε μ' αὐτὴ
καὶ κάνετε ὅλες τὶς δουλειές, ἀ-
πὸ τὸ πιὸ λεπτὸ κέντημα, ὡς
τὴν ἀπλὴ ραπτική καὶ... τὴν ἐπι-
σκευὴ τῶν ἀνδρικών καλτσῶν!

● ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ
πού ἐκπέμπει ἀτμό: ἄρκει νὰ
γεμίσετε μὲ νερὸ ἓνα μικρὸ τε-
ποζιτάκι πού βρίσκεται μέσα
στὸ σίδερο. Ὅταν ζεσταθῇ ἀ-
πὸ τὸ ρεύμα, καὶ ἀρχίσετε νὰ
σιδερώσετε, τὸ σίδερο ὑγραίνει
μόνο τοῦ τοῦ ὑφάσματος ἀκριβῶς
ὅσο χρειάζεται!

● Η ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ-
ΣΤΡΑ πού καταργεῖ τὰ ντου-
λάπια τῆς κουζίνας: Πρόκειται
γιά μιὰ ἐπιπέδη ἐπιφάνεια, πού
ἀναρτᾶται στὸν τοῖχο καί, ὅ-
ταν ἀκουμπήσουμε ἐπάνω τῆς
ὁποιοδήποτε μετάλλινον σκεῦος,
τὸ συγκρατεῖ. Ἔτσι, δὲν χρει-
άζεται πιά νὰ τοποθετῇτε τὰ
μαχαίροπρήνοια τῆς κουζίνας
μέσα σὲ συρτάρια καὶ νὰ τὰ
ἀνοίγετε διαρκῶς!

● Η «ΛΥΧΝΙΑ - ΔΟΛΟΦΟ-
ΝΟΣ»: Πρόκειται γιά ἓνα ἡ-

Η ΦΟΡΗΤΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

λεκτρικὸ λαμπτήρα πού ἐκπέμ-
πει ἀναθυμιάσεις ἀερίων ἀδελ-
βῶν γιά τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἐ-
ξοντωτικὰ γιά ὅλα τὰ ἐντοια.
Καὶ τὰ αὐτὰ τῶν. Ἔτσι, δὲν ὑ-
πάρχει φόβος νὰ ἔχετε ποτέ
στὴν κουζίνα σας κατσαρίδες,
μυρμηγκία καὶ τὰ παρόμοια...

● Η «ΣΚΟΥΠΑ - ΑΚΡΟΒΑ-
ΤΙΣ»: Τὸ μακρὸ χεῖρ τῆς... λυ-
γίζει κατὰ βούλησιν, ὥστε ἡ
σκούπα νὰ μπορῇ νὰ χωθῇ κά-
τω ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἐπιπλο.

Τέλος, μιὰ ἀκόμη ἐνδιαφέ-
ρασα ἐφεύρεσις θὰ κλεισθῇ τὸ
αὐτοματοῦ κατὰλόγο: Εἶναι ἡ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΟΔΙΑ ἀ-
πὸ πλαστικὸ ὑφάσμα. Στερεώ-
νεται στὸ σῶμα σας μὲ μιὰ
μόνο κίνησι — χάρις στὶς ἐ-
λαστικὲς μπαλάνες πού ἔχει στὴ
μέση, — καὶ ἔτσι δὲν χρειάζε-
ται νὰ λύνετε καὶ νὰ δένετε
φιόγκους καὶ κορδέλες. Καί, ἐ-
πὶ πλέον, χάρις σὲ εἰδικὲς μπα-
λάνες πού ἔχει στὸ στήθος, σας
κάνει νὰ μοιάζετε στὶς κομπυ-
λόητες μέ... τῇ Μαρτίν Κα-
ρόλ!...

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Β' ΟΙ ΙΔΡΥΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ γιά νὰ φτιά-
ξῃ ἓνα νέο, δικό του τύπο ἀνθρώ-
που, ἀναγκάστηκε νὰ ἀπαρνηθῇ
καὶ νὰ ἀπορρίψῃ ὁλοκληρωτικὰ
σχέδον τὴν ἀρχαία παιδεία. Σκοπὸς τῆς
ζωῆς γίνεται τῶρα ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς,
ἡ ὁποία δὲ μαθαίνεται μὲ τὴν ἐκπαίδευσι,
ἀλλὰ πραγματοποιεῖται μὲ μιὰ δράσι σύμ-
φωνη μὲ τὶς χριστιανικὲς ἀρχές. Ζωὴ λοι-
πὸν καὶ ἐκπαίδευσις ταυτίζονται καὶ ἡ ζωὴ
γίνεται μιὰ συνεχὴς ἐκπαίδευσις καὶ ψυχι-
κὴ προπαρασκευῇ. Ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι,
κατὰ τὸ χριστιανισμό, ἓνα προπαιδευτικόν,
ἢ ἀπὸ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐκπαίδευσις τῆς μελλού-
σης ζωῆς.

Οἱ ἀνσυχίες κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Με-
σαίωνα ἐβρίσκον διέξοδο στὶς αἰρέσεις, οἱ
ὁποῖες ὅμως ἀφοροῦσαν δογματικὰ ζητη-
ματὰ καὶ δὲν εἶχαν καμμιὰ ἐπίδρασι στὶς
παιδαγωγικὲς ἀντιλήψεις. Μόνο μὲ τὴν Ἀ-
ναγέννησι ἔχουμε μιὰ πραγματικὴ ἐπανά-
στασι στὴν Παιδαγωγική, ὅπως καὶ σ' ὁ-
λόκληρο τὸ πνεῦμα καὶ τὸν πολιτισμό.

Τὸ παιδαγωγικὸ κίνημα τῆς Ἀναγεννή-
σεως γεννήθηκε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι
δύο σπουδαίων ἱστορικών γεγονότων: τὴν
ἐφεύρεσι τῆς τυπογραφίας καὶ τὴν ἀνακά-
λυψι τῶν ἀρχαίων χειρογράφων. Ἡ ἐξάπλω-
σις τῶν βιβλίων, βοηθᾷ τὴν ἐκπαίδευσι
καὶ γενικώτερα τὴν διάδοσι τῶν ἰδεῶν. Πλα-
ταίνουν οἱ πνευματικοὶ ὀρίζοντες τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ μεγαλώνουν οἱ ἀνσυχίες του,
τὰ ἀρχαία χειρόγραφα γονιμοποιοῦν τὴν
σκέψιν του καὶ τὸν σπρώχνουν ἀπὸ τὴν ἁ-
γνοια στὴν ἐπιστήμη. Ἀπὸ τὴν προσπα-
θεια αὐτὴ νὰ συνδυασθῇ ὁ χριστιανισμός
καὶ οἱ ἀρχαῖες ἰδέες, γεννήθηκε ὁ λεγόμε-
νος «χριστιανικὸς ἀνθρωπισμός» τῆς Ἀνα-
γεννήσεως, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπίδρασι καὶ στὰ
παιδαγωγικὰ προβλήματα.

*

Ὁ πιὸ μεγάλος ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπιστὲς
εἶναι ὁ περίφημος Ἐρασμος (1467—
1536), ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε στὴν Ὁλλανδία,
ἀλλὰ θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸ του πολὺ τοῦ ὅλου
τοῦ κόσμου, χωρὶς ν' ἀνήκῃ σὲ καμμιὰ πα-
τρίδα. Ἐγραψε τέσσερα ἐκπαιδευτικὰ δι-
δασκάλια, τὰ ὁποῖα ἀσκήσαν μεγάλην ἐπίδρα-
σι στὶς παιδαγωγικὲς ἀντιλήψεις ὅχι μόνον
τῆς ἐποχῆς του ἀλλὰ καὶ τῶν κατοπι-
νῶν γενεῶν. Ὁ Ἐρασμος κυρίως εἶναι ἐ-
κείνος πού εἰσήγαγε τὴν συστηματικὴν σπου-
δὴ τῶν ἀρχαίων κειμένων στὴν ἐκπαίδευσι.
Ὁ δάσκαλος κατὰ τὸν Ἐρασμο, πρέπει
νὰ ἔχῃ καθολικὲς γνώσεις πάνω σ' ὅλες τὶς
ἐπιστήμες, βετικές καὶ θεωρητικές, γιά νὰ
μπορῇ ὅλες νὰ τὶς ἀποκαλύψῃ στὸ μαθητὴ
του. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχῃ μιὰ εὐρεία γνῶ-
σι τῶν ἀρχαίων κειμένων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα
θα διαλέγῃ τὰ καλύτερα γιά νὰ τὰ μετα-
φράσῃ.

Ἡ φιλολογικὴ παιδεία δὲν πρέπει νὰ εἶ-
ναι μεταβίβασις ξερῶν γνώσεων καὶ ἀπο-
στήθισις κειμένων ἀλλὰ πρὸ παντὸς αἰσθη-
τικὴ κολλιέργεια καὶ συνένωσις τῆς ἀλή-
θειας μὲ τὴν οὐροφία. Ἐκεῖνο πού ἤθελε
ὁ Ἐρασμος ἦταν νὰ συνδυασθῇ τὴν ὁμορ-
φίᾳ τῶν κλασσικῶν συγγραφέων μὲ μιὰ
εὐρεία καὶ φωτεινὴ ἀντίληψι τῆς χριστι-
ανικῆς ἠθικῆς. Τὸ ἰδανικὸ τῆς ἐκπαίδευσεως
γιά τὸν Ἐρασμο ἦταν ἄνθρωπος μὲ γερὰ
κρίσι καὶ φωτεινὸ μυαλό, μὲ ἥθος, μὲ αἰ-
σθητικὴ καλλιέργεια καὶ αἰσθαντικότητα.
Ὅπως βλέπετε, μοιάζει πολὺ μὲ τὰ ἐκπαι-
δευτικὰ ἰδανικά τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

*

Ἄν καὶ ἔχει ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὸν Ἐρα-
σμο, ἐν ταῦτοις παρουσιάζει διαφορὰς μὲ
τὸν ἄλλο Φρανσουά Ραμπელαι, πού
ἔζησε τὴν ἴδια σχεδὸν ἐποχὴ (1494—
1553). Ὁ Ραμπელαι εἶναι πιὸ ἐπαναστα-
τικὸς στὶς παιδαγωγικὲς του ἀντιλήψεις
καὶ ζητᾷ μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ τῶν ἀκο-
λουθούμενων ἕως τότε παιδαγωγικῶν μεθό-
δων. Θέλει νὰ καταργήσῃ τοὺς περιορι-

σμούς, τὴν πειθαρχία καὶ τοὺς καταναγκα-
σμούς πού ἐπιβάλλονται στοὺς μαθητὰς
καὶ ἐμποδίζουν τὴν ἐλευθερὴν ἐκδήλωσι τῆς
ἐνεργητικότητος των. Κατ' αὐτὸν ἡ φύσις
εἶναι καλὴ καὶ πρέπει νὰ μείνῃ ἐλεύθερη
μέσα στὸν ἄνθρωπο γιά νὰ τὸν ὁδηγήσῃ
στὴν ἀρετὴ.

Ἡ ἐκπαίδευσις, κατὰ τὸν Ραμπελαι,
πρέπει νὰ βοηθήσῃ τὴν συστηματικὴν πνευ-
ματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ, νὰ τὸ κάνει
ἓνα ἄνθρωπο ὁλοκληρωμένο, μὲ εὐρέας ἀν-
τιλήψεις. Ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀσκήσιν τοῦ σώ-
ματος, πρέπει νὰ διδασκῇ ὅλες τὶς ἐπι-
στήμες, ὅλες τὶς ἐφαρμογὰς τους, ὅλες τὶς
καλὰς τέχνες καὶ συγχρόνως νὰ μυηθῇ καὶ
σ' ὅλες τὶς ἀπολαύσεις καὶ τὶς χαρὰς τῆς
ζωῆς! Αὐτὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα
θυμίζει τὸ στωικὸ ρητόν, ὅτι «τίποτα ἀπ' ὅ-
τι εἶναι ἀνθρώπινο δὲν πρέπει νὰ εἶναι
ξένο στὸν ἄνθρωπο».

Οἱ ἐκπαιδευτικὲς ἰδέες τοῦ Ραμπελαι εἶ-
ναι κυρίως ἀξιόλογες — γιά τὴν ἐποχὴ
τους — ἀπὸ τὴν θέσι πού δίνουν στὶς φυ-
σικὲς ἐπιστήμες. Μὲ τὶς ἐπιστήμες αὐτὲς
θα ἀνακαλύψῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀλήθειαν τῶν
πραγμάτων καὶ τῶν φαινομένων, ἡ ὁποία
εἶναι κρυμμένη πολλὰς φορές. Τέλος παρα-
δέχεται ὅτι καθε ἐπιστημονικὴ μελέτη πρέ-
πει ν' ἀρχίσῃ μὲ τὴν παρατήρησι καὶ μὲ
τὴν συγκέντρωσι τοῦ ὁλικοῦ. Ὅπως κι' ὁ

ΕΡΑΣΜΟΣ

σε ὅλα στὶς θετικές ἐπιστήμες, μὲ τὶς ὁ-
ποῖες καὶ μόνον, ὅπως ἔλεγε κι' ὁ ἴδιος
«πραγματῶναι ὁ ἄνθρωπος τὸ φυσικὸ του
πρόορισμό».

*

Ὁ Μισέλ ντὲ Μονταῖν (1533—1592)
εἶναι κι' αὐτὸς ἐχθρὸς πρὸς τὴν σχολαστι-
κὴ παιδαγωγικὴ τοῦ Μεσαίωνα, ἀλλὰ ἐ-
ξεγείρεται καὶ ἐναντίον τῆς φιλολογικῆς καὶ
τῆς ἐπιστημονικῆς πολυμάθειας. Στὸν ἐπι-
στημονικὸν καὶ φιλολογικὸν ἀνθρωπισμὸν ἀν-
τιτάσσει τὸν ψυχολογικὸν καὶ κριτικὸν ἀν-
θρωπισμὸν. Θέλει ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν νὰ
φτιάξῃ πραγματικὸς ἀνθρώπους κι' ὄχι ἄν-
θρώπους μὲ συσσωρευμένους γνώσεις κι' ὅ-
πως λέει κι' ὁ ἴδιος, προτιμᾷ ἓνα κεφάλι
καλὰ φτιαγμένο ὁλοκληρὸ μὲ γερὰ καὶ σω-
στὴ κρίσι, παρὰ ἓνα κεφάλι γεμάτο. Ἡ δια-
μόρφωσις τῆς κρίσεως, τῆς κριτικῆς ἀντιλή-
ψεως καὶ τῆς δυνατότητος ἐπιλογῆς, αὐτὸ
πρέπει νὰ εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐκ-
παίδευσεως. «Ἡ ἐκπαίδευσις, λέει, πρέπει
νὰ μάθῃ στὰ παιδιὰ τί πρέπει νὰ κάνουν
ὅταν θὰ μεγαλώσουν».

Ὁ Μονταῖν παραδεχότανε τὶς δυσκολίες
πού ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ ἐκπαίδευσις,
ἀλλὰ ἀνανώριζε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς
γιά νὰ καθοδηγηθῇ τὸ παιδί στὴν πλήρη
καὶ σωστὴ του ἀνάπτυξιν. «Συμβαίνει, γρά-
φει κάποτε, μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι συμ-
βαίνει καὶ μὲ τὰ χορὰφια τὰ γόνιμα πού
τ' ἀφίνουν ἀκαλλιέργητα καὶ γεμίζουν ἀ-
γριόχορτα καὶ βοτάνια» ἔτσι γίνεται καὶ μὲ
τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἂν μεί-
νουν ἀκαλλιέργητα κι' ἀπαίδευτα γεμίζουν
ἀπὸ ἀγριὲς φαντασιώσεις καὶ κακιές».

Ὁ Ρατίχιος (1571—1635) ἦταν ἐκπα-
ιδευτικὸς, ἐκρημάτισε διευθυντὴς σχολείου
καὶ μὲ τὸ σύγγραμμά του «Μνημόνιον» ἐ-
γινε ὁ ἰδρυτὴς τῆς φυσικῆς λεγομένης με-

σοσύ. Στὸ πρόγραμμα σπουδῶν δὲν περ-
λαμβάνει παρὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν γλωσ-
σῶν καὶ τὰ μαθηματικά καὶ ἐξεγείρεται ἐ-
ναντίον τῆς θέσεως ἡ ὁποία ἔχει δοθῇ στὶς
κλασσικὲς σπουδὰς, θεωρώντας χαμένο τὸν
καιρὸ πού ἀφιερώνεται σ' αὐτές. Ἡ φυσικὴ
μέθοδος συνίσταται κυρίως στὴν προσπά-
θειαν νὰ κερδιθῇ χρόνος καὶ νὰ ἀκολουθη-
θῇ ἡ φυσικὴ σειρά κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρω-
πος μπορεῖ νὰ μάθῃ τὰ πράγματα.

Διὸ εἶναι τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴ γε-
νικὴ αὐτὴ ἀρχή. Πρῶτον, ὅτι ὁ μαθητὴς
θα διδασκῇ ἀρχικῶς τὴν μητρικὴν τὴν γλῶσ-
σάν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑβραϊκά, τὰ ἑλληνι-
κά καὶ τὰ λατινικά. Δεύτερον, ὅτι δὲν πρέ-
πει νὰ κῶνῃ συγχρόνως παρὰ ἓνα μόνον
πράγμα, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ ἴδιο γιά νὰ
τὸ μάθῃ καλά, νὰ μὴ μαθαίνει τίποτα ἀπ' ἑ-
ξῶ, νὰ ἀσχολεῖται μὲ ἓνα μόνον ἀντικείμενον
μελέτης καθε ἡμέρα καὶ νὰ ὑπάρχουν πολ-
λὰ καὶ συχνὰ διαλείμματα. Πρέπει ἐπίσης
νὰ τυποποιοῦν οἱ μέθοδοι διδασκτικῆς, τὰ
διδάκια καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλί-
ας. Πρέπει νὰ διδάσκουμε ἓνα πράγμα ὅ-
πως ἔχει καθῶστο, πὼν διδάσκουμε τὶς ἐξαι-
ρέσεις ἢ τὶς μετατροπές του καὶ κυρίως νὰ
προχωροῦμε μὲ τὴν ἐπαγωγὴ καὶ τὴν πα-
ρατήρησιν.

Τίποτα δὲν πρέπει νὰ γίνεται μὲ κατα-
ναγκασμό. Ὁ καταναγκασμός, πού μπορεῖ
ἴσως νὰ παίξῃ ἓνα ρόλο στὴ διαμόρφωσι
τοῦ χαρακτῆρα καὶ τῆς προσωπικότητος,
δὲν ἔχει κανένα ἀποτέλεσμα στὴ μάθησι.
«Τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα, λέει ὁ Ρατίχιος, εἶ-
ναι ἔτσι κομωμένο, ὥστε νὰ δέχεται μ' εὐ-
χαρίστησι κάθε τι πού πρέπει νὰ συγκρα-
τήσῃ».

*

Ὁ ἄλλος θεμελιωτὴς τῆς Παιδαγωγικῆς
εἶναι ὁ Τζῶν Ἀμὸς Κομένιος (1592—
1671), ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὁ πρῶτος με-
γάλος παιδαγωγὸς τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἡ Παιδαγωγικὴ τοῦ Κομένιου βασί-
ζεται στὴ φύσιν τοῦ παιδιοῦ, ἀκολουθεῖ τὴν ἐ-
ξέλιξιν του, εἶναι προσανατολισμένη στὴ
γνώσιν τῶν πραγμάτων μὲ τὴν προοπτικὴ
τῆς χρησιμοποίησός τους. «Ἡ τέχνη τῆς
ἐκπαίδευσεως, γράφει, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ
δικαίαν κατανομή τοῦ χρόνου, τῶν ἀντικει-
μένων καὶ τῆς μεθόδου. Ὁ μαθητὴς πρέ-
πει νὰ ἔλθῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ ἴδια τὰ πραγ-
ματα κι' ὄχι διὰ μέσου τῶν ἀρχαίων κει-
μένων, πού ἀντικαθιστοῦν τὴν πραγματι-
κότητα μὲ λογικὰ σχήματα. Τὰ ἀντικείμε-
να τῆς ἐκπαίδευσεως πρέπει νὰ ὑποδηλοῦν-
ται μὲ λατινικὲς λέξεις μεταφρασμένες
στὴν καθομιλουμένη. Ὁ μαθητὴς θα μάθῃ
ἔτσι συγχρόνως καὶ τὰ λατινικά καὶ τὴ
«συνολικὴ ἐπιστήμη».

Στὴ «συνολικὴ ἐπιστήμη» περιλαμβάνον-
ται: οἱ θετικὲς ἐπιστήμες, οἱ τέχνες, οἱ
γλῶσσες, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ εὐσέβεια. Οἱ γλῶσ-
σες δὲν ἀποτελοῦν πλὴν σκοπὸ, ἀλλὰ μέ-
σον γιά τὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν λαῶν
καὶ γιά τὸ διδασκαμα τῶν ξένων βιβλίων.
Ἐπίσης ἡ ἠθικὴ εἶναι κάτι τὸ ξεχωριστό
ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν παιδείαν. Ἡ ἠθικὴ ἐνι-
σχύεται μὲ τὴν σχολικὴν πειθαρχίαν: ὁ μαθη-
τὴς μαθαίνει ν' αὐτοκυριαρχεῖται, νὰ ἐξου-
σιάζῃ τὴν θέλησιν του, ν' ἀγαπᾷ τὸ καλὸ
χάριν τοῦ καλοῦ. Ἡ εὐσέβεια περιλαμβάνει
τρία πράγματα: τὴν ἀναπόλησιν, τὴν
προσευχὴ καὶ τὴν αὐτοεξέτασι.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸ σχέδιον τοῦ Κομένιου
περιλαμβάνει τέσσερις βαθμούς: τὸ μητρι-
κὸ καὶ οἰκιακὸ σχολεῖο τῆς νηπιακῆς καὶ
τῆς πρώτης παιδικῆς περιόδου, στὸ ὁποῖο
ἀπέδιδε ὁ Κομένιος ἰδιαίτερη σημασίαν, τὸ
σχολεῖο στοιχειώδους ἐκπαίδευσεως στὴ
μητρικὴν γλῶσσαν, τὸ λατινικὸν σχολεῖο ἢ
γυμνάσιον καὶ τὸ ἀνώτερον σχολεῖο, ὅπου ἡ
ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ συμπληρώνεται μὲ
τὰ ταξίδια. Ἦθελε ἀκόμα νὰ περνᾷ οἱ δόλι
ἀπὸ τὸ σχολεῖο στοιχειώδους ἐκπαίδευσεως
καὶ τὰ στοιχεῖα ἀνωτέρας ἐκπαίδευσεως
(Πανεπιστήμιον) νὰ εἶναι ἀντικατὰ τὰ προ-
σιτὰ σ' ὅλους ὅσοι ἔχουν τὶς ἀνάλογες ἱ-
κανότητες. Ὅσον ἀφορᾷ τὶς γυναῖκες θὰ
πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωνται κι' αὐτές τὸ ἴδιο
μὲ τοὺς ἄντρες.

Αὐτὲς εἶναι οἱ κυριώτερες ἰδέες τοῦ ἱ-
δρυτοῦ τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς, πάνω
στὶς ὁποῖες στηρίζονται καὶ σήμερα (ἢ
πρόπει νὰ στηρίζονται) οἱ ἀρχές τῆς συγ-
χρόνου παιδαγωγικῆς.

Σ. Π. ΠΑΠ.

Τὸ κουνέλι στὴ μόδα

Η ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΗ μόδα ἔφτασε ἐφέτος ὡς τὸ κουνέλι.
Οἱ τελευταῖες δημιουργίες εἶναι ἀπὸ μαλλὶ ἀνγο-
ρά ντόπιων κουνελίων. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ἓνας ἐπιχει-
ρηματίας, ὁ Κόνραντ Ράντελ κατὰφερε νὰ φτιάξῃ σ' ἓνα
χωριουδάκι τοῦ Τυρόλου, στὸ Τομπαντλ, ἓνα κωνιλο-
τροφεῖο ἀπὸ κουνέλια - ἀνγορά, στὸ χωριὸ αὐτὸ ὑπάρ-
χει ἐξαιρετικὴ κίνησις. Τὸ «μαλλὶ» γνέθεται καὶ ὑφαί-
νεται ἐκεῖ. Διὸ χιλιάδες τέτοια κουνέλια εἶναι οἱ ἀληθινοὶ
κύριοι τοῦ μικροῦ χωριοῦ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ζοῦν οἱ κά-
τοικοι. Ἀκόμη καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη ἀρχισε πρὸ ὀλίγου νὰ
ἐνδιαφέρεται γιά ἀνδρικά σακάκια ἀπὸ μαλλὶ τοῦ Το-
μπαντλ. Καὶ ἔχει κανεῖς τὴν ἐντύπωσιν πὼς ὁλόκληρο τὸ
ἀπόμερο Τυρολέζικο χωριουδάκι θὰ γίνῃ ἐξαγωγή κατ'
εὐθείαν γιά τὴν Ἀμερική.

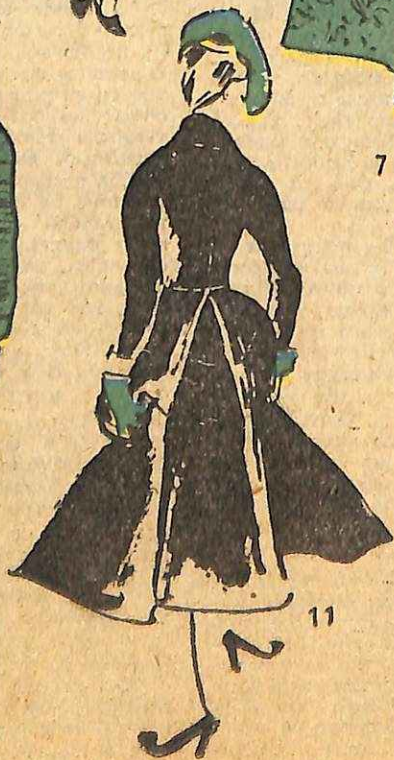

Ανοιξιάτικες

- 1 Ριχτό ίσιο παλτό με χαμηλή μα- νικοκόλλησι. Οι τσέπες γίνονται χαμηλές τὰ δε πέτα καθώς και τὰ ρεβέρ, κλασσικά.
- 2 Μοντέρνο ζακετάκι, πολύ φαρδύ (μπλου- ζάν). Έφαρμόζει σφιχτά στη μέση με λουρίδα.
- 3 Ίσιο παλτό με κόψιμο κιμονό (χωρίς ρε- βέρ). Μεγάλες τετράγωνες τσέπες χαμηλά.
- 4 Μοντέρνος τύπος σεμιζιέ φορέματος. Ή φούστα πλισέ και κουμπωτή πāt εμπρός.
- 5 Παλτό κάπως πιό άμπιγιέ με έλαφρά γκον- τε και κιμονό μαρδύ μανίκι με κουμπιά.
- 6 Άμπιγιέ παλτό. Κιμονό τρουά - κάο μανί- κι. Πλούσιος, άρκετά ψηλός ντραπέ γιακάς.
- 7 Σύνολο έμπριμέ. (Φόρεμα και τρουά - κάο παλτό). Κόψιμο κιμονό, έβαζε πρὸς τὰ κάτω.
- 8 Σύνολο μονόχρωμο με φανταζή φόδρα. Κό- ψιμο κιμονό, ραφή πίσω και έλεύθερες πένσες.
- 9 Κόψιμο ραγκλάν με πολύ φαρδύ μανίκι πὸς σφίγγει στὸν καρπὸ τοῦ χεριού. Ένα κουμπί.
- 10 Ταγιέρ με «έφέ-κορσελέ» εμπρός πὸς συγ- κρατεί ένα έλαφρὸ ντραπέ. Μία σειρά κουμπιά.
- 11 Ρεντιγκότα ή ρόμπ-μαντό. Στὸ πίσω μέ- ρος μία πολύ βαθειά άτσάκιστη κουφόπια.
- 12 Σχέδιο γιά έμπριμέ φορεματάκι. Όλα τὰ φάρδη μαζεύονται εμπρός σὲ «ντραπέ-πένσες».

Λερίδες

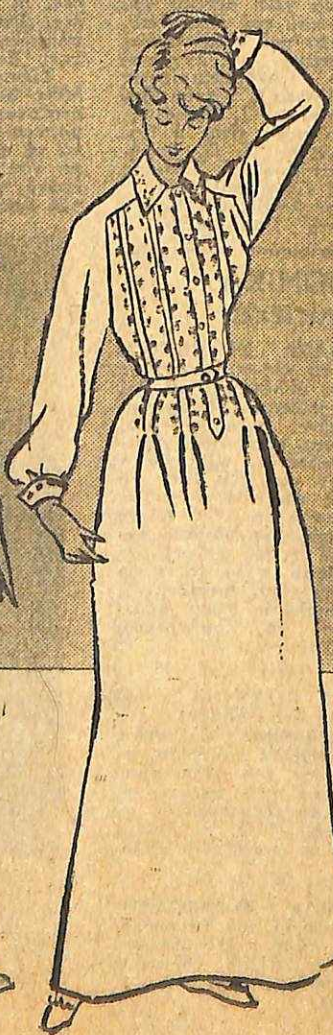
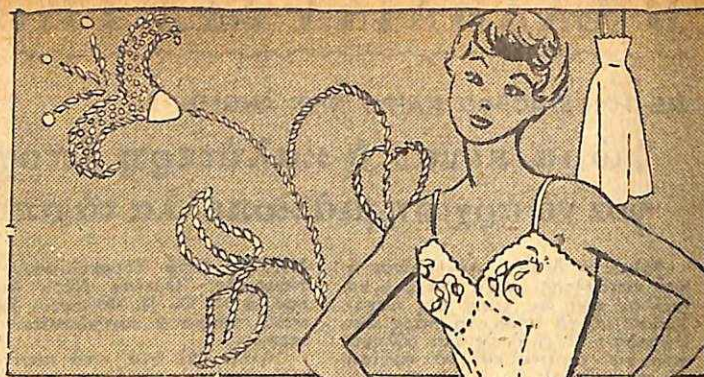
- 1 Μοντέρνο κιμονό ταγιέρ με πολύ μεγάλη ραβδά (από χρωματιστό ταφτά, πικέ κ.ά.).
- 2 Ή φούστα ξεκινάει άπ' τοὺς γοφούς και εί- ραι πιέτες ή πλισέ. Μοντέρνα γραβάτα-σάρπα.
- 3 Όλο τὸ εμπρός έχει πιετάρια ή πλισέ. Ή πορτανη πāt καλύπτει όλο τὸ γιακά.
- 4 Παλτό με χαμηλή τάλια. Κόψιμο κιμονό, και τὰ μανίκια του γίνονται φαρδιά με ρεβέρ.
- 5 Ταγιέρ με ζακετάκι ριχτὸ και κοντὸ (ὡς τὴ μέση). Κόψιμο κιμονό και διπλὸ κούμπωμα.
- 6 Ντέ-πιές. Πλισέ φούστα, μπλουζα και μπ- ούστο κλειστὸ σὲ τύπο κοντῆς ζακέτας.
- 7 Άμπιγιέ φόρεμα. Ή φούστα έχει βαθειές πτέτες. Ή μπουστός στολίζεται με κουμπιά.
- 8 Φόρεμα μονοκόμματο τύπου πρενσές. Πρω- τήτυπη τετράγωνη γαρνιτούρα εμπρός του.
- 9 Άμπιγιέ ταγιέρ με κουμπιά πὸς συνεχίζον- ται και στη φούστα. Κόψιμο σὲ στήθος.
- 10 Ντέ-πιές. Ή μπλουζα μπαίνει μέσα στη φούστα, πὸς έχει κατὰ διαστήματα πλισέ.
- 11 Ταγιέρ άμπιγιέ με πολύ κοντὴ ζακέτα και χαμηλή μανικοκόλλησι. Ή πāt κουμπωτή.
- 12 Ντέ-πιές. Φούστα με κουφόπιτες κατὰ διαστήματα. Ή μανικοκόλλησι πολύ χαμηλή.

Η ΣΕΛΙΔΑ

μέ τα
ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ

1 Μισοφόρι με κόψιμο άν-φόρμ που προχωρεί μονοκόμματο ως κάτω απ' το στήθος. Το «σουτιέν» να εφαρμόζει.

2 Μισοφόρι με φύλλα μονοκόμματα από πάνω ως κάτω. Το μπροστινό φύλλο σταματάει στο στήθος. Ο μπουστός του μισοφοριού σταυρώνει εμπρός.

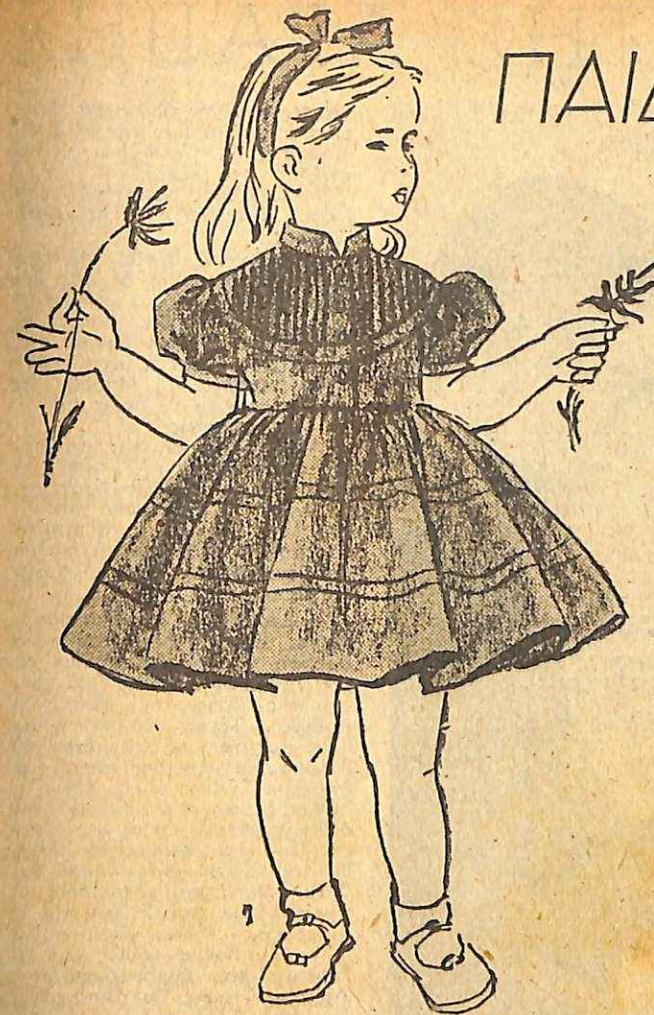
3 Το μισοφόρι αυτό είναι κομμένο στη μέση, εκτός απ' το μπροστινό που προχωρεί με μύτη και έχει σχήμα για μπουστό. Στους γοφούς γίνονται σούρες.

4 Πιτζάμα με μοντέρνο κόψιμο. Νωμίτης και μανίκι αποτελούν συνέχεια. Γιακάδακι σμόκιν και μανίκια τρουά-κάρ.

5 Η νυχτική αυτή έχει εμπρός φαρδύ αζούο (ή τρου-τρού που χρησιμοποιούσαν άλλοτε στα άσπρорρουχα). Από μέσα περνάει χρωματιστή κορδέλα.

ΠΑΙΔΙΚΑ

φορεματάκια

1 Φούστα σουρωτή με οριζόντιες πιέτες. Πλαστρόν με νεο-βύρ. Το γιακάδακι του όρθιο.

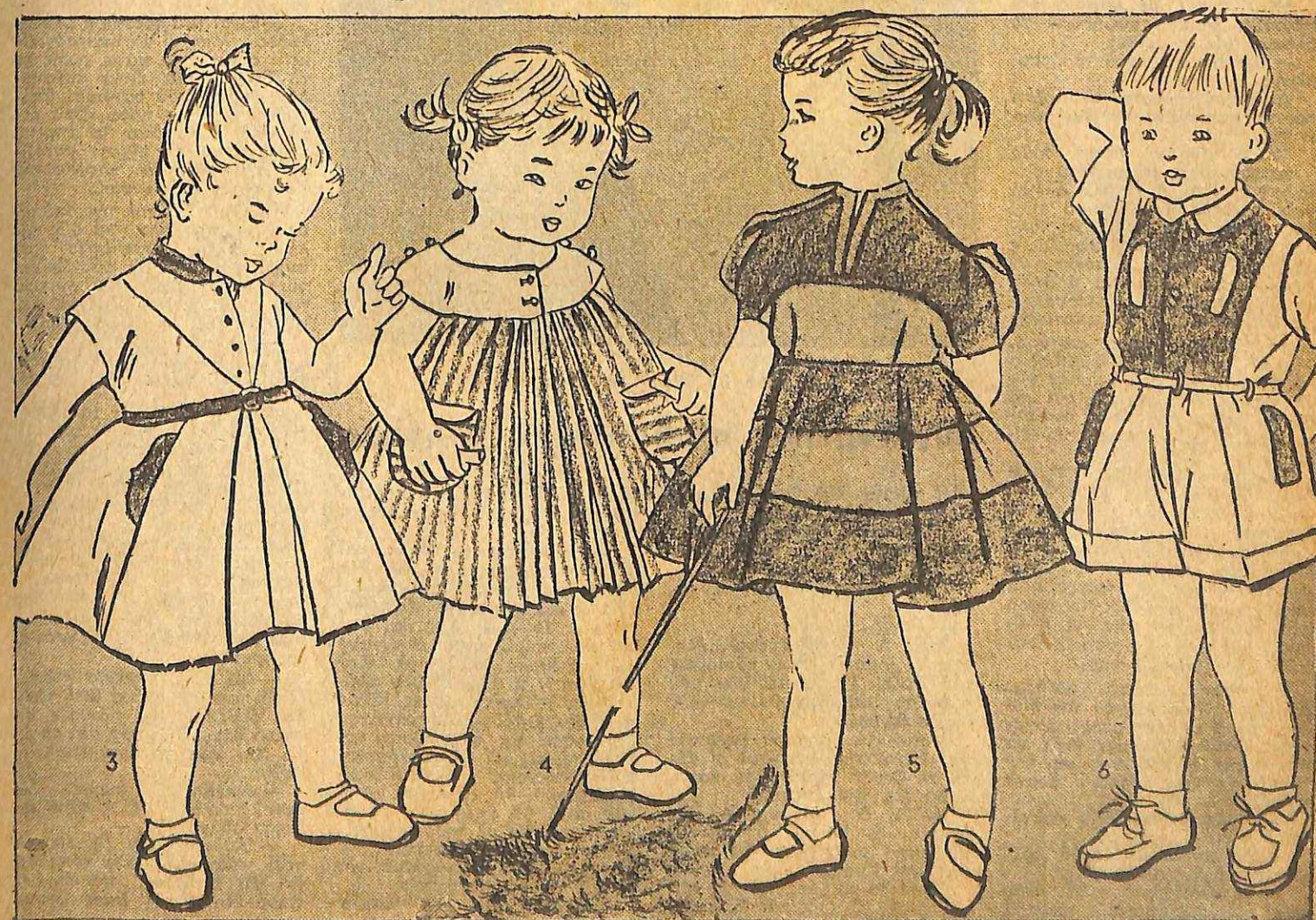
2 Σχέδιο για καρεδάκι. Μια λοξή λουρίδα απλικάρεται στο μπουστό και δίνει την εντύπωση ότι είναι πλαστρόν.

3 Φούστα άν-φόρμ με πιέτες. Ζώνη, κουμπιά, τσέπες, γιακάς, σε χρωματική αντίθεση.

4 Νωμίτης από άσπρο πικέ. Το ύφασμα σουρώνει κάτω απ' το νωμίτη. Πιέτες μπρός.

5 Φόρεμα δίχρωμο. Ο μπουστός κόβεται κιμονό. Το μανίκι είναι συνέχεια του νωμίτη.

6 Σύνολο από τουάλ, για ά-γοράκι. Πλαστρόν και τσέπες σε ωραία χρωματική αντίθεση.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΕΝΩ τακτοποιούσε τις φωτογραφίες του κτήματος που είχε αγοράσει, η πεθερά μου είπε, με την απλότητα που λέει κανείς το φυσικότερο πράγμα:

—Όταν θα γυρίσει ο Φίλιπ, θα ευχαριστηθεί πολύ να πάει να ξεκουραστεί εκεί πέρα. Κυρίως γι' αυτόν επιθυμούσα ν' αγοράσω αυτό το σπίτι.

Ο Κλεμάν, ο άρραδωνιστικός της Ντενίζ, την κύτταξε και εκείνη ύψωσε για μία στιγμή τα φρύδια της, απαγορεύοντας του έτσι κάθε σχόλιο. Όσο για το φίλο που είχε φέρει να φάει μαζί μας εκείνο το βράδυ, ο Ροζέ Νταρτουά γύρισε προς εμένα απότομα. Καί, όπως και η κουινιάδα μου Ντενίζ, του έδωσε να καταλάβει ότι δεν έπρεπε να πη τιποτέ, να μη δείξει καμμία έκπληξη.

Λίγο αργότερα, μπόρεσε να μουρμουρίσει, ενώ ήμασταν κάπως άπομακρυσμένοι από τους άλλους:

—'Η κυρία Μασόν πιστεύει αληθινά, κυρία, ότι θα ξαναγύριση ο σύζυγός σας;

—Ναι.

Πήρε ένα ύφος λυπημένο:

—'Α!... 'Ηταν ένα μεγάλο πηλγνισμα γι' αυτήν η ξαφάνισις του.

—'Εφ' όσον το αεροπλάνο του Φίλιπ δεν ανευρίσκεται, έχει το δικαίωμα να ελπίσει...

—'Αλλά... σεις ή ίδια, κυρία...

—'Εγώ... Περιμένω τον άνδρα μου, δυο χρόνια τώρα.

Με κύτταξε με κάποια δυσπιστία, ύστερα χαμήλωσε το βλέμμα του και είπε:

—Βέβαια... αφού το αεροπλάνο...

Δεν αποτέλειωσε τη φράση του και κατόλθα ότι είχε συγκινηθεί.

Έτσι γινόταν πάντα. Μας λυπόταν. Μας θεωρούσαν παράλογες. Καί η Ντενίζ ακόμη που λάτρευε τον αδελφό της, δεν καταλάβαινε χωρίς να τολμά πάντως να μάς ξεριζώση την ελπίδα, αυτή τη μανία που είχαμε και η μία και η άλλη να μη θέλουμε να παραδεχθούμε ότι ο Φίλιπ είχε σκοτωθεί.

Το βράδυ εκείνο, ωστόσο, για πρώτη φορά, η αμφιβολία γλύτωσε αδελά μου στην ψυχή μου. Γιατί, ναι, γιατί το βράδυ εκείνο άρχισα ν' αντιμετωπίζω το μέλλον χωρίς τον Φίλιπ;

Αν το μυαλό μου ήταν καθαρό, θα μπορούσα να βρώ εύκολα την απάντησι σ' αυτό το ερώτημα: δυο γκριζά μάτια που έλαμπαν από τρυφερότητα, ένα στόμα λεπτό και νευρώδες, μερικές άσημες τρίχες στα σκούρα μαλλιά πρόσθων μπροστά μου ενώ μ' έπαιρνε ο ύπνος... για να ξαναπροβάλλουν πάλι στο ξύπνημά μου.

Θά ξαναγαπούσα πάλι;... Δεν αισθανόμην αυτόν τον κίνδυνο, παρά μερικές μέρες αργότερα, όταν ο Κλεμάν ήρθε να πάρει την Ντενίζ για να την πάει στην αεροπορική εορτή της Βενσέν.

Ο Ροζέ τον συνόδευε και είπε δειλά:

—Θά μπορούσε νάρθη μαζί μας και η κυρία Μασόν...

—'Η Ζιλμπέρτ;... 'Η νύφη μου;... Θά με ξάφνιαζε τρομερά

—'Αχ, πόσο θά ήθελα να λύσω τα μάγια.

Συγκινητικό αισθηματικό διήγημα

κάτι τέτοιο. Δεν βγαίνει ποτέ. Θέλεις νάρθη, Ζιλ;...

—'Ημουν στο διπλανό δωμάτιο και έκοιμα πως δεν άκουσα για να βρω καιρό ν' απαντήσω.

Πλησίασα την πόρτα και είπα:

—Πώς;...

—'Ενώ η Ντενίζ επανειλάμβανε την ερώτησή της, κυττούσα τον Ροζέ. Τα μάτια του μού φώναζαν, με ίκευαν να τους ακολουθήσω.

—'Από τη σφοδρή επιθυμία που ένιωθα να υποκύψω σ' αυτή τη βουδή προσέκλινε, κατάλαβα ότι δεν έπρεπε!

—'Ω! όχι, ευχαριστώ... Ξέρεις καλά, Ντενίζ, ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

ήθελα να διαβάσω στο πρόσωπο του Ροζέ την απογοήτευσή του...

—'Η μέρα πέρασε όπως και άλλες παρόμοιες: πήγαμε ένα μικρό περίπατο ή μητέρα κι' εγώ, γυρίσαμε στις τέσσερις, πήραμε το ταξί μας και έας την ώρα του δείπνου, άκουγα με το ραδιόφωνο πλέκοντας Κάπου-κάπου η πεθερά μου άναστενάξε ή έλεγε μερικές λέξεις που δεν ζητούσαν απάντησι... Μπορούσα να σκέπτομαι τον Ροζέ, χωρίς να διατάρασσεται η όνειροπόλησή μου. Καί φανταζόμην τί θα μπορούσε να ήταν αυτό το απόγευμα αν είχα πάει μαζί με τους άλλους...

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

τέσσερις μέρες αργότερα, όταν είδα μπροστά μου την ψηλή σιλουέτα ενός αεροπόρου, με το πηλίκιο στο χέρι.

—'Ο κύριος Νταρτουά, τραύλισα. Τί έκπληξις... Περιμένετε κανένα;

—Μάλιστα. Έσας. Θά έπι-θυμούσα, αν αυτό δε κουδενιά-σασε λίγο, ν' έρθω μαζί. Με σασε λίγο, ν' έρθω μαζί. Με σασε λίγο, ν' έρθω μαζί.

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

—'Από το ότι κρατώ πάντοτε συντροφιά της μητέρας, την Κυριακή.

—'Εσφίξα το χέρι και των τριών, χωρίς να τους κυττάω. Δεν

Έξη μήνες απέραντης ευτυχίας και ύστερα, απότομα, τίποτα πια! Το τέλος, η καταστροφή, το μηδέν... και αυτές οι φοβερές λέξεις: «Ποτέ πια... ποτέ!»

—'Α! όχι, είναι αδύνατο... Αυτά τα πράγματα δεν συμβαίνουν, δεν μπορούν να συμβούν: είναι πολύ, παραπολύ φρικτό...

—Τά δάκρυα μ' έπληγαν και αναγκάστηκα να σωπάσω. 'Ο Ροζέ δεν με άφησε να κλάψω, ύστερα είπε πολύ σιγά:

—'Υστερ' από δυο χρόνια να κλάιτε, έτσι!... Ζηλεύω, έ-στα και αν δεν υπάρχει πια, εκείνον που μπόρεσε να εμπνεύ-ση μία τέτοια αγάπη!...

—Αυτά είναι λόγια!

—'Οχι, δεν είναι λόγια.

—Δεν έχετε καμμία κοπέ-λα που να σκέπτεσθε να την παντρευτείτε;

—'Οχι.

—'Ούτε φίλη;

—Φίλες είχα πολλές. Καί καμμία. 'Ονειρεύομαι μία αγά-πη μεσική. Δεν είναι εύκολο να βρεις τον άνθρωπο γι' αυτό το παιχνίδι όπου δίνεις πολύ από τον εαυτό σου.

Και άρχισα να μιλώ για τον εαυτό μου, για τα παιδικά του χρόνια, για τα νεανικά του, για τα ιδανικά του, για τις έπιτυχίες του και τις αποτυχίες του στη ζωή.

—Όταν χωριστήκαμε, μία ώ-ρα αργότερα, γνωριζόμασταν ήδη περισσότερο, παρά αν εί-χαμε ζήσει χρόνια πλάι-πλάι.

Και σκεφθήκα για μία στιγ-μή: «'Αν ξαναφύγαμε τη ζωή μου μία μέρα, μου φαίνεται ότι μαζί του...» 'Αλλά την ίδια στιγ-μή, είπα με φρίκη: «'Ενα ξανα-στιάω τη ζωή μου;... Μά ό Φίλιπ ζή... 'Ο Φίλιπ θά ξανα-γυρίση!...»

—'Αργά, αμείλικτα, η ανάμνη-σις του Φίλιπ σκιαζόταν, απο-μακρυνόταν από μένα. Ήξερα ότι δεν θά μ' έγκατέλειπε πο-τέ έντελως, ότι θά έμεινε ένα κομμάτι του εαυτού μου... αλλά δεχόμουν να τον θεωρώ νεκρό, για να έχω το δικαίωμα να ξα-ναρχίσω να ζώ.

Ξανσείδα πολλές φορές τον Ροζέ. 'Όλες οι ευκαιρίες του ήσαν ευνοϊκές για να με συναν-τά. Στην αρχή υπήρχε, μάς συ-νέδεε η συμπάθεια, ύστερα γι-νήκαμε σύντροφοι, έπειτα γλυ-στήσαμε στη φίλια... και έπ' αυτή την άγνη φίλια στην έρω-τική φίλια...

Έσραμε και ο ένας και ο άλ-λος ότι αυτοί οι σταθμοί δεν ήσαν παρά έγκυρησες προς την ευπείθεια, τη σεμνότητα. Έσραμε ότι θα συναντιόμαστε στην αγάπη, αφού αγαπιόμα-στε ήδη.

—'Από τότε που άρχισαμε να συναντιόμαστε οι δυο μας, ο Ροζέ απέφυγε νάρθη στο σπι-τί μαζί με τον Κλεμάν.

Μία μέρα, ο Ροζέ με ρώτησε γιατί δεν ήθελα να πάω στη μη-τέρα του Φίλιπ ότι τον έβλεπα.

—Γιατί θά ήσαν γι' αυτήν έ-να πολύ σκληρό κτύπημα, ά-πάντησα. Θά της όμολογούσα έτσι ότι δεν πιστεύω πια στο γυρισμό του γιουού της.

—Ζιλμπέρτ!... Είσαι αληθι-νά πεπεισμένη, έσύ ή ίδια, ότι ο Φίλιπ δεν θά γυρίσει ποτέ; Πές μου!

—Ναι, Ροζέ. 'Η δεβαιότη-ς του απεικονόταν άοχιση να έπιβόλλεται σιγά-σιγά μέσα μου από τότε που σε γνώρισα. Πρώτα ζούσα μέσα σ' ένα θλι-βερό και γλυκό όνειρο. Τώρα

δεν όνειρεύομαι πια. Χάρις σέ-να, ζώ... Καί δεν νοιώθω καμ-μία τύψη γι' αυτό. Είναι όρθο και λογικό. Είχας δίκιο.

Είδα τα χείλη του να τρε-μουλιάζουν και μουρμούρισε με θέρμη:

—Τότε, Ζιλμπέρτ, μπορώ έ-πι τέλους να σου πώ τα λόγια που με φλογίζουν από μήνες και που δεν είχα το δικαίωμα να προφέρω όσο άνηκας σ' έ-να άλλο. Σ' αγαπώ!... Σ' α-γαπώ!...

Για απάντησι, του έδωσα τα χείλη μου και ανταλλάξαμε το πρώτο μας έρωτικό φιλή-

Δυσκολεύτηκα πολύ την ή-μέρα εκείνη και τις έπομενες, να κρύψω τον ένθουσιασμό μου. 'Η μητέρα με παρακολουθούσε με βλέμμα άνησυχο. Μάντευε η μάλλον διασθονόταν την άλ-λαγή που είχε έπέλθει μέσα μου, χωρίς να μπορώ να την κα-θορίσω...

—'Ο Ροζέ μου είχε πη:

—Θά χρειασθώ να όμολογή-σουμε την αγάπη μας στους άλλους...

Την ίδια γνώμη είχα κι' εγώ. —'Όμως, πόσο φοβόμουν μπρο-στά σ' αυτή τη δυστυχισμένη μητέρα που είχε άντλήσει έως τότε από την πίστι μου στην άναμνησι του Φίλιπ, μία τροφή για το όνειρό της!...

—'Ο Ροζέ κατοικούσε στο έ-νοδοχείο. 'Από σεβασμό προς τον εαυτό μας, δεν ήθελα να γίνω δική του προτού μπορέ-σωμε να δώσωμε στην αγάπη μας μία κορφή αντίξιά της.

Το καλοκαίρι πλησίαζε. Τόν 'Ιούλιο θά έπαιρνα ένα μήνα άδεια που σκόπευα να τον πε-ράσω στη Νορμανδία. Συμφω-νήσαμε με τον Ροζέ να πούμε ό-τι είναι άνδρας μου και να έρ-χεται να με βρίσκει όσο το δυ-νατό συχνότερα. 'Ηλπιζε μά-λιστα να μπόρεση να πάει κι' αυτός δεκαπέντε μέρες άδεια: θά ήσαν τότε η σελήνη του μέ-λιτος για μας.

Στην έπιστροφή, θά συνήθι-ζα σιγά-σιγά τη μητέρα στην ιδέα ενός χωρισμού και θά πη-γαίνα να ζήσω με τον Ροζέ μόλις θά εύρισκε ένα διαμέρι-σμα. Θά παντρευόμασταν μόλις θά το επέτρεπε ο νόμος: άκό-μη πέντε χρόνια άναμνησις. Μό-

νο ή ανακάλυψις του πτώματος του Φίλιπ θά μπορούσε να μάς έπιτρέψει να νομιμοποιήσωμε τον δεσμό μας ένωριτερα.

Ζούσα στον πυρετό της άνα-μνησις που δυσκολεύομουν να τον διακρίνω. Καί όταν η πεθε-ρά μου μού έπτε ένα βράδυ: «Μά τί έχεις, Ζιλμπέρτ, τον τε-λευταίο καιρό;...», παρ' όλγοι να της τά πώ όλα, για να τε-λειώσω. 'Όμως συγκρατήθηκα, γιατί συλλογίστηκα πόσο σκλη-ρό θά ήσαν γι' αυτήν.

Και ήρθε τέλος η παρονομή της άναμνησέως μου, που είχε όρισθί για το Σάββατο. 'Ο Ροζέ θά με περίμενε στο Σαιν-Μισέλ, στο μικρό σπίτι που εί-χε νοικιάσει μέσα στο δάσος...

—'Εκεί θά κρύβαμε τον έρωτά μας, εκεί, σ' ένα περιβάλλον ύ-πέρτοχο και διακριτικό, θά γι-νόνουν δική του. Θά έπαιρνε το πρώτο τραίνο και εγώ το βρα-δινό. 'Ηθελε να προετοιμάσει την ύποδοχή μου και φανταζό-μουν ήδη τα λουλούδια που θά με περίμεναν...

—'Όπου, την Παρασκευή, όταν γύρισα από το γραφείο, βρήκα την πεθερά μου ταραγμένη στο έπακρο: Είχε κλάψει, αλλά μού άνοιξε την πόρτα γελώντας.

—'Οτι έπιασε της έφέστε από τα χέρια και τρυπώντας κα-ταφέρε να μού πη τι συνέβαι-νε. Την είχα είδοποίησι από το ύπομνημα ότι είχε άνευσε-θί από τους θιβετιανούς ένας που έπασχε από άμνησία και ότι άφού τον περιεβαλόν, τον παρόδωσαν στις άρχες. Οι μω-ναχοί σπούς όποιους τον είχαν έμπιστευθή, συνεπέραναν από τις μικρές παρατηρήσεις τους ότι έπρόκειτο περί Γάλλου. Φανόταν να είχε ζήσει για πο-λύ καιρό με τα δικά του μέσα και να είχε κοίμει μεγάλο όρ-μο. Τα κορευλισμένα ρούχα του διατηρούσαν την όμι μιάς σκούρας σπολής. Παρ' όλο που ζούσε στη Λάσσα δυο σχεδόν χρόνια, μόλις τελευταίως είχε είδοποίηθί ο 'Ερυθρός Σταυ-ρός...

Με λίγα λόγια, μάς καλού-σαν τη μητέρα και μένα να πάμε στο νοσοκομείο για να δούμε αυτόν τον άρρωστο.

—'Ακούοντας αυτήν την άφηγη-

σι, άρχισα να τρέμω σύγκρο-μη. 'Ηταν δυνατόν να είναι ζωντανός ο Φίλιπ; 'Ηταν δυ-νατόν να είχε γίνει ένα τέτοιο θαύμα;

Πέσαμε στην άγκαλιά ή μία της άλλης, ύστερα η πεθερά μου προσευχήθηκε μεγαλοφώ-ως, ενώ εγώ έμενα γονατιστή στο πάτωμα.

—'Εσφίξα, θυμήθηκα τον Ροζέ. 'Επρεπε να τον είδοποίησω ό-τι δεν θά μπορούσα να πάω να τον βρώ στο Σαιν-Μισέλ, παρ-ά αργότερα.

Το έκαμα από τηλεφώνου, με φρόσιες συγκεκριμένες, άκατα-λόγητες, που άναγκαζόμουν να τις επαναλαμβάνω για να γί-νουν νοητές.

Τη στιγμή εκείνη, δεν ένοιω-σα πόσο παράξενη ήταν η συμ-περιφορά μου: πιστεύοντας ότι είχα ξαναβρή τον άνδρα μου, ανέβαινα άπλως τη συνάντη-σή μου μ' εκείνον που ήταν τό-πών για μένα. Μέσα στο μυαλό μου δεν ύπήρχε καμμία σχέση ά-νάμεσα τους: αντιπροσώπευαν καθένας τους ένα κομμάτι της ζωής μου, είχα ανάγκη και τους δυο. Καί για να πώ την αλή-θεια, δεν σκέφθηκα ούτε δευ-τερόλεπτο αυτό που έκανα: ή-μουν έντελως σαν μία πρελλή.

Το Σάββατο στο νοσοκομείο μάς έφεραν μπροστά σ' ένα άν-θρωπο ίσχυο, με μάτια πυρετώ-δη, στον όποιο, παρ' όλη την έπιθυμία μας, δεν μπόρεσαμε ν' αναγνωρίσωμε τον Φίλιπ. Αύ-τός είχε μάτια μαύρα, δόντια γυρά, ενώ ο Φίλιπ ήσαν ξαν-θός και ποτέ δεν είχε άντικατα-στήσει κανένα του δόντι...

Για μία φορά ακόμη, η μοί-ρα είχε παίξει μαζί μας. 'Η πε-θερά μου, θγαίνοντας από το δωμάτιο του δυστυχισμένου, λι-ποθύμησε από την άπελπισία της και την απογοήτευσί...

—'Όσο για μένα, έμεινα δυο μέρες άδρανής, άνικητη ν' αντι-δράσω στην ψυχική μου κατάρ-πτωση.

Τέλος, την Τρίτη, τηλεφώνη-σα στον Ροζέ. Περισσότερο ά-πό κάθε άλλη φορά ήθελα να γίνω ευτυχισμένη, να έχω σ' αυτόν τον άδικοκοπο έφιόλτη που δεν θά τελείωνε ποτέ αν δεν άποφάσζα να βγάλω για πάντα τον Φίλιπ από τη ζωή μου.

Με παρεκάλεσε να πάω στο ένοδοχείο του. Δεν θά μπο-ρούσαμε να μιλήσωμε για πράγ-ματα τόσο σοβαρά σ' ένα χώρο δημόσιο.

—'Όταν έβθλσα, τον είδα ντυ-μένο της ώρας. Φίλησε μόνο το χέρι μου προτού μού προσφέ-ρει καθίσμα.

—Ροζέ, ψιθύρισα... Φαίνεται λυπημένος, στενοχωρημένος...

—Είμαι κάτι περισσότερο άπ' αυτό, Ζιλμπέρτ. Είμαι ά-πελπισμένος, αλλά σκέφθηκα καλά και πρέπει να παραιτηθώ από σένα.

—Γιατί; Δεν μ' αγαπάς πια;

—Σε λατρεύω. Μόνο, έσύ εί-σαι εκείνη που δεν μ' αγαπάς.

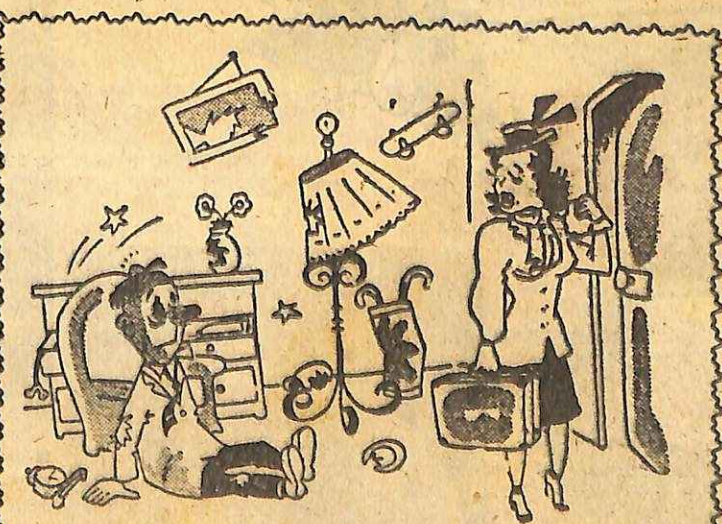
—'Ω! Ροζέ... Πώς μπορείς να τό λές;...

—Δεν μ' αγαπάς όπως θά ήθελα να μ' αγαπάς. Δεν μπο-ρείς να είσαι εκείνη που άνει-ρευόμουν, στην όποια θά έδινε όλο μου τον εαυτό και που θά μού άνηκε και αυτή όλόκληρη...

—'Ανάμεσά μας, θά ύπόρχη πάν-τα ο Φίλιπ Μασόν!...

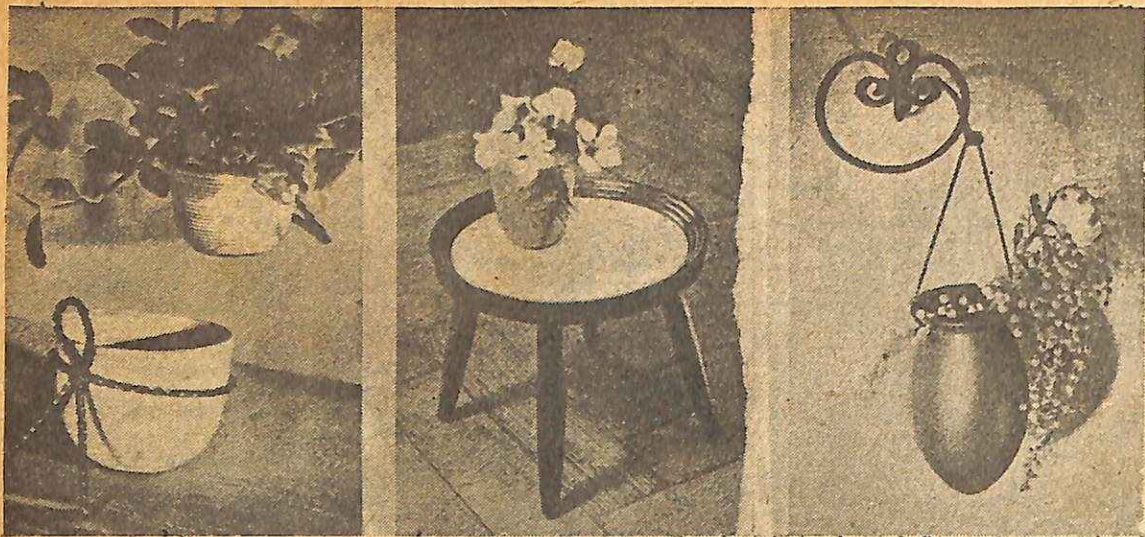
—Μά όχι, άφού...

—Μά ναι, άφού ήρκεσε να σου άναφέρουν μία περίπτωσι...

AN

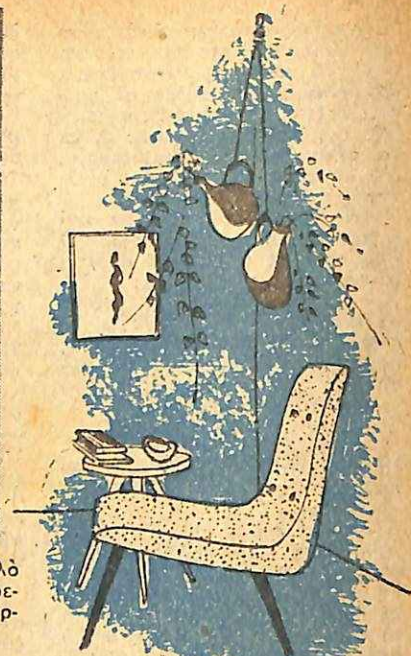
— Ξαναγυρίζω στη μητέρα μου... Κύτταξε να συμμά-ζεψης λίγο το σπίτι, ώστε να τα βρώ τακτικά... αν γυ-ρίσω πίσω!...

● Αυτό που συγκρατεί πρακτικά και όμορφα τη γλάστρα, είναι μια λουρίδα, που κρεμιέται από μια πρόκα στον τοίχο.

● Ένα τραπέζακι και ένας πήλινος δίσκος είναι μια πολύ εξαιρετική θέση για ένα ωραίο βάζο με διάφορα άνθη.

● Βάζο του τοίχου από πηλό χρωματισμένον κόκκινο. Το κρεμαστάρι από το οποίο εξαρτάται είναι σιδερένιο.

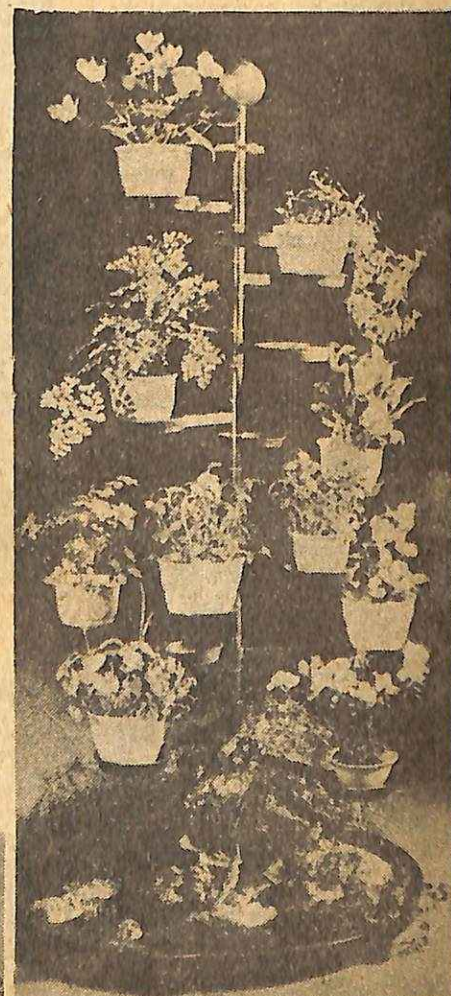
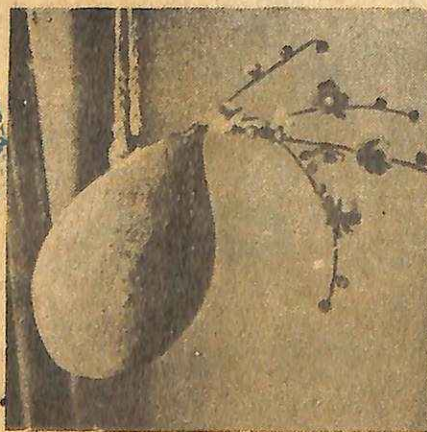
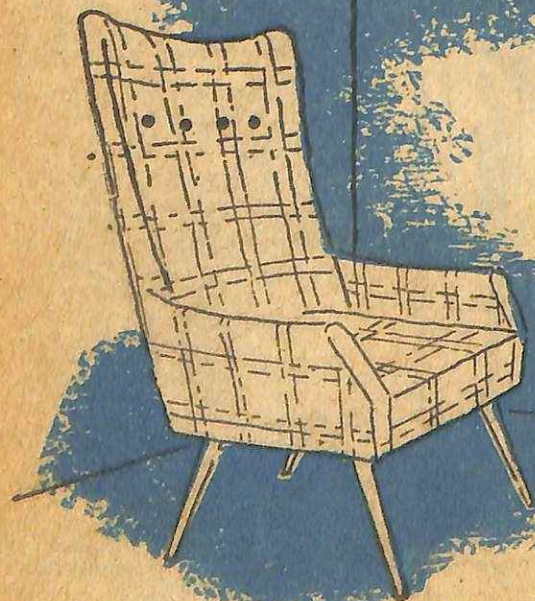
● Λουλούδια σε βάζα κρεμασμένα από τον τοίχο δημιουργούν μια εύχρηστη και καλαίσθητη γωνιά στο δωμάτιό σας.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

ΟΙ ΣΟΙ έχουν ταραχές και θεράντες είναι εύκολο να νοιώθουν τη χαρά των λουλουδιών. Οί άλλοι όμως που ζούν στενόχωρα σ' ένα ή δυο δωμάτια; Υπάρχουν και γι' αυτούς πολλοί και διάφοροι τρόποι, να μη στερηθούν τα λουλούδια τους. Οί φίλες των λουλουδιών, όσες έχουν περιορισμένο χώρο, δε χρειάζεται να σπάσουν το κεφάλι

τους, για να βρουν τρόπο να στολίσουν με λουλούδια το μοναχικό πολλές φορές δωμάτιό τους. Η κεραμική έχει φροντίσει γι' αυτό και έχει στη διάθεσή του καθενός, καλλιτεχνικά και πρακτικά βάζα που είτε κρεμασμένα στον τοίχο, είτε πάνω σ' έταζέρες ή σε τραπέζια, σκορπίζουν με τα λουλούδια τους τη χαρούμενη διάθεσή τους.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΥΤΗ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΣΑΣ ΜΕ ΟΜΟΡΦΑ ΑΝΘΗ

● «Το μπαλκόνι του δωματίου» είναι φτιαγμένο από μέταλλο. Η στρόγγυλη βάση του μπορεί να γεμίσει με χώμα και μετά να φυτευθεί με λουλούδια.

● Ένα πήλινο βάζο του τοίχου με σιδερένιο κρέμασμα. Το βάζο δεν είναι βαμμένο, αλλά διατηρεί το φυσικό κόκκινο χρώμα, που έχει ο πηλός.

Προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέες ΕΙΝΑΙ 17 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΑΠΑ!!

Πρόκειται για την κόρη σας... αγαπά λοιπόν, τόσο μικρή!.. Ζας το είπε αμόρφητα; Ή το μαντεύσατε μόνη σας;

Έκμυστηρεύσεις

Αν σας κάμη τις έκμυστηρεύσεις της, να είσθε υπερήφανη κι' ευτυχής. Υπερήφανη, γιατί αυτό είναι μια περίφημη ένδειξη εμπιστοσύνης! Ευτυχής, γιατί θα μπορέσετε έτσι να τη συμβουλευσετε, να τη συγκαταστήσετε, να τη βοηθήσετε να διαβή αυτόν τον τόσο σπουδαίο σταθμό.

Διαίσθησις

Μια δασκάλα προσεκτική και έξυπνη, όσο τρυφερή και άφωσιωμένη, ξέρει να διαβάσει στο πρόσωπο, να έρμηνεύει τη συμπεριφορά, τις λέξεις. Ο έρωτας είναι κάτι που φαίνεται. Η κοπέλλα δεν είναι πια η ίδια από τη στιγμή που κάνει τη γνωριμία του. Είναι πιο εύθυμη ή πιο σκεπτική, πιο όμορφη. Ασθάνεται ότι κάτι γίνεται μέσα της. Έτσι είναι πολύ σπάνιο, όσο λίγο ψυχολόγος και αν είναι μια μητέρα, να μη μαντεύσει καθόλου το ζήτημα του έρωτα.

Μικρός κλονισμός

Ανακάλυψις που απασχολεί πολύ το μυαλό, βέβαια. Αγαπά κιόλας; Ο έρωτας ήρθε προτού τελειώσουν οι σπουδές, προτού επέλθη μια ισορροπία στην ευαισθησία, προτού φορμαρισθεί η προσωπικότης. Ίσως, αθέλασας, αισθάνεσθε επίσης και μια πολύ μικρή ζήλεια, μελαγχολία μάλλον. Δεν της αρκείτε πιά..... Πάρα πολύ γρήγορα αποσπάσθηκε από το οικογενειακό περιβάλλον για να ζητήσει άλλοι την ευτυχία. Και, αν ήταν ένα τρυφερό και χαδιάρικο κοριτσάκι, νιώθετε μια λύπη όταν σκέπτεσθε ότι αυτή τη τρυφερότητα τη χαιρείται τώρα ένας άλλος.

Κι' έπειτα, με ποιόν έχει να κάμη; Μήπως την απειλεί καμιά πικρή απογοήτευσις, καμιά λύπη;

Όποιαδήποτε κι' αν είναι η έσωτερική σας αντίδρασις μπροστά σε μια τέτοια ανακάλυψι, παρακολουθήστε τις εξωτερικές της εκδηλώσεις. Μπορείτε να λυπήσετε, να πληγώσετε αυτή τη μικρή και να την κάμετε να σας

κλείσει για πάντα την πόρτα της καρδιάς της.

Ορισμένα λόγια είναι πράγματι, δέθρια. Π. χ.: Στην ηλικία σου! Βέβαια, είναι πολύ νέα. Αλλά αυτό το επίχειρημα δεν έχει παρά μια σχετική αξία. Η αισθηματική ηλικία δεν ανταποκρίνεται πάντοτε προς την πραγματική ηλικία. Ορισμένες κοπέλλες είναι ήδη πιο ώριμες στα 16 τους χρόνια απ' όσο είναι άλλες στα 20. Έξ' άλλου, οι έφηβες πιστεύουν και αισθάνονται ότι είναι πιο «γηρασμένες» απ' όσο τις φανταζόμαστε εμείς. Μια τέτοια περιφρόνησις προς τον αριθμό των ετών τους τους φαίνεται μια άδικια και έλλειψις κατανόησης.

● ΑΣΧΟΛΗΣΟΥ ΜΕ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΟΥ! Έτσι! Αλλά είναι εύκολο να εμποδίσω τον εαυτό σου να σκέπτεται; Και η προπαρασκευή για το άπολυτήριο του γυμνασίου, παρουσιάζει τον ίδιο εύχρηστο χαρακτήρα μ' ένα όνειρο αγάπης;

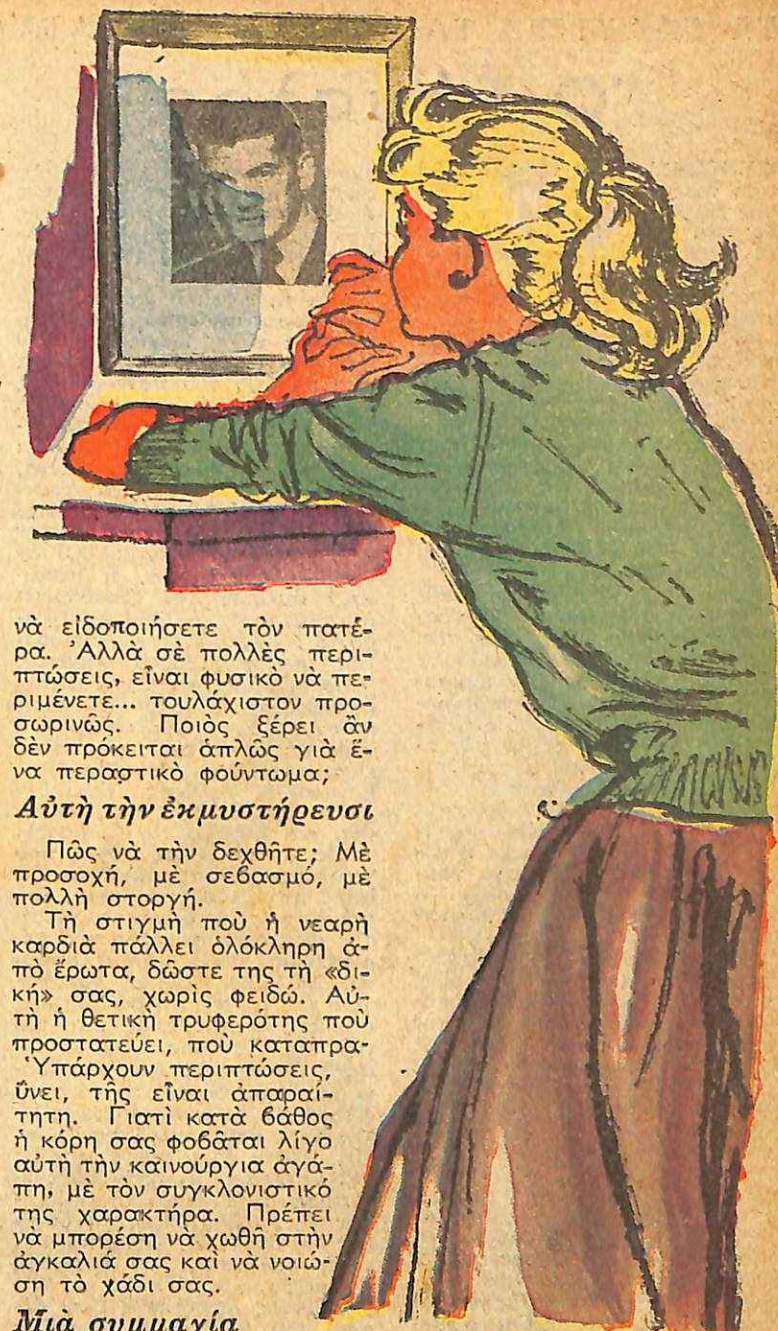
Υστερα από μια τέτοια συμπεριφορά εκ μέρους σας υπάρχει φόβος η κόρη σας να κλείσει στον εαυτό της: «Η μαμά δεν με καταλαβαίνει».

● «ΚΑ-ΥΜΕΝΗ ΜΟΥ ΜΙΚΡΗ, ΘΑ ΣΟΥ ΠΕΡΑΣΕΙ!» Πιθανώς. Αλλά δεν είναι βέβαιο. Ο αληθινός έρωτας μπορεί να εμφανισθεί πολύ νωρίς.

Στην ηλικία αυτή πιστεύουμε στα αιώνια αισθήματα. Μη μικροποιείτε το ρομάντσο της. Της είναι τόσο πολύτιμο!

● ΕΧΕΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΣΕ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗ; Ίσως να μη το σκέφθηκε καθόλου αυτό, εκείνη. «Να παντρευτώμε;» Είμαστε πολύ νέοι και οι δύο. Θα το δούμε αυτό αργότερα... Προς το παρόν αυτό που έχει σημασία είναι ότι αγαπιόμαστε... Μην εκπλήττεσθε βλέποντάς την να σκέπτεται σαν παιδί.

● ΑΝ ΤΟΞΕΡΕ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΟΥ! Γιατί να παρουσιάζετε τον πατέρα για δράκο; Φυσικά, αν η μικρή δείχνει να διατρέχει κίνδυνο ή ότι είναι πολύ άφωσιωμένη σ' αυτόν τον νέο, πρέπει

να ειδοποιήσετε τον πατέρα. Αλλά σε πολλές περιπτώσεις, είναι φυσικό να περιμένετε... τουλάχιστον προσωρινώς. Ποιος ξέρει αν δεν πρόκειται απλώς για ένα περαστικό φούντωμα;

Αυτή την έκμυστηρεύσι

Πώς να την δεχθήτε; Με προσοχή, με σεβασμό, με πολλή στοργή.

Τη στιγμή που η νεαρή καρδιά πάλλει ολόκληρη από έρωτα, δώστε της τη «δική» σας, χωρίς φειδώ. Αυτή η θετική τρυφερότης που προστατεύει, που καταπραΰνει, της είναι απαραίτητη. Γιατί κατά βάθος η κόρη σας φοβάται λίγο αυτή την καινούργια αγάπη, με τον συγκλονιστικό της χαρακτήρα. Πρέπει να μπορέσει να χωθή στην αγκαλιά σας και να νοιώσει το χάδι σας.

Μια συμμαχία

Υπάρχουν περιπτώσεις, πολύ συχνές δυστυχώς, όπου η μαμά οφείλει να μιλήσει σταθερά, να υποδείξει τον κίνδυνο και ακόμη να παραθέσει τον τρόπο άμυνας.

Αλλά, άλλες φορές, αντί να προβάλετε συστηματική αντίδρασι, αντί να κατακρίνετε, να επιπλήττετε, να δηγείτε πιδ όφελιμη αν γίνεται ένα είδος συμμαχίας. Πράμα που δεν περιλαμβάνει καθόλου την επιδοκιμασία, αλλά το ενδιαφέρον, την κατανόηση, το χέρι βοηθείας: «Αν έχω καμιά στεναχώρια, απλά σπασα, πές μου την».

Πολλά δράματα συμβαίνουν επειδή μια κοπέλλα δεν τόλμησε, ή δεν ήξερε ή θη στη μητέρα της, γιατί ή σκέψις του «τί θα πη ή μαμά», την παρέλυε. Ποτέ δεν πρέπει μια κοπέλλα να φοβάται να «μιλήσει στη μαμά».

Γιά τις κοντές

Νά μερικές γνώμες, αρκετά κολακευτικές:

Πάολο Στόππα: Προτιμά τις κοντές γυναίκες, γιατί οι μεγαλόσωμες μού δίνουν ένα αίσθημα κατωτερότητας. Έξ' άλλου, τα ψηλά τακούνια — που μόνο οι κοντές μπορούν να φορούν άνετα — κολακεύουν εξαιρετικά τη γυναίκα σιλουέτα. Οι μικρόσωμες είναι πάντα πιο χαριτωμένες, αν φυσικά δεν είναι παχιές.

Ούγκο Τονιάτσι: Μ' αρέσει η κοντή γυναίκα, για να μπορώ να τη λέω «μωρό μου».

Γκαμπριέλε Φερτσέττι: Έχω την εντύπωση πως οι κοντές γυναίκες είναι καλύτερες σύζυγοι, γιατί επιτρέπουν στον άντρα να αισθάνεται ένα αίσθημα υπεροχής.

Τέλος ο Ναταλίνο «Ότο, προτιμά τις μικρόσωμες γιατί... το αυτόκινητό του είναι μικρό!...

Ο Σάψαλος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τῆ σελίδα 28 στὴ τους κλινική. Ὁ Πέλος δὲν τῆς ἔλεγε μεγάλα πράματα μὲ, νὰ κατὶ ἀοριστίαι. Τὰ ἴδια κι' οἱ γίαιτροί: «Ὁ ὀργανισμὸς ἔχει φθαρεῖ, ἕνα εἶδος ὑπερκόπωσης, ἡ καρδιά του εἶναι κουρασμένη».

Τὸ πρῶτ' καθόταν ἡ Σόφη καὶ περιέμενε. Στὶς δέκα τῆς τηλεφώνουσε ὁ ἄντρας τῆς, στὶς δώδεκα εἶχε τὰ νέα τοῦ γίαιτροῦ. Τὸ ἀπόγευμα ἔτρεχε στὴν κλινική, ἔμενε κοντὰ στὸν παππούλη ὅσο τὴν ἄφηνε ἡ νοσοκόμα, κατόπιν πῆγαινε μαζί τῆς στὸ γραφεῖο καὶ περιέμενε. Κουβεντιάζανε. Καρτεροῦσε πὺς πὺς θὰ γίνῃ κάποιο θαῦμα καὶ πὺς θὰ τῆς λέγαν ἐσθνικά: «Εἶναι ἐκτός κινδύνου!». Κάθε ἀπόγευμα, ἔτσι, μέσα στὸ γραφεῖο ξανάριζε ἡ ἐλπίδα τῆς. Ἀποχωρίζονταν τὸ βράδυ: «Κάνετε ὑπομονή. Ἄν ἡ καρδιά του ἀνέσει...» Τὸ πρὶν τοσομαχτικὸ ὄμως ἦταν πὺς ὁ παππούλης ἐμοιάζε νὰ μὴν τὴν ἀναγνωρίζῃ. Τὴν κοίταζε, κοίταζε τὴν νοσοκόμα, κοίταζε τὴν ἀκρὴ τοῦ κρεβατιοῦ κι' ἀρχίζε ν' ἀνασπίνῃ βαριά. «Νὰ περάσουμε πλῆι...» τῆς ἔλεγε ἡ νοσοκόμα. Περνοῦσαν στὸ γραφεῖο κι' ἀρχίζε ἡ ἀγωνία κι' ἡ λαχτάρα τῆς πὺς θὰ γινόταν τὸ θαῦμα.

Μιά μέρα εἶδε τὸ πρόσωπο τοῦ Πέλου πρὶν σκετεῖν. Τῆς εἶπε πὺς οἱ γίαιτροὶ εἶχαν ἀποφασίσει τὴν ἐγχείρησή. Ὅτὰ τὴν κάνουν σὲ δύο φορές, ἀφηνώντας μιά ὁδομὴ ἀνάμεσα. Ἐγίνε ἡ πρώτη, κι' ὅταν τῆς ἐπιτρέψανε νὰ τοῖς δεῖ, μόλις μπῶρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν κραυγὴ τῆς καὶ νὰ σταθῇ ὀρθιά. Ἐσπινγε τῆς γροθιῆς τῆς νὰ μὴν προσώσῃ τὴ φρίκη τῆς πὺς δὲν ἔσωνε ἡ ἴδια τώρα νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ, δὲν κατόρθωνε νὰ πιστέψῃ πὺς τὸ φασματικὸ ἐκείνο κρᾶνὶς μέσα στὰ μαξιλλάρια, τὰ χωνεμένα ἐκείνα μάτια καὶ τὰ τρεμάμενα σαγόνια ἦταν τ' ἀγαπημένο μουτράκι τοῦ παππούλη.

Ἐπάψε νὰ μιᾶν γιὰ τὸν ἄρρωστο. Ἦθελε νὰ ξεχάσει τὴν εἰκόνα τοῦ νοσοκομείου, νὰ ἐξαλείψῃ ἐκείνη τὴν ἀθλιότητα πὺς κοίτονταν μελλοθάνατη μέσα στὰ σεντόνια. Καθόταν γιὰ τοῦτο μοναχὴ τῆς, κοιτοῦσε μέσας τῆς καὶ ξανάριζε σελίδα με σελίδα τὰ δύο χρόνια πὺς ἔζησε μ' αὐτὸ τὸν πρῶτο ἀληθινὸ τῆς φίλο. Μικροπεισιόδια πὺς δὲν τ' ἔχε προσέξει ξα ναγυρνοῦσαν τώρα, παίρνανε τὴ μορφή μιᾶς θαυτέρας πραγματοκρίτης, κι' ἀνάβαν οἱ περιέργειές τῆς γιὰ πολλὰς τῶν ἱστοριῶν πὺς δὲ θέλησε νὰ τῆς ξεμολογήσῃ ὡς τὸ τέλος. Ποιὰ ἦταν ἐκείνη ἡ ξένη κυρία, ποιὰς ἐθνικότητας, πὺς ἄφησε τὸ παιδί τῆς — ὁ ἄντρας τῆς ἔλειπε στὴ Ζυρίχη σὲ κάποιο συνέδριο ἱατρικῆς — καὶ ἔφυγε μαζί του γιὰ σαρανταοχτὼ ὥρες στὶς Σπέττες; «Τὸ πρόσωπό τῆς εἶχε κατὰ τὸ ἀρρενωπὸ, ἀλλὰ ὅπως εἶναι οἱ μορφὲς τὸν ἀγγέλων στοὺς πίνακες τοῦ Τιτιάνου, πὺς μετέχουν τῆς θηλυτικότητας ἐνέκα τῆς ἀγιάσεως... Μιὰ θηλυτικὴ λοιπὸν ἕνεκα τῆς πολλῆς ἀγνότητος! Λαμπρὸ θὲ μα χαρὰς αὐτὴ ἡ εὐγενεστάτη

κυρία». Ποιὰ ἦταν; Πὺς δρισκόταν αὐτὴ τὴ στιγμή, πὺς ξανάριζε γυμνὸ τὸ παιδί τῆς πὺς εἶχε ἀρρωστήσῃ στὴ ν' Ἀθήνα καὶ τ' ἄφηκε γιὰ σαράνταοχτὼ ὥρες;

Γιὰ τὴ Σόφη ὁ Σάψαλος τὰ δύο τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἦταν ἕνα εἶδος ἰδανικοῦ κεφιοῦ πὺς τὴν ἀπομακρύνει χαρῶπα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ πατρικοῦ τῆς καὶ γελοιοποιεῖ ἀπεριόριστα τὴς αὐστηρότητες τοῦ ἀνάλτου Ροδόλφου. Ἐβγαζε τὸ ἀχτί τῆς πὺς τὸν ἔβλεπε νὰ γλεντᾷ, νὰναὶ εὐτυχισμένους νὰ τρώει καὶ νὰ πίνει ἀθεόφοβα. Γέμιζε λεθεντιά ἡ καρδιά τῆς νὰ τὸν ἀκούει πὺς τῆς ἔλεγε: «Οἱ ἄνθρωποι πὺς πίνουσι, ἡ πεθαίνουσι ἀμέσως καὶ ξεκαθαρίζε ἡ κατάσταση, ἡ ζοὺν καὶ χαίρονται, ὑγιεστατοὶ κι' αἰσιόδοξοι, μέχρις ἐσχάτου γήρατος. Ἐνὼ οἱ ἄλλοι, οἱ τῆς δαίτας, ὑποφέρουσι πάντοτε καὶ κατὰ κανόνα. Ἐτσι, ἂν ἀφαιρέσεις τοὺς ἀποθανόντας, οἱ ἄντρες εἶναι πιότηδες πονεὺδαίμονες ἢ νηφάλιοι ἀσθενεῖς. Ἐγὼ δὲν εἶμαι νηφάλιος, δηλαδὴ ἀσθενεῖς, καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστον».

Μὰ ὁ κυριώτερος λόγος πὺς τὴν ἔκανε νὰ καμαρώνει τὸ Σάψαλο ἦταν πὺς ἀπὸ κοντὰ, καὶ χάρισμα, τῆς ἔδινε τὴ γεύση τῆς ἀμαρτίας, τὴ ζάλη τῆς περιπέτειας χωρὶς κανένα κίνδυνον. Ἡ Σόφη ἔζηλε τὸν ἄντρα τῆς μ' ὅλη τὴ δύναμη τῆς σάρκας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ νοῦ τῆς. Τὸν κρατοῦσε σὲ διερκεῖ ἐπιτήρησι. Δὲν τὸν ἄφηνε νὰ κάμει ὅτιδήποτε ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἢ τὸ δικαστήριον χωρὶς νὰ τὴν ἔχει μαζί του ἢ χωρὶς νὰ τῆς δώσει ὅλες τὶς ἐξηγήσεις καὶ ν' ἀπαντήσῃ στὴν κάθε ἐρώτησιν τῆς δαιμονίας ἀνάκρισής τῆς. Μὴ ἔχοντας τὴ δύναμη νὰ ὑποφέρει, ἂς εἶναι καὶ κατὰ φαντασίαν, τὴν ἐλάχιστην παρεκτροπὴ τοῦ Πέλου καὶ λαχταρώντας συγχρόνως ἕνα ἄντρα πὺς θά'κανε βουτηγμένον στὰ σκάνδαλα καὶ τὴν ἀσωτεία — ἐπειδὴ ἀκριδῶς μόντευε τὴ κόσμος ἰδιαίτερος καὶ μακρινός τῆς θὰ ἦταν αὐτὴ ἡ κατηφόρα τῆς ἀνομῆς ἐρωτικότητας, ἡ ζήλεια τῆς γινόταν κακούργα κι' ἀδυσώπητη, — ἔβρισκε στὴν διαγωγὴ τοῦ πεθεροῦ, στὶς ἐξομολογήσεις του τὰ ὅσα τῆς ἔλειπαν, αὐτὰ πὺς ἀποτελοῦσαν τὸν τρόπο ἄλλὰ καὶ τὴν ἀπαραίτητη τροφὴ τῆς διαβόλεμένης ζωντανίας τῆς. Μὲ τὸν παππούλη, ὅπως εἶπαμε, τὰ χαίροταν χωρὶς κανένα κίνδυνον. Ἐνὼ δὲν ἔκανε ποτὲ τῆς οἰκονομία σὲ τίποτε, φιλοργυροῦσαν τώρα γιὰ τὰ παραμικρότερα, ἔβαζε λεφτὰ κατὰ μέρος νὰ τ' ἔχει τὴν ὥρα πὺς θὰ τὰ χρειαζόταν. ὁ παππούλης γιὰ κανένα τοῦ ἀτόπημα. Κ' οἱ ἀνάγκες του ἦταν συνεχῆ: «Νὰ μὴν τὸ ποῦμε τοῦ Πέλου...» «Τσιμουδιά!» ἔκανε ἐκείνη, βάζοντας τὸ δάχτυλον μπρὸς στὸ στόμα καὶ ψηλῶ-

νώντας τὰ φρύδια. «—Τσιμουδιά!» ξανάριζε κι' ἐκείνος μὲ τὴν ἴδια μιμική. Τῆς κατέβαζε τὸ χέρι καὶ τὸ φιλοῦσε.

Τὴν παραμονὴ τῆς δευτέρας ἐγχείρησιν, μὲ τὴν καρδιά πνιγμένη, μὲ τὰ μάτια τυφλὰ θρέθηκε στὸν πατέρα τῆς. Τὸ μουχρὸ φῶς γέμιζε τὸ σαλόνι. Ἡ μητέρα ἀνοίγε πάλι πασιέντες, ὁ ἀνάλατος διάβαζε τὸ λεξικὸν τοῦ. Τὸ ἄφηκε στὸ σιντεφένιο τραπέζι, ἔσισε τὰ γυαλιά νὰ τῇ δεῖ καλύτερα. Οἱ ἴδιες παναγιῶνεις εἰκόνες, ὁ ἴδιος ξεθωρος λεκὲς πάνω στὸ χαλί, ὁ πὺς ἔσθηνε τὸ ὑστερνὸ πέρασμα τῆς μέρας. Ὁ πατέρας χαμογελοῦσε. Ἦταν ἄσπρος σὰ λείψανον, εἶχε γεράσει πολὺ, ἀλλὰ χαμογελοῦσε:

«Καταλαβαίνω, παιδί μου, τὸν πόνον σου. Ἦτο ὅμως μοιραῖον... Σοῦ ἔλεγα: ἡ πρὸ τοῦ τάφου δίνη! Τὸ ἐνθυμίσαι; Οὐδέποτε ἠπατήθην εἰς τὰς προρρήσεις μου, διότι αὐταί, παιδί μου, βασίζονται ἐπὶ τῆς πείρας τῶν παλαιῶν καὶ ἐπὶ τῶν παραδόσεων. Ὁ δυστυχὴς πενθερός σου τώρα... Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἀκόμη ἦτο ἐν τῇ ζωῇ τὸν ἀπεκάλουν Σάψαλον».

Δυὸ μέρες ὑστερὰ τῆς ἤρθε τὸ τηλεφώνημα τοῦ Πέλου: «Ὅλα καλά. Εἰκοσιτέσσερις ὥρες πὺς τὸν ἐγχείρησαν, κι' ἔχει κιόλας συνέλθει. Οἱ γίαιτροὶ μένουσι κατὰπληκτοι. Σιδερνία κρίση». Ἐπῆσε στὸ καναπέδακι, κύλησε χάρου, ἔκαμε τὶς σερπετὲς τοῦμπες, δρέθηκε ὄρθια καὶ, λαχανιασμένη, μούγκρισε: «Ὅταν ἀκόμη ἦτο ἐν ζωῇ...» Ντύθηκε κι' ἔτρεξε στὸ νοσοκομεῖο. Ἐσθῆσε τότε ἡ χαρὰ τῆς κι' ἔγινε ντροπὴ, πὺς δὲν εἶχε πᾶει τόσες μέρες νὰ τοῦ κομῇ δίζίτα. Μὰ τὸ προσωπάκι τοῦ παππούλη, ὅσο κι' ἂν τὸ χεῖ φαίῃ ἡ ἀρρώστια, τῆς χαμογελοῦσε μὲ τὸ παλιὸ, τὸ κρυφτὸ τοῦ ἐκείνο χαμόγελο πὺς τὸ πρωταντίκρισε στὸ μῦθρον τοῦ Μικάντο. Τράβηξε τοὺς ἀγκῶνες τοῦ ἔξω ἀπὸ τὰ σεντόνια, πήρε τὸ χέρι τῆς, τὰ χάρωσε:

— Σὲ καταλαβαίνω, κορούλα, σ' εὐχαριστῶ πὺς δὲν ἐρχόσουν νὰ δεῖς τὰ χάλια μου. Μέσα σὲ τοῦτο τὸ κρεβάτι δὲν εἶμαι ἐγὼ πὺς κοιτόμαι. Συνεννοῦμαστε...

Σὲ εἰκοσι μέρες πὺς δὲν ἔλκε ἀπὸ τὴν κλινικὴν κι' ἐγκαταστάθηκε πάλι στὸ ξενοδοχεῖο του, «μακρὰν τοῦ πένθους καὶ τῆς μελαγχολίας τῶν οἰκογενειῶν», ὅπως τῆς ἔλεγε, ξανάριζε ξενυχτὴς καὶ γλεντῆς σάν καὶ πρὶν.

— Μὰ, παππούλη, τί ἔκαμες; Ξανάνιωσες!

— Ἄμα δεῖς τὸν κλέφτη, κορούλα μου, καταλαβαίνεις τί ἀξίζουν τὰ λεφτὰ σου καὶ τὰ χαίρεσαι. Ἄμα δεῖς τὸ γίαιτρο, δηλαδὴ τὸ θάνατον, καταλαβαίνεις τί ἀξίζει ἡ ζωὴ σου καὶ τὴ γλεντᾷς. Κι' ἄμα τῇ γλεντᾷ, γίνεσαι πάντα νεώτερος. Δὲν ἔχουμε τὴν ἡλικία τῆς σάρκας μᾶς, ἀλλὰ τὴν ἡλικία τοῦ κεριοῦ μᾶς. Καὶ τὸ δικὸ μου κερί...

— Πάτησε δὲν πάτησε τὰ εἰκοσιπέντε.

— Μόλις καὶ μετὰ διας, κορούλα μου.

Πιὸ νέος καὶ πιὸ φιλάρεσκος. Καὶ πιὸ σπάνιος τώρα οἱ ἐπισκέψεις τοῦ. Τῆς ἔλειπε τῆς Σόφης, μὰ ἦταν χαρούμενη. Τὸν ἔπαιρνε κάθε πρῶτ' στὸ τηλέφωνον:

— Παππούλη, τὸ παράκαμας.

— Μὰ, ξέρεις, οἱ ὑποχρεώσεις... καὶ τῆς διηγόταν εὐγενικά, σεμνὰ, μὲ μεγάλη διακρισὴ τὰ τελευταῖα τοῦ ἀτοπήματα.

Ἐκανε γιὰ τοῦτο ἡ Σόφη ὅσο μποροῦσε οικονομίες. Ἐκοψε καὶ τὰ ξένα περιδιδάκι, ἀγρόρα, περιόρισε τὰ ἐξοδα τοῦ σπιτιοῦ, τὶς τουαλέτες, τὰ θέατρα, γιὰ νὰ προφταίνει τὶς ἀπαραίτητες ἀνάγκες τοῦ παππούλη:

— Νὰ μὴν τὸ μάθει ὁ Πέλος. — Σοῦ. Τσιμουδιά!

Μιά μέρα τῆς ἔγραψε γιὰ κάποιο μεγαλύτερον ποσόν, ἐπειδὴ λογάριζε νὰ φύγει: «...Ξέρεις, πρᾶκεται γιὰ τὴ μικρὴ ἐκείνη πὺς παίζει τοὺς ρόλους τῶν ὑπηρετριῶν στὴν ἐπιθεώρηση τοῦ Πετρούκακη. Λέμε νὰ πάμε στὴ Μύκονον. Ὁ καιρὸς εἶναι χάρμα, μεθυσιοὶ θά'χουμε πανσέληνον. Τοῦ στείλει παρῶν ἀπ' ὅσα τῆς γύρευε. Ἦταν ἡ πρώτη του φυγὴ ὑστερὰ ἀπὸ τὴν ἐγχείρησιν. Ἡ Σόφη ἐνθυμίστηκε. Ἐβγαλε τὸ καπέλο τῆς, τὸ πιὸ ὁμορφὸ τῆς ταγεράκι. Ἐκοψε ἕνα μεγάλον γύρο στὸ Ζάππειον. Τὸ μεσημέρι πέρασε νὰ πάρει τὸν Πέλο ἀπὸ τὸ γραφεῖο του. Τῆς εἶπε γιὰ κατὶ μεγάλες δουλειές πὺς τοῦ προτεινᾶνε. Ἄμα τῆς μιλοῦσε ἔτσι σοβαρά, τὸ προσωπὸν τοῦ καὶ τὰ χεῖλιά του τῆς κᾶν ἐντύπωση. Ἦταν κατὰπληκτικὰ νέος, μὲ μιὰν ἀύστηρὴ εὐγένεια. Ἐσφίξε τὸ μπράτσο του νὰ τὸν αἰσθάνεται καλύτερα, κι' εἶχε ὄρεξη νὰ τοῦ κομῇ μιὰ τρομερὴ σκηνὴ ζήλειας. Μὰ ὁ Πέλος τὴ διέκοψε, νὰ τῆς πῇ πὺς, ἂν τὰ σέξιδιὰ του πετύχαιναν, θὰ τὴν ἔπαιρνε καὶ θὰ πηγαῖναι κατὰ τὸ Σεπτέμβριον οἱ δύο τους ἐνταξιδάκι στὴν Εὐρώπη. Οἱ δουλειές πῆγαν καλά, μὰ τὸ ταξίδι δὲν ἔγινε. Τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ Αὐγούστου πέθανε ὁ πατέρας τῆς ὑστερὰ ἀπὸ μιὰ φριχτὴ νεφριτικὴ κρίση. Ὁ Σάψαλος ἤρθε, δέξαια, στὴν κηδεῖα κι' ἀκολούθησε ὡς τὸ νεκροταφεῖον.

Σὲ λίγο, πάλι τὸν ἔχασαν. Τοὺς ἔγραψε πότε ἀπὸ τὴ Μύκονον, πότε ἀπὸ τὸ Λουτράκι. Οἱ οικονομίες τῆς Σόφης ξανμίζονταν.

Πέθανε τρία χρόνια καὶ τρεῖς ἀκριδῶς μῆνες ἀργότερα μέσα στὸ μάντιον τοῦ ξενοδοχείου του.

Τώρα πέρασε καιρὸς. Κάθωνταν στὴν ἴδια ὀριζήσαν κατόικια. Μὰ πάντα, κι' ἂς κλεισάνε δέκα χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ, ὁ παππούλης ξακολουθεῖ νὰ τῆς εἶναι ὁ ἀληθινὸς φίλος. Κάπου κάπου, ξαίτίας του, θυμάται πὺς τῆς μέρα πὺς μὴ κάμε σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ σπῆτι ἦταν τὰ γενεθλιά τῆς καὶ πὺς τοῦ λουδοῖα γέμιζε καὶ πέντε δωμάτια, καὶ τὸ μπάνιο, καὶ τὴν κουζίνα. Συχνὰ συλλογιέται τὰ λόγια του, τὶς ἱστορίες πὺς τῆς ἐξομολογίονταν, τὰ χαρούμενα πρῶτα τηλεφωνήματα, καὶ καταλαβαίνει πὺς εἶναι ἀκόμα νέος, πάντα ξαίτίας του.

ΘΡΑΣΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ

Τὸ πατρὸν
τοῦ Παραρτήματος
ΜΟΝΤΕΛΟ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΖΙΛΕ

Ζιλὲ ἔχει μπάσκα τὴν ὁποία θὰ παραλείψετε γιὰ τὸ συνδυασμὸ αὐτοῦ τοῦ μοντέλου. (Ἄν ὁμως θέλετε νὰ κάνετε ἕνα ζιλὲ γιὰ νὰ τὸ φοράτε μὲ σκέτες φούστες, τότε θὰ προσθέσετε σ' αὐτὸ τὸ ζιλὲ τὴ μπάσκα, ἂν φυσικὰ σὰς ἀρέσῃ).

Ἐξήγησις φορέματος

Γι' αὐτὸ τὸ φόρεμα θὰ χρειασθῇ 4 πῆχ. ὕφασμα μὲ 1 μέτρο καὶ 30 ἐκατ. φάρδος. Τὸ φόρεμα ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 κομμάτια, τὰ ὁποῖα θὰ κόψετε ἀπὸ δύο φορές τὸ καθένα, πλὴν τῶν κομματιῶν ἀριθ. 4 καὶ 6 τὰ ὁποῖα θὰ κόψετε διπλὰ γυρὶς ραφὴ στὸ μέσον.

Ἐκτέλεισις

Θὰ βγάλετε ὅλα τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν σὲ σιγαρόχαρτον μὲ τὰ κανονικὰ μᾶκρη τῶν κομματιῶν πλάτης, μπροστινοῦ καὶ κουφότητας. Κατόπιν τοποθετήσετε τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν στὸ ὕφασμα καὶ κόψετε τὰ ἀφίνοντας τὶς ραφὲς τοῦ ραψίματος καὶ τὸ στρίψωμα (ἂν χρειάζεται) ἐπιπλέον. Προτοῦ ξεκαρφησώσετε τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν ἀπὸ τὸ ὕφασμα, περάσετε ὅλα τὰ κομμάτια. Τὰ πιετικά θὰ τσακιστοῦν κατὰ τὸν τρόπο πὺς σὰς σημειώνουμε στὸ πατρὸν, θὰ πιαστοῦν μόνο στὴ μέση καὶ θὰ πατηθοῦν

μὲ τὸ σίδερο. Στερεώσετε τὰ στὴ μέση μὲ μιὰ κορδέλα στὴν ἀνάποδη μεριά. Τὶς κουμπότρες θὰ τὶς κάνετε ρελιαστές. Φτιάξτε μιὰ ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα καὶ φοδράστε τὴν μὲ δέρμα.

Ἐξήγησις Ζιλὲ

Γι' αὐτὸ τὸ ζιλὲ θὰ χρειασθῇ 1 πῆχ. καὶ 3)8 ὕφασμα μὲ 1 μέτρο καὶ 30 ἐκατ. φάρδος. Τὸ ζιλὲ ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 κομμάτια. Ὅλα τὰ κομμάτια θὰ κοποῦν ἀπὸ δύο φορές τὸ καθένα, πλὴν τῶν κομματιῶν ἀριθ. 8 καὶ 10 τὰ ὁποῖα θὰ κοποῦν διπλὰ χωρὶς ραφὴ στὸ μέσον.

Ἐκτέλεισις

Βγάλτε τὸ πατρὸν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ὅπως καὶ γιὰ τὸ

Πολλά και διάφορα

● Ένα καινούργιο αντιβιοτικό με ενδιαφέρουσα τοπική αντισηπτική δράση και με προοπτικές ευρύτατης εφαρμογής, ανέκαυτη τελευταία μετά από έρευνες τριών χρόνων. Πρόκειται για τη ΛΟΡΟΘΙΝΟΛΗ, η οποία έχει την ικανότητα προστιθέμενη στο κοινό σαπούνι, να ελαττώνει κατά 98% τα διάφορα μικρόβια του δέρματος. Δεν ερεθίζει το δέρμα και δεν είναι τοξική, γι' αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί με επιτυχία στη θεραπεία των χρόνιων δερματώσεων, και της ακμής. Προβλέπεται ότι το σαπουνι Λοροθινολής θα είναι ένα από τα πιο αποτελεσματικά αντισηπτικά σαπουνιά.

● Μέσα στα 235 βρέφη που γεννιούνται νεκρά, τα 135 είναι συνήθως αγόρια και τα 100 κορίτσια. Δηλαδή τα θηλυκά είναι καλύτερα από τα αρσενικά προετοιμασμένα για να μπουν στη ζωή. Αυτό, που είναι αδιαμφισβήτητο δεδομένο, βέβαια υπό αμφισβήτηση το θρύλο περί... ανδρικού ισχυρού φύλου.

● Για την τεκνογονία, η καλύτερη ηλικία για τη γυναίκα είναι μεταξύ 20 και 40 χρόνων με μέσο όρο τα 30. Για τον άντρα η καλύτερη ηλικία είναι μεταξύ 25 και 50 χρόνων με μέσο όρο τα 35.

ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ — ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΟΣ

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

ΤΩΡΑ που σας κατατόπισα σχετικά με το όλο ζήτημα της παχυσαρκίας και καταλάβατε ποιος είναι περίπου ο μηχανισμός της δημιουργίας της, είναι καιρός να σας πω μερικά πρακτικά προγράμματα, πού σε σχέση με το όλο θέμα, πού θα σας βοηθήσουν στην καθημερινή σας ζωή.

Στις ενδογενείς αιτίες που προκαλούν το πάχος ή πού το ευνόουν, δεν πρέπει να ξεχνάμε και το μυαλό του ανθρώπου, τον εγκέφαλο. Όπως είδαμε, και στη νευροπαθολογία, αυτός παίζει ένα πρωταρχικό ρόλο στην όλη λειτουργία και οικονομία του οργανισμού. Αυτός κατά κάποιο τρόπο ελέγχει κατευθύνει και επιπράζει όλες τις ανθρώπινες λειτουργίες, σωματικές, ψυχικές, και πνευματικές. Είναι το «πρώτο» μέσα στον άνθρωπο. Θα ήταν λοιπόν παράδοξο αν δεν επηρέαζε και το μηχανισμό της παχυσαρκίας. Είναι γνωστό και επιστημονικά δεδομένο πως διάφορες παθήσεις του έγκεφαλου, όπως τραύματα, ερεθισμοί από εγχέρισεις, εγκεφαλίτιδες, μηνιγγίτιδες, δηλητηριάσεις με αλκοόλ, όγκοι καλοήθεις ή κακοήθεις, μπορούν να γίνουν αφορμή παχυσαρκίας. Άλλα και συγκινησιέες έντονες σε πολύ ευαίσθητα άτομα, ψυχικά τραύματα, πνευματική υπερπόταση, ψυχή και έρεθισμο, άγχωση, ζήλεια ή απογοήτευση κλπ. κλπ. βρίσκονται πολλές φορές στη βάση ανεξήγητου και δυσκολοθεραπεύτου πάχους. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάτε. Και να σέβεσθε κατά κάποιο τρόπο την πνευματική και ψυχική σας ηρεμία.

Το κανονικό βάρος για έναν άνθρωπο δεν είναι δυνατό να

καθορισθεί με απόλυτη ακρίβεια από ένα γενικό κανόνα. Γι' αυτό γιατί ο κάθε άνθρωπος έχει και ένα δικό του «τύπο». Όμως «σχετικά» και «πρωτό» το βάρος αυτό μπορεί να βρεθεί για τον καθένα. Υπάρχουν γι' αυτό πολλοί πρακτικοί υπολογισμοί. Ένας από αυτούς, ο πιο σωστός όπως φαίνεται, είναι ο εξής: Από το ύψος του ανθρώπου σε εκατοστά αφαιρούμε τον αριθμό 150. Το υπόλοιπο το πολλαπλασιάζουμε επί 34, ό,τι βρούμε το προσθέτουμε στο 50. Το άθροισμα αποτελεί το «κανονικό» βάρος. Μετρίστε π.χ. 160 cm. 160 - 150 = 10. 10 x 34 = 340. Προσθέτετε το 50, 340 + 50 = 390. Τώρα πρέπει να είναι «κανονικός» τα κιλά σας. Βέβαια «κανονικός» θα είναι να είστε και ανάμεσα στα 55-60, αλλά κάτω από τα 55 θα είστε αδύνατοι και πάνω από τα 60 παχουλάκι. Αν είστε 65 είστε παχάκι και πρέπει να αδυνατίσετε. Ο τύπος είναι: Κ.Β. (κανονικό βάρος) = (Υψος - 1,50) x 34 + 50. Αυτό αν είστε κάτω των 30 χρόνων. Πάνω από τα 30 (αυτό αφορά τις λίγες γυναίκες που θα είναι πάνω από 30) το κανονικό βάρος βρίσκεται αν από το ύψος αφαιρέσει το 100. Δηλαδή, για την προηγούμενη περίπτωση, το κανονικό βάρος μιας γυναίκας πού έχει 1,60 ύψος και είναι πάνω από 30 χρόνων, είναι 160 - 100 = 60 κιλά. Και «παραπάνω» θα λογαριάζεται άνω παρά 68-70.

Βιάπτε το πάχος; Και βέβαια βλέπτε. Και δεν βλέπτε μόνο την αισθητική εμφάνιση της γυναίκας, μα και τον οργανισμό της στο σύνολό του. Το λίπος που περισσεύει, μαζεύεται όχι μόνο κάτω από το δέρμα, μα και γύρω από τα σπλάχνα, ή και μέσα σ' αυτά. Και τότε όχι μόνο τα πιέζει και κάνει δύσκολη τη λειτουργία τους, αλλά και τα δηλητηριάζει ως πούμε με τη «λιπώδη διήθηση» την οποία τους προκαλεί. Η καρδιά, το σπέντο, τα νεφρά, το πάγκρεας, οι ωσθήκες, οι σπλγγγες, οι αρθρώσεις υποφέρουν από την παχυσαρκία και μπορεί να γίνουν ελαττωματικά στη λειτουργία τους, με συνέπεια δυσάρεστες για τον οργανισμό. Άκουα δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι οι παχύσαρκοι καταλαμβάνουν συνήθως στο διαβήτη, πράγμα που μετράει και επι-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

βαρύνει ακόμη πιο πολύ την κατάσταση.

Θεραπεύεται ή παχυσαρκία; Φυσικά θεραπεύεται. Και επειδή όπως είπαμε οι περισσότερες παχυσαρκίες οφείλονται στο πολύ και πλούσιο φαγητό, είναι στο χέρι του καθενός να σταματήσει το πάχος από μόνος του, με μοναδικό και ελαφρύ τρόπο. Τρώγοντας λιγότερο και φαγητά όχι παχυντικά. Σε άλλη σελίδα θα δите έναν κατάλογο με φαγητά που παχαίνουν και με άλλα που δεν παχαίνουν. Η προσοχή πρέπει όμως να δοθεί το ίδιο στην ποσότητα και στην ποιότητα. Αν παρά μια τέτοια δίαιτα δεν αδυνατίσετε, αν παρ' όλο που προγραμματικά δεν τρώτε παχυντικά οδοντολόγηται, τότε πηγαίνετε το συντομότερο στο γιατρό σας. Αυτός και μόνο αυτός θα καθορίσει το είδος της παχυσαρκίας σας. Αν δηλ. είναι από υπερβολική τροφή, από διαταραχή των αδένων, ή από ψυχονευματικά αίτια, και θα σας υποβάλει στην κατάλληλη θεραπευτική αγωγή. Η θεραπευτική αυτή αγωγή περιλαμβάνει δίαιτα, υγιεινή, και φάρμακα.

Για τη «δίαιτα» είπαμε. Θα την καθορίσει ο γιατρός. Στις γειτονικές και στα σαλόνια, στα κομμωτήρια και στις αγκυρωτικές «κυκλοφορούν» διάφορες θυματουργές δίαιτες, αλλά δυστυχώς ακαθόρυβες και καμιά φορά βλαβερές. Άλλες συνιστούν τα πολλά νερά και άλλες τα άπαγορεύουν. Άλλες απαγορεύουν τελείως τα λιπαρά και άλλες είναι φορτωμένες από αυτά. Ο Βίσαρκ, με σύστασι του γιατρού Σβένγκερ έτρωγε από λίγο και συχνά. Όταν έτρωγε δεν έπινε τίποτα. Έπινε όμως άφθονο νερό στα μεσοδιαστήματα και αδυνατίσει. Άλλοι συνιστούν μόνο ρύζι για πολλές ημέρες και άλλοι χορτόσους. Έχω τη γνώμη πως η καλύτερη δίαιτα είναι εκείνη που περιέχει από όλα και σε λίγη ποσότητα. Εκείνη που δίνει τις μισές θερμίδες από όσες κανονικά θα χρειάζονταν ο παχύσαρκος αν δεν ήταν παχύσαρκος, και λίγη σε γραμμάρια, το 1/5 των λευκωμάτων και των υδατανθράκων. Δηλαδή: Ένας ενήλικος ύψους 1,70 πρέπει να τρώει κανονικά 2.100 θερμίδες. Οι μισές είναι 1.100. Τόσες πρέπει να τρώει και ένας, όσο παχύς και αν είναι πού έχει ύψος 1,70 κλπ.

Τα είδικά φάρμακα της παχυσαρκίας είναι δύο. Η θυροξίνη και η δινιτροφαινόλη. Η θυροξίνη δίνεται σε κείνους που έχουν χαμηλό βασικό μεταβολισμό, και η δινιτροφαινόλη σ' όσους έχουν κανονικό. Και τα δύο όμως είναι επικίνδυνα όταν παίρνονται χωρίς την προσωπική και καθημερινή παρακολούθηση του γιατρού ή όποιος ελέγχει ταχύτητα την κατάσταση της καρδιάς των νεφρών, και του αίματος, και καθορίζει τις προεξέσεις δόσεων. Είναι όμως φάρμακα πολύτιμα και χρήσιμα. Η βενζιδρίνη (μαξιδόν κλπ.) ελαττώνει την όρεξη και επίσης χρησιμοποιείται στη θεραπεία σαν βοηθητικό. Τα αλβανικά γενικά καταπραυντικά όπως είπαμε (καλμνευρίνη, σιρόπι - καλταϊδρωμίνη ενέσεις κλπ.) είναι απαραίτητα και μπορούν να παίρνονται χωρίς κίνδυνο κατά περιόδους 20 ημερών. Το αλάτι πρέπει να είναι ελαττωμένο συστηματικά στα φαγητά. Η υγιεινή περιλαμβάνει περιπάτους, μασάζ, υγρούς.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΛΩΡΟΦΥΛΛΗ

Ο ΡΟΛΟΣ ΟΤΙ ΕΞΟΥΔΕΥΕΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ. ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΟΥΜΕ.

ΚΑΙ σε κάποιο προηγούμενο τεύχος μας είχα ασχοληθεί με την κακοσμία του στόματος πολλών ατόμων, ιδίως γυναικών, που οφείλεται σε χίλιους δυο αιτιολογικούς παράγοντες. Η ριζική θεραπεία της ένοχλητικής αυτής καταστάσεως, που προκαλεί σχεδόν πάντοτε ένα συναίσθημα κατωτερότητας, στηρίζεται στη ριζική κατάλυση της αφορμής που την προκαλεί. Αυτό είναι δουλειά του γιατρού της εμπιστοσύνης του «αρκούτσου».

Πολλές φορές όμως η αιτία είναι ψυχολογική και υπάρχουν γυναίκες, που βασανίζονται με την ιδέα πως «το στόμα τους «μυρίζει», πως «τα χνότα τους βρωμούν», κλπ. ενώ πρόκειται περί καθαρές αρωματισμένες φαντασίες, ή φοβίες που υπολείπεται ύστερα από την εξαφάνιση της αιτίας.

Μία από τις τέως αυτές άσυνεστες με έχει «φάει» κυριολεκτικά ρωτώντας με αν μπορώ να απαλλαγώ από την «κακοσμία-ιδέα» με την τόσο «παινεμένη» χλωροφύλλη, πού έγινε με «κακοσμία» δολοφονία τους Αμερικανούς βιομηχανικούς προϊόντων με χλωροφύλλη.

Η επιτυχία της μεγάλης φήμης για την αποτελεσματικότητα της χλωροφύλλης στην καταπολέμηση της κακοσμίας οφείλεται στην τρομερή ικανότητα και τα μέσα της σημερινής παραγόντας, που σε κάνει να βλέπεις το μαύρο άσπρο και το πράσινο, την χλωροφύλλη, άσπρο! Γέμισε ο κόσμος από πράσινες ταμπλέτες, διαλύματα, σταγόνες, πλύνσεις για το στόμα, οδοντοσπαστές, τσίγκες, σόλες ακόμη για τα παπούτσια, που να περιέχουν «χλωροφύλλη» για να σάειται ο κόσμος (αντί να πλένεται και να κάνει καθαρώτερος) από την κακοσμία που άνα δίνει το στόμα του, οι μασχάλες, το απόκρυφα του μέρους, ή τα πόδια του.

Είναι όμως και πραγματικά αποτελεσματική η ουσία αυτή; Ναι, τι γράφουν οι ένοχοι επιστήμης και τα επιστημονικά περιοδικά που χάριν των αναγνωστών μας, ξεφυλλίζουν, για να τις απαλλάξουμε από την ακατανίκητη ροπή να ξεδεχούν τα λεφτά τους για... χάπια χλωροφύλλης.

Στην «Πρές Μεντικάλ» της 19ης Δεκεμβρίου του 1953, στη μεγάλη αυτή και επίσημη γαλλική Ιατρική επιθεώρηση Ζ. Μπαζιλ αποδέχεται πως δεν υπάρχει μήτε το ελάχιστον ίχνος που να δικαιολογεί επιστημονικά τις καταλυτικές της κακοσμίας ασέτες της χλωροφύλλης που διατίθενται οί βιομηχανίες. Τα μόνα αντικειμενικά πειράματα που έγιναν είναι του Μπρόνλεστ και που δεν κατέληξαν παρά σε ασαφή αρνητικά αποτελέσματα.

Τ' αποτελέσματα αυτά προστίθενται, εξ άλλου, στον σκεπτικισμό των σπανίων Ιατρικών γυναικών που γνωστοποιήθηκαν. Η σύνταξη της «Τζέοναλ φον Αμερικαν Μεντικάλ Ασοσιέιτς», άλλου επίσημου Ιατρικού οργάνου της ίδιας της Αμερικής, έγραψε το 1951 «...Δεν είναι βέβαιον πως υπάρχει καταλυτική δράση της κακοσμίας στη χλωροφύλλη, εξαιρουμένης

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά;

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ. — Δεν έγινε αντιληπτό γιατί η ποσότης αίματος ήτο ελαχιστή. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΖΩΗ. — Είναι ζήτημα θεραπείας να καταπολεμηθούν τοπικές ή υπερεσφαινωτικές που υπάρχουν με Αιμοσθίζση ή διάλυση Κοκαίνης κ.τ.λ. και εν αποτυχία με Ιατρική επέμβαση.

ΜΙΑ ΝΙΟΠΑΝΤΗ. — Από την 13η του μηνός Φεβρουαρίου.

ΑΤΥΧΗ. — Πρέπει να εξακολουθήσει τις ενέσεις που κάνει, καθώς και με ταμπλέτες Βιταμίνης Ε (Ε-βίτ). Επίσης, στο ζήτημα του γάμου πρέπει ανέως να δώσει θετική απάντηση και να εγκαταλείψει την αναποφασιστικότητα.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ. — Πρέπει να γίνουν ενέσεις αίματος κατά Βάσση, και εν ανάγκη εγκεφαλονωτιαίου υγρού, όποτε θα διαπιστωθεί εάν υπάρχει κάτι. Έτσι μόνο μπορείτε να ήσυχάζεστε.

Α.Κ. ΒΑΡΩΣΙΑ. — Δεν είναι εύκολη η απάντηση άνευ εξέτασεως. Πάντως δεν σας συνιστώ την εγχείρηση. Να εξακολουθήσετε την ορμονοθεραπεία συστηματικότερα καθώς και διαβητικές. Εάν και μετά από αυτά και κακιστά η γνώμη του ενδιαφερομένου παρατηρήσει.

Ο Α. Χ. Κόργουιν στην εισήγηση του στο «Νάτιοναλ Μπύρο φ Στάνταρτς» των Ηνωμένων Πολιτειών, άλλο όργανο αμερικανικό, έγραψε το 1953: «...Δεν έχουμε κανένα λόγο και δικαιολογία να πιστεύουμε πως η χλωροφύλλη έχει να κάνει κάτι στην καταπολέμηση της κακοσμίας».

Τέλος η σύνταξη του επίσημου «Μπρίτις Μεντικάλ Τζούρναλ» προσθέτει την κατηγορηματική της γνώμη τελευταία: «...Ελπίζουμε πως το κύμα της επιτίσεως που κατέκλυσε τις Ηνωμένες Πολιτείες με την χλωροφύλλη δεν θα πείσει πολλούς ανθρώπους στην Αγγλία».

Αυτά όλα τα παράδοξα για να πείσω, να γιαιρέσω ψυχικά περικές αναγνωστρίδες μου πού, ενώ το στόμα τους δεν έχει καμιά απότονη, τα χνότα τους μοσχοβολούν, με την βεβαιότητα του γιατρού τους, αυτές επιμένουν να βασανίζονται πως «μυρίζει άσχημα» και πως πρέπει να πάρουν χαπάκια... χλωροφύλλης. Λοιπόν, τους συνιστώ με από την υπεύθυνη έστούτη στήλη, πρωτίστως να παύσουν να μαστουλάνε κάθε λίγο και λιγάκι, γι' να σπάσει η κακοσμία της συντασίας τους τα διάφορα «γλυκούλια», να δώσουν τροφή στο στόμα τους μόνον τρεις ή το πολύ, τέσσερες φορές την ημέρα και σε ώρες ταχτές, να μη λησμονούν δε πότε, μετά το φαγητό, να καλοεπένουν το στόμα και τα δόντια.

Η κακοσμία, έκτός αν ανήκει σ' άλλες αιτίες που έχουμε πη, είναι της αρωματισμένης φαντασίας τους ή την προκαλούμενες μας με τις ζυμώσεις των υπολειμμάτων των γλυκών στο στόμα τους που κάθε τόσο αναμύσσουν... γι' να μη βρωιά!

Η ριζική θεραπεία είναι η ταχέως της τσάντας και η απαλλαγή της στοματικής τους κοιλότητας από τα υπολείμματα των τροφών που εκεί σπάζουν.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

τόπιν ενός Ιατρικού συμβουλίου αποφασισθεί η εγχείρησις ως μη υπάρχουσας άλλης θεραπείας, τότε να την κάνει.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ. — Έάν επρόκειτο περί όγκου, άσφαλώς θα το είχε διαπιστώσει ο γιαιτρός σας κατά την εξέταση, επομένως δεν πρέπει να επιβιάζετε, και να έχετε επιπλοκή σ' αυτόν. Αν πάλι σας άνησχη το ζήτημα αυτό τόσο πολύ, πρέπει να επισκεφθείτε εκ νέου το γιαιτρό σας και ιδίως μετά την θεραπεία που κάνετε.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ Ν.Ι. — Συνήθως δεν επιτυγχάνεται με ενέσεις, αλλά μόνον όταν είναι άπλη καθυστέρηση. Έάν η περίοδος κατόπιν είναι κανονική, τότε μάλλον θα έδειλντο σε μια άπλη καθυστέρηση. Ο δεύτερος μήνας θα σας δείξει, όποτε σε περίπτωση που δεν έλθω, πρέπει να επισκεφθείτε τον γυναικολόγο για τα περαιτέρω.

Ο.Κ. — Πρέπει να μελετηθεί η ακτινογραφία και από ένα καθήγητή. Δεν είναι δυνατόν να δώσω άλλη συμβουλή άνευ εξέτασεως και εάν δι' εγχειρήσεως και μόνο είναι δυνατόν να γίνει κάτι.

ΑΝΗΣΥΧΗ. — Η διάρκεια της διαβητικής είναι 15 έως 20 λεπτά δι' υπερδραχμής κυμάτων 18 μ. Πάντως, εξαρτάται και από το είδος και τον τύπο της διαταραχής σας και να επισκευόμαστε την Ζίμενς.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΗ. — Δεν αποκλείεται η ριζική και κατόπιν επηκόλυνση μια μικρή μόλυνση, γι' αυτό τοπικά πρέπει να κάνετε πλύνσεις με Ντεττόλ ή με διάλυση βορικό οξέος. Όσο για το βετικότερο της καταστάσεως σας πρέπει να υποβληθείτε εις Ιατρικήν εξέταση.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΜΑΥΡΟΦΟΡΑ. — Δεν πρέπει ν' αλλάξετε γιαιτρός έφ' όσον παρακολουθήσετε την κατάσταση σας ο πρώτος, ο δεύτερος άρχίζει από την άρχη. Νομίζω ότι οι ενέσεις Περωντρέν ήσαν κατάλληλες για την πάθησή σας, εάν όμως έχη διαπιστωθεί κύστις της ωσθήκης, πρέπει να κάνετε εγχείρησις. Είναι η μόνη ριζική θεραπεία.

ΣΟΣ. Θεσσαλονίκη. — Να κάνετε ενέσεις Λουτόν ή Λουτολά ή Προλόντ 5-6 ημέρες προ της αναμενόμενης περιόδου μια την ημέρα, επίσης 3 ταμπλέτες την ημέρα Ε-Βίτ (Βιταμίνη Ε). Όσο για το ζήτημα της τεκνοποίησης έφ' όσον υπάρχουν περίοδοι υπάρχουν και έλπίδες.

ΑΛΙΝΑ. — Πάντοτε με ζεστό νερό. Άρκει η ποσότης ενός κλύσματος και έως 4 κουταλιές της σούπας εντός του νερού.

ΑΣΠΑΣΙΑ Κ. — Μάλλον θα έπρεπε να την εξέτασει ένας παθολόγος, γιατί τα περισσότερα είναι νευρικές φύσεις, έφ' όσον έχει κανονική περίοδο. Όσο για τον έαυτο σας μπορείτε να πάρετε ταμπλέτες Όρμοναλ δύο την ημέρα επί δέκα ημέρες έκαστου μηνός.

ΖΩ ΜΕ ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ. — Το καλύτερο είναι να εξετασθείτε γιατί δεν είναι εύκολη η συμβουλή άνευ εξέτασεως. Έάν, και κατ' άρχην πιστεύω, είναι δυνατόν να γίνει και δεύτερα επέμβαση και με πολύ μικρότερο πόσον, παρ' όλο ότι έχει ήδη την ημέρα επί δέκα ημέρες έκαστου μηνός.

Μ. Κ. Αλεξάνδρεια. — Πρέπει απαραίτητα να κάνετε την εγχείρησις όπως σας συμβούλευε ο γιαιτρός σας και δεν είναι θανατηφόρος αλλά μάλλον άκίνδυνος.

Όσο για τας άλλας ένοχλήσεις μπορείτε να πάρετε ταμπλέτες Κλίμακτον ή Όρμοναλ.

Ν. Χ. 7. — Έίθε καθ' όλα φυσιολογική. Τα χάπια και το θερμόμετρο να τα σταματήσετε και να επιταχύνετε το γάμο σας όποτε θα πείσθετε ότι είσθε εν τάξει καθ' όλα...

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — Άρρωστώ: να διορθώσετε τη δυσκοιλιότητα σας με ύπομνη και σύστημα. Διαβάστε το άρθρο για τη δυσκοιλιότητα πού θα γράψω στο επόμενο φύλλο. Ακολουθήστε συστηματικά για ένα μήνα την εξής άγωγή: Μην τρώτε άλγία και μην πίνετε πολλά νερά, καθόλου νερά και σούπες. Τρώτε 4 φορές την ημέρα στις 8, 12, 4, 9. Μισή ώρα πριν κάθε φαγητό παίρνετε ένα χαπάκι πεψιμάρ και μισή ώρα μετά από ένα φρούτο. Στη διάρκεια του φαγητού μεσημέρι - βράδυ από ένα κουταλάκι ήπατοφωρίνη. Κά μετε 10 ενέσεις καλσιδωρμίνης.

ΜΟΝΑ ΛΙΖΑ. — Διαβάστε το επόμενο άρθρο μου για το αδυνάτισμα για να δτε πως θα παχύνετε. Η μαγιά της μπύρας είναι καλή. Μια δειμάδα παίρνετε, μια όχι. Οι χειρουργός πού θα σας χειρουργήσει είναι ο μόνος άριστός να σας πη για τα μπάνια. Πάρνετε συχνά ήπατοφωρίνη και κάμετε μερικές ενέσεις μουλτιμπε.

ΒΙΑΕΑΜΙΝΗ. Ο.Π., Βόλος. — Πήρα το γάμο σας. Έγγραφα στη διεύθυνσή σας. Υπομονή και σύστημα και θα γίνετε καλά.

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ. — Καλά φάρμακα για τις άμοιβάδες είναι το άμπεπν και το μεπαρσάλ. Πάρνετε για όλα σας γράφα λεπτομερώς.

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ. — Γράφτε μου τα σχετικά με την περίοδο της κόρης σας. Ο στήθος σας πρέπει να είναι πολύ χαλαρός και άπλως συγκρατητικός, βάλτε της μερικές κομπρέσες με νερό κρύο σκέτο. Μην άνησχετε, οι ραβδώσεις θα φύγουν. Η κόρη σας πρέπει να αδυνατίσει. Διαβάστε την παχυσαρκία.

Χ. Ρ. ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ Ν. Θ. — Δεν με βοηθάτε, δεν με κατατοπίζετε. Έχετε πυρετό; Παχύνετε; Τί λέτε οι πλάκες σας; Πάντως νομίζω «κατ' άρχην» πως μπορείτε να πάτε σχολείο άρκει να κοιμάστε καλά και να μην κάνετε περιττούς ή υπερβολικούς κόπους. Δυνατώστε τον οργανισμό σας παίρνοντας έναλλαξ ήπατοφωρίνη, καλφοβίτ, μαγιά της μπύρας.

ΜΙΡΑΝΤΑ Β., Βόλος. — Ηπατικά έγκυλίματα, θιταμίνες, αντισηπτικά, αυτά είναι τα φάρμακα πού θα παίρνετε περιοδικώς. Ακολουθήστε αυτά τα σχήμα επί ένα μήνα: Μεσημέρι, βράδυ στη διάρκεια του φαγητού ήπατοφωρίνη ένα κουταλάκι του γλυκού. Μετά το φαγητό ανταμίνη, ένα χαπάκι, πρωί-μεσημέρι - βράδυ. Βιταμίνη Ρ.Ρ. (Νικοτιναμίνη 0,25x3 ήμεροσίοις) επί 8 ήμερες, σε συνέχεια καθημερινώς μαγιά της μπύρας. Γράφτε μου μετά.

ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ. — Κάμετε κάθε δύο ήμερες από μια ένεσις καλσιδωρμίνης μαζί με 1/4 χλστγ. άτρωπίνης ένδοφλεβίως, βραδώς. Πάρνετε κάθε ήμερα πρωί-μεσημέρι - βράδυ, πριν το φαγητό ένα χαπάκι άσιντόλ - πεψίνη και μετά το φαγητό ένα χαπάκι φεστόλ. Κάθε πρωί από μισό χαπάκι μεπαλομυμίνη. Αυτό επί 20 ήμερες και έναγρόφι με 20. Απορρίψτε τα πολλά χορταρικά και φρούτα. Τρώγετε ποικιλία φαγητών και όχι μόνο...

ΜΙΑ ΠΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ. — Κάμετε ό,τι σας έγραφα για 20 ήμερες και μου γράψτε. Άλκαλικά είναι η εξέλιξη σκόνη π.χ. σόδα 15 γρ. + μαγειρική καυστική 40 γρ. + άσθασιόνη σόδα 40 γρ. προσθέστε σε 6 λίτ. σάς έγγραφα, μαζί με το φεστόλ και από μισό χαπάκι μεπαλομυμίνη. Νομίζω πως είναι λίγο νευρική η άδελφή σας. Έξαιρεσι άσυνδυά λων και σκαλοκειδίδια δεν έχουν καμιά σχέση. Είναι ζήτημα φαγητάς. Γράψτε μου μετά 20 ήμερες και θα σας πω.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΟ. Φαίνεται πως η πτώσις των μυών έχει μεγάλη σχέση με την κατάσταση του νευρικού συστήματος, η οποία με τη σειρά της επηρεάζεται από την λειτουργία των αδένων έσω άκροσείας. Η χορσία της Κορτιζόνης δεν είναι κάτι το άπλο και έντελως άκίνδυνο. Χορσιάζεται λεπτομερώς εξέταση προηγούμενων όλων των συστημάτων και κυρίως του νευρικού συστήματος. Όσο για τα νευρικά ένοχλήματα να δοκιμάσετε καλσιδωρμίνη και μουλτι - μετε. Επίσης πασιβερόλ 3 κουταλάκια ήμερησίως.

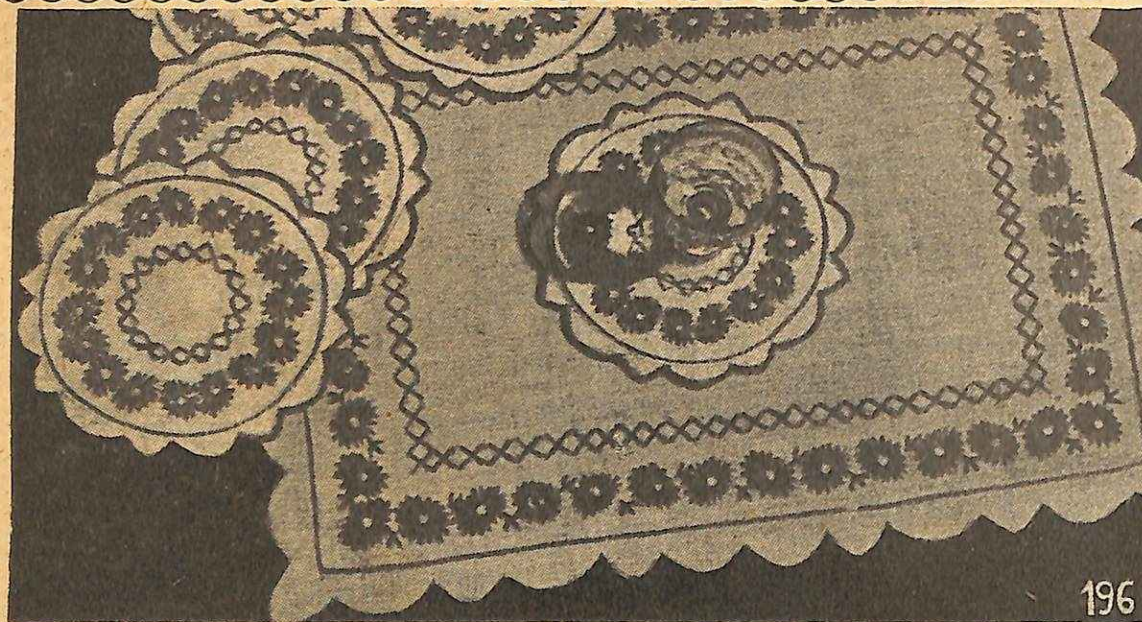
ΕΛΕΝΗ Σ.. Ένταθα: Έφ' όσον κατακείτε στην Αθήνα, νομίζω ότι η δι' αλληλογραφίας συνενόηση προς λίστη ενός τόνου βασικού και ούσιώδους ζήτηματος, είναι η άλιγότερη ένδεδιαμένη. Μία προσωπική έπαφή μαζί σας είναι άποραίτητος.

ΘΕΚΛΑ. Θεσσαλονίκη. Εύχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια σας και την εμπιστοσύνη πού μου δείχνετε. Πολύ περηπτική μου περιγράφτε την κατάσταση του άδελφού σας. Μου χρειάζονται περισσότερα στοιχεία, πού να περιγράψουν όλη την Ιστορία της νόσου με όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες. Θέλω να πιστεύω, πως θα σας φανώ χρήσιμος, αλλά να με βοηθήσετε σ' αυτό.

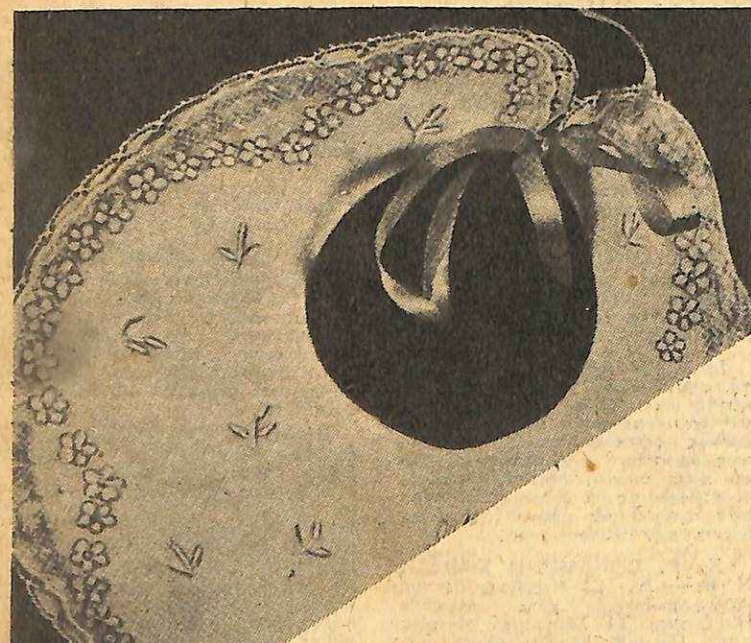
ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΩ. Μία καταπίνω το έ γ υ ως σας έχει προκαλέσει όλες τις άνωμαλίες και διαβητικές αυτά ίσχυουν για την άδικαιολόγητη, κάτι πού πιέζει το στήθος και δεν σας άφνει να ζήσετε και σεις και να χωρήτε έλεύθερα τη ζωή, όπως τόσο άλλοι με λιγότερα προσόντα. Να κατανικήσετε τους φόβους και διαταγόμε σας και να επισκευθείτε όπωσδήποτε τον νευρολόγο της εμπιστοσύνης σας, πού θα σας δαλάη από την καταλιπτική αυτή ψυχική κατάσταση. Μη το άνοβάλλετε, γιατί η κατάσταση θα χειροτερεύει με τις ήμερες.

ΑΤΥΧΗ ΜΗΤΕΡΑ: Η περίπτωσι της κορούας σας πρέπει να έρευνηθεί από πολλές πλευρές. Δεν είναι όσσο τόσο εύκολα να χαρακτήριζετε ως έπιληψία την άπώλεια συνείδησεως και μόνον. Διάφορες είναι οι άρρώστειες πού κάνουν αυτά τα συμπτώματα. Έντερικά παράσιτα πάσης φύσεως, λιποθυμικές καταστάσεις λόγω άναιμίας, άγνοικητικές διαταραχές πάσης φύσεως, άνωμαλίες περιόδου και κυρίως η Υστερία. Αντί να θρηνολογήτε και να καταράσθε την τύχη σας, να επισκεφθείτε άμέσως το νευρολόγο της εμπιστοσύνης σας και ν' ακολουθήσετε πιστά τις συμβουλές του.

ΨΥΧΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. Ένταθα: Έφ' όσον δεν υπάρχουν όργανικές και κυρίως όρμονικές άνωμαλίες, πού σωστά σας έπαρσεν έπαρσεν ότι η άναφορσία σας έχει σαν αίτια της ψυχικής άλογους. Πλην όμως οι περιπτώσεις αυτές δεν είναι δυνατόν να τυποποιηθούν και να μπου σε ώριωμένους καλούπια κατατάξεως και θεραπείας. Κάθε μια αποτελεί και ξεχωριστή περίπτωση. Με άλλους γράφια δεν λείπει το ζήτημα σας.

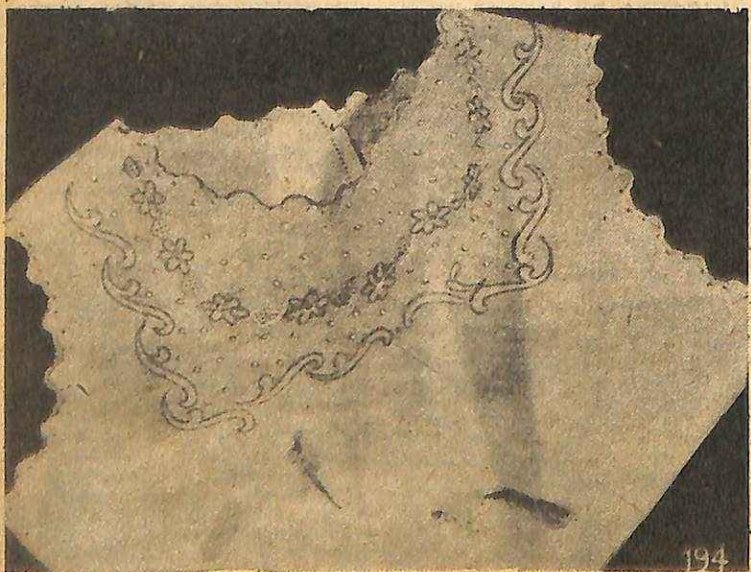

196

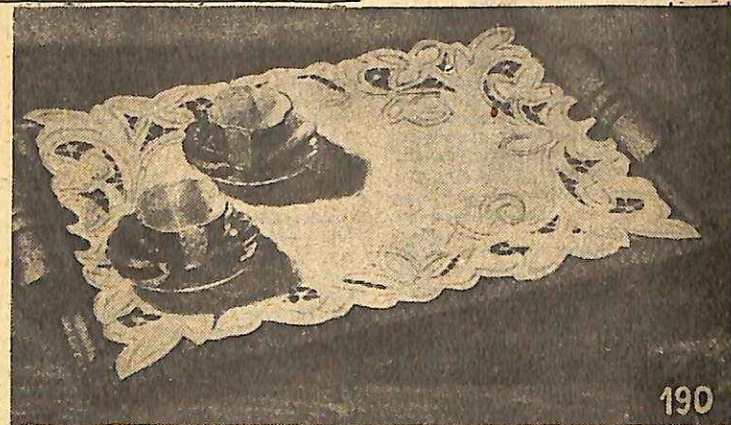

192

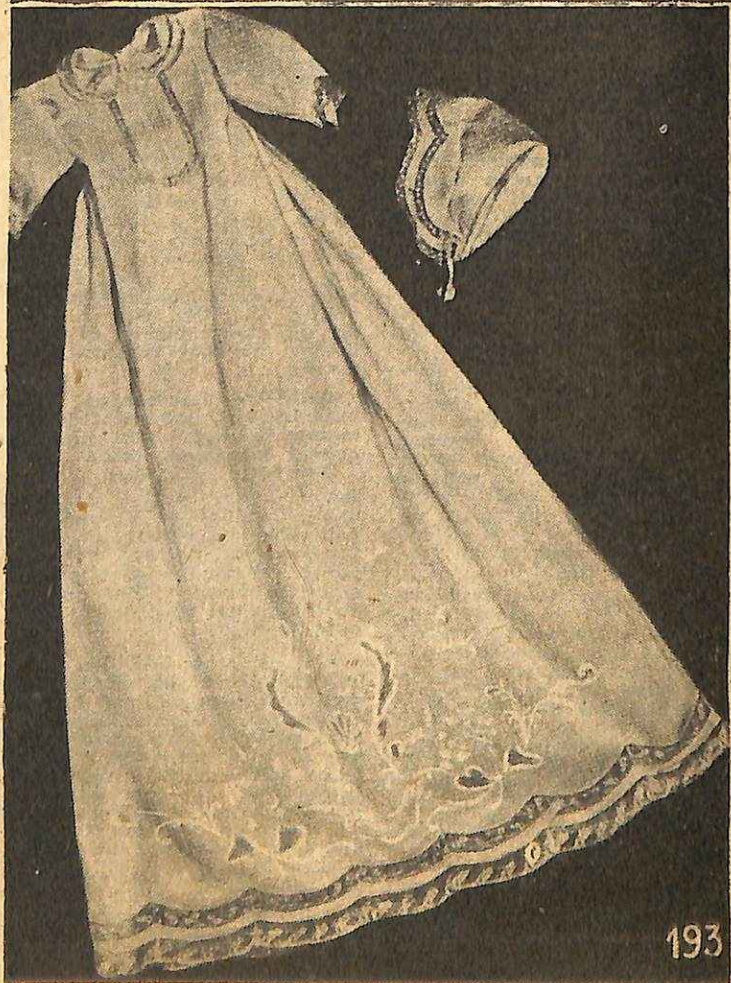
ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ.

48

190

193

Αριθ. 190 ΔΙΣΚΟΠΑΝΟ ΡΙΖΕΛΙΕ

Το ριζελιό είναι πολύ της μόδας και πάλι. Κεντρήστέ το σε λινό ή ημίλινο. Το γύρω-γύρω όλου του σχεδίου καθώς και τα σημεία που θα κοπούν, κεντρίονται με φεστόνι. Τα στυλάκια θα γίνουν και αυτά φεστόνι. Οι εσωτερικές γραμμές του όλου σχεδίου θα κεντηθούν με ριζοβελονιά.

Αριθ. 191 ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΕΝΤΟΝΑΚΙ

Απλικάρετε αυτούς τους πελαργούς σε άσπρο σεντονάκι. Αν πρόκειται για κοριτσάκι, κάνετε την απλικασίον ροζ και για αγοράκι θαλασσιά. Το απλικάρισμα θα το κάνετε με δελονιά παρίσι ή ρίζα. Τα ποδαράκια, τις σκιές φύλλων και τις σκιές στις φτερούγες θα τις κάνετε με ριζοβελονιά.

Αριθ. 192 ΜΠΑΒΕΤΑ

Ωραίο σχέδιο για υπαδέτα. Κεντρίεται με δυο τρόπους: "Αν την κάνετε από λινή μπατίστα κρέπ-ντέ-σίν ή όργκαντίνα, θα

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ άπαντά στις άναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που άφορά την...

ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΨΥΧΗ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΑ. — Μπορείτε από τώρα να φθάσετε για τον άριστον τύπον της ζωής και να διατηρή τη μέση σας σφίγγη και να διατηρήτε μόνο με κορδόνια. Θα την σφίγγετε βαθμιαία με την πάροδο του χρόνου έφ' όσον την συνήσετε. Θα την ξεσφίγγετε καθημερινά κατά τη διάρκεια της πένθως. Βλέπε σε προηγούμενο ποίος είναι και πώς πρέπει να ληφθούν οι κυριότερες αναλογίες. Συναγράψετε με τη διευθύση σας, υπευθυμίζοντας και το άνω ψευδώνυμό σας, ζητώντας μόνο, να σας σταλούν έτοιμες οδηγίες για την τόνωση των μαλλιών σας. Σας εύχαστώ για το λιγύλογο και δακτυλογραφημένο γράμμα σας.

ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΝΗ, ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ, ΣΟΝΙΑ ΝΗ. Λ., ΙΝΩ. — Μου στείλετε τις άκοιτικές διευκρινίσεις σας υπευθυμίζοντας και τα άνω ψευδώνυμά σας για να σας άπαντήσω ιδιαιτέρως.

ΡΙΤΣΑ ΜΟΡ. — Όταν έλθετε στην Άθήνα να μου τηλεφωνήσετε από την προηγούμενη για να άσσουμε μία ώρα για την έπομένη, κατά την οποία θα μπορέσετε να με έπισκεφθήτε. Η έγχειρσις θα άποδώσει στη μύτη σας άποσπώποτε, μία άσυγκριτα άραιότερη φόρμα. Όλα δε διεξάγονται κατά τον πιο άνώδυνο τρόπο. Μετά την έγχειρσις, θα έφυγε διότι δεν υπάρχει κανένας λόγος παραμονής σε κλινική.

Κ.Σ. 57. — Για την άνάπτυξη του άτροφικού στήθους σας δεν μπορώ από μακριά να σας συμβουλευώ αν η θεραπεία με την ρομονόχοι ποιάδα θα είναι βέλαιο πώς θα έπιφέρει, άποτέλεσμα. Πρέπει να περάσετε να έξε-

κινήσετε με πουάν ντ' όμπροτά λουλουδάκια. Τα φυλλαράκια και πουά θα κεντηθούν με άνεβατό. Γύρω-γύρω θα κάνετε ένα πολύ λεπτό φεστόνι. "Αν όμως την κεντήσετε σε πικέ ή γουτρό λινό, θα κεντήσετε τα λουλουδάκια με άνεβατό. Τα πουά καθώς και το έσωτερικό κάθε λουλουδιού θα γίνουν τουπάκια με ρίζα.

Αριθ. 193 ΦΟΥΣΤΑΝΑ ΓΙΑ ΜΩΡΟ

Είναι πολύ πρακτική μία φουστάνα για το μωρό. Με το μακρος της σκεπάσει τις πάνες του μωρού και το κάνει πολύ εύπαρουσίαστο. Κεντρίεται πάνω σε ζωζέτα, κρέπ-ντέ-σίν ή όργκαντίνα. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι το μισό. Θα το τοποθετήσετε άκριβώς στο μέσον του μπροστινού (δεν πρέπει το σχέδιο να φτάνη έως το πίσω άνοιγμα της φουστάνας). Έπαναλάβετε το άλλο μισό στην άλλη μεριά. Το κάτω μέρος της φουστάνας θα το γαννίρετε με ένα άτρεντέ και ως τελείωμα θα βάλετε τη νταντέλα του άτρεντέ. Θα γαννίρετε το κορσάκι με κάθετα πιετικά πολύ λεπτά έργασμένα και με νταντέλα.

Αριθ. 194 ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΚΙ

Γαννίρετε στο έμπροσθεν μέρος το

ποσθήτε 7—8. "Υπήρξαν άκοιτικές περιπτώσεις στις όποιες ή άνω θεραπεία έδωσε άποτέλεσμα, ήπρησαν όμως και πολλές άλλες στις όποιες παρά την πολυμήνη διαρκεία της θεραπείας, δεν έπετεύχθησαν τα άναμενόμενα. Προσεχώς πρόκειται να έμψευδούνται ειδικό πλαστικό σπόνγοι, που σύμφωνα με τις στατιστικές των ίατρών των Η.Π. άπέδωσαν και άποδίδουν θαυμάσια άποτέσματα. Κάθε τι σχετικό με τη νέα αυτή, άπλη και τελείως άνώδυνη έγχειρσις, θα το πληροφορηθήτε έγκαιρα από τη στήλη μου.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ Κ. Φ. — Να περάσετε να με έπισκεφθήτε πριν φύγετε για την Αυστραλία.

Μ. Κ. 50. — Πρέπει να φέρετε την κόρη σας να έξετασθή για την άκμή της 7—8 μ.μ.

ΑΜΠΕΛΟΚΗΝΩΤΙΣΣΑ Δ. Χ. Μπορείτε να περάσετε να έξετασθήτε έντελώς φιλικά. Να έπιδείξετε την παρούσα άπάντησή μου στην Γραμματεία του Θεραπευτηρίου.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΝ, ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙ-ΑΝΤΑΦΥΛΛΟ. για τα ζήτηματά που μου γράφετε, είναι άπαισιόητο να περάσετε να έξετασθήτε.

ΒΟΛΙΩΤΙΣΣΑ. — Για το άτροφικό στήθος σας έχετε και σείς ύπ' όψι σας τα όσα γράφω άμέσως άνωτέρω. "Εάν έχετε άσρος κάτω του κανονικού, είναι πολύ πιθανόν παχύνοντας να έπιτύχετε και την αύξησι του όγκου του στήθους σας. Για να παχύνετε, πρέπει να κοιμάσθε περισσότερες ώρες, να μη στενοχωρησθε, να κοιμάσθε λιγώτερο, και να τρώτε περισσότερο γενικά και ειδικότερα ζωαρικά και γλυκά. Τα μαλλιά σας δεν

πουκαμισάκι του μωρού σας υ' αυτό το λεπτό σχεδιάκι. Κεντρίεται με πουάν ντ' όμπροτά λουλουδάκια και ή γιρλάντα. Τα πουά θα κεντηθούν με άνεβατό.

Αριθ. 195 ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

Ένα σχέδιο σταυροβελονιάς με τον 'Ιησού Χριστό που μας έχουν ζητήσει επανειλημμένως πολλές άναγνώστριες. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το κεντήσετε πάνω σε τούλι. Για το τούλι θα μεταχειρισθήτε περσινή δελονιά και τουλάκι δηλ. φίλ-τιρέ.

Αριθ. 196—196 α' ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ ΚΑΙ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

Οί μαργαριτοδες κεντύνονται με δελονιά μαργαρίτας. "Ο σπάρος κάθε μαργαρίτας άνεβατό. "Ο μέσος κύκλος είναι μεγάλος σταυροβελονιάς και ό έξω κύκλος από τις μαργαρίτες θα γίνη με ριζοβελονιά. Το τελείωμα με φεστόνι. Θα κεντήσετε με δυο χρώματα κλωστής: ένα για τις μαργαρίτες σε διαφορετικό χρώμα από το φάσμα και ένα τελείως διαφορετικό για τη σταυροβελονιά, ρίζα και φεστόνι.

Κ.

Έχουν καιμιά σχέση με την άποφία του στήθους σας.

ΓΙΑΝΝΑ. — "Εφ' όσον ή ποδή τα έξω κλίσεις των ποδιών σας έχει συντελεσθή από όλίγου καιού, καθώς μου γράφετε, έχετε πολύ περισσότερες πιθανότητες ακολουθώντας τις οδηγίες ειδικού ορθοπεδικού ίατρού να έπιτύχετε άξιόλογα άποτέσματα. Θα χρειασθή φυσικά να χορηγηθούν ειδικούς ύποστηρικτικούς νάρθηκες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Γ. Χ. ΓΙΑΝ. — Δυστυχώς, άγαπητή μου δεν μπορώ να θεραπεύσω με τους λεκέδες του προσώπου πάντοτε. Και ιδίως από μακριά. Δεν υπάρχει καιμιά κόρμα που να έπιτυχή καμμία την εξαλείψει των παχύνων. Τα όσα συνήστε διαβάστε, είναι δυστυχώς και ό συνήσεις κερδοσκοπικές ύποσχέσεις των διαφόρων άνευθύνων. Πολλές φορές μία και περισσότερες άποδευμάσεις, που σημειωτέον μπορεί να πρέπει να έπαναλαμβάνονται κάθε χρόνο, καλύτερου άείσημιότα το πρόσωπο ή και εξαλείφουν για όρκετο καιό ή και για πάντα τις πρόσφατες πανάδες που δεν έχουν σοβαρές έσωτερικές αίτιες. "Αλλά για να σας συμβουλευώ ύπεύθυνα και για να υποβληθήτε σε άποδευμάσεις, τουλάχιστον την πρώτη, θα πρέπει να μπορώ να σας παρακολουθώ. Θα με έπισκεφθήτε σε κάποιο ταξίδι σας στην Άθήνα. Θα σας μάθω τότε πώς να έπιτυγχάνετε και μόνιμα μία καλή άποδευμάσι.

"Εν τώ μεταξύ άποφύγετε τα βαριά φαγητά, τις συγχύσεις, τον ήλιο. "Εάν ύποφέρετε από ορμονική άνεπάρκεια συμβουλευθήτε τον γυναικόλογο σας. Προστατεύετε και καλύτερευετε πάντοτε την έπιδερμίδα σας χρησιμοποιώντας την τονωτική κόρμα του Θεραπευτηρίου «Κολντίνα».

ΚΑΤΙΑ. — Κάθε μηχανήμα που έπιτυγχάνει συνεχώς και σχετικά έντονη μάλασι του τριχωτού δερμάτος της κεφαλής έπιτυγχάνει μέχρις ενός σημείου την καλύτερη διατροφή των θυλάκων των τριχών και τόνωση ως εκ τούτου τις ρίζες. Κάθε δε τονωτική θεραπεία των ριζών των τριχών της κεφαλής είναι πιθανόν να ώφελή και προληπτικά έναντιόν του πρόωγου άσπαρίσματος των μαλλιών, το όποιο άνω προσέρχεται από γενικές έσωτερικές αίτιες του όργανισμού. Δυστυχώς τίποτε περισσότερο δεν μπορεί να σας πη καις υπεύθυνα δεδομένου ότι ακόμα ούτε είναι γνωστό έπιστημονικά γιατί άσπαρίζουν οι τρίχες.

ΖΑΝΝΙΝΑΝ. — "Ισως το ότι δεν κοκκινίζουν πλέον τα μαλλιά σας με το "Ενέ να όφελεται στο ότι έχουν πλέον γίνει περισσότερες από όσες θα έπρεπε οι άσπρες τρίχες. Άλλωστε το Κι-νέ ή "Ενέ δεν βάσει ποτέ τις κατάλευκες τρίχες άποτέ τις άσπρες. Αυτός είναι ό λόγος. Θα πρέπει κατά συνέπεια να βάψετε στο έξω, τα μαλλιά σας με άδλαβείς βαφές όπως ή «'Ινέκτο» ή ή «'Ιμεντίνα». Μάλιστα σας συμβουλεύω να κάνετε μία δοκιμή σ' ένα μικρό τμήμα του τριχωτού δερμάτος της κεφαλής για να έξεοκιδώσετε μήπως τυχαίνει να έισθε είδικά ευαίσθητη και παρουσιάσετε άναφυλακτικά φαινόμενα με τις ως άνω βαφές, πράγμα όχι σπάνιο. "Ετσι θα έισθε άπολύτως ήσυχη.

ΜΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — "Εφ' όσον θηλάζετε άκόμη πρέπει να έρωτήσετε το γιατρό σας για την πιο κατάλληλη διαίτα την οποία πρέπει να ακολουθήσετε για να χάσετε το περιττό λίπος χωρίς αυτό να έχη άλλες δυσάρεστες συνέπειες. Πάντως ύποθέτω ότι μία έπαρκής σε λευκάματα τροφή, χωρίς έπιπλέον λίπη, ζωαρικά και γλυκά θα ήταν δυνατόν να συντελέσει στο να έπιτευχθούν τα ως άνω ποθούμενα. Μακι λοιπόν με την διαίτα αυτή θα συνέχιστε να φοράτε κορσέ, αλλά τον κατάλληλο που να μπορέ να σφίγγεται λίγο-λίγο, προσδευ-

τικά και συνεχώς με κορδόνια δένονμε έμπρός, τα όποια όμως θα όφείνουν πάντα ένα άνοικτό διάστημα. Θα ξεσφίγγετε ταν κορσέ κατά τις ώρες της πένθως.

ΛΙΖΥ ΝΤΑΡΣΥ. — Δυστυχώς δεν είναι δυνατόν πάντοτε να υπορρέει να άπαλλάσσουμε την έπιδερμίδα του προσώπου από τους διατεταμένους πόρους. Το καλύτερο και άβωστο για να ξανακλείσουν οι πόροι είναι να καθαρίζετε δυο φορές την ήμερα καθώς και πού του ύπνου, μετά από το ντεακιναζ, σε έπαλειψεις λεμονιού, σκέτου ή άραιωμένου με νερό αλάτομα με την άνοχη του δερμάτος. Θα είναι καλύτερο να χρησιμοποιήτε έπακόλουθα την τονωτική κόρμα «Κολντίνα» πριν του ύπνου ή και το πρωί όταν μένετε σπύτι. Κάθε είδους προσωινή άποτρίχωση, πρέπει να έχετε ύπ' όψι σας ότι θα δυναμώση τις τρίχες του άνω γείλους. Θα πεπείσετε έτοι σε άδιέοδο.

ΑΡΑΠΙΚΟ ΦΥΣΤΙΚΙ. — Για το ύψος σας 1.53 οι κανονικές αναλογίες είναι: Στήθος (ως άνω) έως 88 εκ. Μέση γύρω στα 56. Λεκάκη (ως άνω) 89—90 εκ. Το βάρος σας πρέπει να είναι γύρω στα 51 κιλά. Για την άδελη σας σας θέλει να άδυνατίση, βλέπετε τι συμβουλεύω σχετικά άνωτέρω. Πρέπει να ζυγίζεται δυο φορές την έβδομάδα, να άδυναιώνη δε άνάλογα την λευκατοχού ίδιος τροφή της, ώστε να χάνη γύρω στο μισό κιλό κάθε έβδομάδα. Στην άσχη δόλου ψωμί, ζωαρικά, πατάτες, λίπη, βούτυρο, γλυκά και όνο-πνευματώδη ποτά. Να μη πίνη περισσότερα από 2 έως 2½ ποτήρια νερού, εν όλω ύγας την ήμερα.

ΔΑΛΙΔΑ. — Για το ύψος σας 1.65 οι κυριότερες ιδανικές αναλογίες είναι: Περιφέρεια στήθους στις θηλές στο κανονικό έπίπεδο ύψος 93 περίπου εκατ. Περιφέρεια μέσης 60—61. Περιφέρεια λεκάκης στο πιο προέκον σημείο των γλουτών 94. Σείς έχετε 93—61—97. Πρέπει, κατά συνέπεια με τη χρησιμοποίησι ενός κατάλληλου κορσέ από ύφανση (βλέπετε άνωτέρω) να πιέζετε την περιφέρειά της λεκάκης, με την ευκαιρία δε αυτή να διατηρήσετε και την θαυμάσια μέση σας. Για να προλαμβάνετε τις διαστολές των τριχοειδών φλεβών στην στήν πού σας πρέπει να μη έπιδίδασθε όρρα σε γυμναστικές άσκήσεις. "Επίσης να κάνετε μασάζ στα πόδια, να έισθε εύκοιλη, να διατηράτε με εύπεπτη τροφή, να μη σφίγγετε τις καλσοδέτες, και να κοιμάσθε με τα πόδια άνωμεμένα χωρίς σε μαξιλάρια που θα τοποθετήσετε κατάλληλα κάτω από το στρώμα. Για το ύψος σας και την ηλικία σας άναλογεί το βάρος των 58 περίπου κιλών.

ΝΟΤΑΝ, Χονιά. — Σας άπαντά το ιδιαιτέρως.

ΕΡΙΚΕΤΗ, Χονιά, ΖΙΖΙ, Θεσσαλονίκη, ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΥΟΤΟΠΟΥΛΑΝ, ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΝ, Καλάδο, ΣΤΕΛΛΑΝ, Θεσνίκη, ΝΕΑΝ ΦΙΛΗΝ, ΜΕΛΑΧΡΟΙ-ΝΟΥΛΑΝ, ΜΑΡΙΑΝ, Καλάμας, ΑΝΝΑΝ, Θεσσαλονίκη, Ι-ΤΣΑΝ ΣΤΡ., ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ, ΧΑΝΙΑ, Άθήνα, ΜΑΡΙΚΑΝ Ε., Η-ράκλειον Κρήτης, ΜΑΡΙΑΝ Μ., Καλάμας, Μ. ΓΕΩΡΓΙ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ, Σύρον, άπαντήσεις έστία Άθνας.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

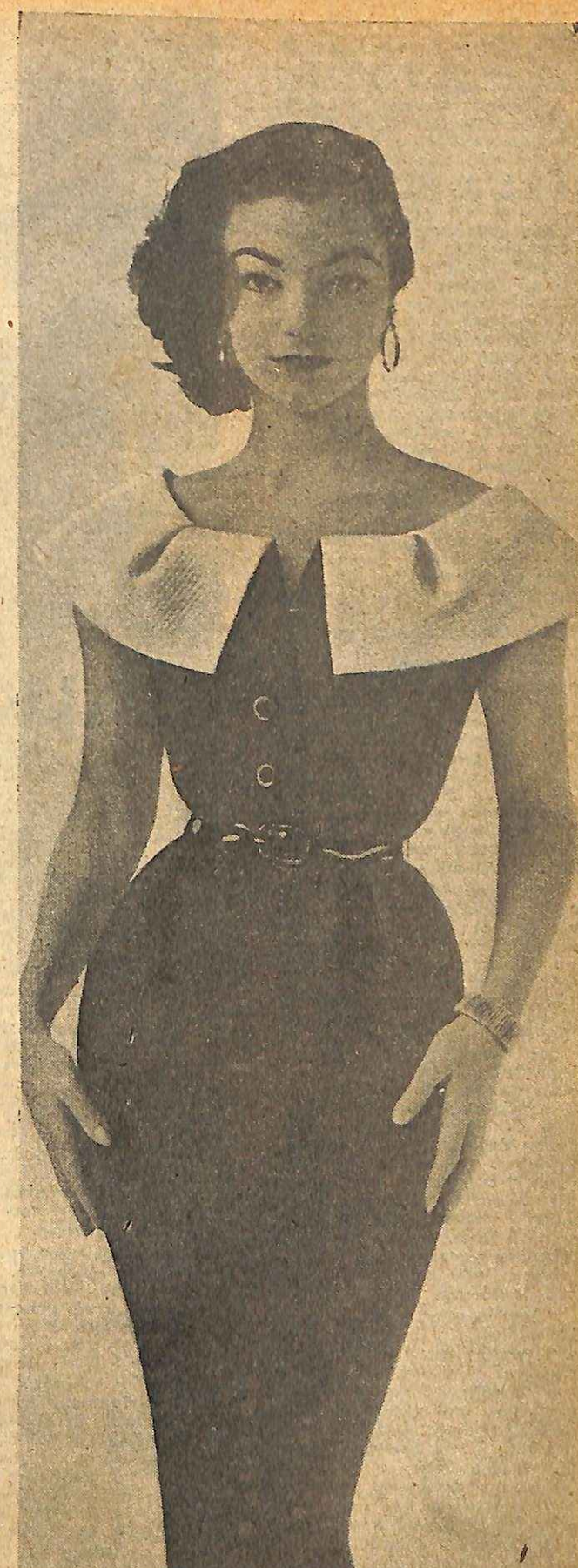
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

Διά τελειοτάτου "Αμερικανικού μηχανήματος, παρ' ίατρών ειδικευμένων εν "Αμερική.
"Ιατρον ΜΠΕΛΕΖΟΥ
Άκαδημίας 33
Τηλέφ. 36.552
10—1 π. μ. και 5—7 μ. μ.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

● Το μοντέλο αυτό από γυαλιστερό έμπριμέ (που είναι πολύ της μόδας φέτος) έχει πλούσια φούστα και κοντό κιμονό μανίκι. Τα φάρδη της φούστας είναι μαζεμένα πίσω σε σούρα που ξεκινάει κάτω από μια στρογγυλή προέκταση του μπουστου. Η πλάτη κλείνει με έκλαϊο, στενό λουριδάκι δένει πίσω. Ο μπουστός έχει γιακά και μικρά κουμπάκια έμπρός. Μπορεί να γίνει και χωρίς γιακά με έλαφρό σταυρωτό ντραπέ.

ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

● Τα έφαρμοστά ταγιέρ (που είναι της μόδας όσο και τα ριχτά) έμφανίζουν φέτος αρκετές νέες λεπτομέρειες, ακόμα κι όταν είναι ραμμένα σε κλασσική γραμμή. Χαρακτηριστική είναι η χαμηλή μανικοκόλλησι που δίνει «άνοιγμα» στο στήθος και στις πλάτες. Άλλη μοντέρνα λεπτομέρεια είναι οι τσέπες που φτάνουν ως τη μανικοκόλλησι. Κοντή μπάσκα και βελουδινός γιακάς (έτσι ακριβώς, όπως ήταν της μόδας παλαιότερα).

● Μαλλινάκι σε στενή γραμμή με ελεύθερες πέντες που δίνουν άερα γύρω στους γοφούς. Ζώνη και κουμπιά λουστρινένια. Το φόρεμα γανιζεται με μεγάλο πικεδένιο γιακά που σκεπάζει τους ώμους και δίνει σχεδόν την εντύπωση μπέρτας. Οι τεράστιοι πικεδένιοι (ή και από άλλο ύφασμα) άσπρο γιακάδες είναι έξαιρετικά της μόδας φέτος και δίνουν πολλή φρεσκάδα. Το μοντέλο γίνεται και σε καλοκαιρινό μονόχρωμο ύφασμα, αλπακά κ.ά.

ΑΙΩΝΙΟΙ ακόλουθοι του Θεού του Πολέμου, οι αμαζόνες. Όταν όρμουσαν στη μάχη με την κα- τακόκκινη σημαία του "Αρη, οι έχθροί τους έτρεμαν, γιατί οι άντρογυναικές αυτές δε γνώρι- ζαν έλεος και οι αντίπαλοί τους ήξεραν πως μία συνάντησι με τις αμαζόνες, ήταν πράγμα έ- πικίνδυνο και αίματηρό.

Όταν οι φιλοπόλεμες γυ- ναίκες όρμουσαν μπροστά, έ- κεινες οι πεζές, παρουσιάζαν έ- να μεγαλόπρεπο θέαμα. Οι ώ- ραιες, άγριες κορμοστασίες τους, τα περήφανα κεφάλια τους που κρατούσαν ψηλά, τα γυα- λιστερά μαλλιά τους που άνε- μίζαν στον άνερα, τα όπλα τους που λαμπροκοπούσαν και οι ά- στραφετές περικεφαλαίες τους, ήταν τρομερά έντυπωσιακά.

Σπαθιά, κοντάρια, άσπιδες, βέλη και τόξα και πρό πιάντων οι μακροί διπλοί πελέκει, ά- στραφταν στο φώς του ήλιου, όταν το άγριο αυτό μπλουκι χιμούσε στη μάχη.

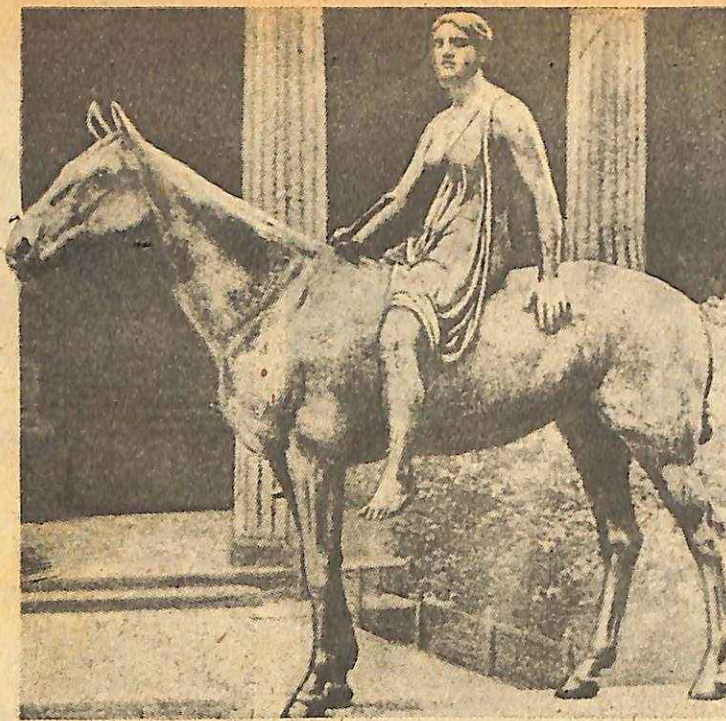
Οι αμαζόνες πολεμούσαν με μια πραγματική περιφρόνησι προς το θάνατο. Και δεν είναι παραξένο πως στο διάστημα των αιώων, πολλοί καλλιτέχνες ένεπνευσθησαν από τις γυναίκες αυτές.

Ο μεγάλος Ρώμπενς ζωγρά- φισε μία θαυμάσια σκηνή από τη μάχη των αμαζόνων με τους Έλληνες στη γέφυρα Θερμο- δόν. Διάλεξε τη σπουδαιότερη φάσι της μάχης, όπου οι αμα- ζόνες άποκρούσθηκαν από τους Έλληνες. Η μεγαλοφυΐα του δείχνει στον πίνακα τον αυτόν όλη την τραγικότητα της φο- βερής ήττας των άγριων θηλι- κών πολεμιστών.

Δεν ήταν όμως μόνον η γέ- φυρα Θερμοδόν, όπου οι αμαζό- νες και οι Έλληνες δρέθηκαν αντιμετώπι. Και στον περίφη- μο πόλεμο της Τροίας, οι αμα- ζόνες κατά το δέκατο χρόνο της πολιορκίας, πολεμύσαν μα- ζι με τους Τρώες εναντίον των Έλλήνων. Αναφέρεται επίσης πως επέτρεψαν κατά των Άθηνών, είτε να κόψουν το κε- φάλι του Θησέα. Μά και η έκ- στρατεία τους αυτή δεν τους έ- φερε δάφνες. Οι αμαζόνες νική- θηκαν και έπαθαν πανωλεθρία μπροστά στις πύλες των Άθηνών. Η βασιλισσά τους Άντιό- πη πίσωτρε αχμόλυτη. Δεν έ- μινε παραπονεμένη ωστόσο, γιατί ο Θησέας πήρε την ώραία αμαζόνα γυναίκα του, που άρ- γότερα του χάρισε ένα γυιό, τον Ιππόλυτο.

Ένα πάντως είναι σίγουρο. Από όλες τις ιστορίες και τις περιγραφές διαπιστώνεται ότι αυτές οι γυναίκες ήταν άφοβες και περήφανες και περνούσαν είτε μέσα στη χώρα τους, είτε σε άλλες χώρες, ζω άγρια ρω- μαντική. Το βασίλειο των αμα- ζόνων βρισκόταν στη Μικρά Άσία, ή πρωτεύουσά του λεγό- ταν Τειμισκύρα και ήταν στην Καπαδοκία, κοντά στο Θερμο- δόν. Από εκεί έξορμούσαν και έσταναν μακριά, ως την νότια Ρωσία. Πολεμύσαν ακόμα και στη Συρία και στη Βαλκανική. Στην κοινότητά τους δεν είχε θέσι κανένας άντρας. Και αν έ- πεφτε κανείς στα χέρια τους τον έπιαναν σκλάβο ή τον σκό- τωναν.

Οι άνθρωποι διερωτώνταν σ' όλες τις εποχές, πως η φυλή αυτή διητηρείτο χωρίς άντρες. Οι αμαζόνες όμως φαίνεται πως είχαν λύσει πολύ απλά το πρό- β-

'Αμαζόνες

ΟΙ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΕΣ ΚΟΡΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΠΟ- ΛΕΜΟΥ * ΜΙΑ ΣΚΛΗΡΗ ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΡΕΣ...

βλημα αυτό. Κοντά στο βασί- λειό τους, στους πρόποδες του Καυκάσου, ζούσε ένας λαός, με τον όποιο, κατά παράδοξον τρό- πο, οι αμαζόνες τ' είχαν κα- λά. Ο λαός αυτός ήταν οι Γκαργκάριοι. Οι αμαζόνες έ- πικέπτονταν από καιρό σε καιρό τη φυλή αυτή και δοκίμαζαν έ- κει έρωτικές περιπέτειες.

Αν άργότερα γεννιόταν κο- ρίσι, έμενε με τη μητέρα. Τα άγόρια τ' έστελναν στους πα- τέρες τους ή τ' άσκότωναν. Και το τελευταίο αυτό είναι μία ά- πόδειξις ακόμη, ότι οι αμαζό- νες ήταν κάθε άλλο παρά ευ- αίσθητα πλάσματα, πράγμα που βέβαια δεν περιμένει κα- νείς από γυναίκες που ζούσαν όπως οι στρατιώτες.

Από μικρές έπαιρναν μία σπαρτιατική ανατροφή. Και το σπουδαιότερο που έπρεπε να μάθουν, ήταν να μεταχειρίζον- ται τ' άπλα και τ' άλογα. Κά- θε αμαζόνα ήταν υπέροχη κα- θαρίσσις. Και μολονότι οι Έλληνες πολέμησαν πολλές φορές με τις κυρίες αυτές, φαί- νεται ωστόσο, ότι έτρεφαν γ' α- τις αμαζόνες κάποιο σεβασμό. Η άγρια αυτή πολεμική φυλή άσκούσε οποσδήποτε κάποιο θέλητρο στους Έλληνες καλ- λιτέχνες. Και στους καλλιτέ- χνες αυτούς όφείλουμε κυρίως το ότι μπορούμε να σχηματί- σουμε σήμερα μία ιδέα γ' τις αμαζόνες.

Περιφωρμι γλύπτες, όπως ο Φειδίας, ο Πολύκλειτος, ο Κρε- σίλας, ο Φραδών, αγωνίστη- καν με τη σμίλη και το σφυρί άναμεταξύ τους, ποίος θα κά- νη την καλύτερη αμαζόνα. Ο Πολύκλειτος δείχτηκε νικητής στον άγώνα αυτόν, γιατί το ά- γαλμα του βροβείθηκε και υπο- ρει να υποθέσει κανείς, ότι δι-

μιούργησε τον ιδεώδη τύπο της αμαζόνας.

Γ' ατ' άγαλμα αυτό δεν εί- ναι σήμερα πολλά πράγματα γνωστά, εκτός του ότι ήταν ά- πό μπρούτζο και ότι βρισκόταν στο ναό της Άρτέμιδος της Έ- φέσσου.

Ο Κρεσίλας έφτιαξε μία συ- νηθισμένη αμαζόνα και ο μεγά- λος Φειδίας δημιούργησε το πε- ρίφημο άγαλμα «Αμαζών στη- ριγμένη σε δόρατο».

Σε διάφορα ευρωπαϊκά μου- σεία βλέπουμε άγάλματα αμα- ζόνων. Και πολλά σχεδιάσμα- τα σε βάζα, σε κούπες, σε γυα- λιά παρίσταναν αμαζόνες. Και όχι μόνο στην Άσία, στην Ά- φρική και στην Εύρώπη άκούγυ- ταν από καιρό σε καιρό πως ύ- πηρχαν γυναίκες που ζούσαν τη ζωή του στρατιώτη, αλλά και από το άλλο ήμισφαίριο της γης, έγγνώστη ότι υπήρχαν γυ- ναίκες πολεμιστές.

Ο Ισπανός Δόν Φραγκίσκος Όρελλάνα μας μετέδωσε ένδι- αφέροντα πράγματα από τ' έξε- ρευνητικά ταξίδια του. Ο Ό- ρελλάνα, που συνάδευσε τον Πιζάρο στο Περού, άνακάλυψε τυχαία το έτος 1539 ένα μεγά- λο ποταμό και όταν άπεμακρύν- θη από τις όχθες του προς τ' έσωτερικό της χώρας, άκουσε προς μεγάλη του καταπληξι, ό- τι στο δρόμο του υπήρχαν γυ- ναίκες πολεμιστές. Οι τρομε- ρές Κόνια - Πού - Γιάρα (με- γάλες γυναίκες) έρχονταν εναν- τίων του. Και σε λίγη ώρα του έκλεισαν το δρόμο 'Ινδιάνοι. Ο Όρελλάνα άναφέρει ότι άνάμ- εσα τους βρισκόταν μία όμάδα γυναικών με φανταστικές κορ- μοστασίες. Ήταν έξαιρετικά ώ- ραιές και επιδέξιες. Έπειτα ά- πό μία άγρια μάχη, ο Όρελ- λάνα καταβόρωσε να άποκρούση

τους 'Ινδιάνους που ήταν λιγώ- τεροι άπ' αυτούς, έκείνες όμως οι γυναίκες του έκαμαν φοβερή έντύπωσι. Και άποφάσισε να ονομάση το μεγάλο ποτάμι, κοντό στο όποιο έγινε η μάχη, με τ' όνομά τους. Και από την ημέρα εκείνη άνομάστηκε ο πο- ταμός 'Αμαζόνιος.

Σαράντα χρόνια άργότερα, ο Έντουαρντ Λοπέξ άνέφερε στις ταξιδιωτικές του έντυπώσεις γ' ατ' την Άφρική, ότι ο Μονομο- τάπα, κύριος του βασίλειου του Κογκό, είχε ένα διαλεχτό σώμα από γυναίκες που στον πόλεμο δείχνονταν έξαιρετικά γενναίες και πεπειραμένες. Μεταχειρί- ζονταν μάλιστα όλες τις γυναι- κείες πονηρίες. Στη δράσι της μάχης, λόγω χάριν, έδειχναν έσφινικά, πως άπόκοιμαν πιά και πως φεύγουν. Σε μία στιγμή ό- μως ξαναγύριζαν άπότομα τ' άλογά τους και ώρμούσαν ά- κάθекτες στους φοβισμένους έχ- θρούς, φέρνοντας σύγχυσι στις γραμμές τους.

Στη Δαχομή, που βρίσκε- ται και αυτή στα δυτικά παρά- λια της Άφρικής, ο βασιλιάς είχε ένα γυναικείο στρατιωτικό σώμα, διαφερένο σε δέκα συν- τάγματα. Κάθε σύνταγμα είχε 600 γυναίκες. Με τις πολυάρω- μες στολές τους έκαναν μία έ- πικίνδυνη έντύπωσι. Κάθε μία τους είχε ένα τουφέκι και ένα μακρύ μαχαίρι και έπειδή δεν υπήρχε πάντοτε πόλεμος, άσχ- λούντο τον περισσότερο καιρό με το κυνήγι.

Ο γυναικείος αυτός στρατός διητηρήθη ως το 1892, ό- πότε η Δαχομή έγινε γαλλική κτήσι.

Και στην Εύρώπη υπήρχε στρατιωτικό σώμα από γυναι- κες. Πριν από μερικούς αιώνες, όταν κατά τη διάρκεια μιάς έ- παναστάσεως εναντίον του δου- κός Τσεμύσλας, οι άντρες σκο- τώθηκαν, οι γυναίκες και οι θυ- γατέρες των επαναστατών πή- ραν τ' άπλα και σχημάτισαν κάτω από τον Βλάστα, μία στρατιωτική όργάνωσι, όπου σιγά-σιγά άποκλείστηκαν οι άντρες. Οι γυναίκες αυτές διά- λεξαν ώρισμένους τόπους όπου έμειναν, χωρίς να έπιτρέπουν σε κανένα την είσοδο. Τους άν- τρες που έφεταν στα χέρια τους, τους έκαναν σκλάβους που τις υπηρετούσαν. Όχτώ χρόνια κατώρθωσαν να διατηρήσουν το βασίλειό τους, άργότερα όμως το πρόσβαλε ένας στρατός ά- πό άντρες και το κατέστρεψε.

Στον αιώνα μας επίσης γυ- ναίκες προσέφεραν τις υπερε- σίες τους, μεμονωμένες ή κατά όμάδες, σε πολεμικούς σκο- πούς. Και αν και σε πολλές πε- ριστάσεις έδειξαν μεγάλη όσι- ότητα με τις αμαζόνες, δε μπο- ρούμε ωστόσο να τις ονομάσου- με έτσι. Γιατί αυτό που χαρα- κτήριζε τις αμαζόνες, ήταν το ξεχωριστό τους βασίλειο, ή πο- λεμική τους ισχύς και ή κοινω- νία τους όπου δεν υπήρχαν άν- τρες. Οι «αμαζόνες» των ήμε- ρών μας γεννήθηκαν μέσα στην πατρίδα τους, την υπηρέτησαν με τον τρόπο τους στον πόλεμο και ύστερα γύρισαν πάλι στις οικογενείες τους.

Μία τέτοια στρατιωτική δύ- ναμι ήταν το 1915 το ρωσκό τάγμα του θανάτου, που το ά- ποτελούσαν μόνο γυναίκες και έγινε όνομαστό κατά τον πρώ- το παγκόσμιο πόλεμο. Όμως, ακόμα και στη ση- μερινή Εύρώπη ζή ένας λαός που ο τρόπος της ζωής του ά-

ποδεικνύει ότι προέρχεται άπό τις πραγματικές αμαζόνες. Γ' ατ' τον βρούμε, πρέπει να ρί- ξουμε το βλέμμα μας στη νό- τιο Εύρώπη, στον Καύκασο, ό- που πριν από μερικές χιλιάδες χρόνια ζούσαν οι αμαζόνες.

Έδώ και είκοσι χρόνια ή ρωσκή κυβέρνηση άνακάλυψε τυχαία ότι σε μία άπόμερη και έρημη περιοχή του Καυκάσου, ζούσε μία φυλή που κυβερνιό- ταν μόνο από γυναίκες. Έπρό- κειτο γ' ατ' μερικές χιλιάδες 'Ια- σαίτες που κατοικούσαν σε σπηλιές άνάμεσα στο Σακα- τάλ, Δαγκεστάν και Άζερμπαϊ- ζάν. Οι κάτοικοι αυτοί των δου- νών που έπικοινωνούσαν πολύ λίγο με τους γείτονές τους, ζούν στον πολιτισμένο κόσμο του είκοστού αιώνα, την άγρια, πρωτόγονη ζωή τους.

Οι γυναίκες έχουν την άρχη- γία σε όλα, ενώ οι άντρες δεν έχουν άπολύτως καμμία πρω- τοβουλία. Όστόσο δεν μπορού- με να ληψηθούμε καθόλου τους κυρίους αυτούς, γιατί ή ζωή τους είναι πολύ εύχάριστη και άναπαυτική. Και χωρίς υπερβο- λή μπορούμε να πούμε πως τους περιποιούντα τρομερά οι γυναίκες τους και πως οι ψήτες χήνες πετούν κατ' ευθείαν στο στόμα τους, όπως στη χώρα των τεμπέληδων. Εκτός από το φαί και το ποτό, δεν κάνουν σχεδόν τίποτε άλλο. Όλες οι έργασίες στο σπίτι, στα χω- ράφια, στα δάση, στα ποτά- μια και στους δρόμους, γίνον- ται από τις γυναίκες.

Αν μαλλώσουν κάποτε με τις γειτονικές φυλές, μόνον οι γυναίκες πηγαίνουν στη μάχη. Φέρουν μαχαίρια όπως οι αμα- ζόνες και ο τυπικός έκείνος δι- πλός πέλεκυς είναι κατά παρά- δοξον τρόπο, το σπουδαιότερο όπλο αυτής της όρεινής φυλής.

Όταν το σοβιετικό καθεστώς ζήτησε από τις γυναίκες των 'Ιασαϊτών να έμβαρύνουν τους άντρες τους να εργάζονται μα- ζι τους, οι γυναίκες τους άπάν- τησαν ψυχρά, ότι θα το θεω- ρούσαν μεγάλη ντροπή, αν ά- φιναν τους άντρες τους να έρ- γαστούν. Οι άντρες συμφώνη- σαν όμως μαζί τους και γ' ατ' να δώσουν κύρος στα λόγια τους, κάθισαν χάμω και παραγ- γελαν να τους φέρουν το φα- γητό. Έπειτα μερικές γυναίκες πήραν τ' άπλα και πήγαν στο κυνήγι και άλλες τ' εργασία τους και πήγαν στη δουλειά τους. Οι άπεσταλμένοι των Σο- βιέτ κατάλαβαν στο τέλος ότι κάθε κόπος τ' άπηναι χαμέ- νος και ότι θα γίνονταν αντιπα- θητικοί αν έπέμεναν περισσότε- ρο. Άφησαν λοιπόν τ' πράν- ματα στη θέσι τους και έτοι έ- μειναν όλα όπως στον παλιό καιρό, πριν από αιώνες και αι- ώνες, πριν ίσως από χίλια χρό- νια.

Οι ειδικοί έπιστήμονες άνα- ρωτούνται πάντα αν αυτός ο πανάρχαιος όρεινός λαός και οι αμαζόνες της Καπαδοκίας έ- χουν κάποια σχέση μεταξύ τους. Άδύνατο δεν είναι βέβαια, εί- ναι όμως πολύ δύσκολο να δια- πιστώθη. Και άσφαλώς, ή φυλή των 'Ιασαϊτών με τις συνήθειές τους που θυμίζουν τις συνήθειες των αμαζόνων, θα μείνη ανίγνυα, που ή λύσι του βρίσκειται μέσα στις όαίχλες του παρελθόντος και όπως φαίνεται θα μείνη γ' ατ' πάντα κρυμμένη εκεί.

Και άσφαλώς, ή φυλή των 'Ιασαϊτών με τις συνήθειές τους που θυμίζουν τις συνήθειες των αμαζόνων, θα μείνη ανίγνυα, που ή λύσι του βρίσκειται μέσα στις όαίχλες του παρελθόντος και όπως φαίνεται θα μείνη γ' ατ' πάντα κρυμμένη εκεί.

ΖΑΝ ΒΟΣΚΟΥ-ΙΛ

ΕΛΑΦΡΙΑ ΖΑΚΕΤΟΥΛΑ

ΥΛΙΚΑ: 380 γραμ. μαλλι ΠΕ- ΓΚΟΥΕΝ - ΖΑΦΙΡ και 25 γραμ. κίτρινο της ίδιας ποιό- τητας. Βελόνες Νο 2 και 8 κου- μπί.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λά- στιχο 1+1π=1π καλή, 1π ά- ναποδι. Ζέρσευ=1 βελόνα κα- λή, 1 βελόνα άνάποδι.

ΔΕΙΓΜΑ: 19π=5 έκατ. 24 βελόνες=5 έκατ.

Πλάτη

Βάλετε 174π στις βελόνες σας με γκρι καλλι και άρχίσε- τε με ζέρσευ. Κάθε 3 έκατ. θα βάσετε 1π σε κάθε μεριά (3 φορές). Σε γενικό μακρος 31 έκατ. θα σχηματίσετε τις μα- σχάλες κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλεί- νετε σε κάθε μεριά: 3π (4 φο- ρές), 2π (3 φορές) και από 1π. Σε γενικό μακρος 41½ έκατ. θα βάσετε από 1π σε κάθε με- ριά, κάθε 6 βελόνες (7 φορές). Σε 50½ έκατ. γενικό μακρος θα κλείνετε σε κάθε μεριά, κά- θε δεύτερη βελόνα: 2π (10 φο- ρές), 3π (5 φορές), 4π (5 φο- ρές), 5π. Ταυτοχρόνως και σε 56 έκατ. γενικό μακρος θα κλεί- σετε τους 16 μεσαίους πόντους σε μία φορά. Η κάθε μεριά θα πλεχθή χωριστά ή ταυτοχρόνως άν βάλετε ένα δεύτερο κουδάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ.

στη μεριά της μασχάλης 1π κάθε 3 βελόνες (10 φορές). Σε 50 έκατ. γενικό μακρος της δε- ξιάς μεριάς θα σχηματίσετε το ντεκολτέ κατά τον έξης τρόπο: Θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (2 φορές), 2π (4 φο- ρές), 1π (4 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές). Ταυτο- χρόνως και σε 51 έκατ. γενικό μακρος της άριστερης μεριάς, θα σχηματίσετε τον ώμο. Κά- θε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 3π (7 φορές), 4π (6 φορές), 4π (2 φορές) και 5π. Πλέξτε και τ' άριστερό μπροστινό κα- τόν τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Μανίκι

Βάλετε 84π με γκρι μαλλι και άρχίσετε με λάστιχο 1+1π. Πλέξτε 10 βελόνες με γκρι μαλ- λί, 6 βελόνες με κίτρινο και άλ- λες 10 βελόνες με γκρι. Συνε- χίστε το πλέξιμο με ζέρσευ με το γκρι μαλλι. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε το ζε- ρσευ θα βάλετε 10 άνοίγματα, δηλ. σε κανονικές άποστάσεις θα πλέκετε μέσα στον ίδιο πόν- το δυό φορές. Κάθε 4 βελόνες θα βάσετε 1π σε κάθε μεριά (19 φορές). Σε γενικό μακρος 21½ έκατ. θα κλείνετε σε κά- θε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (4 φορές), 3π (2 φορές), 4π (2 φορές) και τους ύπόλοι- πους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά. Πλέξτε και τ' άλ- λο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο.

Εφαρμογή

Σιδερώσετε το πλεκτό σας από την άναποδη μεριά, με νο- πτό πανί. Ράψτε τους ώμους και τις πλαινές ραφές. Γυρίσε- τε στο κάτω μέρος ένα στρίφω- ματάκι 2 έκατ. φάρδος. Κατό- πιν σηκώστε με γκρι μαλλι και να χρησιμοποιήσετε πολλές βελόνες το ίδιο νούμερο αλλά χωρίς κεφάλι, 210π στο δεξί μπροστινό, 46π στο μπροστινό ντεκολτέ, 72π στο ντεκολτέ της πλάτης. Έξασκολούήστε έν συ- νεχεία να σηκώνετε πόντους: 46 στο άριστερό μπροστινό ντε- κολτέ και 210π στο άριστερό μπροστινό (σύνολον πόντων 584). Βάλετε με χρωματιστή κλωστή από ένα σημάδι στους δυό πόντους της κάθε γωνιάς του ντεκολτέ. Πλέξτε όλους τους πόντους με λάστιχο 1+1π. Θα πλέξετε 10 βελόνες με γκρι μαλλι, 6 βελόνες με κίτρινο και άλλες 10 με γκρι και θα κλεί- σετε τους πόντους όπως τους βρίσκατε, δηλ. καλή με καλή, άάποδη με άάποδη. Κατά το διάστημα που θα πλέκετε τη φάσα, θα βάσετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π σε κάθε μεριά από τους 2π που έχετε βάλει το ση- μάδι. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε με το κίτρινο μαλ- λί θα σχηματίσετε τις κουμπό- τρυπες στο δεξί μπροστινό κα- τόν τον έξης τρόπο: Πλέξτε τους 5 πρώτους πόντους 1 έ- κατ. και άφήστε τους να περι- μένουν. Κατόπιν θα συνεχίσετε να πλέκετε άνά 30π 1 έκατ. (7 φορές) (ή 7η κουμπότρυπα με τους 30π άπόσασι πρέπει να πέσι άκριβώς στον ένα από τους δυό πόντους που έχετε άπό- λει το σημάδι. Πλέξτε και τους ύπόλοιπους πόντους 1 έκατ. και στην έπόμενη βελόνα πλέ- ξετε όλους τους πόντους συνέ- χεια. Μετά τις 10 βελόνες με το γκρι μαλλι θα κλείσετε τους πόντους σας όπως τους βρίσκα- τε. Ράψτε τις ραφές των μανι- κιών και τοποθετήστε τα. Ρά- ψτε τ' άκουμπά.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 41

δυναμίας για να μ' εγκαταλείψει, για να τρέξει ν' αναγγείρεις εκείνον που ένα σώμα είχε ίσως σώσει...

—Δεν είναι σωστό αυτό που λές! Δεν έπρεπε ν' ασχοληθώ μ' αυτόν τον άνθρωπο;... Να μη ενδιαφερόμ' να μάθω ούτε αν ήταν ή ανδρας μου;

—Οχι. 'Οφείλεις να κάμεις αυτό που έκαμες. 'Αλλά από καθήκον και με το θάνατο στην ψυχή, αν μ' αγαπούσες. Προηγούμενος όμως έπρεπε να τρέξεις σε μένα, να κλάψεις στην αγκαλιά μου, να μου όρκιστής ότι θα έκτελούσες μια πράξη ευσηλυτική, ανθρωπισμού, αλλά με ό,τι και αν γινόταν η καρδιά σου θα έμενε δική μου... 'Αντί να κάμεις αυτό, έδεώσες καλό να μου τηλεφωνήσεις μόνο και με τόση χαρά, που να υπερδεύς τα λόγια σου. Και ύστερα από δυο μέρες σιωπής, μου ξαναόρχεσαι, επειδή ο δυστυχισμένος που σ' έδειξαν, δεν είναι εκείνος που ήλπιζες.

—Ροζέ, εκείνο που θα ήθελες να νοιάσω, είναι τρατώδες. —Τρατώδες, ίσως αλλά ανθρώπινο!... 'Αγαπάς κανείς ή δεν αγαπάς!... Και όταν αγαπάς, φοβάται, μισεί κάθε εμπόδιο στην αγάπη του. Δεν σου προσάπτω τίποτε, Ζιλμπέρτ, νοιάσε με. Είναι ίσως φυσικό, πάντως είναι πολύ ώραίο, που διατηρείς για τον Φίλιπ Μασόν μια τέτοια αγάπη. Μόνο εγώ...

Ξέρω ότι δεν μ' αγαπάς και δεν μπορώ να δεχθώ το δώρο που είσαι έτοιμη να μου κάμεις.

—'Αν δεν σ' αγαπούσα, θα ήθελα να σου κάμω αυτό το δώρο;... Σ' αγαπώ, Ροζέ.

—Οχι, Ζιλμπέρτ, αγάπας σ' έμένα τον έρωτα και τη ζωή. Είμαι ο άνθρωπος που διαλέγεις για να σε ξαναοδηγήσει σ' ένα όραμο που λυπόμαι αυτή την εγκατέλειψες, ένα όραμο όπου η ψυχή ξεκουράζεται από τις ανησυχίες της... 'Επιθυμείς λίγη εύτυχια και με κρίνεις ικανό να σου χαρίσω αυτή την εύτυχια. 'Αλλά δεν είμαι εγώ εκείνος που αγαπάς αληθινά!...

Και δεν θα μου δίνης από τον έαυτό σου παρά εκείνο που δεν θα μπορέη να παίρνη η ανάνησις του Φίλιπ Μασόν. Μου απέδειξες ότι έλπιζεις πάντα σ' ένα θαύμα και ότι δεν θα φιλάς παρά μια γυναίκα που θα είναι έρωτευμένη μ' ένα νεκρό, αν γίνω άνθρωπος σου.

—'Επεχείρησα να πω ψέματα: —Ποιός σου είπε ότι ήμουνα

εύτυχισμένη;... Ποιός σου είπε ότι δεν πήγα με το θάνατο στην ψυχή στο νοσοκομείο;... Και ότι η συγκίνησής μου στο τλέφωνο δεν προερχόταν από...

—Οχι, Ζιλμπέρτ, μη κουράζεσαι. 'Ορισμένες αποχρώσεις της φωνής δεν απατούν... 'Ελα, Ζιλμπέρτ, ως φανόμει θαρραλέοι και οι δυο. Αυτό που περιμένεις από την αγάπη της σου το προσφέρει ασφαλώς ένας άλλος...

—Και αν μ' αγαπούσες αληθινά... δεν θα προσπαθούσες να με θεραπεύσεις;

—Δεν μπορεί κανείς να παλαίψη με τους νεκρούς. Είμαι πολύ απαιτητικός ίσως... αλλά ήθελα από σένα μια αγάπη ίση μ' εκείνη που σου είχα, Ζιλμπέρτ. Δεν θα είσαι ποτέ βέβαιη ότι ο Φίλιπ δεν ζή κάπου... Είσαι αδεράπτει Κι' εγώ θα ζηλεύω πάντα και θ' ανησυχώ... Οχι!...

Το κλίκοντας, έφθασα στην πόρτα:

—Τότε, αντίο, Ροζέ... —'Αντίο, Ζιλμπέρτ.

*

Είναι Κυριακή. 'Η Ντενίζ και ο άνθρωπος της —παντρεύτηκαν προ έξη μηνών— θαύθουν να φάνε μαζί μας. Βοηθώ τη μητέρα να στρώση το τραπέζι.

Κάτω από τη φωτογραφία του Φίλιπ ένα τριαντάφυλλο μαρμαίρεται. Βάζω ένα άλλο και μένω για μια στιγμή ακίνητη μπροστά στην εικόνα του ανθρώπου μου...

Ξέρω τώρα, με βεβαιότητα, ότι τελείωσε, ότι δεν θα ξαναγυρίσει ποτέ. Τα λείψανα του αεροπλάνου του βρεθήκανε απανθρακωμένα, από μια αποστολή γεωλόγων... Μέσα στα συντρίμια βρέθηκε η άλυσσίδα του χεριού με την ταυτότητά του. Και την έχομε τώρα έμεις.

'Η μητέρα έπεσε άρρωστη ένα μήνα, ύστερα άρχισε να την ενδιαφέρει πάλι η ζωή, όταν έμαθε ότι η Ντενίζ περιμένει παιδί. Τώρα πλέκει μωρουδιακά...

Κι' εγώ;... 'Εγώ δεν έπιθυμώ τίποτε άλλο παρά να βρω τη γαλήνη της ψυχής και της καρδιάς. Σκέπτομαι καμμία φορά τον Ροζέ σαν να ήταν ένας άλλος σύζυγος που έχασα.

Κτυπά το κουδούνι. Είναι η Ντενίζ και ο Κλεμάν. Καί, άμεσα, αυτός φωνάζει χαρούμενα:

Πίσω από το ζευγάρι, βλέπω την ψηλή σιλουέτα του Ροζέ. Με κυττάζει έντονα και αναγκάζομαι ν' άκουμήσω στον

Φ/Ξ μικρό μπουκάλι = 1½ ποτήρι

Π.Λ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5

τοίχο για να μ' γλυστρήσω...

Ο Κλεμάν με φιλάει, το ίδιο και η Ντενίζ, ύστερα πρέχουν κοντά στη μητέρα. Μένω αντίκρυ στο Ροζέ.

Και εσφυγίζω, μια άκατανίκητη δύναμη με ρίχνει στην αγκαλιά του και ξεσπώ σε λυγμούς. Με σφίγγει με όλη του τη δύναμη και η φωνή του μουρμουρίζει στο αυτί μου:

—Συγχώρησέ με. Δοκίμασα να ζήσω χωρίς εσένα. Δεν μπορώ. Θέλησα το αδύνατο, το απόλυτο... 'Αλλά αν μ' αγαπάς ακόμα λιγάκι...

—Σ' αγαπώ όπως πρώτα. Περισσότερο μάλιστα, γιατί τώρα ξέρω... καταλαβαίνεις... Ξέρω ότι αγαπώντας σε δεν τ'ον προσβώ.

'Η χαρούμενη φωνή της πεθεράς μου φθάνει έως εμάς. Βρίσκει ότι η Ντενίζ είναι μια χαρά.

Ο Ροζέ, ενώ με φιλάει μου λέει:

—Γυναίκα μου..., γυναικούλα μου... Με τα μάτια κλειστά, εγκαταλείπομαι στη χαρά της ζωής. ΑΝΤΡΕ ΛΟΡΝΤ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

‘Η Μυρτώ

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ: Γιατί διάλεξα τόσο, αγαπητή μου φίλη;... 'Ο έρωτας δεν είναι κάτι που έρχεται κατά παραγγελία. Θα τον νοιώσεις κι' εσύ, μη ανησυχής, θα γνωρίσεις τις χαρές και τις πίκρες του, οι οποίες είναι περισσότερες καμμία φορά. Ζήσε ξένοιαστα όσο μπορείς αυτή τη χρυσή ηλικία που βρίσκεσαι, γιατί αργότερα θα τη νοσταλγήσεις. 'Αλλά έτσι όλα τα νεαρά κορίτσια διάβουν πάντα και συχνά πληρώνουν άσχημα αυτή τους τη βία. Μη παρασύρεσαι από τις φίλες σου και μη τις ζηλεύεις. Μη διασπείς να συνδεθείς με τον πρώτο που θα προσποιηθεί τον έρωτευμένο μόνο και μόνο για ναχης να διηγηθείς κι' εσύ μια περιπέτεια. Αυτά είναι επιπολαιότητες που πληρώνονται συχνά πολύ ακριβά.

ΣΟΦΗ: Αυτούμαι πολύ, αγαπητή μου φίλη, που δεν μπορώ να σ' εξυπηρετήσω στο ζήτημα που μου γράφεις. Δεν είναι μόνο που ξεφεύγει ολότελα από την ασοδοτικότητα αυτής της στήλης αλλά και να ήθελα να κάνω μια έλαση πάλι είναι αδύνατον να σε βοηθήσω. Το ζήτημα της υπεροχής όσο πεί και γίνεται πόνος δύσκολο, κι' εγώ δεν ήμουν εκείνη στην οποία έπρεπε ν' αποταθώ για τη λύση του.

ΜΑΡΘΑ Ν. 1: Πρέπει πρώτα να έχετε ένα γράμμα από ένα σχολείο ή πανεπιστήμιο της Αμερικής που να σας καλή να φοιτήσετε για να μπορέσετε να πάτε εκεί λόγω σπουδών. Κατ'επ'είρηνη και θα κάνω όλες τις διατυπώσεις για να σας καλέσω. 'Η έγγραφη άνερχεται, νομίζω, σε χίλια δολάρια. Τα έξοδά σας εκεί κυμαίνονται αναλόγως με το σχολείο που θα φοιτήσετε και την πόλη που θα διαμένετε. Μπορείτε να ειδικευθείτε εκεί σε ιατρικό καλλογής ή σε κάτι παρόμοιο. 'Εκεί θα βρήτε πολλούς ορίζοντας ν' ανοίγουνται μπροστά σας. Πάρετε πρόσκληση από ένα οποιοδήποτε πανεπιστήμιο ή κολλέγιο κι' εκεί προσανατολίστε αναλόγως.

ΜΙΑ ΧΑΝΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: Να κρατήσετε ακόμη την επιφυλακτικότητα σας, ώπου να δής καθαρά καμμία εκδήλωσή του. Είναι πιθανόν να θέλη να παίξει κι' μ' εμένα όπως με την άλλη. Γι' αυτό δείξε λίγη άδιαφορία και αν υπάρχει κάτι σοβαρό μέσα του να είσαι βέβαια πως θα εκπλησθώ. 'Αν είναι μια επιπόλαιη συμπάθεια για να περνά ο καιρός, θα στραφή πάλι αλλού αλλά εσύ θα είσαι και τότε κερδισμένη.

ΛΕΥΚΟΣ ΚΡΙΝΟΣ: Δεν είναι άσυνήθιστο σ' έναν άνδρα να λήη στη μνηστή του διάφορα πράγματα πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Πάντως, μπορείς σίγα σίγα και δικαιωτικά να του δείξεις τη δυσανεμία σου και με τρόπο να αλλάξεις θέμα διαίλιας. Δείξε του πως δεν σου άρσουν αυτές οι συζητήσεις όχι από σεμνοφύλα, αλλά από αληθινή σεμνότητα και αυτοσεβασμό. Μη έχνης πως είναι και λίγο στο χείρ της γυναίκας να διαμορφώση τον άνδρα της σιγά σιγά και να τον βελτίωση με την κατάλληλη τακτική. 'Όσον αφορά γιά τη φίλη σου, μη ανησυχής, βρίσκεις πολύ μακριά γιά να είναι επικίνδυνη. Τό τί αισθάνεται γιά αυτόν μ' το σκέπτεσαι καθόλου. Δεν έχει σημασία.

ΤΖΟΚΟΝΤΑ: Μπορείς να πής στη μητέρα σου ότι την άλγισα. 'Αν αυτό τον είναι δύσκολο που δεν πρέπει τότε ως έρθη να σε βή με τη δικαιολογία ότι τυχαία πενούσε κ.λ.π. Νομίζω όμως πως είναι καλύτερα να πής στη μητέρα σου ακριβώς πως έχει όλη η υπόθεση. Θα σε καταλάβη και ασφαλώς δεν θα έχη καμμία αντίρρηση. Θερμές ευχές.

ΝΙΤΣΑ 1: 'Η σύνταξίς του Περιόδικου δεν μπορεί να άσχηλται με τέτοιες ερωτήσεις γιά αυτό δεν σας απήντησε. Είναι καλό μια κοπέλλα να προσέχη τις εκφράσεις της και αυτή που είπατε σεις δεν είχε θέσι εκείνη τη στιγμή. Μια γυναίκα ποτέ δεν λεί σ' έναν άνδρα ετά σέση μου έστω και αν αυτός είναι διευθυντής της, διότι οι άνδρες πρέπει να δείχνουν στην γυναίκα τον σεβασμό τους κι' έσεις με τον τρόπο σας είναι σά να του φανερώσατε την ηλικία του, πράγμα που δεν είναι λεπτό. Στον συνοδο σας δεν θα λέτε ευχαριστώ όταν σας αφήνη να προηγηθείτε, αλλά αν το κάνη αυτό ένας ξένος τότε θα τον ευχαριστήσετε μ' ένα αδοιστο κούνημα του κεφαλιού. Στα επισκεπτήρια δεν είναι ανάγκη να αναφέρετε όλα αυτά που γράφετε, παρά μόνο τις ευχές σας, ανεξάρτητα σε ποιον απευθύνονται. 'Ενας άντρας, αν είναι ευγενής, δεν έπιδέχεται ποτέ σε μια γυναίκα να τον βοηθήση να ντυθή. Πενικά, πρέπει να έχετε ύπ' όψι σας πως σαν γυναίκα που είσατε, πρέπει ν' αφήνετε να σας περιποιηται και να σας σεβόνται οι άλλοι οι οποίοι υποτίθεται πως ξέρουν τους στοιχειώδεις κανόνες καλής συμπεριφοράς.

ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ: Οι σκέψεις σου, αγαπητή μου, αυτές που κάνεις, είναι άρωστημένες. Δεν έπιτοέπειται να σκέπτεσαι έτσι. Φανταστεί πως η φαντασία σου τρέχει πολύ και δημιουργήσε όλες αυτές τις σπρόες φαντασιοπληξίες. Νομίζω πως πρέπει να πάψης να σκέπτεσαι αυτό το ζήτημα με φόβο. Είμαι βέβαια πως μόλις παρυσασθώ ο κατάλληλος άνθρωπος και κτησθή η καρδιά σου όλοι αυτοί οι φόβοι θα διαλυθούν. Θα έκανες καλά να τους έμπιστευής στη μπόρα σου. 'Εκείνη θα σε βοηθήση να διαλέξής όλες αυτές τις ιδέες και να βρής τον όραμο σου στη ζωή.

Κ. ΙΩΝ: Θα είναι πολύ καλύτερα να αναφέρεται απ' την άνη την περιπέτεια σας στον μέλλοντα υποψήφιο εκφράζοντας τη δυσπιστία σας γιά τα ανδρικά αισθήματα και την ανδρική ευστάθεια. 'Ετσι, εκείνος θα έρη από την άσχη αυτή την ιστορία και θα άποφασίση. Δεν είναι ανάγκη να του δώσετε λεπτομέρειες, και ν' άποφύγετε με κάθε τρόπο και όσο είναι δυνατόν. Μπορείς να πής μόνο την αλήθεια του χωρισμού γιά να καταλάβη πως δεν ήσουν έσύ υπαίτιος. Μπορείς να πηγαίνης, έκδρομη με την παρέα σου εφ' όσον θα είναι και άλλες κοπέλλες. Μόνο να έχης πάντα ύπ' όψι σου πως είναι δυνατόν να βρεθή κανείς να θελήση να έπωφεληθή. Γι' αυτό πρέπει να είσαι πολύ προσεκτική γιάτι η θέσι σου τώρα είναι πολύ λεπτή και παρεξηγείται εύκολα. Σκέψου δε τί θα σου κοστίσι μια δεύτερη άπογοήτσει. Πρόσεξε, λοιπόν, μη δώσης σε κανένα την έντύπωσι ότι θα είσαι εύκολη λεία. Εύχομαι οι νέες συντροφίες να θεραπεύσουν γρήγορα το ψυχικό τραύμα σου.

ΜΟΔΑ

Μ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΥ. — 1) Το χαμηλό ντεκατέ παπούτσι είναι εκείνο που αφήνει γυμνό το κοντινέπι. Το φανταζή (άδιαφορο αν είναι κουταπι ή όχι) είναι παπούτσι σε όχι ασύστολα κλασική και άπλη γοαμή. Παπούτσι που παρουσιάζει κάποια ποικιλία στο σχέδιο ή τη γωνιότητα και

ιδιορρυθμία στην έμπνευσή του. 2) Το άνοιξιάτικο κατελάκι μπορεί να γίνη από το ύφασμα της φούστας άρκει το ύφασμα της φούστας και το χρώμα να είναι σαφώς χαρούμενα και έποχικά. 'Ο,τι βρίσκουμε κατάλληλο το δημοσιεύουμε. 3) Ζώνη σε παλτό δεν σας συμβουλεύω να φοράτε, αφού το ύφος σας είναι μόνο τόσο. Σε φορέματα στενά ζωνάκια, οι φαρδιές κόβουν.

ΚΛΕΙΔΙΑ. — Πολύ μου άρεσε το δείγμα του ταγιέρ σας. Σωστά καταλάβατε ότι πηγαίνει με κίτρινο ή πράσινο. Προσέβα, ότι καταλληλότερο είναι και το άσπρο θα το φοράτε με την ίδια μαύρη τσάντα και παπούτσια, και έπειδή πρέπει δέβαια το χρώμα να έπαναλαμβάνεται και στα άδεσμά, θα πάρετε ή θα κάνετε γάντια στο χρώμα της μπλούζας που θα άποφασίσετε (μαμπάκας, νημάτινα ή νύλον). Διαλέξετε και ίδιο χρώμα σκουλαρίκια π.χ. φτηνές γοματιστές μπουλι. 'Η αλλοίως συμπληρώστε με καμμία μπουντουιέρα ή κανένα μαντηλάκι στο χρώμα της μπλούζας. Το κομμάτι που σας περίσσευε να μη το κάνετε τίποτα. Είναι λάθος να γίνονται άποψοδοίτες «κάτι» τα κομμάτια που περισσεύουν και που είναι πολύτιμα και άναγκαία καταστάτα όταν κάποτε χοιρασθώ να διορθώ ένα ρούχο. Μαύρο ταγιέρ να κάνετε αν υπομνητέ. Συνήθως το σεδιότ βάφεται καλά (είναι και της μόδας). Ρωτήστε όμως πρώτα και το βαείο. Νομίζω ότι από τη γκαρνταρόμπα σας λείπει μόνο ένα φρέσκο άνοιξιάτικο φορεματάκι. 'Αλλά και αυτό δεν έξω αν είναι άπαράτητο, το καλοκαίρι στην 'Ελλάδα έρχεται τόσο γρήγορα.

ΜΑΤΙΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΑ. — 1) Νομίζω πως περισσότερο θα σας δολέψη η μαύρη φούστα με στεκατέ ή οργάντζα μπλούζα. Φοριέται χειμώνα - καλοκαίρι και έκτός από το χόρο μπορείτε να τη βάλετε και σε καμμία γιορτή, γλεντάκι, άρσάδωνες κ.λ.π. Καλύτερα να κάντε ένα μικρό, όχι υπερβολικό ντεκατέ (αφού το θέλετε και γιά χορό). 2) Το φουρό να το κάνετε φαρδύ αν το φορέμα σας είναι φαρδύ. 3) Γράψτε απ' εύθεις στο παρόρημα κεντημάτων τί έδους μασηλασία σας ένδιαφέρουν. 'Εφρόντισα σχετικώς γιά τις άγνωσης λέξεις, αλλά δυστυχώς η ύλη μας είναι πολλή και άρισμένη, χόρος δεν υπάρχει, άρα δεν θα μπορούσαμε να σας ευχαριστήσουμε όσο και να το θέλουμε. Το φορέμα του οποίου δείγμα μου στέλνετε φοριέται το καλοκαίρι, άπόγεμα και βράδυ (ακόμα και πρωί αν το ραμμό του είναι πολύ άπλό).

ΛΙΤΣΑ Κ. — Διεβίδαση τη σχετική παράκλησή σας στο τιμήμα κεντημάτων. Το γράμμα σας έφτασε δυστυχώς λίγο άσγά, αλλοίως θα σας συμβούλευα να κάνετε την μπουντοί αν προλαβαίνατε. Είναι τόσο φορέσιες και της μόδας. 'Αν ο καιρός το έπιτρέψη τη φοράτε, αλλοίως την έχετε έτοιμη γιά άσότερα. Δεν έχετε να χάσετε τίποτε αφού υπορείτε να την κάνετε. 'Αλλοίως βάλετε τη σιελ μπλούζα με τη φούστα που λέτε (έκτός αν την έχουν δη πολλές φορές τα ίδια πρόσωπα). Στην περίπτωση αυτή φοράτε την μπλε άσορτι μπλούζα με τίποτα κόκκινα γαρόφαλα που θα δώσουν μια νέα δυνατή νότα στο σύνολο (ή και άλλο χρώματός φανταχτερή μπουντουιέρα). Πάρετε κι' ένα μαντήλι μουσελίνα στο χρώμα της μπουντουιέρας.

ΕΛΠΙΔΑΣ. — Καταλαβαίνω τη θέσι σας και συμφωνώ άπολύτως με τον τρόπο άσά θα χάσετε από πάση άδιαφορία έπικρατεί παντού. Το σχέδιό σας δεν μου φαίνεται άπραγματοποίητο, αν καί έρεκα το ταμινό. 'Επειδή όμως δεν μπορώ μόνη μου να πάσο την εύθύνη να σας συμβουλεύω, άφήστε να ρωτήσω και τη γνώμη άλλων σχετικά, όποτε θα σας άπαντήσω αν κατ' άρχην

μπορώ να γίνη κάτι τέτοιο, και που πρέπει τότε να άπευθιθήτε, είτε άυτόπροσώπως, είτε με γράμμα.

ΒΙΟΛΕΤΑ. —Το δελουδο σιφόν δεν είναι πιά κατάλληλο γιά την έποχή. Το σχέδιο που θέλετε είναι πράγματι άσά και κολακεύει. Κανέτε το από άλλο ύφασμα, ή γράψτε μου που και ποτε θέλετε να το φοράτε να σας πώ εγώ το ύφασμα αν δεν έξερετε τί να διαλέξετε.

ΜΟΝΑ — ΛΙΖΑ. — 1) 'Η τσάντα που λέτε ταιριάζει με το καφέ σύνολο και είναι κατάλληλη γιά την ήμερα. 2) Οι νύλον τσάντες τώσα που έξελείχθηκαν τόσα, κάνουν γιά όλες τις ώρες, αναλόγως δέβαια με το σχέδιό τους. 3) Το νταντελινό γιανκάκι σάς φοριέται γιά μικρές και χορευτικές συγκυριότητες. 'Αν πρόκειται γιά χορό που απαιτεί κάπως πιο ντεκατέ έμφανισεις δεν μπορείτε δέβαια να το βάλετε. Στις άλλες έρωτήσεις σας δεν μπορεί να άπαντήρη ή στήλη μόδας, γράψτε χωριστά στη διεύθυνσι του περιόδικου αν θέλετε.

ΒΟΥΛΑΝ ΓΡΙΝΤΑΚΗ. — 'Η καλύτερη έποχή ίσα - ίσα γιά να άγοράση κανείς γούνα είναι τώρα. Μόνο έτσι μπορείτε να πετύχετε μια κατάλληλη εύκαιρία και να κάνετε καλή άγορά. Το σωστότερο είναι να πάρετε άστροχάν μαύρο, που κάνει γιά όποιαδήποτε περίπτωση και είναι και το κλασσικό στο είδος του. 'Ο,τιδήποτε άλλο ύποχρει, ίσως φθόρος να μετανοήσετε, ενώ αν έχετε το μαύρο άστροχάν (που θα σας άπαιτάται τελείως και από την άσχημη άμψη της χειμωνιάτικου παλτού) μπορείτε ένδεχομένως άσότερα να προσθέσετε και ένα καφέ, αν τα οικονομικά σας πάνε καλά. Το ύφασμά σας καλύπτει ρα να το κάνετε ένα έλαφρό παλτό γιά άνοιξη και καλοκαίρι αφού είναι τόσες πτυχές. Συνθίζονται έξ' άλλου πολύ, μη ανησυχήτε γιά αυτό.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ

Παρακαλούμε τις αγαπητέ μας αναγνώστριες να μη στέλνουν πολλές ερωτήσεις μαζί σε μια φορά. 'Ο χόρος δεν έπαύεται και δεν θα μπορούσαμε να έχωριστούσαμε τις υπόλοιπες αναγνώστριες μιας προκειμένου να άπαντούμε έκτενώς σε υπερβολικό άριθμό ερωτήσεων που μας άπευθύνονται από μερικές. Γι' αυτό γράφετε τα άπολύτως άναγκαία, και γιά τα υπόλοιπα ένασρωτάτε μας σε άλλο γράμμα, έτσι θα έ- ύπηρετηθήτε και σεις καλύτερα.

ΠΛΕΚΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΝΕΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Βόλος. —'Η μπλούζα της Νταϊνης Μαυράκη, είναι άγορασθή από την 'Ετάμ. Δεν είναι όμως καθόλου δύσκολη να την πλέξετε και έσεις τη στιγμή που άποσχαλείσθε με το πλέξιμο. Γράψτε μου τη διεύθυνσή σας, να σας έ- στήσω. Δυστυχώς μέσον αυτής της στήλης δεν είναι δυνατόν.

ΑΡΧΑΡΙΑ. — Το τζάκι δεν στρώνεται συνήθως. Το μόνο που συνθίζονται είναι μικρά στρογγυλά ή τετράγωνα πετσεταικία κάτω από τα άντικείμενα που έχετε πάνω στο τζάκι. Αυτά μπορείτε να τα κινήσετε σε μετροπή.

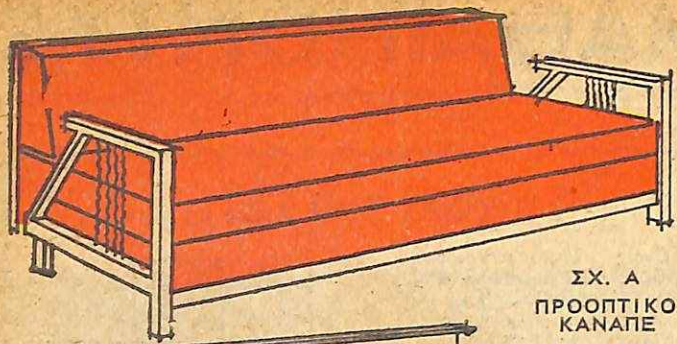
ΣΚΑΡΑΕΤ, Θεσσαλονίκη. — 'Η συντακτική της μόδας μου διαβί- δωσε την έρωτησή σας σχετικά με το πλύσιμο των πλεκτών. Δυστυχώς γιά τ' άσπρα άλλος τρόπος από αυτόν που μεταχειρίζοσθε δεν ύποχρει. Τ' άσπρα πάντοτε παίρνουν μια κτηνίδα. Το μόνο που έχω να σας σύ- στήσω να μην τα στεγνώνετε στον ήλιο ούτε καν σε σούμα. 'Όσο γιά το ξεκαίλωμα, ή το μαλλι δεν είναι καλής ποιότητας ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 65.

A black and white photograph of a woman lying down, wearing a light-colored, textured dress with a large bow at the waist. She is wearing a pearl necklace and has her eyes closed. A dark object, possibly a camera or a bag, is visible near her head.

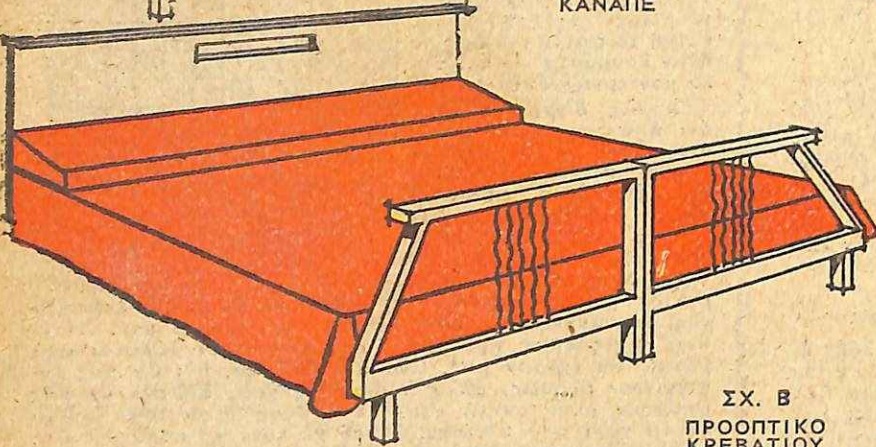
A black and white photograph of a woman standing against a dark, textured background. She is wearing a long, light-colored dress with a dark polka-dot pattern. The dress has a high collar, a small bow at the waist, and a full skirt. She is also wearing a dark hat and long dark gloves. She is posing with one hand on her hip and the other near her head.

Μοντέρνο ελληνόφωνο τραγούδι από τον/την (ή άλλο κατάλληλο μάλλονακτι). Ζακέτα κομμένη και του/της φάρδεα με μελωδίες ψευδοκίτες τσάπες. Ή ψευδοκίτες αυτή είναι γενικά έντελως ι-δωμένη γιατί έχει κοκκινό κίτρινο πανί-κι, παρ'όλο που γίνεται από χοντρό σκουπίδι υφασμα. Προσοχή επίσης η λυσιδω-ζώνη του μαζέψει τα φάρδια. Γκακς δελουβίνος.

57

ΣΧ. Α
ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ
ΚΑΝΑΠΕ

ΣΧ. Β
ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ
ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΚΑΝΑΠΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΠΛΟ ΚΡΕΒΑΤΙ!!!

Του συνεργάτου μας Γ. ΣΕΡΕΓΑΚΟΥ

ΜΕ το σημερινό μου σχέδιο απαντώ στην κ. Μ. Κ., Θεσ/νίκη. Έπειδή το πρόβλημά της παρουσιάζει γενικότερο ενδιαφέρον, γι' αυτό και δημοσιεύω τη λύση του όπως κάνω για θέματα αυτού του είδους. Επί τη ευκαιρία θέλω να τονίσω στις αναγνώστριές μου ότι λαβαίνω υπ' όψιν μου όλα τα γραμμάτια τους και απαντώ με τη σειρά στη στήλη μου έφ' όσον το θέμα τους παρουσιάζει, όπως είπα, γενικών ενδιαφερόντων, άλλως απαντώ ιδιαίτερα ή στη στήλη των απαντήσεων, εάν τουτο είναι δυνατόν. Θα παρακαλώ όμως τις αγαπητές μου να μην γράφουν και ημερομηνία. Πολλές το ξεχνούν.

Το έπιπλο που παρουσιάζω σ' αυτή τη σελίδα είναι τελείως ασυνήθιστο. Είναι ένας καναπές που μπορεί, όταν θέλουμε, να μετατραπεί σε διπλό κρεβάτι, κανονικό, χωρίς να φαίνεται ότι μετετράπη από καναπέ. Τα πλεονεκτήματα του έπιπλου αυτού, είναι φανερά. Είναι τέλειο και ως καναπές και ως κρεβάτι.

Το σχήμα Α παρουσιάζει το προοπτικό του καναπέ. Έχει στο κάθισμα δύο μαξιλαρία στρωματέζ ή απλά και μαξιλαρία στην πλάτη. Το σχήμα Β παρουσιάζει το προοπτικό του διπλού κρεβατιού όπως εμφανίζεται όταν το έπιπλο μετετράπη. Έδώ βλέπουμε ότι τα πλάγια του καναπέ πήραν θέση στο κάτω μέρος του κρεβατιού, το μαξιλάρι της πλάτης έγινε προσκε-

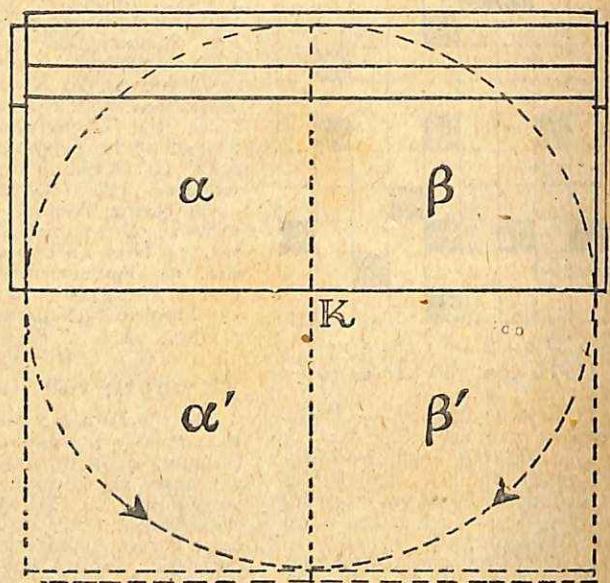
φαλο και το επάνω στρώμα συνεπλήρωσε το μήκος του κρεβατιού. Το σχήμα Γ είναι η κάτοψις του έπιπλου και μας δείχνει τον τρόπο που γίνεται η μετατροπή. Το τμήμα α περιστρέφεται περί το σημείο κ και παίρνει τη θέση α' και το τμήμα β περιστρέφεται και αυτό περί το σημείο κ και παίρνει τη θέση β'. Κάτω από τα τμήματα αυτά υπάρχει σταθερή βάση. Το κάτω μαξιλάρι παραμένει στη σταθερή βάση και το πάνω τοποθετείται στην προέκτασι που δημιουργήθηκε με την περιστροφή των τμημάτων α και β. Το σχήμα Δ παρουσιάζει την πλάγια όψιν του κρεβατιού. Έδώ φαίνεται καθαρά η σταθερή βάση Β και τα τμήματα α και β στη νέα τους θέση. Το σχήμα Ε παρουσιάζει την όψιν του κρεβατιού όταν το βλέπουμε από το κάτω μέρος, δηλαδή από τη θέση των ποδιών. Τα καγκελάκια μπορούν να γίνουν ξύλινα ή μεταλλικά. Το σχήμα Ζ δείχνει την πλάγια όψιν του καναπέ. Έδώ φαίνονται οι θέσεις των μαξιλαριών που, όπως είπαμε παραπάνω, μπορούν να γίνουν στρωματέζ ή απλά. Το σχήμα Η παρουσιάζει την τομή του καναπέ. Έδώ φαίνεται η σταθερή βάση και τα κινητά τμήματα α και β. Το σχήμα Θ παρουσιάζει την πρόσψιν του καναπέ. Έδώ φαίνεται το σημείο κ γύρω από το οποίο περιστρέφονται τα τμήματα α και β για να καταλάβουν τη νέα τους θέση και να δημιουργήσουν το κρεβάτι.

Το σχήμα Α παρουσιάζει το προοπτικό του καναπέ. Έχει στο κάθισμα δύο μαξιλαρία στρωματέζ ή απλά και μαξιλαρία στην πλάτη. Το σχήμα Β παρουσιάζει το προοπτικό του διπλού κρεβατιού όπως εμφανίζεται όταν το έπιπλο μετετράπη. Έδώ βλέπουμε ότι τα πλάγια του καναπέ πήραν θέση στο κάτω μέρος του κρεβατιού, το μαξιλάρι της πλάτης έγινε προσκε-

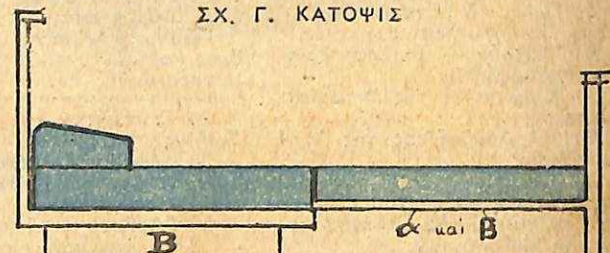
Το σχήμα Ζ δείχνει την πλάγια όψιν του καναπέ. Έδώ φαίνονται οι θέσεις των μαξιλαριών που, όπως είπαμε παραπάνω, μπορούν να γίνουν στρωματέζ ή απλά. Το σχήμα Η παρουσιάζει την τομή του καναπέ. Έδώ φαίνεται η σταθερή βάση και τα κινητά τμήματα α και β. Το σχήμα Θ παρουσιάζει την πρόσψιν του καναπέ. Έδώ φαίνεται το σημείο κ γύρω από το οποίο περιστρέφονται τα τμήματα α και β για να καταλάβουν τη νέα τους θέση και να δημιουργήσουν το κρεβάτι.

Το σχήμα Θ παρουσιάζει την πρόσψιν του καναπέ. Έδώ φαίνεται το σημείο κ γύρω από το οποίο περιστρέφονται τα τμήματα α και β για να καταλάβουν τη νέα τους θέση και να δημιουργήσουν το κρεβάτι.

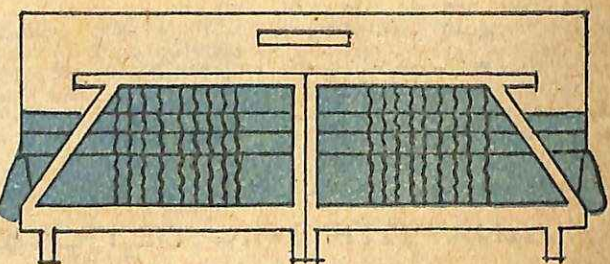
Η ΣΤΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ, ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΜΕ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΡΙΣΙ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ. ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΙ' ΑΔΥΝΑΤΟ. ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ «ΚΑΝΑΠΕ — ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ», ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΥΤΗ, ΣΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΝ ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΟΛΕΥΘΗΤΕ ΟΤΑΝ ΕΧΕΤΕ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

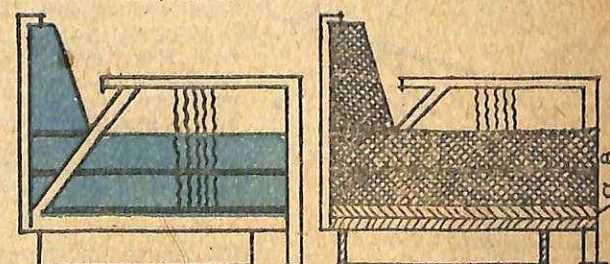
ΣΧ. Γ. ΚΑΤΟΨΙΣ

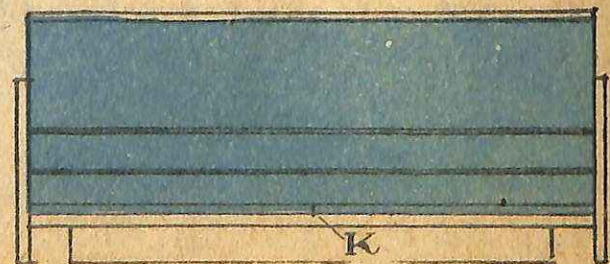
ΣΧ. Δ. ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΙΣ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ

ΣΧ. Ε. ΠΡΟΣΟΨΙΣ ΚΡΕΒΑΤΙΟΥ

ΣΧ. Ζ. ΠΛ. ΟΨΙΣ ΚΑΝΑΠΕ. Η. ΤΟΜΗ ΚΑΝΑΠΕ

ΣΧ. Θ. ΠΡΟΣΟΨΙΣ ΚΑΝΑΠΕ

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Μικρή μου φίλη, Έρχομαι να διώξω τον Μάρτη, τον «γδάρτη», όπως τον λένε, γιατί ενώ περηφανεύεται πως φέρνει την άνοιξη, γδέρνει με το τσουχτερό του κρύο, φέρνει συννεφιά και βροχές. Έμένα τον καμένο με λένε ψεύτη, γιατί όλοι με υποδέχονται με άμετρητα ψέματα. Πρωταπριλιά λένε και γίνεται συναγωνισμός ποιος θα πη το καλύτερο και το μεγαλύτερο ψέμα. Φέρνω όμως την καλοκαιρία, αυτό δεν είναι ψέμα. Κτύπαξε: ο ούρανός είναι καθαρότατος και μια γλυκιά αύρα χαϊδεύει την πράσινη χλόη και τους ανθισμένους κλώνους των δένδρων. Τί όμορφη που είναι η έξοχή! Οί πεταλούδες τρέχουν τρελλά πάνω κάτω. Μέσα από τα φυλλώματα ακούγεται το γλυκό κελάδημα των αηδονιών. Τριγύρω, οι κήποι ξεχύνουν το άρωμα των λουλουδιών τους και από πέρα ακούγεται το τραγούδι των γεωργών που εργάζονται στους αγρούς.

Τα σπίτια άρχίζουν τις ετοιμασίες για την μεγάλη γιορτή της Χριστιανισμένης, το Πάσχα: άσπρισμάτα, κουλούρια, τσουρέκια, το άρνι για την σούβλα κ.λ.π. Και έσύ, μικρή μου φίλη, θάχης 15 ημέρες διακοπές! Βλέπεις τί καλός που είμαι; Σου χαρίζω ελεύθερες μέρες στην πιο όμορφη εποχή. Έτσι θα τρέξεις με τις φίλες σου στην έξοχή, στις άμμουδιές ή θα κάνης κανένα μικρό ταξίδάκι. Θάθελα να καθίσω άκόμη, να σου γράψω κι' άλλα πολλά, μα δεν προφταίνω, μικρή μου, άκούω από πέρα ζωηρά τραγούδια κι' ένα άρμα άνθοστόλιστο που φέρνει τον περηγμένο Μάη! Η άλυσσίδα με τους μήνες τραβάει και πρέπει να φύγω... όταν έρθη πάλι η σειρά μου θα τα ξαναπούμε.

Με αγάπη, ο φίλος σου
ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Διά την αντίγραφην
ΜΑΡΙΤΟΥΛΛΑ

Αυτόματα
ρολόγια του τοίχου

Τρ μυρμηγκία
κάνουν πόλεμο

Δεν κάνουν μονάχα οί άνθρωποι πολέμους μεταξύ τους, κάνουν και τ' μυρμηγκία. Οί πόλεμοι των μυρμηγκιών είναι είτε έξωτερικοί, είτε... έμφύλιοι. Τ' μυρμηγκία μιάς φωλής πολεμούν με τ' μυρμηγκία μιάς άλλης φωλής, συνήθως για λόγους... έδαφικούς, όπως και οί άνθρωποι. Όταν δύο φωλές βρίσκονται κοντά ή μιά στην άλλη, οί προστριβές είναι συχνές. Καί τότε κηρύσσεται ιερός πόλεμος. Δεν υπάρχουν ειρηνικές λύσεις. Οί διαφορές λύνονται με τή δύναμιν των όπλων. Οί φάλαγγες προχωρούν στο πεδίο τής μάχης και αναπτύσσονται με μιά σχετική συμμετρία. Οί άγγελιαφόροι πάνε κι' έρχονται, φέροντας τις διαταγές. Κάποια στιγμή, οί αντίπαλοι, δγάζοντας μιά πολεμική ίαχ, που δεν άκούεται φυσικά, όρμουν άκάθεκτοι και σε λίγο έρχονται στα χέρια—συγκρούμενη, στα πόδια, γιατί τ' μυρμηγκία δεν έχουν χέρια—και γίνεται μάχη σκληρή. Οί νεκροί και οί τραυματίες είναι πολλοί. Τραυματισμοί όμως δεν υπάρχουν, ούτε και νοσοκόμες.

Το μοναδικό όπλο των μυρμηγκιών είναι οί δαγκάνες τους. Αύτες οί δαγκάνες έχουν κι' ένα φοβερό δηλητήριο. Τό μυρμηγκιών όξύ. Τά ίδια τ' μυρμηγκία δεν τ' πιάνει αυτό τό δηλητήριο. Άλλοίμονο όμως αν προσβάλη άλλο ένιωμα: τό ά-

Ξέρετε βέβαια ότι υπάρχουν ρολόγια του χεριού που κουνιζονται αυτόματα, καθώς περπατάμε ή κάνουμε μιά όποιαδήποτε δουλειά με τό χέρι. Τελευταία όμως ένας μηχανικός στην Έλβετία κατεσκεύασε και αυτόματα ρολόγια του τοίχου. Έπειδή όμως ο τοίχος δεν...κουνιέται, τό κουνισμά τους γίνεται με τήν έπίδρασι του φωτός. Όταν τ' ρολόγια αυτά είναι έκτεθειμένα στο φώς κουνιζονται για 70 ώρες. Για να ξεκουριστούν έντελώς, πρέπει να μείνουν τρείς ημέρες στο σκοτάδι.

φίλει στον τόπο. Άλλά κι' έσεις, αν φάτε ένα φαί στο όποιο έχει πέσει μέσα ένα μυρμηγκί, θά έχετε όποιαδήποτε πόνους και στομαχικές διαταραχές.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ
ΤΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΗΡΑΚΛΗΣ

Καθώς θά ξέρετε, παιδιά μου, οί πρόγονοί μας οί άρχαίοι Έλληνες, λάτρευαν πολλούς θεούς, γιατί τότε άκόμα δεν είχε κατεβή ο Χριστός μας για να διδάξη τον κόσμο. Έτσι, οί άρχαίοι Έλληνες φανταζόνταν πως ή κατοικία των Θεών ήταν ο Όλυμπος. Έκει, λέει, κατοικούσε ο μεγαλύτερος άπ' όλους τούς θεούς, ο Δίας, με τή γυναίκα του, τήν 'Ηρα, και κοντά σ' αυτούς ένα πλήθος από μικρότερους θεούς, που ή φαντασία των προγόνων μας έβαλε στη θέση του. Μα κοντά σ' αυτούς όλους τούς θεούς, οί άρχαίοι Έλληνες λάτρευαν και διάφορους ήρωες, σαν τον Θησέα, τον 'Ηρακλή, τον Άχιλλέα και άλλους, που με τις ήρωικές πράξεις τους σφράγισαν τ' όνόματά τους με φήμη και δόξα άθάνατη. Ο μεγαλύτερος από αυτούς όλους τούς ξακουσμένους ήρωες, στάθηκε ο 'Ηρακλής. Άς άρχίσω με λοιπόν άπ' αυτόν τις ιστορίες μας και άς δούμε τί κατορθώματα μεγάλα έκανε στη ζωή του.

Και πρώτα-πρώτα λοιπόν ο 'Ηρακλής γεννήθηκε από τον άθάνατο Δία και από μιά θνητή δασίλισσα, τήν Άλκμήνη. 'Η γενιά του λοιπόν κρατούσε από πολύ ψηλά, άφού ήταν γιός του μεγαλύτερου των Θεών, του Δία. Βρέφος άκόμα ο 'Ηρακλής, κοιμόταν μιά μέρα μέσα στο λίκνο του όταν τόν πλησίασαν δύο πελώρια φαρμακερά φίδια για να τόν κατασπασάξουν. 'Η δύναμις του 'Ηρακλή όμως ήταν τόσο μεγάλη από τότε ήδη ώστε, χωρίς να φοβηθί δόλο, άρπαξε τ' άφidia με τις μικρές του χούφτες και τ' έπνιξε σ' α να ήταν παιχνιδάκις. Όταν ή μητέρα του Άλκμήνη ήρθε σε λίγο για να τόν θηλάσει, είδε χάμω τ' σκοτωμένα φidia και μόο που δέ λιποθύμησε από τήν τρομάρα της. 'Υστερα, γεμάτη χαρά και περηφάνεια για τέτοιο πρωτόκουστο κατορθώμα, άρπαξε τόν 'Ηρακλή στην άγκυλιά της, τόν φίλησε χίλιες φορές και φώναξε: —Παιδάκι μου, έσύ μιά μέρα θά γίνης ξακουσμένος ήρωας! Όλοι οί Έλληνες θά μιλήσουν μιά μέρα για σένα και οί θεοί θά σε θαυμάσουν!

Και πραγματικά, έτσι έγινε: ο 'Ηρακλής έμεινε άθάνατος για τ' ήρωικά του κατορθώματα.

ΤΖΕΝΝΥ Μ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Μέσ' σ' όλδοσπαρτο χωράφι στής ραχούλας τήν κορφή, πρόβαλε μιά παπαρούνα με τό πορφυρό σκουφί.

Κ' ήταν τόσο καυχησιάρα και περήφανη πολύ π' όλο άψήλωνε να δείξη τήν πανώρια της στολή.

Ταπεινή μιά διολετίτσα στέκει σε κρυφή γωνίτσα.

Σάν τή βλέπει ή παπαρούνα, —'Ε, κυρά κουμπάρα, γεια σου!

Τής φωνάζει: Πώ, πώ, χάλια πούχει αυτό τό φόρεμά σου!

—Ταπεινό τό φόρεμά μου μα δέ νοιάζομαι γι' αυτό. Έχω γώ τήν ευωδιά μου και τόν κόσμο ευχαριστώ...

—Θράσος! Μιά παλιοδιολετά τέτοια ν' άψηφά τουαλέτα! Φρίκη και θυμό γεμάτη στρέφει ή Δούκισσα τήν πλάτη.

Ξάφνου σε λιγάκι φάνει ο γεωργός με τό δρεπάνι σαν τή βλέπει να ποζάρη μέσ' τ' άφανισμένο στάρι. —Παληδότανο! φωνάζει κι' άπ' τή ρίζα τήνε βγάζει.

Τό φουστάνι τό λουσάτο μέσ' τή λάσπη τώρα νάτο...

—Τόσο πούταν ξεπασμένη τέτοια ταίριαζε νά πάθι. Τους κακούξ κακό προσμένει... τήν εσάρκαζε έν' άγκάθι.

Μα τί βλέπει! Μαραμένα ή διολεττα έχει τ' άνθάκια κι' όλα στάζουν βουρκωμένα τ' αλαλά της ματάκια.

—Είναι κρίμα τήν καυμένη νά τήνε κακολογάς τώρα πούκαι πεταμένη κάλλιο νά τή συχωράς...

Σάν φαρμάκι έχει ή ψυχή σου τί φελάει τ' ώραίο κορμί σου; Σάν μοσκοβολάει ή καρδιά σου τί κι' αν άσμη ή θωριά σου; ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

Μιά πιστή γάτα

Μιά γάτα, στή μικρή πόλι Καπιτζ της Όκλαχόμα (Ηνωμένες Πολιτείες), έκαμε 2.400 χιλιόμετρα για να ξαναβρεί τούς κυρίους της! Μιά μέρα ο κ. και ή κ. Βούντ καθόταν στον κήπο τους και απέλαμδαναν τή μεσημεριάτικη λιακάδα, όταν ξαφνικά άκούσαν ένα νιαούρισμα.

—Μοιάζει με τό νιαούρισμα του Τόμυ!, άνεφώνησε ή κυρία Βούντ.

—'Αδύνατον!, είπε ο κύριος Βούντ. 'Ο Τόμυ βρίσκεται 2.400 χιλιόμετρα μακριά από έ-δω.

Κι' όμως, ήταν ο Τόμυ. Όταν τόν ζεύγους Βούντ είχε αλλάξει τόπο διαμονής, είχε χάσει τή γάτα του σε μιά φιλική οικογένεια. 'Η γάτα όμως δεν μπόρεσε να ζήσει χωρίς τούς κυρίους της και έξενησε να τούς βρεί. Δέκα όχτ' μήνες περπάτησε, οδηγημένη από τό ένστικτό της και στο τέλος τούς βρήκε!...

Το παραμυθάκι μας Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΤΣΑ

Μία φορά κι' έναν καιρό ή-
τανε ένας φτωχός μιλωνάς, που
είχε ένα κορίτσι όμορφο, και
πεντάμορφο όπως η αύγη, και
με καρδιά μαλαματένια. Μία
χειμωνιάτικη μέρα που το χιόνι
ήταν στρωμένο παντού, η
Μαρουλίτσα —Μαρουλίτσα την
έλεγαν— καθόταν δίπλα στη
φωτιά κι' έγνεθε. Χτύπησε τό-
τε η πόρτα τους. Το κορίτσι
πήγε να την ανοίξει κι' είδε ένα
γέρο αδύνατο και κουρελιάρη
να τρέμει από το κρύο.

—Δώσ' μου, κοπέλλα μου, λί-
γο ψωμάκι, να χαρής τα νιάτα
σου, τής είπε.

—Ψωμάκι; Έκαμε η Μαρου-

Τί έκανε για το συμμαθητή του

Οι μαθηταί ενός δημοτικού
σχολείου, στη Ρώμη, πολύ στε-
νοχωρήθηκαν όταν ένα πρωί η
δασκάλα τους, τους ανήγγειλε
ότι ο συμμαθητής τους Φρόνκο
Ζέρι, είχε πάθει παιδική πα-
ράλυσι και δεν θα μπορούσε
πιά να περπατήσει χωρίς ορθο-
πédica παπούτσια.

—Και τα παπούτσια αυτά
στοιχίζουν πολύ, πρόσθεσε η
δασκάλα. 'Η οικογένεια όμως
του Φρόνκο είναι φτωχή, και
γι' αυτό προτείνω να κάνουμε
έλοι. Έναν έρανο μεταξύ μας
και να μαζέψουμε το ποσόν που
χρειάζεται για τα παπούτσια.

Δυστυχώς, το σχολείο αυτό
βρισκόταν σε μία από τις πιο
φτωχές γειτονίες της Ρώμης
και ο έρανος δεν απέδωσε πα-
ρά ελάχιστα πράγματα.

Τότε ο μαθητής Βάλτι είχε μια
ιδέα: Ένα δρόμυ, πήρε το
άκορτεον του πατέρα του, βγή-
κε κρυφά από το σπίτι του και
πήγε κι' εγκαταστάθηκε στο
κέντρο της πόλεως, στη γωνιά
ένος δρόμου. Δεν έπαιζε πολύ
ώραίο άκορτεον, έλεγαν όμως
στος διαβάτες: «Είναι για έ-
να μικρόν ανάπνρο συμμαθητή
μου που έχει ανάγκη από ένα
ζευγάρι ορθοπεδικά παπούτσια
για να μπορέση πάλι να περ-
πατήσει και να τρέξη...».

Εκείνο το δρόμυ ο Βάλτι
μάζεψε πέντε χιλιάδες λιρέτες,
που της παρέδωσε την άλλη
μέρα στη δασκάλα του. Και
με το ποσόν αυτό, αγοράστη-
καν τα ορθοπεδικά παπούτσια
του Φρόνκο.

Όταν ο δήμαρχος έμαθε
την καλή του πράξη, τον κά-
λεσε στο δημαρχείο και του έ-
κανε δώρο 50.000 λιρέτες για
τον προσωπικό του κουμπάρο.

Όπως βλέπετε, μία καλή
πράξη δεν πάει ποτέ χαμένη.

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Πρέπει να το ξέρετε

Είτε πηγαίνετε σχολείο εί-
τε όχι, είναι μερικά πράγματα
που πρέπει να τα ξέρετε από
τώρα. Για να ιδούμε λοιπόν,
ώς που φτάνουν οι γνώσεις σας;
Απαντήστε στις παρακάτω ε-
ρωτήσεις:

1. Πώς λέγεται το μικρόδιο
της φυματίωσης;
2. Πώς λέγεται το όργανο
με το οποίο η μέλισσα τσι-
μπάει;
3. Τί θα πη «παμφάγον»
ζώον;
4. 'Ο ήλιος είναι πιο μεγα-
λός από τη γη;
5. Από ποιο προέρχεται το
κερί με το οποίο φτιάχνουμε τα
κεριά;

Παιχνίδι με σπύρτα

Προσπαθήστε, προσθέτοντας
4 ακόμα σπύρτα—άλλα οριζον-
τίως—να σχηματίσετε ένα γνω-
στό ελληνικό βουνό. Είναι άρ-
κετά εύκολο να το κατορθώ-
σετε. Καλήν επιτυχία λοιπόν.

Μαγικό τετράγωνο

	1	2	3	4
1	A			A
2				
3				
4	A			A

I—I—N—N—N—N—
O—Σ—Σ—Y—Y—X

Τα γράμματα αυτά πρέπει
να μπαίνουν—ένα σε κάθε άδειο
τετραγωνάκι—έτσι ώστε να
σχηματισθούν 4 λέξεις που να
διαβάζονται οριζοντίως και κα-
θέτως οι ίδιες. Σας λέμε μόνο
πώς η πρώτη λέξις είναι ένα
κοριτσιότικο όνομα.

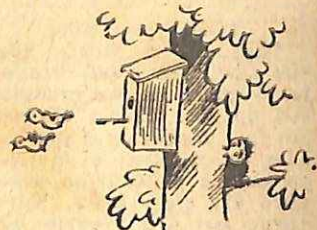
Πρόκειται για εύκολο παιχνι-
δάκι που όλοι σας θα το βρήτε.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΛΑΘΗ

Βλέπετε εδώ πέντε ανθρώπια. Ένώ όμως το πρώτο ο
ζωγράφος το έφτιαξε τέλειο, από τα άλλα τέσσερα κάτι ξεχάσε.
Μπορείτε να βρήτε τί λείπει από το καθένα; Συγκρίνετε τα με
το πρώτο.

Τα τρυποκάρυδα και ο κούκος

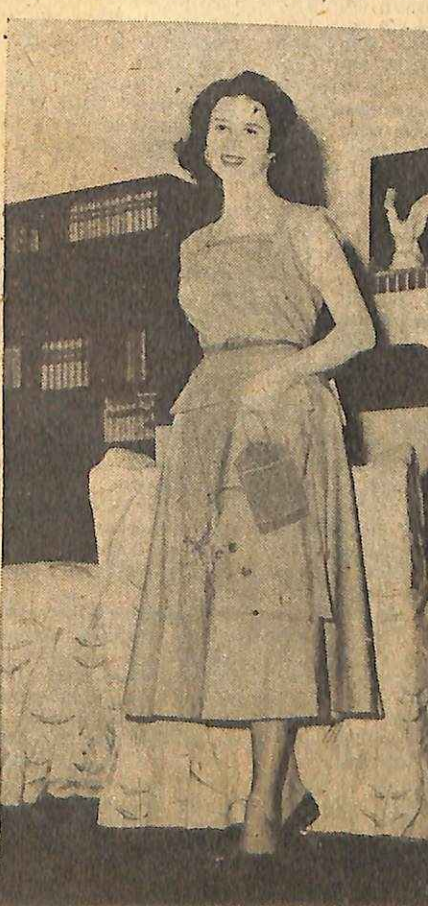
Οι άναγνώστες μιας έφημε-
ρίδας, διάβασαν μία μέρα την
ακόλουθη είδησι: «Στον κήπο
του άναγνώστη μας κ. Κ. συ-
νέβη πρό ήμερών μία μικρή
τραγωδία. 'Ο κύριος Κ. είχε
κρεμάσει σ' ένα δέντρο του κή-
που του μία μικρή ξύλινη φα-
λιά, για να κάνει μέσα σ' αυ-
τήν τ' αυγά του ένα ζευγάρι
από τρυποκάρυδα. Όταν κά-
ποια στιγμή τα πουλιά βγήκαν
για να βρουν τροφή, μπήκε μέ-
σα στη φαλιά τους ένας κού-
κος κι άφησε το αυγό του
πλαί σ' άλλα αυγά. Τα τρυ-
ποκάρυδα, δεν κατάλαβαν την
άπατη, κι όταν τα μικρά έ-
σκασαν από τ' αυγά τους, έ-
θρεψαν τον μικρό κούκο μαζί
με τα παιδιά τους. 'Ο κούκος
όμως μεγάλωνε πολύ πιο γρή-
γορα από τα μικρά τρυποκά-
ρυδα, και έπειτα από λίγον και-
ρό δεν μπορούσε πιά να βγί
από το κιβώτιο. Έτσι θα ήταν
καταδικασμένος να πεθάνη ά-
πο την πείνα».

Τις επόμενες μέρες η σύν-
ταξις της έφημερίδος πήρε ένα
σωρό γράμματα από άναγνώ-
στες της, που διαμαρτύρονταν
για την ά ν α κ ρ ί β ε ι α αυ-
τής της είδησεως. Έσείς τί
γνώμην έχετε; Υπάρχει έσφαλ-
μένο σημείο σ' αυτή την ίστο-
ρία; Και αν ναι, ποιά είναι;

Οι μουσικές νότες

Από τις παρακάτω λέξεις
λείπει από μία συλλαβή. Για
να σας βοηθήσουμε να τις βρη-
τε σας λέμε πως οι συλλαβές
αυτές είναι οι διάφορες μου-
σικές νότες:

1. Μα—λίνο 2. —σανός.
3. —μόζα, 4 Α—α. 5. Κα—
μι. 6. —πάνι. 7. Φα—ι.

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

13ον

Σταμάτησε απότομα και γελώντας σαρκαστικά συνέχισε.

— Κι' εξακολουθείς να υποστηρίζεις πως δεν υπάρχει τίποτα μεταξύ τους;

— Χορεύουν, απάντησε μόλις συγκρατώντας τα νεύρα του. Χορεύουν κι' είναι φυσικό να είναι ό ένας κοντά στον άλλον.

— 'Ηλθις, μουμούρισε με λύσσα η Ζακελίνα. Μά δεν πιστεύεις λοιπόν ούτε στα μάτια σου; Κύτταξε τα άλλα ζευγάρια. 'Ανοιξε τα μάτια σου, επιτέλους.

Ο φτωχός ο Τζόνου δεν ήθελε καν να δει. Θά ήθελε να θρυσκώταν τώρα μιλώντας μακριά απ' αυτό το καταραμένο μέρος. Τό περιβάλλον τον είχε εκνευρίσει και καταριόταν τον έαυτόν του που δέχτηκε να κάνει τον κατάσκοπο. Αισθανόταν μίσος για τη Ζακελίνα που τον είχε παρασύρει σ' αυτό τον ρόλο.

Στο μεταξύ η μία όρχηστρας, η Βιεννέζικη σταμάτησε και τα ζευγάρια καθήσαν.

— Λοιπόν; ρώτησε η Ζακελίνα με μάτια που θγάζανε σπίθκες ενώ το πρόσωπό της είχε γίνει κάτασπρο. Ο Τζόνου δεν απάντησε αμέσως. Όλο το αίμα του είχε ανέβει στο κεφάλι.

— Μου φαίνεται... πως έχεις δίκιο, Ζακελίνα, κατάφερε να ψελλίσει στο τέλος.

— Και βέβαια. Μόνον έσ' ήσουν κουτός ν' αμφιβάλλεις. Κύτταξέ τους, λοιπόν!

Και το έδειξε τον Χόβαρτ και τη Τζιλ, που καθισμένοι στο τραπέζι τους κίταζαν ο ένας τον άλλον χαμογελώντας ευτυχισμένα. Για μία στιγμή το χέρι του Χόβαρτ απλώθηκε πάνω από το τραπέζι κι' έπιασε το χέρι της Τζιλ.

Ο Τζόνου στο θέαμα αυτό αναπήδησε.

— Πάμε, είπε με βραχνή φωνή. Πάμε, αρκετά είδα...

Ο Τζόνου τράβηξε προς τη σκάλα, σέρονοντας από το χέρι τη Ζακελίνα, κι' άρχισε να κατεβαίνει τα σκαλοπάτια σά να τον κυνηγούσαν.

— Βλέπεις πόσο είχα δίκιο, το έπαινε η Ζακελίνα λίγο αργότερα, όταν σφίγγονοι ό ένας πάνω στον άλλον στο γεμάτο λεωφορείο γυρνούσαν στο Χάιμερσιμ.

— Έχεις δίκιο, μουμούρισε εκείνος. Με γέλασε. Είναι μία τιποτένια.

Η Ζακελίνα γέλασε σαρκαστικά και, με τόνο που φανέρωνε όλη της την αποστροφή για την αδελφή της, είπε.

— Την θεωρούσες πάντα ανεπιλήρητη. Ίσως να μην είχες άδικο. Σε είχε μαγεμένο, όπως, όμολογώ, με μάγεψε κι' έμένα όταν την έβλεπα για πρώτη φορά. Φαντάζεσαι πως θα βρίσκονταν τώρα σ' αυτή τη θέση, αν δεν με είχε πλανέψει με τα κομμάτια της;

Ο Τζόνου δεν είπε τίποτα, όσο ήταν ακόμα στο λεωφορείο, κι' ούτε μίλησε ός την ώρα που ανέβηκαν στο δωμάτιο της Ζακελίνας. Μά μόλις μπήκαν μέσα, εφονικά, την άρπασε με δύναμη στα χέρια του, την έ-

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλιδος συγγραφέως ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

σφίξε άγρια έπάνω του και τη φίλησε με πάθος στο στόμα.

— Είσαι υπέροχη! Μπροστά σου εκείνη δεν αξίζει τίποτα. Είμαι τρελλός για σένα. Πές μου πως μ' αγαπάς κι' εσύ! της είπε με φωνή που την έπνιγε το πάθος.

Η Ζακελίνα, που στην αρχή προσπάθησε ν' απαλλαγεί από τ' αγκάλιασμά του, τώρα τον άφηνε να την σφίγγει πάνω του και να την φιλά παντού, στα χείλη, στο πρόσωπο στα μαλλιά. Αισθανόταν ένα είδος ανανοποίησης στη σκέψη πως αν ο Χόβαρτ είχε περιφρονήσει την αγάπη της, ένας άλλος άντρας την αγαπούσε με τόσο πάθος.

— Σε συμπαθώ πολύ, Τζόνου, τού είπε ήρεμα.

— Άς παντρευτούμε, Ζακελίνα, έκαμε ο Τζόνου διασπαστικά. Θά τα ξεχάσουμε όλα όμα παντρευτούμε. Είσαι όμορφη και σ' αγαπώ. Μ' αγαπάς κι' εσύ;... Λιγάκι...

— Ναι, ναι Τζόνου, σ' αγαπώ, τού είπε ν' ένα ελαφρό αναστεναγμό.

Δεν τον αγαπούσε αληθινά. 'Απλώς οι αισθήσεις της μίλησαν στο δοκίμασμα των φιλιών και των χαδιών του. Μά δεν ήταν μόνο αυτό. Η Ζακελίνα είχε θυμηθεί πως κάποτε η Τζιλ της είχε πει ότι δεν θα συγχωρούσε ποτέ τη γυναίκα που θα γινόταν άφορμή να υποφέρη ο Τζόνου. Όσα κι' αν είχε πει του Τζόνου, ήξερε πολύ καλά πόσο τον σκεπτόταν η Τζιλ και πόση στοργή αισθανόταν γι' αυτόν. Τό να τον παντρευτεί, λοιπόν, θά ήταν ένα χτύπημα στην καρδιά της Τζιλ πολύ όδυνηρό, και μάλιστα τη στιγμή που ήταν φανερό πως τον παντρεύονταν όχι από αγάπη, αλλά από καπρίτσιο. 'Από την άλλη όμως μεριά, δίσταζε να πάρη την απόφασι που θά την έκανε να ξεχάσει, να γιάσπρη την πληγωμένη εγωισμό της να δρῃ ένα σκοπό στη ζωή της.

Όλες αυτές οι σκέψεις συγκρονονταν μέσα στο κεφάλι της και την φέρνανε σ' απόγνωση. Της έρχόταν να βάλη τις φωνές ή ν' άρχιση να γέλια. Στο τέλος συγκρατήθηκε και πείνοντας την απόφασί της τού είπε:

— Ναι, Τζόνου, ός παντρευτούμε. Θά βοηθήσουμε ό ένας τον άλλον για να...

Σταμάτησε απότομα. Παρά λίγο να της ξεφύγει γιά να ξεχάσουμε. Μά συγκρατήθηκε έγκαιρα. 'Επρεπε να κρύψη τις πραγματικές σκέψεις της.

— Μ' αγαπάς λιγάκι, δεν είναι έτσι; επέμεινε ο Τζόνου.

— Εσύ, μ' αγαπάς έμένα, Τζόνου;

Κόνησε το κεφάλι του καταφατικά και σφίγγοντάς την πάλι έπάνω του της είπε:

— Να σε κρατώ στην αγκαλιά μου, να αισθανώ και το κορμί σου τόσο κοντά στο δικό μου, είναι γιά μένα ό παράδεισος. 'Από την πρώτη μέρα που σε είδα λαχτάρησα να σε σφι-

ξω κοντά μου... να σε γεμίσω φιλιά... να σε κρατήσω γιά πάντα!... Και να συλλογιέμαι πως θά γίνης γυναίκα μου! Αχ. Ναι, Ζακελίνα, σ' αγαπώ. Σε παθώ πολύ!

— Άς μὴ χάσουμε, λοιπόν, καιρό, έκαμε αποφασιστικά η Ζακελίνα.

Καταλάβαινε πως, μία και πήρε την απόφασί έπρεπε αυτό ο γάμος να γίνη το γρηγορώτερο. Δεν έπρεπε να δρῃ ο Τζόνου τον καιρό να σκεφθῇ το πράγμα ψυχραιμότερα, ούτε και να πάρη είδησι η Τζιλ. 'Ιδιώς της Τζιλ έπρεπε να της έρῃ εφονικά.

Η Ζακελίνα, αφού έφυγε ο Τζόνου, έμεινε πολλές ώρες άγρυπνη με τα μάτια όρθάνοιχα καρφωμένα στο ταβάνι, κόνοντας σχέδια και φέρνοντας στη φαντασία της τον πόνο που θά αισθανόταν η Τζιλ, όταν θά της έλεγε: «παντρεύτηκα τον Τζόνου και δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου αν αυτό σ' ευχαριστεί ή όχι».

Υστερα τί ώραό χα-στούκι και γιά τον Χόβαρτ! 'Ασφαλώς θά του κόστιζε γιά τὸ όσο κι' αν ο γάμος της με τον Τζόνου θάταν άναρμόστος, αυτός θά πικραινόταν γιάτί οι άνδρες έκτιμούν μία γυναίκα μόνον όταν την χάσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΖ'

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ

Ήταν τρεις τό πρώτ, όταν η Τζιλ και ο Χόβαρτ γυρίζανε από τό χορό. Η μουσική ήχουσε ακόμη σ' αυτιά τους κι' άναπολούσαν την άπόλαυσι που είχαν δοκιμάσει χορεύοντας τόσες ώρες ο ένας στην αγκαλιά του άλλου.

— Μπορώ να μπώ; ρώτησε με ταπεινό ύφος ο Χόβαρτ, όταν έφτασαν στην πόρτα της Τζιλ. Θά ήθελα να σου μιλήσω Τζιλ.

— Μά είναι τρεις ή ώρα, τού είπε με ύφος που έδειχνε διάθεσι να μὴ τὸ άρνηθῇ.

— Και τέσσερις και πέντε να ήταν ή ώρα ή έπιθυμία μου να σου μιλήσω θά ήταν τό ίδιο ζωηρό.

— Αντί γι' απάντησι τού χαμογέλασε, δίνοντάς του τό κλειδί.

Η φωτιά στο τζάκι κόντευε να σβύση. Η Τζιλ έσκυψε και την δυνάμωσε άνάθοντας μία έφημερίδα και ρίχνοντας μερικά φύλλα. Σε λίγο χαρούμενες φλόγες φώτισαν ένα μέρος του σαλονιού που φωτιζόταν άμυδρά από τό πορτατίφ που είχε ανάψει η Τζιλ μπαίνοντας.

Κάθισαν άντίκρυ - άντίκρυ στις πολυθρόνες κοντά στο τζάκι, σά να κρύωναν πολύ. Μά σε λίγο που δυνάμωσαν οι φλόγες, η Τζιλ πρώτη κάθισε κατάχαμα στο χαλί και ο Χόβαρτ άμέσως την μιμήθηκε.

— Δεν είναι ώρα έτσι; ρώτησε παιχνιδιάρικα η Τζιλ.

— Ουμμάς, είπε ο Χόβαρτ κυττάζοντάς την γλυκά. Η Τζιλ αισθανόταν μιάν άνεπίπτη εύτυχία. Η βραδιά που είχε περάσει της φαινόταν

ή πιό ευτυχισμένη της ζωής της. Όταν χορεύε με τον Χόβαρτ αισθανόταν πραγματική άπόλαυσι. Ταίριαζαν τόσο πολύ τα θέματά τους! Χορεύοντας μαζί του, νόμιζε πως δεν θά δεχόταν ποτέ της να χορεύη μ' άλλον.

— Ξέρεις, Τζιλ. 'Απόψε είμαι σχεδόν... έρωτευμένος μαζί σου, είπε ο Χόβαρτ.

Τά μάγουλά της κοκκίνισαν. Γύρισε αλλού το πρόσωπό της, ενώ ψέλλιζε με πνιγμένη φωνή.

— Τι τρέλλες λες;

— Όχι, Τζιλ, δεν είναι τρέλλες. Κι' όμως...

— Άπλωσε το χέρι του, έπιασε τό δικό της και συνέχισε.

— Κι' όμως δεν πρέπει να σ' έρωτευθώ, Τζιλ. Βοήθησέ με, σέ παρακαλώ!

— Γίνεται τέτοια παράκλησι σέ μία κοπέλλα; τον ρώτησε, γελώντας θεδισσμένα.

— Μά σὺ δεν είσαι μία κοπέλλα, οποιαδήποτε κοπέλλα, της απάντησε σοβαρά. Σε καμμία άλλη δεν θά ζητούσα να με βοηθήση να μὴ την έρωτευθώ. Δεν με κατάλαβες. 'Ακου, λοιπόν.

Όταν βρίσκομαι κοντά σου κινδυνεύω να χάσω την αυτοκυριαρχία μου και να κάνω κάθε άπερίσκεψι. Είσαι σχεδόν παιδί ακόμα κι' όμως φέρνεις με φρονιμάδα ώριμης γυναίκας. 'Εκτός από την ελκυστικότητα, την όμορφιά σου και τον εύθυμο χαρακτήρα σου έχεις και τό σπάνιο προτέρημα να δίνης στους άνδρες τό θαρρος να σου μιλήνε με την ειλικρίνεια που θά μιλούσαν σ' ένα φίλο τους. Πρώτη φορά στη ζωή μου βρήκα μία γυναίκα που μπορώ να φερώμαι σάν φίλος. Σάν πραγματικός φίλος.

— Θά ήθελα... θά ήθελα να είμαι φίλη σας, Χόβαρτ. Και δεν έπιθυμώ να μ' έρωτευθῇτε αν αυτό δεν τό θέλετε.

— Δεν είναι που δεν τό θέλω, Τζιλ, μουμούρισε. Μά μου είναι άπηγορευμένο. Όλα είναι ενάντια σ' ένα τέτοιο άσθημα, Τζιλ. Βέβαια, δεν ένοώθ η Ζακελίνα, ούτε τό τί θά πῇ ο κόσμος. Σὺ έχω πῇ όμως και άλλοτε πως πρέπει να μένω άνύπαντρος. Κι' αυτό είναι ή αλήθεια. Η ζωή που κάνω είναι ακατάλληλη γιά σύζυγο. Κάθε φορά που παίρνω μέρος σέ μία κούρσα κινδυνεύω να σκοτωθώ. Η γυναίκα που θά πάρινα θά πρέπει να ζῇ σέ μία διαρκή άγωνία κι' αυτό δεν μπορώ να τό άνεχθώ. Μά κι' αυτή, δεν είναι έτσι; Μά κι' εγώ δεν θά μπορούσα να διακινδυνεύω τη ζωή μου, αν αγαπούσα πραγματικά τη γυναίκα μου, σ' αγαπώ.

— Αν σε παντρευόμουν, Τζιλ, δεν θά μπορούσα να τρέχω στίς κούρσες με όση τόλμη και περιφρόνησι των κινδύνων τό κάνω τώρα. Με τη Ζακελίνα τό πράγμα ήταν διαφορετικό. Την αγαπούσα έπιφανειακά. Ο γάμος μου μαζί της δεν θά γινόταν διόλου εμπόδιο στην άθλητική του καριέρα.

Σταμάτησε γιά μερικά δευτερόλεπτα, κι' ύστερα συνέχισε, ενώ η Τζιλ τον άκουγε σάν απολιθωμένη.

— Υστερα είναι και τό οικονομικό ζήτημα που βαραίνει πολύ. Ο πατριός σου με θεωρεί προικισμένο. Ίσως να υπήρξε. Κάθε άνδρας θά προσπαθήσει, έστω και γιά μία φορά στη ζωή του, να παντρευτεί και γιά τό χρήμα. Βλέπεις σά μιλώ σάν φίλος. Μία μεγάλη πρόκλη θά μὸυ παρέιχε τη δυνατότητα να έχω τό κα-

λύτερο αυτοκίνητο, να έπιτύχω καινούργια ρεκόρ ταχύτητας. Ώδεφα περιούσια δόλοκληρη πιά να σ' αυτοκίνητα. Γι' αυτό τώρα βρίσκομαι στενοχωρημένος οικονομικά. Πολύ στενοχωρημένος, Τζιλ.

Στάπασε πάλι γιά κάμποσο, κι' άναστενάζοντας συνέχισε, ενώ η Τζιλ εξακολουθούσε να τον άκούη ακίνητη.

— Κι' αυτό είναι ένας λόγος περισσότερος που μ' έμποδίζει να σκεφθώ γιά γάμο. Δεν θέλω να δείχθώ άλλη μία φορά γιά προικισμένο. 'Επῆρα ένα μάθημα και μὸυ φάνει. Κι' όμως έρχονται στιγμές που λαχτάρω να σφίξω μέσα στην αγκαλιά μου μία γυναίκα και να της ψιφουρίσω γλυκά πως την αγαπώ. Έρχονται στιγμές που αισθανόμαι πως θά θυσίασα τό πάντα γιά να έχω ένα σπιντικό με μία αγαπημένη γυναίκούλα.

Μά αυτές οι μαγεμένες στιγμές περνούν και σὺ φῶς της ήμερας, τό πρώτ, τινάζοντας τα νυχτερινά όνειρα, διαπιστώνω πως ήμουνα τρελλός να κάνω τέτοιες σκέψεις. Να γιάτί σὺ ζῇς, αγαπημένη μου, να με βοηθήσης.

— Έγινε μία βαρειά σιωπή μεταξύ τους. Μία θλιτερή σιγή που πλήγωσε κατάδρα τις καρδιές και τὸν δυό τους.

— Τζιλ, είπε σέ λίγο με χαμηλή, συγκινημένη φωνή. Σὺ τό είπα όλα γιάτί δεν θάθελα να γίνω ποτέ άφορμή να καταστρέψης τη ζωή σου. Δεν θά συγχωρούσα ποτέ τον έαυτό μου αν καταλάβαινα πως... πως αισθάνεσαι γιά μένα κάτι... κι' τί περισσότερο από... την τωρινή φίλια μας. 'Αν καταλάβαινα πως ήμουνα ή άφορμή... πως θά είχα κλέψει την καρδιά σου από κάποιον που θ' αγαπούσες... ή που αγάπησες πριν με γνωρίσης. 'Αγαπᾷς κανέναν, Τζιλ; Πές μου. 'Ανοιξέ μου την καρδιά σου, όπως στην άνοιξα κι' εγώ.

Χαμήλωσε τό κατακόκκινο πρόσωπό της. Τά βλέφαρά της καίγανε και την πονούσαν. Φόθιζε πως θά ξεσπάγε σέ λυγμούς. Μά κατάφερε να συγκρατηθῇ και τού είπε σιγά, προσπαθώντας να κάνει όσο μπορούσε περισσότερο ήρεμη τη φωνή της.

— Ναι, υπάρχει κάποιος στη ζωή μου. Ο Τζόνου Μάρλιν. Τόν... αγαπώ πολύ. Είμαστε... φίλοι πολλά χρόνια.

— Βλεπώσατε ακόμα; ρώτησε κατακουφίζοντας.

— Κάπου-κάπου. Έδώ στο σπίτι. Μά μὸυ φαίνεται πως δεν θά τὸ πολυσέση ή έδω άί όσφαιρα.

Λέγοντας αυτά γέλασε πνιγμένα κι' ήταν τό γέλιο της σάν συγκρατημένος λυγμός.

— Τί σημασία έχουν όλα αυτά, αν τον αγαπάς κι' αν σ' αγαπά;

— Συνεννοούμεθα μεταξύ μας, μουμούρισε ύστερα από μερικά δευτερόλεπτα σιωπής.

— Όλ' αυτά τό είπε ο Χόβαρτ μόνο με τό στόμα.

Η καρδιά του έλεγε άλλα. 'Υστερα από λίγο καληνύχτισε τη Τζιλ κι' έφυγε. Πληγαίνοντας πρὸς τό σπίτι του κι' ενώ άρχιζε να δημερώνη, δάθθηκε να πείσῃ τον έαυτό του πως έτσι τό πράγματα έρχονταν καλύτερα και γιά τὸν δυό τους. Βέβαια ή Τζιλ ήταν σωστό να παντρευτεί τον άνδρα που είχε αγαπήσει προτού γνωρισταούν

και πως αὐτός έπρεπε να συνηθιστ στην ιδέα αὐτοῦ τὸ γάμου, αφού πιά της είχε έξομολογηθῇ όλες του τις σκέψεις γι' αυτήν, ξελαφρώνοντας έτσι την ψυχὴ του. Στιγμές, στιγμές πάλι τὸυ έρχόταν να γυρίση πίσω και να την παρακαλέση γονατιστός να ξεχάση τη συμπεριφορά του άπέναντί της και να ζητήση να την κάνει γυναίκα του, μά πάλι συγκρατήθηκε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΗ'

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Μία βδομάδα μετά τη βραδιά του χορού, ενώ η Τζιλ ήταν μόνη της στο σπίτι, κι' έπαιρνε τό άπογευματινό της τσάι, της άνήγγειλε ο 'Ελαφροπόδης πως τη ζητούσε ή αδελφή της.

— Ζακελίνα, φώναξε με χαρά μόλις την είδε να μπαίνει. Τί καλά που έκαμες και ήρθες. Αισθανόμουν τόσο μόνη. Κάθισε να πάρουμε τό τσάι μαζί.

Η Ζακελίνα όμως δεν απάντησε στίς διαχρύσεις της αδελφής της. Τό όχρὸ πρόσωπό της έμεινε άπαθες, ενώ τά μεγάλα της μάτια λάμπανε περιέργα. Φαινόταν σάν άσταλές νιες οι ματιές της. Η Τζιλ κα-

τάλαβε πως ή Ζακελίνα με κάποιο συγκρατιόνταν και πως από στιγμή σε στιγμή μπορούσε να πῇ ή να κάνει κάτι που θ' άναστατώνε δόλοκληρο τό σπίτι. Κι' αυτό την φόβισε.

— Τί συμβαίνει, Ζακελίνα; τη ρώτησε με άγωνία.

— Σάν τί ήθελες να συμβαίη; έκαμε ή Ζακελίνα έτοιμη να ξεσπάσει.

— Ξέρω κι' εγώ; είπε ή Τζιλ. Τό ύφος σου είναι τόσο παράξενο. Θάλεγε κανείς πως...

Στάθηκε, πήρε μία θαθεία άναπνοή και καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια συνέχισε.

— Πώς βρίσκεσαι τέτοια έδώ; Νομίζω πως εργάζεσαι μανκεν σέ κάποιο κατάστημα.

— Πῆρα λίγες μέρες άδειας, είπε κοφτά ή Ζακελίνα.

— Μήπως είσαι άρρωστη; — Όχι.

— Ζακελίνα, είπε παρακλητικά ή Τζιλ, δεν μπορούμε πιά να ξεχάσουμε αυτή την άπαίσια παρεξηγησι που δημιουργήθηκε μεταξύ μας...

— Γιά σένα, βέβαια, αυτό είναι πολύ εύκολο, την έκοψε ή Ζακελίνα. Έχεις τό σπίτι μου, την έπιχορήγησι μου ακόμα και τον πρώην άρραβωνιαστί-

κό μου γιά να ψλερώσης μαζί του.

— Δεν ζήτησα τίποτα απ' όλ' αυτά, φώναξε άγανακτισμένη ή Τζιλ. Δεν έπεθύμησα τίποτα. 'Αν φεύγοντας από δώ μέσα θά μπορούσε να σ' ώρῃ λήση και σὺ παραμικρό, θά έφευγα αυτή τη στιγμή, έστω κι' αν έτσι θά άφινα κάτι που μ' ευχαριστεί. Γιατί σέ ποιά γυναίκα δεν άρέσει ή πολυτέλεια! Πολλή μίλησα γιά σένα στον Ρίκαρδσον. Πρὸς τό παρόν είναι άμετάπειστος, γιάτί, λέει, πως ή ζωή που κάνεις θά σ' ώφελήση. Μά αργότερα, έλτίξω, να τον καταφέρω να μαλακώση. Πιστεύω με, Ζακελίνα, τό θέλω μ' όλη μου την καρδιά.

— Και τί έχεις να μὸυ πῇς γιά τη συμπεριφορά σου πρὸς τον Χόβαρτ; ρώτησε ή Ζακελίνα με φωνή που έτρεμε από θυμό.

— Μά όλα είχαν τελειώσει μεταξύ σας πριν καν τον γνωρίσω. Μόνη σου μὸυ τό είχες βεβαιώσει.

— Πολύ πιθανόν. Φαντάζεσαι όμως ότι μὸυ είναι εύχάριστο να βλέπω διαρκώς στις έφημερίδες τά όνόματά σας διπλα-δίπλα;

Η Τζιλ άχρίασε και άμέσως έγινε κατακόκκινη, ενώ ή Ζακελίνα συνέχισε με κακία.

— Μη φαντάζεσαι, αγαπητή μου, πως θά σ' έπαινε. 'Εκτός αν κατάφερες τό γέρο Ρίκαρδσον να σου δώση την προίκα που δέ θέλανε να τὸ δώση γιά μένα. Μά δεν πιστεύω να τό καταφέρης αυτό, όςες ταπεινές καλακιές κι' αν εξακολούθησες να κάνης σ' αυτή τη γρηά άκούδα, που δέ χωνεύει καθόλου τον Χόρδατ.

— Δεν έχω κανένα τέτοιο σχέδιο, είπε κουρασμένα ή Τζιλ. Με τον Χόβαρτ είμαστε φίλοι και τίποτα άλλο. Ούτε εγώ, ούτε κι' εκείνος σκεπτόμαστε γιά γάμο.

— Κι' ο Τζόνου; ρώτησε ή Ζακελίνα προφέροντας άργά και τονισμένα τις λέξεις της. Σκέπτεσαι ακόμα να τον παντρευθῇ;

— Δεν ξέρω, έκαμε ή Τζιλ, γυρνώντας αλλού τό πρόσωπό της, που είχε γίνει κατακόκκινο.

— Μας συνδέει από χρόνια τώρα μία συμπάθεια. Ίσως να τον παντρευθώ μία μέρα... αν, βέβαια, θά μὸυρώ να τον κάνω ευτυχισμένο...

Μία άστραπή διαβολικής χαράς πετάχτηκε από τά μάτια της Ζακελίνας.

— 'Αν λογαριάζης να γληντήσης πρώτα κάμποσο καιρό με τον Χόβαρτ, κι' ύστερα να παντρευθῇς τον Τζόνου, κανείς κακὸ λογαριασμό, Τζιλ, της είπε σαρκαστικά.

— Ο τόπος της φωνής της Ζακελίνας άνησυχισε τη Τζιλ, που γύρισε και κυττάζοντας την αδελφή της κατάματα τη ρώτησε:

— Τί συνέβη, Ζακελίνα; 'Εκείνη δεν απάντησε, μά γέροντας τό κεφάλι της πρὸς τό πίσω ξεσπασε σ' ένα νευρικό γέλιο τέτοιο που συγκλόνησε τό κουρασμένα νεύρα της Τζιλ.

— Τί τρέχει, Ζακελίνα; την ξαναρώτησε με άγωνία.

Μά ή Ζακελίνα συνέχισε τό άναευριστικό νευρικό γέλιο της χωρίς ν' απαντήση. Η Τζιλ κατάλαβε πιά πως ή αδελφή της είχε έρθει όχι άπλως γιά να την

NIVEA του υπννου

Διαδέσστε όλίγα λεπτά διά την περιποίησιν του προσώπου σας με κρέμα **NIVEA**

Η κρέμα **NIVEA** δια της **EUCERIT** που περιέχει, ένεργεί επί του δέρματος καθ' όλην την νύκτα. Με την καθημερινήν περιποίησιν του προσώπου σας με κρέμα **NIVEA** τό δέρμα διατηρείται τρυφερό, δροσερό και νεανικό.

Ζητείτε τό μπλέ κουτί τών 10, 20 και 50 γρρ. ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

δη μὰ γιὰ νὰ τῆς ἀναγγεῖν
κάποιο σοβαρὸ νέο.

— Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ,
παίμε νὰ γελᾶς καὶ πές μου τί
έγινε.

Ἡ Ζακελίνα σταματώντας
ἀπτόχου το γέλιο καὶ κυττά-
ζοντας μὲ κακία κατὰματα τὴ
Τζίλ, τῆς ἀπάντησε.

— Σήμερα τὸ πρῶτο παντρεύ-
τηκα τὸν Τζόνι! Πῶς σοῦ φαί-
νεται;

Ἡ Τζίλ στηρίχτηκε στὸ μάρ-
μαρο τοῦ τζακιού, τὰ μάτια
τῆς γούρλωσαν κι' ἔγινε κά-
τωχρη.

— Παντρεύτηκες... τὸν Τζόν-
νι; εἶπε μὴν μπορεῖς νὰ μι-
λήσῃ. Ἡ φωνὴ τῆς ἦταν ἄγρια.

Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ματιά τῆς. «Ο-
χι, ὄχι, συνέχισε. Αὐτὸ εἶναι
ἀδύνατο. Ἀστειεύσαι...»

Ἡ Ζακελίνα θριάμβευε. «Α-
φνε νὰ περάσουν μερικά δευ-
τερόλεπτα, κι' ὕστερα εἶπε μὲ
σαρκασμό.

— Κάθε ἄλλο. Μιλᾶω πολὺ
σοβαρά. Φαντάζεσαι πῶς ὁ
Τζόνι θὰ περῖμενε ἐμένα τὴ
στιγμὴ πού ἤξερε πῶς φλερτά-
ριζες ἀναιδέστατα μὲ τὸν Χό-
μπαρτ;

— Ὡ... ὄχι, ἔκαμε ἡ Τζίλ
συσπρόφοντας τὰ χέρια τῆς. Δὲν
τὸ φαντάστηκα ποτὲ αὐτό. Ἐ-
κανε πολὺ καλὰ νὰ μὴ μὲ περι-
μένῃ. Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πῶς εἴ-
μαι... εἶμαι πολὺ εὐχάριστημέ-
νη, Ζακελίνα. Ἐλπίζω πῶς θὰ
εἰσαστὲ εὐτυχισμένοι...

— Ὑποκρίτρια, φώναξε ἡ
Ζακελίνα. Λές ψέματα. Οὔτε
εὐχάριστημένη εἶσαι, οὔτε εὐχε-
σαι νὰ εἶμαστε εὐτυχισμένοι.

Γιατί πάντοτε λές ψέματα;
— Σὰς εὐχομαι κάθε εὐτυ-
χία, εἶπε ἡ Τζίλ μὲ ἥσυχη φω-
νή. Στὴν ἀρχὴ δοκίμασα μιὰ
συγκίνηση. Ποτὲ δὲν μ' ἄφησε
Ζακελίνα νὰ καταλάβω πῶς ἀ-
γαποῦσε τὸν Τζόνι... ἢ πῶς ὁ
Τζόνι σ' ἀγαποῦσε... Μὰ τώρα
χαίρομαι, Ζακελίνα. Πιστέμῃ
μὲ οἱ εὐχὲς μου θγαίνουν ἀπὸ τὴν
καρδιά μου. Δὲν τοῦ κρατῶ
καμμιὰ κακία. Ἐγὼ φταίω
γιὰ ὅλα.

— Ὡστε σοῦ εἶναι ἀδιάφο-
ρο πού τὸν ἔχασες; ρώτησε ἡ
Ζακελίνα πλησιάζοντας ἕνα βή-
μα καὶ κυττάζοντας τὴν ἀδελ-
φή τῆς στὰ μάτια.

Δὲν ξέρω, ἀπάντησε ἡ
Τζίλ μὲ τὴ συνηθισμένη τῆς εἰ-
λικρινεία. Εἶχα ἀγαπήσει πολὺ
τὸν Τζόνι. Εἶμαστε φίλοι
πολλὰ χρόνια. Μὰ αὐτὸ δὲν ἦ-
ταν λόγος νὰ μὴ σὲ παντρεῖ-
τῇ... ἐσένα ἡ ὁποιοδήποτε ἄλ-
λη. Τίποτα δὲν μὰς δέσμευε.

Δὲν μοῦ εἶχε δώσει καμμιὰ
ὑπόσχεση. Ὅλα ὅσα κάναμε
ἦσαν ἀπλοῦστα ὄνειρα. Ἦ-
σως τώρα νὰ βρῆκε τὸν πραγ-
ματικὸ ἔρωτα. Δὲν ἔχω σὲ τί-
ποτα νὰ τὸν κατηγορήσω.

Μὰ ἡ Ζακελίνα δὲν ἔννοοῦσε
νὰ ἐξαπαισθή τὸσο γρήγορα ὁ
θρίαμβός τῆς. Πλησιάζοντας ἀ-

κόμα ἕνα βήμα, εἶπε τῆς Τζίλ
μὲ κακία.

— Παραδέχεσαι ὅμως πάν-
τα πῶς τὸ νέο αὐτὸ σὲ συγ-
κλόνισε.

Δὲν τὸ ἀνῆλθακα, ἔκαμε ἡ
Τζίλ μὲ δυσφορία.

— Εὐχαριστιέμαι, λοιπόν,
πού δὲν σοῦ κακοφάνηκε ὁ γά-
μος μας, εἶπε σαρκαστικά ἡ
Ζακελίνα.

— Ἀφοῦ εἰσαστὲ εὐτυχι-
σμένοι, ψέλλισε ἡ Τζίλ. Ἀν...
ἀγαπίσαστε...

Ἡ Ζακελίνα ξανάβαλε τὰ
γέλια. Ἡ Τζίλ πάγωσε καὶ τὰ
δόντια τῆς ἄρχισαν νὰ χτυ-
ποῦν. Εἶχε μαντέψει τί ἐπρό-
κειτο ν' ἀκολουθῇ.

— Ἀν ἀγαπίμαστε... Ἀν
δηλαδή τὸν ἀγαπᾷ; ἔκαμε
σφυριχτά ἡ Ζακελίνα. Ὁ ἔρω-
τας δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ
τὸν γάμο μου.

Ἐγινε γιὰ λίγο μιὰ παγε-
ρὴ σιγὴ.

Δὲν σὲ καταλαβαίνω,
μουρμούρισε στὸ τέλος ἡ Τζίλ.

Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ μὲ
καταλάβῃς, εἶπε σαρκαστικά ἡ
Ζακελίνα ἀνασηκώνοντας τοὺς
ὄμους. Προσπάθησε νὰ μοῦ
κλέψῃ αὐτὸν πού ἀγαποῦσα.

Ἀν δὲ τὸ κατάφερες τὸ σφάλ-
μα δὲν εἶναι δικό μου. Σοῦ ἀν-
ταπέδωσα λοιπόν τὰ ἴδια. Ἡ
διαφορὰ εἶναι πῶς ἐγὼ παν-
τρεύτηκα τὸν Τζόνι, ἐνῷ ἐσύ
θὰ περιμένῃς ἀκόμη γιὰ πολὺ
καιρὸ, ἴσως γιὰ πάντοτε, γιὰ-
τί ὁ Χόμπαρτ δὲν εἶναι ἀπὸ
τοὺς ἀνδρες πού παντρεύονται.

Μὲ καταλαβαίνεις τώρα;
Μὰ ἡ Τζίλ εἶχε ἀπιδώσει πιά.

Οἱ ἥθικες βρωμιές πού ἀκούσε
ἦταν ἀπαράδεχτες γιὰ τὸν χα-
ρακτήρα τῆς.

Δὲν ξέρεις τί λές, τῆς εἴ-
πε μιλώντας μὲ κόπο. Ἀν παν-
τρεύτηκες τὸν Τζόνι θὰ πῇ πῶς
τὸν ἀγαπᾷς, τοῦλάχιστον πῶς
σοῦ εἶναι συμπαθής. Μιὰ κο-
πέλλα δὲν παντρεύεται ἔτσι ἀ-
πὸ πείσμα ἕναν ἄνδρα.

Γιατί ὄχι; ἔκαμε μὲ πεί-
σμα ἡ Ζακελίνα σφίγγοντας τὰ
χείλη τῆς. Μοῦ εἶχες πῇ κάπο-
τε πῶς εἶχες τόσο μεγάλη συμ-
πάθεια γιὰ τὸν Τζόνι, πού θὰ
γινόσουν δυστυχισμένη ἂν τὸν
ἐδίδες νὰ ὑποφέρῃ. Δὲν εἴ-
ναι ἔτσι;

— Ἀσφαλῶς, φώναξε ἡ Τζίλ.
Μὴ τὸν κάνεις νὰ ὑποφέρῃ, Ζα-
κελίνα. Γίνου καλὴ μαζί του.

Γίνου μιὰ καλὴ σύζυγος.

Ἡ φωνὴ τῆς ἱκετευτικὴ ἔ-
τρεμε ἀπὸ συγκίνηση.

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Δὲν σκοπεῖς διόλου νὰ
εἶμαι «καλὴ σύζυγος» ἀπάντη-
σε ξερά ἡ Ζακελίνα. Θὰ ἔχῃ
ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἀπὸ μένα. Μὰ ἂν
φαντάζεσαι πῶς θὰ μεταμορφω-
θῶ σὲ νοικοκυροῦλα, πού πλέ-
νει πιάτα, μαντάρει κάλτσες,
συγυρίζει στὸ σπῆτι, τρέχει γιὰ
τὸν Τζόνι...

Καὶ
τὸ τελείως
ΝΕΟ...

Εὐχάριστος
Εμπειροδὴς
Εργασία
στὸ ὄπῃ σὰς

ΜΕ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΗ
ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ
ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

PASSAP

ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ: Θ. Γ. ΜΠΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 21 (ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ)
ΒΕΡΟΙΑ: Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ ΒΕΡΟΙΑ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ: Μ. ΚΟΥΤΕΝΤΑΚΗΣ - Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ ΟΔΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΕΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. Β. ΜΠΑΜΙΧΑΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑ

ἡ δουλειὰ μου ἀρέσει. Κι' ἔ-
πειτα μιὰ παντρεμένη ἔχει πε-
ρισσότερη ἐλευθερία... κινήσε-
ως ἀπὸ μιὰ ἀνύπαντρη. Εἶναι
κι' αὐτὸ ἕνα «ἀβαντάζ». Μὲ
καταλαβαίνει;

— Σώπα, σώπα, Ζακελίνα,
ἔκαμε ἡ Τζίλ μὲ ἀπελπισία
βουλώνοντας τ' αὐτιά τῆς.

Δὲν μποροῦσε πιά νὰ τὴν
ἀκούῃ. Δυστυχισμένη Τζόνι!
Ἦταν τρομερό! Ὁ Τζόνι, μὲ
τὴν τόση καλωσύνη, ἀπλότητα
καὶ εὐπιστία του, νὰ πάθῃ τέ-
τοια συμφορὰ!

— Σὲ παρακαλῶ, Ζακελίνα,
γίνου καλὴ μαζί του, εἶπε πα-
ρακλητικά στὴν ἀδελφή τῆς καὶ
πλησιάζοντας τὴν τὴν ἔπιασε
ἀπὸ τὸ μπράτσο.

Ἡ Ζακελίνα, μ' ἕνα μορφα-
σμὸ ἀνδίας τῆς τράβηξε πέρα
τοῦ χέρι.

— Μὴ μ' ἀγγίξεις, φώναξε.
Ἀν θέλῃς νὰ εἶμαι καλὴ μα-
ζί του, τότε κύτταξε νὰ κατα-
φέρῃς τὸν Ρίκαρδσον νὰ μὰς

δώσῃ ἕνα καλὸ χρηματικὸ πο-
σὸ γιὰ νὰ κάνουμε τὸ σπιτικό
μας. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού θα
μποροῦσε νὰ ζοῦμε ἄνετα, ἀντὶ
νὰ φυτοζωοῦμε, ὁ Τζόνι θὰ εἴ-
ναι εὐτυχισμένος. Αὐτὰ πού κε-
ρδίξει τώρα μόνις φθάνουν γιὰ
τὰ δικὰ μου μικροέσοδα.

— Μὰ ὁ Ρίκαρδσον σοῦ δι-
πλοσιάζει αὐτὰ πού κερδίζεις,
ἔκαμε ἡ Τζίλ.

— Δηλαδή ὅλα-ὅλα μου
ἔρχονται ἐξ ἡλῆς τῆς ἐβδο-
μάδας, φώναξε ἡ Ζακελίνα. Δη-
λαδή οὔτε ὅσα θέλω γιὰ χαρ-
τῆλίκι! Ὁ Τζόνι ἔχει νὰ πλη-
ρῶν τὸ νοίκι καὶ τὴν τροφῇ.

Ἐτσι τὰ κανονίσαμε. Ἐπίσης
θὰ πρέπει νὰ μοῦ πᾶρῃ καὶ ὑ-
πηρέτρια, ἀφοῦ θὰ βρίσκωμαι
τόσες λίγες ὥρες στὸ σπῆτι.

Ἐπειτα, δὲν μποροῦμε νὰ μεί-
νουμε στὸ δωμάτιο τοῦ Χά-
μερσμιθ. Μοῦ χρειάζεται ἕνα
σπίτι ὅπου δὲν θὰ ντρέπωνμαι
νὰ δεχθῶ τοὺς φίλους μου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελίδα 36.

ὥρα τους, καὶ ἡ «ὥρα τους» εἴ-
ναι ὁ 9ος καὶ 10ος χρόνος τῆς
ἡλικίας τοῦ κοριτσιού. Ἡ ἡλι-
κία δηλαδή κατὰ τὴν ὁποία τὸ
μικρὸ κορίτσι εἶναι σεξουαλι-
κῶς ἀδύνατον. Τὰ σπὸρ
αὐτὰ θὰ ἔχουν σὰ σκοπὸ νὰ
ἀναπτύξουν γενικὰ τὸ μυϊκὸ τοῦ
συστήματος καὶ ἰδίως τὸ σύστη-
μα τῶν μυῶν τῆς λεκάνης γιὰτὶ
ἀκριβῶς τὰ σημεῖα αὐτὰ πού
εἶναι τὰ πῖο χαρακτηριστικὰ
ἐπειδὴ σ' αὐτὰ εἶναι καθισμένα
τὰ γεννητικὰ ὄργανα τῆς γυ-
ναίκας εἶναι συγχρόνως καὶ τὰ
πῖο ἀδύνατα.

Τὸ ΒΑΔΙΣΜΑ καὶ μάλιστα σὲ
ἐλαφρὰ ἀνηφορικὸ δρόμο εἶναι
ἕνα πολὺ καλὸ σπὸρ γιὰ τὰ κο-
ρίτσια καὶ τὶς γυναῖκες. Τὸ
τρέξιμο καὶ τὸ πηδημα δὲν ἀ-
παγορεύονται ἂν ἡ γυναῖκα ἔ-
χῃ συνθῆσει σ' αὐτὰ ἀπὸ κο-
ρίτσι.

Τὸ ΚΟΛΥΜΠΗΜΑ στὴ θάλασ-
σα σὲ συνδυασμὸ μάλιστα μὲ
τὴν κωπηλασία (ἡ ὁποία μά-
λιστα ἔχει τὸ προσόν νὰ εἶναι
ἕνα σπὸρ πού δὲν ἐπιδρά στὴν
περιοχὴ τῆς κοιλίας καὶ τῆς
λεκάνης), εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὰ
ὠφέλιμο σπὸρ καὶ γιὰ τὴ γυ-
ναῖκα.

Τὸ ΠΟΔΗΛΑΤΟ εἶναι ἐπίσης
καλὴ ἀσκηση μὲ τὴ διαφορὰ
ὅτι πρέπει νὰ γίνεται ὄχι κα-
θημερινά, μὲ μέτρια ταχύτητα
καὶ σὲ καλὸ ἴσιο, ἢ ἐλαφρῶς
ἀνφορικὸ δρόμο.

Ἡ ΙΠΠΑΣΙΑ εἶναι λιγώτερο ὠ-
φέλιμο σπὸρ ἀπὸ τὸ ποδηλάτο
καὶ ἀπαιτεῖ μιὰ καλὴ προπαί-
δευσιν. Τὸ τένις ἐπίσης συνι-
στάται.

Ὅπως δὲ ὅμως οἱ ἀσκή-
σεις καὶ τὰ σπὸρ πρέπει νὰ γί-
νονται μὲ μέτρο καὶ μὲ ρυθμὸ
ἢ ἔντασι μικρότερη παρ' ὅ,τι
στοὺς ἀνδρες γιὰτὶ ὁ γυναικει-
ὸς οργανισμὸς κουράζεται εὐ-
κολώτερα καὶ ὁποιοδήποτε εἴ-
ναι πῖο ἀδύνατος.

Οἱ περισσότερες ἀρρώστειες
προσβάλλουν περίπου στὴν ἡ-
δία ἀναλογία ἀνδρες καὶ γυ-
ναῖκες. Ὅμως ὑπάρχουν καὶ
μερικά πού ἀποτελοῦνε ἐιδι-
κώτερο κληροδότημα τοῦ ἐνὸς
ἀπὸ τὰ δύο φύλα.

Οἱ ἀρρώστειες πού εἶναι λι-
γώτερο συχνὲς στὶς γυναῖκες
παρὰ στοὺς ἀνδρες εἶναι οἱ ἑ-

ξῆς: Ἐλκή τῆς κνήμης, διάφορες
πληγὲς καὶ οἱ επιπλοκὲς τους,
αἰμορροαγίες, κατάρματα, δια-
στρέμματα (στραμπουλίγμα-
τα), κίρσοι, ἀνευρίσματα, σαλ-
κωεδίτιδες, θρομβωτικὲς κήλες,
συρίγγια δακτυλίου, καρκίνοι
ὀρθοῦ, λίθοι τῆς κύστεως, μυω-
πία.

Ἀρρώστειες πῖο συχνὲς στὶς
γυναῖκες: βρογχεκλήλη (10 γυ-
ναῖκες, 1 ἀνδρας), ὁφθαλμοκῆ-
λες, αἰμορροαγίες, ὁσφυαλγίες,
καρκίνοι στήθους, συμμετρικὴ
γαγγραινα τῶν ἀρθρῶν, ἐρυσί-
πελας, ὑστερία, χορεία, χλωρω-
σις, ρευματισμοί.

Ἡ φρενοβλάβεια προσβάλλει
τὶς ἀνύπαντρες γυναῖκες σὲ ἀ-
ριθμὸ διπλάσιον παρ' ὅ,τι τὶς
παντρεμένες ἢ τὶς χήρες.

Τὸ ἔλ ο ς
Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΛΕΚΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελίδα 55.

ἢ ἐσεῖς θὰ τ' ἀπλῶνετε σὲ κρε-
μίστρα ἀστίφτα καὶ ξεχειλά-
νουν. Πρέπει μετὰ τὸ ξέβγαλμα
νὰ τὰ στίβετε μέσα στὰ δύο σας
χέρια (χωρὶς νὰ τὰ στίβετε)
καὶ κατόπιν νὰ τὰ τοποθετῆτε
πάνω σὲ χνουδωτὴ πετσέτα δι-
νώντας τὸ ἀνάλογο φάρδος. Θὰ
τ' ἀφῆνετε σ' αὐτὴ τὴ θέσι νὰ
στεγνώνουν χωρὶς νὰ τὰ μετακι-
νῆτε.

ΑΜΑΛΙΑ ΜΑΡΤΟΥΛΑΚΙ, Χα-
νιά Κρήτης.— Διαβάστε προσε-
κτικὰ τὴν ἐφαρμογὴ καὶ θὰ κα-
ταλάβετε αὐτὸ πού μοῦ ζητᾶτε.
Εἶναι πολὺ εὐκόλο.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ

ΝΟΡΑ.— Σὰς ἀπαντῶ μὲ τὴ
σειρά στὰ ἐρωτήματά σας: 1) Τὸ
ντιβάνι μπορεῖ νὰ χρησιμοποι-
ηθῇ στὸ δωμάτιο πού ἔχετε τὴν
τραπεζαρία σας καὶ τὴν χρησι-
μοποιεῖτε καὶ γιὰ σαλόνι, ὑπὸ
τὸν ὅρο ὅτι, ἡ κατασκευὴ τοῦ
θὰ εἶναι ἀνάλογο, μὲ τὴ

*Η ευτυχία αρχίζει
από τα χείλη...*

...Αυτή θα σας την δώσει το ΝΕΟΝ
Rouge χείλεων MICHEL με τους
νέους ωραίους και ανεξίτηλους χρω-
ματισμούς του ο αχώριστος σύντρο-
φος των δακτύλων των εγχρόμων
κινήτογραφικών έργων.

Ζητήστε παντού το ΝΕΟΝ
Rouge χείλεων MICHEL

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & ΑΦΟΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42 • ΑΘΗΝΑΙ

Τό προτιμούν
γιατί πλένει
μόνο του,
χωρίς τρίψιμο
και προστατεύει
τά ρούχα
απ' τή ψόρα

ΡΟΥΣΑΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Μαιευτήρ Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' ἐκαστήν 9-12 5-7
ὥς καί ἐπὶ συμεντεύξει
Χαρ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613 610

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
8 - 21 Απριλίου για αυτές που γεννήθηκαν
στοις παρακάτω αστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30
Μαρτίου): Με την άνοιξη θα
νοιώσετε μια μεγάλη χαρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρ-
τίου - 9 Απριλίου): Μικρή
αδιαθεσία χωρίς σοβαρότη-
τα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Α-
πριλίου): Μελαγχολία που
θα τη ξεγλησθεί της.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Α-
πριλίου): Θα απογοητευθείτε
από μια γυναίκα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μα-
τίου): Μια δυσάρεστη σκηνή
που θα έχει όμως και την όφελ-
η λιμότητά της.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μα-
τίου): Θα χρησιμοποιήσε-
τε τη μέθοδο του Μ. Αλε-
ξανδρου όταν δεν μπορείτε να
λύση το γόρδιο δεσμό.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μα-
τίου): Η ευτυχία βρίσκεται
παντού.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιου-
νίου): Στενοχώρια, αλλά θα
ναι από την άνοιξη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ι-
ουνίου): Θα σας χαμογελά-
σουν.

Καρκίνος

1ον ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιου-
νίου - 1 Ιουλίου): Μικρές
ἀναποδιές μικρές στενοχω-
ρίες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιου-
λίου): Η ψυχή σας θα γεμί-
ση οδυνηρή νοσταλγία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-23 Ι-
ουλίου): Θα κερδίσετε.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιου-
λίου - 1 Αυγούστου): Μια
χαρούμενη έκπληξη με δυσάρε-
στη συνέχεια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Αυ-
γούστου): Προφυλαχθείτε από
τά βέλη που θα σας ρίξουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Αυ-
γούστου): Αντιζηλίες.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου - 2 Σεπτεμβρίου): Ό-
λα πάνε κατ' ευχήν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σε-
πτεμβρίου): Πρέπει ν' αλλά-
ξετε μεθόδους.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σε-
πτεμβρίου): Πολύ πεζό και
απογοητευτικό δεκαπενθήμε-
ρο.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτε-
μβρίου - 1 Οκτωβρίου):
Συγκρούσι με αγαπημένο
πρόσωπο, χωρίς συνέπειες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Ο-
κτωβρίου): Η εποχή αυτή
εύσει τον έρωτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-21 Ο-
κτωβρίου): Ευτυχισμένο δε-
καπενθήμερο.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτω-
βρίου - 2 Νοεμβρίου): Στα
θεροποιείται η νέα κατάστα-
σις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νο-
εμβρίου): Πλουτίζεται εαφί-
κα ο ψυχικός σας κόσμος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νο-
εμβρίου): Ψυχικό μαρτύριο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου - 1 Δεκεμβρίου): Ι-
κανοποιήσις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δε-
κεμβρίου): Προσπαθήστε να
συγκρατηθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δε-
κεμβρίου): Αναπάντεχη αλ-
λαγή.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου - 1 Ιανουαρίου): Σα-
πουνοφουσκές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ια-
νουαρίου): Προσέξτε αυτό το
δεκαπενθήμερο. Φυλαχθείτε α-
πό τις κακοτοπιές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ι-
ανουαρίου): Πιο καλά από
το προηγούμενο δεκαπενθήμε-
ρο.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ι-
ανουαρίου): Άσχημο μπλέξι-
μο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανου-
αρίου - 9 Φεβρουαρίου): Κι
όμως θα γίνει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φε-
βρουαρίου): Καμμία μεταβολή.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φε-
βρουαρίου): Θα λογικευθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρ-
τίου): Αρμονική σχέση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρ-
τίου): Δεν θα διαρκέσει
πολύ.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΑΦΡΟ

• Το ισχυρότερο καθαριστι-
κόν προϊόν
• Και με κρύο νερό καθαρίζει
τά πάντα, ρούχα, σκεύη κλπ.
• Ζωηρεύει τους χρωματισμούς
• ΑΓΓΛΟΝ - ΑΔΙΛΑΔΕΣ

* ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Απεδείχθη επιστημονικώς το
ισχυρότερο καθαριστικόν του
κόσμου.

ΑΓΝΟΝ ♦ ΑΒΛΑΒΕΣ

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ ΤΑ ΩΡΑΙΑ

Πρόσεξε είτε Κυρία, είτε Δε-
σποινίς είσαι, πρόσεξε τα ω-
ραία σου μαλλιά.

Αν κάτι έπαθαν, αν είναι
καμένα από περμανάντ μη στε-
νοχωρηθείς γιατί διορθώνονται α-
μέσως, χωρίς να πρέπει να πε-
ριμένεις να μακρύνουν.

Ο καλλιτένης κομμωτής Τάσ-
σος Μπαξεβάνης που ειδικεύ-
θηκε στη Γερμανία ξέρει πως
πρέπει να περιποιηθεί τα μαλλιά
σου σ' οποιαδήποτε κατάσταση
κι αν βρίσκονται για να γίνουν
ωραϊότατα. Επίσης για μια φυ-
σική περμανάντ ο Τάσος είναι
απαράμιλλος.

Για το χρωματισμό των μαλ-
λιών έχουμε τη μοναδική Φλόρα
Αρμάου που ειδικεύει στη Γερ-
μανία και είναι η μόνη που χρη-
σιμοποιεί επιτυχώς την κρέμα
«Βέλλα Κολεστόν» και που πα-
ρουσιάζει τα μαλλιά μ' ένα φυ-
σικό χρωματισμό εξαιρετικά ε-
πιτύχη.

Και κάτι άλλο, όχι ποδόλου-
τρο και σύνθετες πεντικιούρ, αλ-
λα ειδικό θεραπευτικό πεντικιούρ
κατά μίαν νεωτάτην μέθοδον.

Για όλα αυτά αποκλειστικώς στο
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ
«ΜΠΙΟΥΤΥ» Φιλελλήνων 5.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ

Οδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 Τηλ. 55-633

DR SCHOLL'S:

Για την υγεία
και την
όμορφιά
τών ποδιών

*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

52-673, 52-674

«ΑΘΗΝΑ»

ΨΥΓΕΙΑ ΕΞΕΤΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ άρίστης ποιότητος. Έξ ειδικών χαλυβο-
φύλλων διπλής έσωτερικής επενδύσεως. Πλήρους
μονώσεως φελλού. Είς μεγάλην ποικιλίαν τύπων.

ΞΥΛΙΝΑ άσυναγώνιστα εκ Ευλείας Πίτς - Πάιν — Όρι-
γκόν Πάιν.

Τιμαί εργοστασίου
Εύκολία πληρωμής

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΓΑΜΒΕΤΑ 12 • ΤΗΛ. 28.138

«ΑΘΗΝΑ»

Τό γάδι της Ελλάδας

ο ευγενικός ιδρώτας
της ελληνικής γης...

έλβιτίνη - μαρέλ

παρασκευάζονται μόνον από άγνό
ελαιόλαδο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρελάβαμεν και εκτελούμεν τις νέες εύρωπα-
ϊκές κρέμες βαφής μαλλιών εις όλους τους χρωματισμούς
εγκεκριμένες συμφώνως του από 10)12)53 τεύχος 343,
Β. Διατάγματος του ύπουργείου Προνοίας.
Βάψετε εντός ήμισείας ώρα με θαυμάσια αποτελέσμα-
τα. Η ειδικότης μας εις τας βαφάς είναι άνεγνωρισμένη.

"ΛΟΥΞ"

ΑΙΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α'. ΤΗΛΕΦ. 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

Silhouette

Προβέχετε
θαύρατε για
τὸ σῆμα μας

Οἱ καλύτερες φόρμες
διὰ καλύτερα καταστή-
ματα δέ ὄλην τὴν Ἑλλάδα

"ΣΙΛΟΥΕΤ"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΟΥΤΙΕΝ

ΝΙΚ. ΜΑΤΘΙΟΥΔΑΚΗ